

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΘΕΡΟΥΣ 2014
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΘ'

Τρίτη 2 Σεπτεμβρίου 2014 (πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2361
2. Ανακοινώνεται επιστολή του Βουλευτή κ. Σταμάτη Κάρμαντζη προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Ευάγγελο Μείμα-ράκη με την οποία υποβάλλει την παραίτησή του από το Βουλευτικό του αξίωμα, σελ. 2361 - 2362
3. Ορκωμοσία της Βουλευτού κ. Μαρίας Σταυρινούδη - Σόδη σε αντικατάσταση του κ. Σταμάτη Κάρμαντζη, ο οποίος παραιτήθηκε, σελ. 2377
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2363, 2367, 2370, 2381, 2382, 2390, 2391, 2392, 2393, 2395, 2398, 2400, 2401, 2402, 2404, 2408, 2409, 2411

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Οι Υπουργοί Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Οικονομικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύ-ρωση της από 30.12.2013 Σύμβασης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των εταιρειών ΚΑΝΑΛΑ ΟΙΛ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙ-ΡΕΙΑ, ENERGEAN OIL AND GAS - ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΙΓΑΙΟΥ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΥΔΡΟΓΟ-ΝΑΝΘΡΑΚΩΝ και της ως εκ τρίτου συμβαλλόμενης ΕΛΛΗ-ΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΑΕ με την οποία τροποποιείται η από 23.11.1999 Σύμβαση για την εκμετάλλευση Υδρογονανθρά-κων στη θαλάσσια περιοχή του Θρακικού Πελάγους μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της ΚΑΝΑΛΑ ΟΙΛ ΑΕ, η οποία κυ-ρώθηκε με το Ν. 2779/1999 (ΦΕΚ Α' 296)», σελ. 2361
2. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουρ-γείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμά-των: «Τροποποίηση του ν.927/1979 (Α' 139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ της 28ης Νοεμ-βρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328)», σελ. 2363

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2395 - 2399

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 2378 - 2391
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 2391 - 2395, 2399
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2363 - 2378

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 2398
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 2411
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 2381, 2382, 2390, 2391
ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. , σελ. 2367, 2398, 2404, 2409
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 2363
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 2392, 2393, 2400, 2401,
2402, 2404, 2408, 2409,
2411
ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2395
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2363, 2367, 2370

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ Γ. , σελ. 2390, 2403, 2404
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 2363, 2367, 2369, 2391,
2392, 2393, 2395, 2396,
2410, 2411
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 2382
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 2400, 2401, 2402
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 2377, 2379
ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 2384
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 2398, 2399, 2400, 2401,
2404, 2405
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 2392, 2393
ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. , σελ. 2367, 2395, 2409, 2410
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 2368, 2369, 2370, 2396,
2401, 2402, 2411
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 2390, 2391, 2392
ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 2373, 2391, 2392
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 2402
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α. , σελ. 2367, 2401, 2402
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ. , σελ. 2387, 2388
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α. , σελ. 2387
ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2405
ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. , σελ. 2406, 2407
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. , σελ. 2386
ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 2375
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. , σελ. 2396
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 2408, 2409
ΡΕΠΟΥΣΗ Μ. , σελ. 2385, 2389, 2400, 2401
ΡΗΓΑΣ Π. , σελ. 2383, 2384
ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ Ν. , σελ. 2388
ΤΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 2379
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 2370
ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ Δ. , σελ. 2389, 2390
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 2381, 2382
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 2372

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2014

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΘ'

Τρίτη 2 Σεπτεμβρίου 2014 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 2 Σεπτεμβρίου 2014, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Καλημέρα, καλό μήνα και καλό αποκαλόκαιρο.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 28-8-2014 εξουσιοδότηση του Τμήματος (Β' σύνθεση) επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΚΗ' συνεδριάσεώς του, της Πέμπτης 28 Αυγούστου 2014 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Ανάπτυξη Υδατοκαλλιεργειών και άλλες διατάξεις.»

Επίσης, επικυρώθηκαν τα Πρακτικά της Πέμπτης 26 Ιουνίου 2014, της Παρασκευής 27 Ιουνίου 2014, της Παρασκευής 4 Ιουλίου 2014, της Δευτέρας 7 Ιουλίου 2014, της Τρίτης 8 Ιουλίου 2014, πρωινή συνεδρίαση, της Τρίτης 8 Ιουλίου 2014, απογευματινή συνεδρίαση, της Τετάρτης 9 Ιουλίου 2014 και της Πέμπτης 10 Ιουλίου 2014.)

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι οι Υπουργοί Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Οικονομικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της από 30-12-2013 Σύμβασης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των εταιρειών ΚΑΒΑΛΑ

OIL ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, ENERGEAN OIL AND GAS – ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΙΓΑΙΟΥ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ και της ως εκ τρίτου συμβαλλόμενης ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ Α.Ε. με την οποία τροποποιείται η από 23-11-1999 Σύμβαση για την εκμετάλλευση Υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή του Θρακικού Πελάγους μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της ΚΑΒΑΛΑ OIL Α.Ε., η οποία κυρώθηκε με το ν. 2779/1999 (ΦΕΚ Α'296)».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Έχω επίσης την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα πως με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής ο κ. Σταμάτης Κάρμαντζης, αναφέρει: «Με την παρούσα επιστολή σας υποβάλλω την παραίτησή μου από το βουλευτικό μου αξίωμα, λόγω της εκλογής μου ως Αντιπεριφερειάρχη Χίου στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου στις εκλογές του Μαΐου 2014. Είχα δεσμευθεί δημοσίως προς τους πολίτες της Χίου πριν τις συγκεκριμένες αυτοδιοικητικές εκλογές, ότι θα σεβαστώ την ψήφο του και θα υπηρετήσω τον τόπο μας από τη θέση του Αντιπεριφερειάρχη, εφόσον εκείνοι με τιμήσουν.

Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ για την άριστη συνεργασία και εύχομαι κάθε επιτυχία στο έργο του Κοινοβουλίου.»

(Στο σημείο αυτό καταχωρίζεται στα Πρακτικά η προαναφερθείσα επιστολή, η οποία έχει ως εξής:

<<

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΑΡΜΑΝΤΖΗΣ

Βουλευτής Ν. ΧΙΟΥ – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: ...2533...

Ημερομ. ...29/08/2014...

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ,
ΚΥΡΙΟ ΕΥΑΓΓΕΛΟ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗ

Αθήνα, 29 Αυγούστου 2014

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Με την παρούσα επιστολή σας υποβάλλω την παραίτησή μου από το Βουλευτικό μου αξίωμα, λόγω της εκλογής μου ως Αντιπεριφερειάρχη Χίου στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου στις εκλογές του Μαΐου 2014. Είχα δεσμευθεί δημοσίως προς τους πολίτες της Χίου πριν τις συγκεκριμένες αυτοδιοικητικές εκλογές, ότι θα σεβαστώ την ψήφο τους και θα υπηρετήσω τον τόπο μας από τη θέση του Αντιπεριφερειάρχη, εφόσον εκείνοι με τιμήσουν.

Κύριε Πρόεδρε σας ευχαριστώ για την άριστη συνεργασία και εύχομαι κάθε επιτυχία στο έργο του Κοινοβουλίου.

Με τιμή,

Σταμάτης Κάρμαντζης

Βουλευτής Ν. Χίου, ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

>>)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Τροποποίηση του ν.927/1979 (Α'139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλαισίου 2008/913/ΔΕΥ της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328)».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, στις 28-8-2014, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής και στην επόμενη συνεδρίαση της Παρασκευής 5 Σεπτεμβρίου θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του νομοσχεδίου ως μία ενότητα.

Από το Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Ρήγα, λάβαμε επιστολή με την οποία στο παρόν νομοσχέδιο ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Τριαντάφυλλος.

Επίσης, από τη Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων λάβαμε επιστολή με την οποία μας γνωρίζει ότι ορίζεται ως ειδική αγορήτρια η Βουλευτής κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Γαβριήλ Αβραμίδης.

Από το Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή πήραμε επιστολή με την οποία ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. Δημήτριος Κουκούτσης και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Σερρών κ. Αρτέμης Ματθαίοπουλος.

Από τον Πρόεδρο της Δημοκρατικής Αριστεράς, τον κ. Κουβέλη, λάβαμε επιστολή με την οποία ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής Α' Αθήνας κ. Γιάννης Πανούσης και ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο η Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη.

Επίσης, από την Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών λάβαμε επιστολή με την οποία ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής Β' Αθήνας κ. Πέτρος Τατσόπουλος και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. Βασίλειος Καπερνάρος.

Επίσης, από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, τον κ. Παφίλη, λάβαμε επιστολή με την οποία ορίζει στο παρόν νομοσχέδιο ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Ιωάννη Γκιόκα.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Κουτσούμπας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Δια-

φάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υπουργέ, αν έχετε νομοτεχνικές βελτιώσεις, να τις αναγνώσετε, να τις καταθέσετε, για να γίνει αναπαραγωγή και να διανεμηθούν.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θέλω να ευχηθώ καλή χρονιά σε όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο νομοσχέδιό μας έχουμε μερικές νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες είναι αποτέλεσμα επεξεργασίας των προτάσεων που είχατε κάνει οι περισσότεροι κατά τη διάρκεια της επεξεργασίας του νομοσχεδίου στην επιτροπή.

Θέλετε να τις αναφέρω ή να διανεμηθούν, κύριε Πρόεδρε;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Και τα δύο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Να τις διαβάσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Να τις αναφέρετε και να τις δώσετε να διανεμηθούν, για να λάβουν γνώση οι Βουλευτές.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα τις αναφέρω.

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 μετά τη φράση «άλλο μέσο ή τρόπο» προστίθεται η λέξη «υποκινεί» και μετά τη φράση «ή εθνотική καταγωγή» τίθεται η φράση, προσθέτουμε δηλαδή, «τον σεξουαλικό προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου». Προστατεύονται και αυτά, που ήταν αίτημα όλων των πτερύγων.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 μετά τη φράση «στην παράγραφο 1» προστίθεται η λέξη «υποκινεί» και η φράση «που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά» αντικαθίσταται με τη φράση «εφόσον αυτά χρησιμοποιούνται».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υπουργέ, επειδή βλέπω ότι είναι αρκετές οι νομοτεχνικές βελτιώσεις και επειδή οι Βουλευτές δεν έχουν λάβει γνώση και το να παρακολουθούν τώρα αυτά που λέτε ...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Είναι σημαντικό να διανεμηθούν, γιατί αλλιώς δεν ξέρουμε πως να τοποθετηθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ναι, άρα καταθέστε τις στα Πρακτικά για να διανεμηθούν.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Υπάρχει και μία νομοτεχνική βελτίωση στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1733 και ειδικό 96/21-8-2014.

Καταθέτω τις νομοτεχνικές βελτιώσεις στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Αθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ - ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με τίτλο «Τροποποίηση του ν. 927/1979 (Α' 139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλαίσιο 2008/913/ΔΕ της 28^{ης} Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328) και άλλες διατάξεις »

Κατά τη συζήτηση στο Γ' Τμήμα διακοπής των εργασιών της Βουλής

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 μετά τη φράση «άλλο μέσο ή τρόπο,» προστίθεται η λέξη «υποκινεί» και μετά τη φράση «ή εθνοτική καταγωγή» τίθεται η φράση «,τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου».
2. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 μετά τη φράση «στην παράγραφο 1,» προστίθεται η λέξη «υποκινεί» και η φράση «που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά» αντικαθίσταται με τη φράση «εφόσον αυτά χρησιμοποιούνται».
3. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 1, η φράση «ή παρότρυνση» αντικαθίσταται με τη φράση «ή υποκίνηση».
4. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 1 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής: «Σε περίπτωση επιβολής ποινής φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους, επιβάλλεται και αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων για ένα έως πέντε έτη.».
5. Στον τίτλο του άρθρου 2 η φράση «Δημόσιος εγκωμιασμός» αντικαθίσταται με τη φράση «Δημόσια επιδοκιμασία».
6. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 2, μετά τη φράση «κακόβουλα αρνείται» προστίθεται η φράση «την ύπαρξη ή», μετά τη φράση «των εγκλημάτων του ναζισμού» προστίθεται η φράση «, που έχουν αναγνωριστεί με αποφάσεις διεθνών δικαστηρίων ή της Βουλής των Ελλήνων,» μετά τη φράση «κατά ομάδας προσώπων» προστίθεται η φράση «ή μέλους της», μετά τη φράση «εθνοτική καταγωγή» προστίθεται η φράση «,τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου,» μετά τη φράση «ή την αναπηρία»

προστίθεται η φράση «όταν η συμπεριφορά αυτή εκδηλώνεται» και η φράση υβριστικό ή προσβλητικό» αντικαθίσταται με τη φράση «ή υβριστικό»

7. Το άρθρο 3 επαναδιατυπώνεται ως εξής: «Όταν οι πράξεις των προηγούμενων άρθρων τελούνται μέσω διαδικτύου ή άλλου μέσου επικοινωνίας, τόπος τέλεσης θεωρείται και η Ελληνική Επικράτεια, εφόσον στο έδαφός της παρέχεται πρόσβαση στα συγκεκριμένα μέσα, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής τους».

8. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 η φράση «καμιά κύρωση δεν» αντικαθίσταται με τη φράση «ουδεμία κύρωση».

Αθήνα, 2 Σεπτεμβρίου 2014

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης,
Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Χαράλαμπος Αθανασίου

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ - ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1733 και ειδικό αριθμό 96/21-8-2014, στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με τίτλο «Τροποποίηση του ν. 927/1979 (Α' 139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλαίσιο 2008/913/ΔΕ της 28^{ης} Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328) και άλλες διατάξεις».

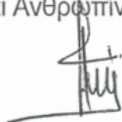
Κατά τη συζήτηση στο Γ' Τμήμα διακοπής των εργασιών της Βουλής

1. Στον τίτλο της παραγράφου 4 α η φράση «Στην παρ. 1» αντικαθίσταται με τη φράση «Μετά την παρ. 1» και η φράση «προστίθεται εδάφιο» αντικαθίσταται με τη φράση «προστίθεται παράγραφος 1 Α».

2. Στην ίδια παράγραφο 4 α στην αρχή του κειμένου, πριν από τη λέξη «Για», τίθεται ο αριθμός «1 Α».

Αθήνα, 2 Σεπτεμβρίου 2014

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης,
Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Χαράλαμπος Αθανασίου

»»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κατατέθηκαν και θα διαμεληθούν στους συναδέλφους.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Απλώς θέλω να πω ότι όσον αφορά τις γενοκτονίες που έχει ζητηθεί να μπουν, εισάγονται με τη νομοτεχνική βελτίωση οι γενοκτονίες που έχουν αναγνωρισθεί από τα διεθνή δικαστήρια και από τη Βουλή των Ελλήνων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Αυτό έπρεπε να το πείτε πρώτο. Από αυτό έπρεπε να ξεκινήσετε, τα υπόλοιπα ήταν λεπτομέρειες.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Δεν τις βάζετε ονομαστικά δηλαδή;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα δείτε πως είναι διατυπωμένο. Εάν μπει ονομαστικά, πρέπει να αναφερθούν και οι πενήντα τρεις γενοκτονίες των διεθνών δικαστηρίων. Δεν συνηθίζεται στα κείμενα. Καλύπτεται και σε συνδυασμό με την εισηγητική έκθεση δεν υπάρχει πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Κουτσούμπα, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αρχικά, θέλω να τονίσω ότι θεωρώ θετική εξέλιξη, κύριε Υπουργέ, το ότι σήμερα στο σχέδιο νόμου που εισάγετε φέρνεται αυτές τις τροποποιήσεις και βελτιώσεις που είχαμε ζητήσει και ως Πλειοψηφία μέσα στην αρμόδια επιτροπή, αλλά και στη συνέχεια με επιστολή την οποία είχαμε αποστείλει στον κύριο Πρωθυπουργό για την αναγνώριση των γενοκτονιών, αυτές που έχουν αναγνωρισθεί να αναφέρονται ως γενοκτονίες από την ελληνική Βουλή ή από διεθνείς οργανισμούς. Το θεωρώ μία θετική εξέλιξη, τη χαίρεται και είμαι βέβαιος -γιατί είχα την ευκαιρία να ρωτήσω- να δω τις βελτιώσεις- ότι έχετε κάνει δεκτές τροποποιήσεις και άλλες νομοτεχνικές βελτιώσεις που είχαν ζητήσει όλες οι πτέρυγες στην αρμόδια επιτροπή.

Πριν προχωρήσω στην επεξήγηση του νομοσχεδίου, επειδή πολλή συζήτηση έγινε αυτές τις μέρες σχετικά με αυτό το νομοσχέδιο, θα ήθελα να ξεκινήσω με μια παραδοχή. Γιατί δεν είναι κακό να παραδεχόμαστε μερικά πράγματα είτε ανήκουμε στην Πλειοψηφία είτε στη Μειοψηφία μέσα στη Βουλή. Είναι γεγονός, μια βασική παραδοχή, ότι έρχεται με καθυστέρηση αυτό το νομοσχέδιο και καθυστέρηση γιατί οι πρώτες επιτροπές έγιναν τον Νοέμβριο, μετά τον Απρίλιο. Μεσολάβησαν όμως εκλογές και κρατήσαμε όλοι αυτό το αρνητικό, ότι καθυστέρηση το λεγόμενο «αντιρατσιστικό» νομοσχέδιο.

Δεν κρατήσαμε όμως τα θετικά στοιχεία που υπήρχαν μέσα στην αρμόδια επιτροπή και δεν είπαν καθόλου, όπως είδα, όσοι βγήκαν στα κανάλια, στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, για να κερδίσουν τις εντυπώσεις ή να κάνουν την κριτική και την αυτοκριτική τους, ότι στην αρμόδια επιτροπή, όταν συζητήθηκε αυτό το νομοσχέδιο, είδαν το μεγαλείο της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Τόσο από την πλευρά του αρμόδιου Υπουργού αλλά και από όλες τις πτέρυγες έγιναν πραγματικά σημαντικές προτάσεις για ένα καλύτερο νομοθέτημα.

Μπορεί να αρνηθεί κανείς σε αυτήν την Αίθουσα ότι ο αρμόδιος Υπουργός όχι μόνο έχει τη διάθεση αλλά και η Κυβέρνηση την πολιτική βούληση να καταλήξουμε σε ένα καλό και λειτουργικό νομοθέτημα; Μπορεί να αρνηθεί κανείς ότι εισακούστηκαν οι φωνές και οι προτάσεις των φορέων που είχαν κληθεί; Μπορεί να αρνηθεί κανείς ότι έγινε μία γόνιμη συζήτηση και μπορεί να αρνηθεί κανείς ότι έγινε μια συζήτηση λέξη προς λέξη του νομοσχεδίου γιατί είχε φραστικές διατυπώσεις ποινικού περιεχομένου που έπρεπε να επεξηγηθούν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε μεθαύριο ο αρμόδιος δικαστής να μπορεί να δικάσει κατά τον καλύτερο τρόπο; Είναι, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο σημαντικό, με σαφές κοινωνικό αλλά και ποινικό περιεχόμενο, στο οποίο έγινε μία σαφής και λεπτομερής ανάλυση, επεξήγηση και επεξεργασία και έρχεται σήμερα προς ψήφιση στο Τμήμα της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το προτεινόμενο σχέδιο νόμου αποσκοπεί στην καταπολέμηση ορισμένων μορφών εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του Ποινικού Δικαίου. Στόχος του είναι η εναρμόνιση του εσωτερικού δικαίου με την απόφαση

2008/913 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το σχέδιο νόμου αφορά όλες τις ομάδες και τα πρόσωπα που προσδιορίζονται με βάση τη φυλή, το χρώμα, τη θρησκεία, τις γενεαλογικές καταβολές και την εθνική ή εθνοτική καταγωγή. Θα μπορούσε να πει κάποιος «Μα, έρχεται για πρώτη φορά;». Όχι, όπως θα δείτε και στην επικεφαλίδα, είναι τροποποίηση του ν. 972/1979, δηλαδή η χώρα μας ήταν από τις πρώτες χώρες, όχι μόνο σε ευρωπαϊκό επίπεδο αλλά και σε παγκόσμιο, που είχε προβλέψει την τιμωρία τέτοιων αξιόποινων συμπεριφορών.

Τα κοινωνικά και οικονομικά δεδομένα, όμως, αλλάζουν συνεχώς, η κοινωνία μεταλλάσσεται, ζούμε σε μία ανοιχτή και πολυπολιτισμική κοινωνία, όπου η ισότιμη προστασία όλων των ατόμων, ανεξάρτητα από ιδιαίτερα φυσικά και πολιτισμικά χαρακτηριστικά προβάλλει ως πρωταρχική υποχρέωση του κράτους και επιβάλλει την αναθεώρηση, ενίσχυση και εκσυγχρονισμό του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου. Ζούμε σε μία συντεταγμένη δημοκρατική πολιτεία και ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου, κατά το Σύνταγμα, αποτελεί πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας και συγχρόνως απαγορεύει κάθε διάκριση εθνικότητας, φυλής, γλώσσας, θρησκευτικών και πολιτικών πεποιθήσεων.

Ο ρατσισμός και η ξενοφοβία αντίκεινται στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του κράτους δικαίου, στις οποίες θεμελιώνεται η Ευρωπαϊκή Ένωση. Η ανάγκη καταπολέμησης αυτών των φαινομένων και των εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας επιβάλλεται από την Οικουμενική Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, από το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, από τη Διεθνή Σύμβαση περί Καταπολέμησης Φυλετικών Διακρίσεων, από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τέλος από τα άρθρα 2 και 5 του Συντάγματος.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα συνιστούν τον θεμέλιο λίθο, πάνω στον οποίο η ανθρωπότητα επιχειρεί να οικοδομήσει ένα ειρηνικό και ενωτικό μέλλον για όλους τους ανθρώπους, σε κάθε γωνία της γης. Διασφαλίζουν, επίσης, την προστασία των ανθρώπων από κάθε εκμετάλλευση και διάκριση. Αφορούν τον καθένα μας και ανήκουν σε όλους. Αποτελούν μία ισχυρή κινητήρια δύναμη για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και τη δίκαιη διαβίωση όλων, χωρίς εξερευνητικές και διακριτικές μεταχειρίσεις.

Είναι προφανές ότι η προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπου εντάσσεται και η καταπολέμηση αυτών των εκδηλώσεων, χαρακτηρίζει το ουσιαστικό περιεχόμενο της δημοκρατίας, του βαθμού της κοινωνικής ευαισθησίας, του πολιτισμού και κυρίως του ανθρωπισμού της κοινωνίας. Η χώρα μας συμμετέχει σε όλες τις προσπάθειες της διεθνούς κοινότητας για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας και καταβάλλει κάθε προσπάθεια με σκοπό την εγγύηση των κανόνων της ελευθερίας, χωρίς διακρίσεις, δημοκρατικής κοινωνίας.

Με όλα τα προανέφερα νομίζω ότι κρίνεται αναγκαίο, με βάση την καινούργια κοινωνική και οικονομική κατάσταση, η συμπλήρωση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου. Για την αντιμετώπιση πλέον των νέων σοβαρών μορφών εκδήλωσης ρατσιστικών και ξενόφοβων συμπεριφορών είναι επιβεβλημένη η απόκτηση ενός αποτελεσματικού ολοκληρωμένου νομοθετήματος. Είναι, όμως, βέβαιο ότι η προσπάθεια καταπολέμησης αυτών των φαινομένων για τις ποινικοποιήσεις πρέπει να έχει και τα όρια. Δεν πρέπει να προσκρούει σε σχετικές διατάξεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως τα άρθρα 10, 14 και 17, στο Διεθνές Συμβούλιο του ΟΗΕ για τα Ατομικά Δικαιώματα, στο Σύνταγμα και κύρια να μην προσβάλλει το ατομικό δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης. Πρέπει να αποφεύγεται η ποινική απαξίωση εκδηλώσεων που θεωρούνται εντελώς απρόσφορες να οδηγήσουν σε θυματοποίηση συγκεντρωμένης ομάδας ή προσώπου που δεν προάγουν τον κίνδυνο στην ομαλή κοινωνική συμβίωση. Μη φθάσουμε δηλαδή από το ένα άκρο στο άλλο.

Οι νέες ρυθμίσεις που προτείνονται δημιουργούν ένα νέο θεσμικό πλαίσιο. Εισάγουν νομικά μέτρα προστασίας και προβλέπουν ανάλογες κυρώσεις. Ειδικότερα σε αντίθεση με το προϋφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο προβλέπεται η αυτεπάγ-

γελτη δίωξη που σημαίνει ότι τα θύματα δεν θα χρειάζεται να κινούν μόνα τους τη διαδικασία αλλά οι αρμόδιες αρχές, οι εισαγγελικές αρχές, θα μπορούν να προβαίνουν στην άσκηση της ποινικής δίωξης. Θεσπίζεται επίσης η διοικητική ευθύνη των νομικών προσώπων ενώσεων που εμπλέκονται σε τέτοιου είδους φαινόμενα ή συμπεριφορές και θεωρείται αξιόποινη συμπεριφορά, όχι μόνο κατά προσώπων αλλά και κατά πραγμάτων, που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά από τέτοιες ομάδες ή πρόσωπα. Είναι μια καινοτομία του νέου θεσμικού πλαισίου.

Αναλυτικά, στο άρθρο 1 αναφέρονται οι προϋποθέσεις για την ποινική αξιολόγηση των εκδηλώσεων κατά προσώπων-πραγμάτων και τίθεται σαν ασφαλιστική δικλίδα. Επισημαίνεται ότι δεν αρκεί η απλή αφηρημένη πιθανολόγηση της έκθεσης, κάτι που θα βοηθήσει και το δικαστή, όταν κληθεί να κρίνει τέτοιου είδους υποθέσεις.

Δεύτερο και σημαντικότερο, στο άρθρο 2 είναι αυτό το οποίο ανέφερε προηγουμένα ο κύριος Υπουργός. Προστίθεται αυτό που απαιτούσε νομίζω όλη η επιτροπή, όλα τα μέλη από κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα, να γίνεται μία αναφορά στις γενοκτονίες. Τιμωρούνται όσοι βέβαια εγκυμιάζουν ή αν θέλετε ευτελίζουν και επιδοκμάζουν κακόβουλα τα ολοκαυτώματα ή τις γενοκτονίες. Είναι σε θετική εξέλιξη ότι με την προσθήκη και τη βελτίωση που έκανε ο κύριος Υπουργός αναφέρονται ρητά οι γενοκτονίες που έχουν αναγνωριστεί από την ελληνική Βουλή, αλλά και από τους διεθνείς οργανισμούς.

Προβλέπεται για πρώτη φορά η τιμωρία όλων των πράξεων μέσω του διαδικτύου. Αντιλαμβάνεστε ότι η κοινωνία προχωρά - η πληροφορική - και ότι στη σημερινή εποχή που ζούμε σαφώς μπορούν να δημιουργηθούν και δημιουργούνται ποινικά αξιολογές συμπεριφορές μέσα από το διαδίκτυο και πρέπει και αυτές να τιμωρούνται.

Στο άρθρο 4, προβλέπονται διοικητικές κυρώσεις και ο τρόπος επιβολής και οι προϋποθέσεις για την επιβολή των κυρώσεων αυτών στα νομικά πρόσωπα και στις ενώσεις.

Τέλος, γίνεται αναφορά στις διατάξεις εφαρμογής στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου κατά την άσκηση εξουσίας, καθώς επίσης και σε διεθνείς οργανισμούς. Κάνω μία παρένθεση, κύριε Υπουργέ, γιατί το είχαμε συζητήσει στην αρμόδια επιτροπή, ήταν νομίζω και μία παρέμβαση του κ. Παυλόπουλου και δεν είδα να έχει αλλάξει, θα πρέπει να το δείτε, μιλάμε για διεθνείς οργανισμούς δημοσίου δικαίου. Νομίζω ότι καταλήξαμε ότι διεθνείς οργανισμοί ιδιωτικού δικαίου δεν υπάρχουν. Συνεπώς, αυτό μπορεί να δημιουργήσει κάποια φαινόμενα που να μην μπορούν να επεξηγηθούν. Δεν υπάρχουν διεθνείς οργανισμοί ιδιωτικού δικαίου, άρα η φράση «δημοσίου δικαίου» πρέπει να απαλειφθεί. Θα τα πούμε και σε συζήτηση επί των άρθρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι με το υπό κρίση νομοσχέδιο γίνεται μία προσπάθεια από την πλευρά από το νομοθετικό σώμα από την Βουλή να προσαρμοστούμε στα νέα κοινωνικά και οικονομικά δεδομένα. Προσπαίζουμε την ανθρωπινή αξιοπρέπεια. Ευελπιστούμε ότι η νέα ρύθμιση που φέρνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης θα είναι επωφελής για την κοινωνία, τους πολίτες, τη δημόσια διοίκηση και τη δικαιοσύνη και θα ενισχύσει αμοιβαία την εμπιστοσύνη των πολιτών και την εμπιστοσύνη προς τους θεσμούς και τη δικαιοσύνη. Αυτά όσον αφορά το νομοσχέδιο.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, επειδή όλα άπτονται της προστασίας της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και προσωπικότητας και επειδή ήταν και παρέμβασή μου στην αρμόδια επιτροπή και επειδή είδα ότι έρχεται ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, θα ήθελα να σας θυμίσω ότι ενώ φέρνουμε διατάξεις για την προστασία της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας της προσωπικότητας και ενώ φέρνουμε ευεργετικές διατάξεις για την αποσυμφόρηση των φυλακών και τους ποινικά κρατούμενους, εξακολουθεί να ισχύει στο νέο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας το άρθρο 1047 που έχει μερικώς καταργηθεί που αναφέρεται στην προσωπική κράτηση. Εγώ σας είχα ζητήσει να μπει και αυτή η διάταξη μέσα εδώ να καταργείται η προσωπική κράτηση.

Δεν μπορεί να ισχύει σε ένα κράτος στη σημερινή Ευρώπη, σε ένα σύγχρονο κράτος, ο θεσμός της προσωπικής κράτησης του άρθρου 1047 που έχει σχέση με την προστασία της ανθρωπίνης

αξιοπρέπειας και προσωπικότητας, όταν έχει ήδη καταργηθεί μερικώς και όταν το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο έχει καταργήσει την προσωπική κράτηση από το 2009 για χρέη προς το δημόσιο.

Τέλος, εκεί που θα πάτε σήμερα, κύριε Υπουργέ, στην Ευρώπη, πείτε σε αυτούς που προσπαθούν να επιβάλλουν και άλλα βάρη στον ελληνικό λαό ότι ένα ισοδύναμο μέτρο που έχετε συμφωνήσει και έχει συμφωνήσει και ο Πρωθυπουργός είναι ότι σε κανένα ευρωπαϊκό κράτος δεν υπάρχει ποινικοποίηση του αδικήματος της ακάλυπτης επιταγής, καθώς επίσης και δεν είναι κολάσιμη πράξη η μη καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών.

Αν θέλετε, λοιπόν, να είμαστε στην Ευρώπη, να, πρέπει να προβείτε άμεσα και στην κατάργηση αυτών των επαισχυντων πλέον διατάξεων που δεν αρμόζουν σε ένα ευρωπαϊκό κράτος, αφού δεν ισχύουν και σε κανένα ευρωπαϊκό κράτος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εμείς ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Βασιλική Κατριβάνου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με ένα μικρό σχόλιο. Αφορμή για αυτό είναι ό,τι είπατε, κύριε Κουτσούμπα στην εισήγησή σας, πως έλαμψε η δημοκρατία και η πολιτεία αντιμετωπίζει το ρατσισμό αλλά μεσολάβησαν οι εκλογές κι έτσι καθυστέρησε να έρθει αυτός ο νόμος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Κάλιο αργά παρά ποτέ!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Απλά, θα αναφέρω ξανά ότι αυτός ο νόμος καθυστέρησε πολύ. Μεσολάβησαν κοντά στα δύο χρόνια. Δεν μεσολάβησαν μόνο οι εκλογές. Μεσολάβησε ένας κ. Μπαλτάκης που μπαίνονόβγαίνε από πίσω και μας έφερνε τροπολογίες για να αποσυρθεί η προστασία των θυμάτων. Να μη λέμε για το μεγαλείο της δημοκρατίας μόνο και την πολιτική βούληση της Κυβέρνησης να φέρνει αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, διότι αν υπήρχε η πολιτική βούληση, όπως έρχονται τα πολυνομοσχέδια μέσα στο Θερινό Τμήμα, θα ερχόταν και ο αντιρατσιστικός νόμος -όχι στα δύο χρόνια.

Λοιπόν, ξεκινάω. Δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν -πολλοί θα τον θυμόσαστε- από χρυσαυγίτες, Πακιστανός στα Πετράλωνα. Πυροβολισμοί εναντίον Πακιστανών εργατών στη Μανωλάδα, όταν ζήτησαν τα μεροκάματά τους. Ξυλοδαρμός ενός Αιγύπτιου εργάτη φούρνου στη Σαλαμίνα από το αφεντικό του, ο οποίος στη συνέχεια τον αλυσόδεσε. Εμπρησμός μαγαζιών μεταναστών από τάγματα της Χρυσής Αυγής. Επίθεση σε γκέι στο Παγκράτι την περασμένη εβδομάδα, όπου του ενός ανθρώπου του σπάνε το πόδι και τον περιλούζουν με απορρυπαντικό.

Ακούμε όλες αυτές τις πράξεις, τις διαβάζουμε στην εφημερίδα. Είναι απεχθείς, είναι αποτρόπαιες, εθίζουν την κοινωνία στη βία. Όλοι τις αποδοκιμάζουμε. Θα ζητήσουμε την παραδειγματική καταδίκη των ενόχων. Ναι, μόνο που δεν θα διαχθούν με αυτό το πολυνομοσχέδιο. Διότι αυτό το νομοσχέδιο δεν διώκει το ρατσιστικό έγκλημα και τη ρατσιστική πράξη. Δεν ασχολείται με αυτά τα εγκλήματα. Αυτά τα εγκλήματα θα πάνε με τους γενικούς κανόνες του Ποινικού Δικαίου. Δεν είναι αυτά τα απεχθή εγκλήματα αντικείμενο της αντιρατσιστικής νομοθεσίας που ψηφίζουμε σήμερα. Δεν έχουν να κάνουν τίποτα με το νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιο διώκει συγκεκριμένα όσους προτρέπουν και διεγείρουν σε έγκλημα και όχι το δράστη του όποιο φρικιαστικού, αποτρόπαιου εγκλήματος. Αυτά, όπως λέω, θα πάνε με τις γενικές διατάξεις του κώδικα. Δηλαδή, μιλάμε για ένα αντιρατσιστικό νομοσχέδιο που διαψεύδει το όνομά του, που ουσιαστικά είναι νομοσχέδιο δίωξης του λόγου του μίσους -αυτό που λένε hate speech- και δεν έχει να κάνει σε τίποτα με αντιρατσιστικό νομοσχέδιο.

Συνεχίζω. Αντώνης Σαμαράς, προεκλογικά: «Θα ανακαταλάβουμε το κέντρο των πόλεών μας από τους μετανάστες που το έχουν κατακλύσει. Η λαθρομετανάστευση έχει εξελιχθεί σε άοπλη εισβολή και αυτό πρέπει να σταματήσει και να αντιστραφεί». Πρώην Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας: «Να κάνετε το βίο αβίωτο στους μετανάστες».

Εδώ θα διαφωνήσουμε για αυτά τα πράγματα. Άλλοι θα πουν

ότι αυτές οι αντιλήψεις είναι ρατσιστικές και απεχθείς και πρέπει να παταχθούν. Άλλοι θα τις ενστερνιστούν. Και άλλοι θα τις ασκήσουν ως πολιτική, όπως ασκεί αυτή η Κυβέρνηση που έχει βασικό άξονα το ρατσισμό και τη μισαλλοδοξία, όσον αφορά αυτά τα θέματα. Όμως αυτά δεν τα αναλύω, απλώς τα αναφέρω, για να δείξω ότι αυτό το νομοσχέδιο, θα μπορούσε να έχει αντικείμενο δίωξης αυτές ακριβώς τις δηλώσεις, αυτόν ακριβώς τον λόγο.

Νομίζω ότι αντιλαμβάνεστε πόσο κακός, ακατάλληλος και στραβός είναι ένας τέτοιος νόμος που δεν ασχολείται με τους δράστες των πράξεων, δεν τους καθίζει στο σκαμνί, αλλά ασχολείται με τους φορείς του λόγου, όσο απεχθείς κι αν είναι. Κι εμείς αυτόν τον λόγο τον βρίσκουμε ιδιαίτερα απεχθή, αλλά θεωρούμε ότι η εστίαση είναι στο έγκλημα και στο δράστη και εκεί θα έπρεπε να είναι σε ένα αντιρατσιστικό νομοσχέδιο που αυτήν τη στιγμή, με αυτήν την έξαρση της ρατσιστικής βίας που έχουμε, έρχεται στη Βουλή.

Θα ήμασταν οι πρώτοι που θα χαιρόμασταν, γιατί εμάς μας απασχολεί ο ρατσισμός σαν κοινωνικό φαινόμενο, μας απασχολεί η πάταξή του –το λέμε και το ξαναλέμε- όμως δεν μπορούμε. Και δεν μπορούμε να χαρούμε όχι μόνο για τις παλινωδίες της Κυβέρνησης που το «παγώνει», που το «ξεπαγώνει», που επιβιώνει το πνεύμα Μπαλτάκου αλλά και για τη μισαλλόδοξη και ρατσιστική πολιτική που ασκεί αυτή η Κυβέρνηση.

Ενδεικτικά, θα αναφέρω μόνο δύο πράγματα: «Ξένιος Δίας» και επ' αόριστον κράτηση των μεταναστών πέραν του δεκαοκτάμηνου. Δεν υπάρχει πιο αντιανταγματικό πράγμα, να κρατείται ένας άνθρωπος επ' αόριστον στη φυλακή για διοικητική ή και –τέλος πάντων- για οποιαδήποτε άλλη παρανομία.

Θα χαιρόμασταν αν ήταν ένα πραγματικό αντιρατσιστικό νομοσχέδιο που θα δώκε την πράξη. Αυτό το νομοσχέδιο, όμως, δώκε την προτροπή, την υποκίνηση και τη διέγερση σε ρατσιστικό έγκλημα και όχι το ίδιο το έγκλημα. Δηλαδή, δώκεται ένας που λέει πάμε να κάψουμε τα μαγαζιά των Πακιστανών, αλλά δεν δώκεται αυτός που θα βάλει τη φωτιά στα μαγαζιά των Πακιστανών. Αυτός θα πάει με τις γενικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα. Είναι αυτός αντιρατσιστικός νόμος; Είναι αυτό που θέλει η ελληνική κοινωνία το 2014 για να πατάξει τη ρατσιστική βία και το ρατσιστικό έγκλημα;

Δίνω δύο παραδείγματα. Η δίκη του Σαχζάτ Λουκμάν. Αν υπήρχε ένας αντιρατσιστικός λόγος που συμπεριελάμβανε την πράξη, το ρατσιστικό έγκλημα, τα πάντα θα είχαν γίνει με διαφορετικό τρόπο. Θα είχε γίνει διαφορετικά η έρευνα. Θα είχε γίνει διαφορετικά η προδιαδικασία. Θα φωτιζόταν η σχέση των συλληφθέντων με τη Χρυσή Αυγή, αφού βρέθηκε ένα πάκο προκηρύξεων. Το ρατσιστικό κίνητρο θα έμπαινε όχι μόνο από την εισαγγελέα κάποια στιγμή αλλά από την αρχή και όλες οι έρευνες, οι ανακρίσεις, ο τρόπος που θα κοιτούσε το δικαστήριο θα ήταν με βάση αυτό και δεν θα ήταν ότι είναι μια απλή ανθρωποκτονία, όπως παραπέμφθηκαν οι δράστες.

Συνεχίζω με το παράδειγμα της Μανωλάδας. Θα είχαμε ρατσιστικό χαρακτήρα του εγκλήματος της εκμετάλλευσης, κάτι που δεν μπηκε ποτέ, παρά μόνο από την εισαγγελέα που δεν εισακούστηκε. Η εισαγγελέας μίλησε για απανθρωπισμό με εθνοφυλετικά χαρακτηριστικά στο έγκλημα της Μανωλάδας αλλά το δικαστήριο δεν την άκουσε. Θα ήταν, όμως, από την αρχή με τέτοιο χαρακτηρισμό. Αυτός θα ήταν ο άξονας της προδικασίας και της άσκησης της ποινικής δίωξης και θα έρχονταν στην επιφάνεια κι άλλα στοιχεία που δεν ήρθαν ποτέ. Είναι αδιανόητο αυτό που κάνατε.

Εμείς έχουμε φέρει τροπολογία όπου λέμε ξεκάθαρα ότι αυτό που πρέπει να διωχθεί σε ένα ρατσιστικό νόμο είναι η ρατσιστική βία και η ρατσιστική πράξη και το ρατσιστικό έγκλημα. Ζητάμε, κύριε Υπουργέ, ακόμη και τώρα να συμπεριληφθεί. Είχαμε δύο χρόνια να το σκεφθούμε και να το επεξεργαστούμε σοβαρά. Διότι μας έχετε πει κι αυτό, ότι δηλαδή χρειάζεται μια σοβαρή επεξεργασία. Δύο χρόνια ήταν αρκετά. Έπρεπε να έχει έρθει.

Συνεχίζω. Τι είναι ένας αντιρατσιστικός νόμος; Πρέπει να έχει δύο στοιχεία βασικά. Πρώτον, την πάταξη του εγκλήματος, δηλαδή αυτός που έκανε την πράξη να πάει στο σκαμνί και δεύτερον, να πρέπει να προστατευθούν τα θύματα, να προστατευθούν τα θύματα του ρατσιστικού εγκλήματος. Ο πρώτος στόχος είναι

οι μετανάστες χωρίς χαρτιά. Κανένας μετανάστης δεν θα πάει να πει ότι είναι θύμα ρατσιστικής βίας. Θα φοβάται –και πολύ σωστά- ότι το επόμενο βήμα είναι η κράτηση και η απέλαση του.

Έχω έρθει πολλές φορές σε επαφή με μετανάστες που μας παίρνουν τηλέφωνο οι οργανώσεις και λένε «θύματα ρατσιστικής βίας πήγαν στο νοσοκομείο και από εκεί στο Αλλοδαπών και πάνε για να απελαθούν». Δεν θα λειτουργήσει ο αντιρατσιστικός νόμος, αν δεν έχουμε προστασία θυμάτων από το πρώτο στάδιο, δηλαδή, από τη στιγμή που θα πάει ο άνθρωπος να καταγγείλει.

Δεν είναι θέμα ανθρωπισμού, είναι θέμα στοιχειώδους λειτουργίας του κράτους δικαίου. Εδώ οι Έλληνες, χωρίς να έχουμε κίνδυνο απέλασης, διστάζουμε να καταγγείλουμε γιατί μερικές φορές το θεωρούμε μάταιο. Φανταστείτε ένα μετανάστη που έρχεται σε επαφή με όλη αυτήν τη θεσμική βία καθημερινά, αν ξέρει ότι μπορεί να κρατηθεί ή να απελαθεί.

Μας παραπέμπετε γι' αυτό στην κοινή υπουργική απόφαση. Θυμάστε έχουμε το περίφημο μεταναστευτικό, το άρθρο 19 έρχεται για να προστατεύσει τα θύματα και ο κ. Μπαλτάκος το μπλοκάρει. Τον θυμάμαι να μπαίνει από πίσω, να μπλοκάρει την τροπολογία Γρηγοράκου τρεις φορές για να φύγει βεβαίως η προστασία των θυμάτων. Και τελικά τι κάνει η Κυβέρνηση; Το φέρνει με κοινή υπουργική απόφαση, δεν το φέρνει με νόμο ούτε στο μεταναστευτικό ούτε στο αντιρατσιστικό.

Η προστασία θυμάτων στο ελληνικό κράτος δεν υπάρχει με νόμο, υπάρχει με κοινή υπουργική απόφαση. Τι σημαίνει αυτό; Ο επόμενος Υπουργός μπορεί να την αλλάξει. Τι σημαίνει αυτό; Ότι με αυτήν την ΚΥΑ που είναι λειψή και αόριστη δεν έχουμε προστασία θυμάτων από τη στιγμή της καταγγελίας. Τι σημαίνει αυτό; Κανένα θύμα δεν θα πάει να καταγγείλει, γιατί θα φοβάται ότι θα απελαθεί. Τι σημαίνει αυτό; Δεν θα λειτουργήσει ο αντιρατσιστικός νόμος.

Περαιτέρω, το νομοσχέδιο ποινικοποιεί τον εγκλημασμό και την κακόβουλη άρνηση εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας αναγνωρισμένων από τα διεθνή όργανα, τώρα βάζετε και αναγνωρισμένων από την ελληνική Βουλή.

Εμείς, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε εντελώς αντίθετοι σε οποιαδήποτε δίωξη αρνητών, ακόμα κι αν αυτό πρόκειται για το έγκλημα των εγκλημάτων που είναι το Ολοκαύτωμα κι αυτό βέβαια όχι γιατί συμπαθούμε τους αρνητές αλλά γιατί θεωρούμε ότι η ποινικοποίηση πλήττει την ελευθερία του λόγου. Και όχι μόνο αυτό αλλά είναι και αναποτελεσματική και το έχουμε δει όπου έχει εφαρμοστεί. Στη Γαλλία που εφαρμόστηκε ο –αντίστοιχος- νόμος Γκεσό όχι μόνο δεν αποτράπηκε το ναζιστικό φαινόμενο και η ρατσιστική βία αλλά και το 2012 αποφάσισε το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο της Γαλλίας ότι είναι αντισυνταγματικός. Εμείς εδώ δεν παρακολουθούμε τέτοια θέματα.

Εμείς λέμε ότι για οποιοδήποτε εγκλημασμό ή άρνηση εγκλημάτων δεν μπορούμε να ποινικοποιήσουμε τον λόγο και το φρόνημα, ακόμα και για το χειρότερο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Πού το λέει αυτό; Για διαβάστε καλά τη διάταξη σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Παρακαλώ αφήστε με να ολοκληρώσω. Γνωρίζουμε ότι αναφέρεστε και στα εγκλήματα κατά των Ποντίων και των Αρμενίων και θέλουμε να πούμε ότι σεβόμαστε αυτά τα θύματα και τα τιμάμε και τιμάμε τη μνήμη και τον πόνο που υπάρχει γύρω από αυτό το θέμα. Όμως, λέμε ότι αυτό δεν μπορεί να είναι αντικείμενο ούτε κατηλείας ούτε εθνικής πλειοδοσίας. Είναι θέμα επιστημών να καθορίσουν αν είναι θέμα γενοκτονίας ή θέμα εθνοκάθαρσης. Δεν είναι θέμα...

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Επιστημονική έρευνα χρειάζεται για το ΣΥΡΙΖΑ; Συγχαρητήρια!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Εγώ όμως στέκομαι στο εξής και αυτό που λέω είναι ότι για θέμα ποινικοποίησης του εγκλημαισμού ή της κακόβουλης άρνησης ο ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι ακόμη και να αφορά το μέγιστο και το απεχθέστερο των εγκλημάτων, είναι αντίθετος γιατί αφορά την ποινικοποίηση του λόγου και του φρονήματος, της ελευθερίας του λόγου.

Βάζετε προϋποθέσεις που δεν επαρκούν γιατί είναι ρευστές και αόριστες. Λέτε ότι μπορεί να είναι κακόβουλο ή προσβλητικό. Έχουμε δει επανειλημμένα με έργα τέχνης, για παράδειγμα, στη

Μπιενάλε ή στο Χυτήριο που οι μηνυτές θεώρησαν ότι προσβάλλεται το θρησκευτικό τους συναίσθημα και ο καλλιτέχνης οδηγήθηκε στο εδώλιο. Ο κίνδυνος να δούμε μια βιομηχανία μηνύσεων όποιου εκφράζει άποψη, είναι μεγάλος εδώ.

Αν διάβασε κανείς την «ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ» σήμερα, θα δει ότι εκατόν τριάντα εννιά ιστορικοί από όλα τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά ιδρύματα της χώρας...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Και μέλη του ΣΥΡΙΖΑ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: ... Ζητάνε την απόσυρση του άρθρου αυτού με βάση αυτό που λέμε, ότι δηλαδή δεν μπορεί να ποινικοποιηθεί ο λόγος και το φρόνημα και ότι αυτά είναι ζητήματα επιστημονικής έρευνας που δεν προωθούνται με αυτό το άρθρο. Είναι ιστορικοί όπως ο Ασδραχάς, ο Βερέμης, ο Λιάκος, μεγάλοι κύρους και εμπέλειας. Το νομοσχέδιο αυτό δεν λέει λέξη για την αντιρατσιστική εκπαίδευση στα σχολεία και την εκπαίδευση των αστυνομικών και των δικαστικών υπαλλήλων.

Κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, ο ρατσισμός δεν μπορεί να διωχθεί μόνο ποινικά. Χρειάζεται ένα ευρύτερο πλέγμα, παραδείγματος χάριν εκπαίδευση των μαθητών ενάντια στον ρατσισμό, στην ομοφοβία. Δεν φτάνει αυτή η αποδοχή που κάνετε. Πολύ ωραία το φέρετε και μέσα στα θύματα ρατσιστικής βίας είναι και οι ομοφυλόφιλοι και οι τρανς. Χρειάζεται, όμως, εκπαίδευση από τα σχολεία για να προχωρήσει πραγματικά αυτό και να μην έχουμε μία ομοφοβική και μία τρανσοφοβική κοινωνία. Χρειάζεται μαθήματα επίλυσης συγκρούσεων, ευαισθητοποίηση στα θέματα Ρομά, στα θέματα παιδιών με ειδικές ανάγκες και στήριξή τους. Χρειάζεται εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση της διοίκησης και των αρχών.

Εμείς προτείνουμε τη σύσταση ενός ανεξάρτητου οργάνου της Εθνικής Επιτροπής για την Καταπολέμηση του Ρατσισμού. Επίσης, λέμε ότι χρειάζεται εκδημοκρατισμός και αντιμετώπιση θυλάκων ακροδεξιών και νεοναζιστών στον στρατό και στη δικαιοσύνη.

Χαιρόμαστε που συμπεριλάβατε τα δύο στοιχεία, όπως είπα, για την προστασία ομοφυλόφιλων και τρανς. Το ζητήσαμε όλοι. Αυτό έδειξε ότι έχει και ένα διαισθητικό χαρακτήρα η διαδικασία, γιατί ήταν μεγάλο αυτό το διάστημα που καλύψαμε μέχρι να καταλάβουμε περί τίνος πρόκειται και πως διώκονται αυτοί οι άνθρωποι και αυτό το καταφέραμε.

Τελειώνω, λοιπόν, με κάτι που βρίσκεται στην καρδιά του ρατσισμού, του θεσμικού ρατσισμού και που ζητάμε η πολιτεία να το αλλάξει. Το ζητάμε κι εμείς, το ζητάει και το ΠΑΣΟΚ, το ζητάει και η ΔΗΜΑΡ. Πρόκειται για το σύμφωνο συμβίωσης που θέλουμε να επεκταθεί και στα ομόφυλα ζευγάρια.

Εμείς έχουμε κάνει πρόταση νόμου. Το κάναμε και τροπολογία αυτήν τη στιγμή. Το έχουν καταθέσει και τα άλλα κόμματα σε τροπολογία. Λέει το εξής: Μιλάμε για ρατσισμό, μιλάμε για θεσμικό ρατσισμό, μιλάμε για αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Μιλάμε ότι αυτήν τη στιγμή η ελληνική πολιτεία, εντελώς παρωχημένα σε σχέση με την Ευρώπη του 2014, απαγορεύει από έναν μεγάλο αριθμό συνάνθρωπων μας το δικαίωμα στην οικογενειακή ζωή.

Είναι θέμα ισονομίας, είναι θέμα δικαιοσύνης, είναι θέμα ανθρωπιάς, είναι η καρδιά του ρατσισμού αυτό, κύριε Υπουργέ. Είναι η καρδιά του ρατσισμού το ότι ένας σύντροφος όταν ο άλλος σύντροφος βρίσκεται στο νοσοκομείο, στην εντατική, δεν μπορεί, δεν έχει το δικαίωμα να πάει να ρωτήσει τι κάνει ο άνθρωπός του. Είναι ρατσισμός το ότι δεν μπορεί να είναι ορατό σαν ζευγάρι. Είναι ρατσισμός όταν ένας νέος άνθρωπος δεν μπορεί να σκεφθεί τη ζωή του και να οραματιστεί τη ζωή του μαζί με έναν άλλον άνθρωπο που θα είναι μαζί και θα είναι ορατοί και θα είναι αποδεκτοί. Μιλάμε για έναν πάρα πολύ μεγάλο αριθμό ανθρώπων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δώστε μου μισό λεπτό.

Κλείνω με αυτήν τη σκέψη. Μιλάμε για μετανάστες, για Ρομά, για μέλη μειονοτικών, εθνοτικών ομάδων, για μέλη ΛΟΑΤ κοινότητας, δηλαδή ομοφυλόφιλους και τρανς, για μέλη θρησκευτικών κοινοτήτων, για άτομα με ειδικές ανάγκες, για εκατομμύρια

ανθρώπους, για ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας. Δεν είναι όντα αλλόκοτα. Δεν είναι μακριά, κάπου έξω. Είμαστε εμείς, είναι οι φίλοι μας, είναι οι συγγενείς μας, είναι οι γείτονές μας, είναι στα σχολεία μας, είναι στις δουλειές μας, είναι οι συνάδελφοί μας.

Ζητάμε πραγματικά την προστασία τους με τον τρόπο που εμείς αναφέραμε και που δεν θα επιτευχθεί με αυτόν τον τρόπο που μπαίνει το νομοσχέδιο. Θα επιτευχθεί, μόνο αν γίνει αυτό το άνοιγμα από τη μεριά σας στους άξονες που είπαμε, να συμπεριληφθεί δηλαδή η ποινικοποίηση της ρατσιστικής πράξης, του ρατσιστικού εγκλήματος, η προστασία των θυμάτων. Έτσι μόνο θα λειτουργήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία, ολοκληρώσατε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Πρέπει να αφαιρεθεί το άρθρο 2 που απειλεί την ελευθερία του λόγου, να μπει η αντιρατσιστική εκπαίδευση, να μπει το σύμφωνο συμβίωσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τα επαναλάβετε. Παρακαλώ ολοκληρώσατε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Αν «ανοίξετε» σε αυτά, θα κάνετε κατά κάποιον τρόπο ένα πραγματικό αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Είμαστε ανοικτοί να δούμε τότε πως θα προχωρήσει, αν θα το υποστηρίξουμε ή όχι, αν κάνετε δεκτά κάποια απ' όλα αυτά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Άρα, δεν το ψηφίζετε το νομοσχέδιο. Το ψηφίζετε;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Αυτήν τη στιγμή επιφυλασσόμεθα να δούμε αν ο κύριος Υπουργός φέρει κάτι καινούργιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επιφυλάσσεσθε. Ωραία.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Κωνσταντίνος Τριαντάφυλλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Κύριες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Υπουργέ, κύριε Πρόεδρε, πραγματικά είναι από τις λίγες φορές που ανεβαίνω στο Βήμα και αισθάνομαι συγκίνηση. Και αισθάνομαι συγκίνηση για το εξής: Γιατί ένα νομοσχέδιο, το οποίο ξεκίνησε το 2011 με τη συμβολή πολλών, ανώνυμων και επώνυμων, με πολλούς υπουργούς, μεταξύ αυτών των κ. Παπαϊωάννου, τον κ. Ρουπακιά και τώρα τον κ. Αθανασίου, να επιχειρούν ναβάλουν το νομοσχέδιο προς συζήτηση, να το συμπληρώσουν, να το διορθώσουν και να το βελτιώσουν, φτάνει επιτέλους να συζητείται στο Τμήμα Διακοπής Εργασιών, μετά και από δική μας παρέμβαση και πίεση.

Θα ξεκινήσω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με μια μικρή ιστορία που αφορά ένα μικρό τόπο, τη Ζάκυνθο, σε μια εποχή που τα πράγματα ήταν πάρα πολύ δύσκολα για τη χώρα μας, σε μια εποχή που σκίαζε η μαυρίλα του ναζισμού ολόκληρη την Ελλάδα. Ήταν το 1943, όταν τα καράβια του θανάτου των SS κατέβαιναν το Ιόνιο, προκειμένου να μαζέψουν Έλληνες πολίτες, Εβραίους, για να τους στείλουν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Εκεί λοιπόν, στη Ζάκυνθο, ένας ιερωμένος, αρχηγός και πνευματικός ηγέτης μιας θρησκείας στον τόπο του, ο Επίσκοπος Χρυσόστομος και ένας δήμαρχος, αυτός που εκπροσωπούσε τους Έλληνες της περιοχής, ο Δήμαρχος Λουκάς Καρέρ, όταν τους ζητήθηκε από τον φρούραρχο με την ποινή του θανάτου να παραδώσουν λίστα με τους Εβραίους για να τους φορτώσουν στο καράβι, μετά από είκοσι τέσσερις ώρες παρέδωσαν μια λίστα με δύο ονόματα: του μητροπολίτη και του δημάρχου.

Σε αυτούς του αγνώστους ήρωες της πατρίδας μας, χρωστάμε το γεγονός ότι μπορούμε και κοιτάζουμε όλους τους λαούς και όλες τις εθνικές μειονότητες και κοινότητες στα μάτια. Γιατί, πραγματικά, το 1943, δύο άνθρωποι ουσιαστικά κατέδειξαν ότι ο μοναδικός τρόπος όπου Εβραίοι δεν εστάλησαν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης είναι ένα νησί στην Ελλάδα, η Ζάκυνθος.

Σε αυτούς τους δύο αγνώστους ήρωες θα μου επιτρέψετε να πω ότι χρωστάμε τη σημερινή συζήτηση και τη συζήτηση της Παρασκευής εδώ στο Τμήμα, για να αντιμετωπίσουμε το ρατσιστικό λόγο, τον λόγο του μίσους που διασπείρεται σαν ιός στην ελληνική κοινωνία της κρίσης, σε αυτούς και σε όσους Έλληνες και Ελληνίδες πολίτες δεν συνήθισαν τη μορφή του τέρατος, δεν του έμοιασαν, σε όσους Έλληνες και Ελληνίδες θεώρησαν ότι το διαφορετικό είναι ο πλούτος της χώρας μας και ότι ο λόγος του μίσους δεν πρέπει να βρίσκεται στο επίκεντρο αλλά πρέπει να

ποινικοποιείται και ότι πρέπει αυτό το νομοσχέδιο που έχει και συμβολικό χαρακτήρα, να έρθει στη Βουλή και να ψηφιστεί.

Γι' αυτούς τους Έλληνες και αυτές τις Ελληνίδες δίνουμε αγώνα και νομίζω ότι είναι από τις κρίσιμότερες και πιο σημαντικές συνεδριάσεις που πραγματοποιεί η Βουλή των Ελλήνων. Και σε αυτήν την κατεύθυνση, μικροπολιτικοί ή μικροκομματικοί σχεδιασμοί δεν έχουν καμμία, μα καμμία θέση.

Εδώ σήμερα πρέπει να ομονοήσουμε ότι οποιοσδήποτε έρχεται να διαδώσει τον λόγο του μίσους, του ρατσισμού ή της ξενοφοβίας, με στόχο να υποκινήσει βία κατά προσώπου ή ευάλωτης ομάδας, όπως αυτή περιγράφεται πληρέστατα –μετά και τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του Υπουργού-, κατά προσώπου ή ομάδας λόγω της διαφορετικής φυλής, του φύλου, της θρησκείας, της εθνικής καταγωγής, του σεξουαλικού προσανατολισμού ή της ταυτότητας φύλου, αυτός ο δράστης θα τιμωρείται από την ελληνική πολιτεία! Όχι γιατί είμαστε κατά της ελευθερίας του λόγου αλλά γιατί είμαστε υπέρ της αξιοπρέπειας και της δικαιοσύνης σε αυτήν τη χώρα.

Και η ελευθερία του λόγου υπάρχει ως συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα. Γιατί πρέπει ο Έλληνας και η Ελληνίδα, ο πολίτης γενικά αυτής της χώρας αλλά και ολόκληρου του κόσμου, να έχει τη δύναμη να τα αντιμετωπίζει.

Η πληροφόρηση, το διαδίκτυο είναι η δύναμη του πολίτη και αυτήν τη δύναμη δεν μπορούν οι άνθρωποι και οι πολιτικοί ή οι ακροδεξιοί ή οι νεοαξιοτικοί χώροι να την αξιοποιούν υπέρ τους. Αυτό –ναι!- πρέπει να έχει θεσμική απάντηση και η θεσμική απάντηση πρέπει να είναι οργανωμένη. Η πολιτεία πρέπει να βάζει την τελεία και από εκεί και πέρα να ξεκινάει η ποινικοποίηση.

Γι' αυτό το νομοσχέδιο καλύπτει πλήρως όλη την γκάμα των διαφόρων εκφάνσεων του λόγου του μίσους. Γιατί στην παρούσα συγκυρία, πρέπει να έχουμε πάντοτε υπ' όψιν μας τα λόγια τα σοφά, ότι η αποτρόπαια σιωπή των καλών ανθρώπων δεν μπορεί να συνεχίζεται σε μια κοινωνία η οποία σπαράσσεται από το ρατσισμό, σε μια κοινωνία που η ρατσιστική βία έχει ξεφύγει από τα δικά μας τα ελληνικά, τα δημοκρατικά όρια, σε μια κοινωνία που ο λόγος του μίσους καλλιεργεί στερεότυπα και διαδίδει ψέματα και ψευδή γεγονότα προς κάθε κατεύθυνση και ενισχύεται από ένα κλίμα αντιπολιτικό, αντικοινοβουλευτικό, κατά την άποψή μου, αντιδημοκρατικό.

Γιατί αυτό είναι το περιβάλλον του ρατσισμού. Εκεί μέσα, σε αυτό το θερμοκήπιο του αντικοινοβουλευτισμού, επωάζεται και ανθεί ο ρατσισμός και ο λόγος του μίσους. Αυτό πρέπει να είναι ο θεμελιώδης στόχος όλων των δημοκρατικών κομμάτων.

Θεωρώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι αν σήμερα δεν κάνουμε πράξη εδώ και δεν έχουμε με φάρο το ότι όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι και ίσοι στην αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα, τότε σε αυτήν τη συζήτηση δεν θα έχουμε πετύχει το στόχο μας.

Αν αποδεχθούμε ότι ναι, δεν υπάρχει κάλυψη ως προς τα ρατσιστικά αδικήματα –και πρέπει να έρθει και αυτό- και επομένως αν την ποινικοποίηση του λόγου του μίσους δεν μπορούμε να την αποδεχθούμε, τότε με συγχωρείτε αλλά δεν έχουμε πετύχει το μείζον, που είναι ότι ο Έλληνας πολίτης, ανεξάρτητα από το σε ποια ομάδα ανήκει, αν είναι στην πλειοψηφία ή στη μειοψηφία κάθε φορά, πρέπει να μπορεί να κυκλοφορεί ελεύθερος, χωρίς να φοβάται ότι λόγω της επιλογής του ή της ιδιότητάς του ή της προσωπικότητάς του ή της καταβολής του κάποιος άλλος θα έρθει να του επιτεθεί λεκτικά ή σωματικά.

Απέναντι σε αυτήν τη λογική του φόβου η δημοκρατία έχει τη λογική της ελευθερίας, έχει τη λογική της αξιοπρέπειας, έχει τη λογική της δικαιοσύνης. Και σήμερα –ναι- είναι από τις λίγες στιγμές που το ελληνικό Κοινοβούλιο έρχεται να συζητήσει για αυτά τα θεσμικά θέματα, τις θεσμικές απαντήσεις σε αυτές τις αποτρόπαιες μορφές βίας.

Αν παλαιότερα όλοι αυτοί οι ακραίοι, όλοι αυτοί οι παρακματικοί, όλος αυτός ο υπόκοσμος και η παρανοϊκή εκδοχή μιας πολιτικής διαστρέβλωσης στο κάθε χωριό ή στην κάθε τοπική κοινότητα αισθάνονταν μόνοι τους και η τοπική κοινωνία και η οικογένειά τους τους έλεγε «Ξέρεις, αυτές οι απόψεις σου είναι περιορισμένες και καλό είναι να μην τις λες παραξένω», σήμερα το διαδίκτυο, δηλαδή η τεχνολογία της επικοινωνίας που ενώνει τον

κόσμο, μας κάνει να καταλαβαίνουμε το διαφορετικό και μας κάνει να ανεχόμαστε το διαφορετικό.

Αυτοί όμως, αξιοποιώντας τη νέα τεχνολογία της επικοινωνίας έχουν τη δυνατότητα να συνασπίζονται σε ομάδες και λόγω αυτής της δυνατότητάς τους, τελικά νομίζουν ότι οι ιδέες τους δεν είναι ακραίες, δεν είναι παρανοϊκές, ότι οι ίδιοι δεν είναι τρελοί που τα σκέφτονται αυτά για τις διαφορετικές ομάδες αλλά ουσιαστικά τα σκέπτονται και άλλοι. Εδώ το διαδίκτυο ουσιαστικά χρησιμοποιείται από τους ακραίους με μια λογική στρατολόγησης, τη λογική δηλαδή ότι είναι δυνατόν να συνασπιστούν μεγαλύτερες ομάδες με ακραίο τρόπο, με σκοπό την υποκίνηση της μισαλλόδοξης βίας.

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτήν τη λογική πρέπει και το διαδίκτυο να έχει συγκεκριμένους δημοκρατικούς κανόνες, γιατί οι ιδέες και οι εικόνες μπορούν να καλλιεργήσουν ψέματα και στερεότυπα αλλά μπορούν –και συμβαίνει αυτό σήμερα ενόσω μιλάμε- να στρατολογήσουν και να αποπροσανατολίσουν μια νέα γενιά που αντιμετωπίζει το φάσμα της ανεργίας, που βρίσκεται στη μέση μιας πρωτόγνωρης κρίσης και τελικά να καθοδηγήσουν και να υποκινήσουν περιστατικά βίας ρατσιστικής, βίας που θα έχει ως στόχο την καρδιά της δημοκρατίας.

Απέναντι στον ιό του μίσους, εμείς ως Έλληνες Βουλευτές έχουμε ένα χρέος. Να σταματήσουμε αυτήν την κατάσταση. Και αυτήν τη κατάσταση μπορεί να σταματήσει μόνο με ένα αποφασιστικό νομοσχέδιο, όπως είναι αυτό το οποίο εισάγεται σήμερα προς συζήτηση.

Ουσιαστικά σήμερα συζητάμε την ποινικοποίηση της ρητορικής του μίσους, που εκτός από τον λόγο, έχει στόχο τη βία, την πράξη είτε αυτή γίνεται μέσω του Τύπου είτε δημοσίως είτε μέσω διαδικτύου.

Οι διατάξεις οι οποίες έρχονται, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι οι πληρέστερες και είναι και οι πιο προοδευτικές σε επίπεδο ευρωπαϊκό και γι' αυτό εμείς που υποστηρίζουμε το νομοσχέδιο, είμαστε απόλυτα βέβαιοι και είμαστε και περήφανοι που συμβάλαμε στη σύνταξή του.

Έρχομαι στο ζήτημα το οποίο βρίσκεται στον πυρήνα του νομοσχεδίου, το ζήτημα που έχει να κάνει με την κακόβουλη άρνηση γενοκτονιών και του Ολοκαυτώματος. Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν ποινικοποιείται η άποψη. Ποινικοποιούνται τα αντικειμενικά στοιχεία του συγκεκριμένου αδικήματος, η κακόβουλη άρνηση ή ο εγκωμιασμός ή η αποδοκιμασία ή ο ευτελισμός του γεγονότος, σε συνδυασμό, όμως, με τη συμπεριφορά η οποία στρέφεται κατά ομάδες που προσδιορίζεται πάλι από τα θρησκευτικά, φυλετικά και εθνικά της χαρακτηριστικά, το σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου, σε συνδυασμό με ένα λόγο ο οποίος δύναται –πιθανολογεί εδώ ο νομοθέτης- ότι μπορεί να προκαλέσει μίσος ή να ενέχει υβριστικό ή απειλητικό χαρακτήρα. Αυτό είναι το αδικήμα που τυποποιείται εδώ. Δεν τυποποιείται καμμία απλή άρνηση άποψης ιστορικής ή άλλης.

Βεβαίως, εδώ είναι λογικό η Βουλή των Ελλήνων η οποία νομοθετεί, να νομοθετεί πληρέστατα, διότι σέβεται τη συνέχεια του χαρακτήρα της Βουλής των Ελλήνων και θεωρεί ότι οι γενοκτονίες, τις οποίες έχει ανακηρύξει η ίδια, είναι ισχύουσες, είναι ισχυρές και πρέπει να τύχουν ανάλογης ουσιαστικά νομοθετικής αντιμετώπισης.

Γι' αυτόν τον λόγο δεν υπάρχει ονομαστική καταγραφή, γιατί η Βουλή των Ελλήνων σήμερα μπορεί να έχει αναγνωρίσει δέκα, αύριο μπορεί να έχει αναγνωρίσει δεκαπέντε. Υπάρχει όμως το συγκεκριμένο και αφορά μόνο την κακόβουλη άρνηση, το να στραφεί, δηλαδή, ένας πολίτης εναντίον –ουσιαστικά να υποκινήσει βία- της συγκεκριμένης ομάδας-θύματος του Ολοκαυτώματος ή της γενοκτονίας.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και Βουλευτές, να πω ότι δεκαεπτά Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ έχουν καταθέσει μία τροπολογία για το σύμφωνο συμβίωσης. Ακούω προσεκτικά την άποψη του κυρίου Υπουργού ότι αυτό πρέπει να πάει σε ένα συγκροτημένο νομοσχέδιο το οποίο να έχει να κάνει με το οικογενειακό δίκαιο.

Εγώ πιστεύω, το ΠΑΣΟΚ πιστεύει ότι αυτό είναι μια εκκρεμότητα η οποία δεν προέρχεται από την καταδίκη μας στο Ευρω-

παϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Είναι μια εκκρεμότητά μας απέναντι στην ισότητα, απέναντι στην ισονομία, απέναντι στη λογική ότι η διάκριση δεν μπορεί να επέρχεται απέναντι στους ανθρώπους με τρόπο τέτοιο, που ουσιαστικά να προσβάλλει τον ίδιο τον πυρήνα της ελληνικής πολιτείας.

Θεωρούμε ότι αυτό έχει ένα συμβολικό και ουσιαστικό χαρακτήρα. Πιστεύουμε ότι μια τέτοια τροπολογία στέλνει μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση, ότι η ελληνική πολιτεία τον καιρό της κρίσης αντιλαμβάνεται ότι πάμε να περάσουμε το ποτάμι όλοι μαζί και τα δικαιώματα του καθενός πρέπει να είναι κατοχυρωμένα.

Με αυτήν την έννοια εμείς υποστηρίζουμε την τροπολογία μας. Θεωρούμε ότι έχει ευρύτατη αποδοχή. Θεωρούμε ότι αυτό έχει αποκτήσει ένα συμβολικό χαρακτήρα ατομικών δικαιωμάτων και πρέπει να αποτελέσει τη δυνατότητα της ελληνικής πολιτείας να το ρυθμίσει με τρόπο συγκεκριμένο. Και ταυτόχρονα, κύριε Υπουργέ, να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε τόσο τις θεσμικές μας ελλείψεις όσο όμως και τα δικά μας προβλήματα, τα δικά μας κωλύματα.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, αναφερόμενος στα λόγια ενός μεγάλου, γιατί θεωρώ ότι είναι σημαντικό να ακουστούν σήμερα στην Αίθουσα αυτή. «Όταν ήρθαν να πάρουν τους Τσιγγάνους, δεν αντέδρασα. Δεν ήμουν Τσιγγάνος. Όταν ήρθαν να πάρουν τους κομμουνιστές δεν αντέδρασα. Δεν ήμουν κομμουνιστής. Όταν ήρθαν να πάρουν τους Εβραίους, δεν αντέδρασα. Δεν ήμουν Εβραίος. Όταν ήρθαν να πάρουν εμένα, δεν είχε απομείνει κανείς για να αντιδράσει».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και σχεδόν δέκα μήνες συζητούμε στη Βουλή το περίφημο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Το συζητούμε γιατί ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Αθανασίου επέλεξε να συνεχίσει πέρυσι τον Νοέμβριο τη δημόσια συζήτηση που είχε ξεκινήσει το ΠΑΣΟΚ το 2011.

Θυμίζω πως πριν από τριάντα χρόνια, τον Φεβρουάριο του 2011, ο τότε Υπουργός Δικαιοσύνης του ΠΑΣΟΚ, Μιλτιάδης Παπαϊωάννου, ξεκινούσε τη διαβούλευση για το αντιρατσιστικό. Επί τριάντα χρόνια, λοιπόν, η κοινή γνώμη ασχολείται με τα προβλήματα της αντιρατσιστικής νομοθεσίας στην Ελλάδα.

Στην πορεία μάλιστα, οι επικοινωνιακοί μηχανισμοί του συστήματος προσέθεσαν κι άλλα θέματα, άσχετα με το ρατσισμό ή το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, όπως είναι το σύμφωνο συμβίωσης μεταξύ ομοφυλόφιλων, η δυνατότητα των ομοφυλόφιλων να έχουν παιδιά κ.ο.κ..

Το γεγονός ότι επί τριάντα ολόκληρα χρόνια, η κυριολεκτικά κατεστραμμένη από το μνημόνιο Ελλάδα ασχολείται με το αντιρατσιστικό και άλλα κατασκευασμένα παρελκόμενά του θα έπρεπε να μας λέει πάρα πολλά, γιατί από μόνο του αποκαλύπτει τη σκοπιμότητα πίσω από τη διαιώνιση ενός θέματος, το οποίο θα έπρεπε να έχει λυθεί οριστικά εδώ και πάρα πολύ καιρό, ενός απλού ζητήματος εναρμόνισης με το ευρωπαϊκό κοινοτικό πλαίσιο, που θα μπορούσε να έχει γίνει χωρίς απέραντες κουβέντες, δήθεν διαπραγματεύσεις και διάφορα άλλα θεατρικά –θα μου επιτρέψετε να πω– κόλπα.

Για να το ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θεωρούμε ασφαλώς αναγκαία την προσαρμογή του πεπαιδευμένου νόμου του 1979 στα σύγχρονα δεδομένα. Δεν πρόκειται για κάποια μεγαλοφυή νομική σύλληψη αλλά απλά για την απόλυτη ανάγκη να αναγνωρίσουμε τα προφανή.

Μια και μιλώ για τα προφανή, θα ήθελα να ρωτήσω τον Υπουργό κ. Αθανασίου το εξής: Τι σας εμπόδισε άραγε, κύριε Υπουργέ, επί δέκα μήνες να κάνετε τις βελτιώσεις του νομοσχεδίου τις οποίες διαρκώς εξαγγέλλατε και σήμερα αποφασίσατε να φέρετε την τελευταία στιγμή –όχι στο παρά ένα, αλλά στο και ένα– κάποιες απ' αυτές στο Τμήμα;

Γιατί για παράδειγμα, δεν αναφέρατε ρητά από την αρχή όλες τις γενοκτονίες που έχει αναγνωρίσει το εθνικό Κοινοβούλιο;

Προφανώς γιατί θέλατε να ανακυκλώνετε επικοινωνιακά το θέμα, κρατώντας απασχολημένη την κοινή γνώμη σε βάρος των Ποντίων, των Μικρασιατών και των Αρμενίων. Όσο φτηνά κι αν ακούγονται όλα αυτά, δεν είναι παρά ένα τέχνασμα για να ασχολούμαστε με κάτι διαφορετικό από το μνημόνιο.

Στο τέλος, προκειμένου να αναδειχθεί και η «πατριωτική» συνιστώσα μέσα στη μνημονιακή Νέα Δημοκρατία, επιλέξατε να ικανοποιήσετε το αίτημά της στο Τμήμα την τελευταία στιγμή, μετά από δέκα ολόκληρους μήνες αναμονής.

Για να το ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, δεν έχουμε καμία απολύτως πρόθεση να μπούμε σε τέτοια επικοινωνιακά παιχνιδάκια. Μέχρις ότου μπορέσουμε να μελετήσουμε –και όχι στο πόδι την τελευταία στιγμή– την τελική διατύπωση της συγκυβέρνησης για τις γενοκτονίες και με δεδομένη την απίστευτη –το επαναλαμβανώ– προχειρότητα που έχει επιδείξει το Υπουργείο φέρνοντας κάποιες βελτιώσεις την τελευταία στιγμή, δηλώνουμε ότι καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο. Επιφυλασσόμαστε να τοποθετηθούμε επί των άρθρων. Επίσης, δηλώνουμε ότι καταδικάζουμε απερίφραστα όλες τις θεατρικές μεθοδεύσεις τόσο της Νέας Δημοκρατίας όσο και του ΠΑΣΟΚ.

Μια και ανέφερα το ΠΑΣΟΚ που έχει αύριο τα γενέθλιά του, θα ήθελα να απευθύνω ένα ρητορικό ερώτημα στους συναδέλφους. Θα μπορούσε άραγε να φανταστεί ποτέ ο ιδρυτής του ΠΑΣΟΚ, Ανδρέας Παπανδρέου, πως σάραντα χρόνια μετά θα μιλούσαμε για ένα τέτοιο ΠΑΣΟΚ, για ένα μεταλλαγμένο κίνημα, που ασχολείται πλέον με το σύμφωνο συμβίωσης μεταξύ ομοφυλόφιλων, με τη δυνατότητα των ομοφυλόφιλων να έχουν παιδιά, λες και αυτά είναι τα μείζονα προβλήματα που απασχολούν σήμερα τον ελληνικό λαό, λες κι αυτά αποτελούν προτεραιότητες για τους συμπολίτες μας εκείνους, οι οποίοι σήμερα –αν το έχετε αντιληφθεί– ψάχνουν στους κάδους των απορριμμάτων για να μπορέσουν να ζήσουν, συμπολίτες μας που είναι άνεργοι, απελπισμένοι και δεν έχουν στον ήλιο μοίρα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Ακόμη και η ίδια η Ευρώπη...

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Δεν δέκομαι κανέναν και δεν θα με διακόψει κανένας.

Έχει, λοιπόν, ο καιρός γυρίσματα, κύριοι συνάδελφοι, και είμαι σίγουρη πως σήμερα μας ακούν κάποιοι πολίτες που ψήφισαν ΠΑΣΟΚ στις τελευταίες εκλογές. Μόνο που –ειλικρινά σας λέω– εάν συνεχίσετε έτσι, το 8% το οποίο πήρατε, θα μοιάζει όνειρο θερινής νυκτός τον επόμενο Μάρτιο.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ενώπιόν μας ένα νομοθετικό «γεφύρι της Άρτας». Αυτό είναι το μόνο βέβαιο. Το ερώτημα που απομένει είναι αν θα το γκρεμίσουμε ή θα το ολοκληρώσουμε.

Εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, από την αρχή ήμασταν διατεθειμένοι να συνεισφέρουμε, πραγματικά, σε μία εποικοδομητική συζήτηση. Πέρα από θεατρνισμούς και πέρα από τα οποιαδήποτε ψευδοπροβλήματα, πέρα από παρελκυστικές τακτικές και οποιοσδήποτε σκοπιμότητες, είπαμε καθαρά ότι χρειάζεται ένα νέο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Είναι όμως το συζητούμενο νομοσχέδιο η απάντηση στην παραπάνω αναγκαιότητα; Μέχρι πρότινος ούτε ο ίδιος ο κύριος Υπουργός δεν το πίστευε αυτό.

Την παραπάνω εικόνα, λοιπόν, επιβεβαιώνουν δημόσιες δηλώσεις του κυρίου Υπουργού, ο οποίος απέρριπτε τις προτεινόμενες αλλαγές, λέγοντας ο ίδιος ότι ο νόμος του 1979 είναι επαρκής. Το γιατί έρχεται εδώ σήμερα μετά από έναν χρόνο για να τροποποιήσει το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο του 1979, είναι κάτι που εκείνος πιστεύω ότι θα επιχειρήσει να μας το εξηγήσει όταν θα πάρει τον λόγο.

Εγώ, προσωπικά, δεν είμαι σε θέση να δώσω λογική εξήγηση γι' αυτές τις παλινωδίες, πέραν της επικοινωνιακής αξίας που προφανώς έχουν για τη συγκυβέρνηση. Γιατί, όπως είπα και προηγουμένως, επί τριάντα συνολικά χρόνια ασχολούμαστε με τις αντιρατσιστικές παλινωδίες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, προφανώς για να μην έχουμε τον χρόνο να ασχοληθούμε με άλλες παλινωδίες, όπως τα «Ζάππεια» ή όπως η μία και μόνη εξεταστική για το μνημόνιο και ούτω καθεξής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι ο εμπαιγμός της Βουλής «πάει σύννεφο», κατά το κοινώς λεγόμενο, είναι προφα-

νές. Δυστυχώς όμως η συγκυβέρνηση, δεν περιορίζεται πλέον στο να εμπαίζει τη Βουλή και την κοινωνία. Υπάρχει κάτι πολύ χειρότερο, το οποίο θεωρώ ότι κρύβεται πίσω από τον ευτελισμό της νομοθετικής διαδικασίας και αυτό θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι είναι μία ξεκάθαρα κομματική σκοπιμότητα.

Μιλώ, λοιπόν, για την υπόθεση της Χρυσής Αυγής και τη σχέση της με τη Νέα Δημοκρατία. Το ότι η Χρυσή Αυγή είναι ένα ναζιστικό κόμμα, είναι αδιαμφισβήτητο. Υπάρχουν τόνοι επίσημων εντύπων, περιοδικών και εφημερίδων της Χρυσής Αυγής, που δεν δικαιολογούν απλώς τη ναζιστική περίοδο αλλά εξηγούν τη δήθεν λογική πίσω από τις εγκληματικές πράξεις των ναζιστών και προπαγανδίζουν τη ρατσιστική βιοθεωρία τους.

Το γεγονός ότι σήμερα η Χρυσή Αυγή έπαψε να χρησιμοποιεί τον όρο «εθνικοσοσιαλισμός» και τον αντικατέστησε με τον όρο «κοινωνικός εθνικισμός», θεωρώ ότι δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα παιχνίδι λέξεων. Όποιος έχει μάτια βλέπει και όλοι όσοι ασχολούνται με την πολιτική γνώριζαν εδώ και δεκαετίες ότι η Χρυσή Αυγή είναι ο εκπρόσωπος του ναζισμού στην Ελλάδα.

Αυτό όμως, δυστυχώς, δεν εμπόδισε τον Πρωθυπουργό κ. Σαμαρά να προσεγγίσει τη Χρυσή Αυγή μέσω του κ. Μπαλτάκου. Και το γεγονός αυτό δεν το παραδέχεται μόνον ο κ. Μπαλτάκος. Την εμφανή και απόλυτη ιδιοτελή σκοπιμότητα της Νέας Δημοκρατίας σε σχέση με τη Χρυσή Αυγή, την αποκάλυψε πριν από λίγους μήνες ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Ταμής, που παραδέχθηκε δημόσια ότι αρχικά η δράση της Χρυσής Αυγής βόλευε τη Νέα Δημοκρατία. Αυτό που συνέβη, πάρα πολύ απλά είναι ότι η Χρυσή Αυγή από ένα σημείο και πέρα έγινε εκλογικά επικίνδυνη για τη Νέα Δημοκρατία. Αυτή είναι η πικρή αλήθεια για τη Νέα Δημοκρατία.

Επομένως, κύριοι συνάδελφοι, όσο κι αν ψάξετε στην Κυβέρνηση Σαμαρά, δεν θα βρείτε μετανοημένους ακροδεξιούς που ξαφνικά έγιναν ειλικρινείς αντιρατσιστές και αποφάσισαν να στηρίξουν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Φοβάμαι, όμως, ότι θα βρείτε το ακριβώς αντίθετο. Μιλώ για κάποιους ακροδεξιούς που κατέληξαν στην Νέα Δημοκρατία και οι οποίοι, μάλιστα, έχουν την πολυτέλεια να εμπαίζουν τον κόσμο.

Έτσι, λοιπόν, σήμερα βλέπουμε να παίζεται εδώ πέρα το θέατρο του παραλόγου. Η Νέα Δημοκρατία, προτείνει αυστηρές ποινές με τις οποίες και συμφωνούμε, για τους αρνητές του Ολοκαυτώματος. Στη Νέα Δημοκρατία, όμως, υπάρχει και ο τέως Υπουργός κ. Γεωργιάδης, ο οποίος προωθούσε μέσω εκπομπής του στην τηλεόραση βιβλίο με τίτλο: «Εβραίοι, όλη η αλήθεια». Θυμίζω, λοιπόν, ότι στο βιβλίο αυτό συμπυκνώνεται η απόλυτη άρνηση του Ολοκαυτώματος.

Αν, λοιπόν, οι παραπάνω θέσεις Βουλευτών και Υπουργών της Νέας Δημοκρατίας δεν συνιστούν την απόλυτη πολιτική σχιζοφρένεια, τότε είναι γεγονός ότι οι λέξεις έχουν χάσει κάθε νόημα πλέον για τη Συγκυβέρνηση.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμενη στο υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, θέλω να υπενθυμίσω πως με τον ισχύοντα νόμο του 1979, δεν υπήρχαν ουσιαστικά καταδίκες για ρατσιστικές πράξεις από ελληνικά δικαστήρια. Επομένως, πράγματι, είναι γεγονός ότι θα πρέπει να δούμε ένα νέο νομοθετικό πλαίσιο που να μπορούν να εφαρμόσουν τα δικαστήρια, για να μπορέσουν να προστατευθούν, πραγματικά, οι συμπολίτες μας από φυλετικές, θρησκευτικές ή άλλες συναφείς σε βάρος τους διακρίσεις.

Όμως, πρέπει να εξετάσουμε πολύ σοβαρά αν το συζητούμενο νομοσχέδιο συμβάλλει τελικά στον επιδιωκόμενο σκοπό. Για παράδειγμα, το άρθρο 1, στηρίζεται στη δημόσια υποκίνηση ενεργειών που μπορούν να προκαλέσουν μίσος. Εδώ, όμως, εισάγεται μια αόριστη έννοια που ανάγεται στη σφαίρα της ψυχολογίας και όχι της νομικής επιστήμης. Για αυτόν τον λόγο, άλλωστε, όπως αποδεικνύει και η σχετική ελληνική νομολογία, είναι αδύνατο να καταδικαστεί κάποιος απλά για την ενδεχόμενη πρόκληση ψυχικών καταστάσεων μίσους. Νομικά απαιτείται κάποια μετρήσιμη συνέπεια αυτών σε βάρος τρίτου.

Για να θυμηθούμε και το προηγούμενο προβληματικό νομοσχέδιο -αναφέρομαι στο αντιρατσιστικό του κ. Παπαϊωάννου- υπήρχε εκεί η περίφημη έννοια της «εχθροπάθειας» -εντός εισα-

γωγικών η λέξη- για την οποία είχε γίνει πάρα πολλή κουβέντα, η οποία κουβέντα και δεν κατέληξε πουθενά. Κανείς δεν την κατάλαβε, γιατί επρόκειτο για μια έννοια απολύτως αόριστη.

Ας δεχθούμε, όμως, προς στιγμήν ότι όλα αυτά έχουν ένα νόημα και ότι, για παράδειγμα, εγώ είμαι πιο εχθροπαθής από εσάς. Αυτό σημαίνει, κατ' αντιστοιχία, ότι μπορεί κάποιος με λόγια να μου προκαλέσει μίσος πολύ πιο εύκολα για κάποιον άλλον, να με στρέψει δηλαδή ψυχικά εναντίον ενός τρίτου προσώπου.

Άρα, καταλήγουμε στο πρώτο συμπέρασμα, ότι για να μπορέσει να μεταβληθεί ο ρατσιστικός λόγος σε ρατσιστική διάθεση, παρεμβάλλεται η «εχθροπαθής» -εντός εισαγωγικών η λέξη- ψυχολογική του υποκειμένου, εκείνου δηλαδή που επηρεάστηκε αρνητικά από τα λόγια του ρατσιστή.

Αυτό μας οδηγεί στο δεύτερο αναπόδοτο συμπέρασμα, ότι δεν υπάρχει λογικός τρόπος για να μπορέσουμε να μετρήσουμε την απόκρουση του κάθε ατόμου ξεχωριστά σε τέτοια ερεθίσματα. Εδώ το ρητό «άβυσσος η ψυχή του ανθρώπου» τα λέει όλα, πολύ απλά γιατί δεν υπάρχει, δεν έχει επινοηθεί, δεν υφίσταται κλίμακα εχθροπάθειας. Όμως, ακόμα κι αν υπήρχε η λεγόμενη ενδεχόμενη πρόκληση μίσους, οι συνέπειες -σύμφωνα με το νομοσχέδιο- της άδικης πράξης είναι αδύνατον να μετρηθούν, αν δεν υπάρχουν οι φυσικές συνέπειες σε βάρος ενός τρίτου, όπως για παράδειγμα είναι οι υλικές ζημιές κ.ο.κ.. Αυτό, γιατί τα δικαστήρια δεν μπορούν, δεν είναι δυνατόν να τιμωρούν συναισθήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κλείσω τη σημερινή επί της αρχής τοποθέτησή μου για το αντιρατσιστικό με μια μόνο παρατήρηση για το άρθρο 2, η οποία δεν επηρεάζεται ακόμα και από τις βελτιώσεις που έφερε ο κύριος Υπουργός.

Σωστά, κύριε Υπουργέ, αναφέρεται εκεί ρητά το Ολοκαύτωμα και τα εγκλήματα του ναζισμού ως περιπτώσεις κατά τις οποίες πρέπει να ποινικοποιηθεί ο εγκληματισμός, ο ευτελισμός ή η κακόβουλη άρνησή τους. Όμως, όταν μιλάμε για ρητές αναφορές γενοκτονιών, θα έπρεπε ευθύς εξαρχής να έχουμε συμπεριλάβει εκεί ρητή αναφορά, αφού το κάνουμε -και πολύ σωστά το πράττουμε, θα έλεγα- για μία συγκεκριμένη περίπτωση και για όλα τα άλλα ήδη αναγνωρισμένα και όμοια μαζικά εγκλήματα. Δεν υπάρχει, λοιπόν, κανένας λόγος διαχωρισμού της γενοκτονίας των Εβραίων από τους Ναζί ή των Τούτσι από τους Χούτου έναντι των γενοκτονιών που υπέστησαν άλλα έθνη και λαοί.

Επομένως, κατά την άποψή μου είναι ελλιπής η αναφορά που λέτε ότι θα συμπεριλάβετε στο άρθρο 2, καθώς θα έπρεπε ρητά να περιγράφει τις γενοκτονίες των Ελλήνων του Πόντου, της Μικράς Ασίας και των Αρμενίων, ως τέτοιες. Άλλωστε, νομίζω ότι μιλούμε για μαζικά εγκλήματα, τα οποία έχουν αναγνωριστεί από το ίδιο το εθνικό κοινοβούλιο.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, λοιπόν, περιμένουμε, κύριε Υπουργέ, την τελική διατύπωση του άρθρου 2 και, βέβαια, την οποιαδήποτε λήξη των διαπραγματεύσεων σας με το ΠΑΣΟΚ για το σύνολο του νομοσχεδίου. Μέχρι τότε και με δεδομένη την προχειρότητα που διακρίνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης, εφόσον φέρατε την τελευταία στιγμή νομοτεχνικές βελτιώσεις, ενώ είχατε όλο το περιθώριο χρόνου να το πράξετε, εμείς δηλώνουμε ότι καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο αλλά επιφυλασσόμαστε βεβαίως να τοποθετηθούμε επί των άρθρων. Επίσης, καταδικάζουμε ρητά κάθε κυβερνητικό θεατρινισμό που μας οδηγεί μακριά από τα ουσιαστικά προβλήματα που ταλανίζουν τους Έλληνες πολίτες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Δημήτριος Κουκούτσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλό θα ήταν κάποια στιγμή σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα να μας δώσετε το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού. Όλοι λένε τι είμαστε -διαφορετικά πράγματα ο καθένας- και κανένας δεν μας δίνει ποτέ το δικαίωμα να πούμε τι πρεσβεύουμε.

Θα σας πω πρώτα κάτι άσχετο. Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Τριανταφυλλός -δυστυχώς, δεν είναι εδώ- είπε ότι είναι συγκινημένος μ' αυτό το νομοσχέδιο. Τον καταλαβαίνω αλλά τόσο

συγκινήθηκαν και εγώ εχθές. Ανεξερεύνητη η ψυχή του νεοέλληνα, κυρίες και κύριοι! Γι' αυτό εμείς επιμένουμε και λέμε ότι αυτή η κρίση δεν είναι τόσο οικονομική, όσο ηθική και αξιών. Εχθές, έστω και μερικές εκατοντάδες συμπολίτες μας, μαζεύτηκαν να ζητωκραυγάζουν τον Τζέφρι, τον Γιώργο Παπανδρέου, σε ένα συνονθύλευμα ανθρώπων, όπως είναι ο κ. Παπακωνσταντίνου, οι ολετήρες, τα αρχιλαμόγια, οι κλέφτες, αυτοί που οδήγησαν τη χώρα σ' αυτό το σημείο. Τους έσφιγγαν τα χέρια και έκλαιγαν από χαρά! Μόνο ο Τσοχατζόπουλος έλειπε, κυρίες και κύριοι!

Σήμερα το πρωί, ο κ. Παναγιωτόπουλος της Νέας Δημοκρατίας είπε ότι αντιπροσωπεύει τη δημοκρατική Δεξιά. Γιατί, υπάρχει κι άλλη Δεξιά; Να μας τη δείξει. Ποιοι είναι; Έχουν άλλες απόψεις; Δεν είναι δημοκράτες; Τι εννοεί;

Υπάρχει μία ταραχή στη Νέα Δημοκρατία, από τη στιγμή που στο προτελευταίο ταξίδι ο κ. Σαμαράς συναντήθηκε με τον κ. Σόμπλε και τον κ. Γιούνκερ και του είπαν: «Πρόσσεξε, η Ντόρα ήρθε και μας είπε ότι έχει έτοιμη τετρακομματική κυβέρνηση. Μάζεψε τους εκατόν ογδόντα.» Μεγάλη η σπουδή από εδώ και πέρα!

Το σύμφωνο συμβίωσης, βέβαια, απεσύρθη, όχι τόσο λόγω των αντιρρήσεων που έχει η Εκκλησία –γιατί είναι αλήθεια ότι ένα μέρος της Εκκλησίας θα ήθελε ένα τέτοιο σύμφωνο συμβίωσης- αλλά λόγω της ανόδου της Χρυσής Αυγής. Αυτό είναι το αίτιο.

Από την άλλη, ο ΣΥΡΙΖΑ μας παρουσιάζεται σ' αυτό εδώ το νομοσχέδιο βασιλικότερος του βασιλέως. Ζητά να εκτελεστούν οι εντολές των παγκόσμιων μαφιόζων και να γίνουν πιο σκληρές, πιο αποτελεσματικές.

Επιθυμεί πλέον ως κόμμα εξουσίας την ολική φήμωση, επιβεβαιώνοντας τη δουλική υποταγή του στα ιδεολογήματα της νέας τάξης. Με τη Νέα Δημοκρατία, ως προς το μείζον που είναι η φήμωση, είναι βέβαια απόλυτα σύμφωνοι. Στο έλασσον, που είναι ας πούμε η γενοκτονία των Ποντίων, εκεί υπάρχουν διαφοροποιήσεις.

Οι τριάντα οκτώ δε «αντάρτες» της Νέας Δημοκρατίας θα βρουν μια καλή δικαιολογία για να ψηφίσουν και αυτό το νομοσχέδιο και θα πουν μετά αυτό το αμίμητο που είπε και η κ. Πιπιλή για τον ΕΝΦΙΑ, όταν είδε τη γενική κατακραυγή, ότι δηλαδή «Εμείς άλλο νόμο ψηφίσαμε».

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο στην Αριστερά. Σε κάποιες εκδηλώσεις που κάνει τώρα τελευταία -αλλά και από παλαιότερα, απέναντί μας- κρεμάνε κάτι πανό και γράφουν «NO PASARAN» στα ισπανικά. Δεν ξέρω τι σημαίνει «NO PASARAN». Ξέρω τι είναι η Πασιονάρια. Πάντως, η ιστορία έχει δείξει ότι εμείς pasaramos όποτε χρειάστηκε.

Το παρόν νομοσχέδιο, είναι αποτέλεσμα έντονων ζυμώσεων και κυρίως παρεμβάσεων ξένων κέντρων εξουσίας. Έρχεται να αλλάξει το παλιό υφιστάμενο καθεστώς του παλαιού ν. 927/1979. Ο νόμος εκείνος όμως, είχε ψηφιστεί για να καλύψει κάποιες αναγκαίες υποθέσεις της εποχής και της κοινωνίας, αναγκαίες της που βέβαια δεν έχουν καμμία σχέση με αυτά που θέλετε σήμερα εσείς να μεθοδεύσετε και κατά τη συνηθισμένη σας πρακτική τα φέρνετε σε Θερινό Τμήμα.

Το τωρινό αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, όπως το αποκαλείτε, αποδέχεται εσείς οι ίδιοι, ότι αυτό που πάει να δημιουργήσει νομικά ενδέχεται να προσβάλλει το ατομικό δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης -αυτό είναι κάτι που μνημονεύεται ακόμα και στην εισηγητική έκθεση- και με ένα γενικό και απροσδιόριστο όρο «καταπολέμησης του ρατσισμού και της ξενοφοβίας» στην ουσία νομοθετικά προσπαθεί να κάνει ό,τι έχει δυστυχώς γίνει σε κάποιες χώρες του εξωτερικού, δηλαδή να ποινικοποιήσει απόψεις και αντιλήψεις.

Ξεκινώντας από το πρώτο κιόλας άρθρο, το άρθρο 1, στα περί υποκίνησης βίας ή μίσους με βάση το χρώμα, τη θρησκεία, την εθνότητα καταγωγή κ.λπ., τονίζουμε ότι αυτό είναι κάτι που ενέχει έναν τεράστιο υποκειμενισμό από μόνο του.

Ποιος είναι αυτός που προτρέπει; Πώς προτρέπει; Και από πού προκύπτει ότι μία βίαιη ενέργεια κατά συγκεκριμένου προσώπου προήλθε από προτροπή δική του;

Για να γίνουμε πιο σαφείς τώρα, με το άρθρο αυτό, έτσι όπως είναι διατυπωμένο, ποινικοποιείται το οτιδήποτε. Αν παραδείγμα-

τος χάριν ένας αλλοδαπός δεχθεί επίθεση από άγνωστο δράστη -κατά τη διατύπωση του άρθρου- από κάπου θα πρέπει να προήλθε αυτή η ενέργεια, κάποιος θα προέτρεψε, κάποιος θα παρότρυνε, κατά την άποψη όσων συνέταξαν αυτό το νομικό μάρτυρα. Αυτό αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο ακόμα και να καταστρατηγηθούν δικαιώματα.

Εκτός από το κομμάτι της βίας, βλέπουμε τον όρο «διακρίσεις ή μίσος κατά ομάδας προσώπων κ.λπ.». Με τη φράση –προσέξτε!- «...μπορούν να προκαλέσουν...» οδηγεί η διεύρυνση του αξιόποινου σε αοριστία επικίνδυνη για τον ποινικό νόμο, θέτοντας τα συγκεκριμένα εγκλήματα στα εγκλήματα διακινδύνευσης, δηλαδή όταν το προστατευόμενο έννομο αγαθό δεν είναι ανάγκη να πληγεί, αλλά αρκεί να διακινδυνεύσει.

Τι ακριβώς θέλετε να περάσετε μέσα από αυτό; Να δώσετε τους ιδεολογικούς σας αντιπάλους χωρίς απολύτως κανένα στοιχείο, γιατί τα εγκλήματα βλάβης απαιτούν απόδειξη της βλάβης του προστατευόμενου αγαθού, που εδώ στην ουσία δεν υπάρχει.

Το σίγουρο είναι ότι βάζετε επικίνδυνους υποκειμενισμούς, οι οποίοι αν ήταν μόνο σε άλλο επίπεδο, δεν θα υπήρχε πρόβλημα. Εδώ όμως προσπαθείτε να διευρύνετε κάποιες έννοιες και στην πράξη θα καταλήξετε να ποινικοποιείτε το καθετί: από μία απλή διατύπωση γνώμης, έστω και καυστικής, μέχρι μια ιδεολογική αντίληψη.

Παλιά υπήρχε ο όρος «εχθροπάθεια». Τώρα βλέπουμε τη λέξη «μίσος». Τι προσπαθείτε τώρα να κάνετε; Να ποινικοποιήσετε τα αισθήματα, τις αισθήσεις, τα συναισθήματα; Όπως οι νομικοί γνωρίζουν καλύτερα από εμένα, το Ποινικό Δίκαιο ασχολείται με πράξεις, όχι με σκέψεις, ιδέες ή συναισθήματα.

Αν θέλετε να αντιμετωπίσετε ρατσιστικές συμπεριφορές κοιτάξτε να θωρακίσετε την ελληνική πολιτεία και την ελληνική κοινωνία από την τρομακτική εγκληματικότητα των λαθρομεταναστών και αλλοδαπών.

Αντί να προσπαθείτε να ποινικοποιείτε ιδέες και αντιλήψεις, προσπαθήστε να προστατεύσετε τους συμπολίτες μας στις γειτονίες της Αθήνας. Σε τελική φάση και αυτοί ζητούν την προστασία σας, αφού με το δικό σας πάντα σκεπτικό υφίστανται μίσος και βία λόγω της εθνικής τους καταγωγής και του θρησκευμάτος τους. Ενώ το άρθρο 5 του Συντάγματος λέει ότι κανείς δεν διώκεται για το χρώμα, τη φυλή, τη θρησκεία και τα πολιτικά του πιστεύω -και σωστά- έρχεστε εσείς τώρα και τι λέτε; Δεν διώκεσαι μεν, αλλά εάν εμείς διαπιστώσουμε ότι με αυτά που λες προκαλείς μίσος, τότε θα τιμωρηθείς.

Στις τελεσθείσες πράξεις, τώρα, από δημόσιο λειτουργό ή υπάλληλο κατά την άσκηση των ανατεθειμένων σε αυτούς καθηκόντων, στην πράξη ξέρετε τι θα γίνει; Θα πηγαίνει, ας πούμε, ένας -ο οποιοσδήποτε- και θα κλέβει μια τσάντα -έναν Πακιστανό, παραδείγματος χάριν, στον Άγιο Παντελεήμονα- και όταν συλλαμβάνεται, θα επικαλείται ότι αυτό γίνεται για λόγους που έχουν να κάνουν με το χρώμα ή με τη φυλή του.

Είναι επικίνδυνα μονοπάτια αυτά. Είναι πάρα πολύ επικίνδυνα! Για να μην πούμε για το θέμα της θρησκείας, για να μην πούμε για τις ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας, να μην πούμε για κλασικούς Έλληνες λογοτέχνες, για τον Παλαμά, για δημοτικά τραγούδια που με το εκτρωματικό νομοσχέδιο θα είναι υπό διωγμό, για παροιμίες, έθιμα, για ένα κομμάτι της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Στο άρθρο 2 αναφέρεστε στην ποινικοποίηση του εγκωμιασμού, της επιδοκμασίας και της κακόβουλης άρνησης της σημασίας των εγκλημάτων γενοκτονίας ή κατά της ανθρωπότητας και των εγκλημάτων πολέμου, καθώς και του Ολοκαυτώματος και του ναζισμού, διατύπωση τελείως απαράδεκτη, διατύπωση που φαίνεται ότι είναι καθ' υπαγόρευση διάφορων κέντρων εκτός Ελλάδος. Φέρνετε και στην πατρίδα μας την ποινικοποίηση του Ολοκαυτώματος, κάτι που ισχύει και σε κάποιες χώρες του εξωτερικού. Το πρώτο ολισθήμα -για να μη χρησιμοποιήσουμε κάποια πιο σκληρή λέξη- γίνεται με τον διαχωρισμό τους, υποτίθεται, γιατί ιστορικά υπάρχει αμφισβήτηση επιστημονική γενοκτονίας που έγινε εναντίον των Εβραίων από τους ναζί τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, έναντι των άλλων γενοκτονιών που υπέστησαν έθνη και λαοί της περιοχής. Συγκεκριμένα, αναφέρεται μόνο το Ολοκαύτωμα. Γιατί; Καμμία άλλη γενοκτονία δεν υπήρχε

ή δεν υπάρχει; Δεν αναφέρονται ονομαστικά οι γενοκτονίες των Ελλήνων του Πόντου και της Μικράς Ασίας, καθώς και των Αρμενίων, οι οποίες, όμως, έχουν αναγνωρισθεί με νόμο;

Η, δε, αιτιολογική έκθεση όσον αφορά το συγκεκριμένο άρθρο αναφέρει τα εξής: «Προβλέπεται ειδικότερα η ποινικοποίηση των ξενόφοβων και ρατσιστικών συμπεριφορών που εκδηλώνονται με αφορμή τον εγκωμιασμό ή την κακόβουλη άρνηση ή την εκμηδένιση της σημασίας των εγκλημάτων γενοκτονίας, των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και των εγκλημάτων πολέμου, όπως αυτά ορίζονται στα άρθρα 6, 7 και 8 του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου ή στο άρθρο 6 του Καταστατικού του Διεθνούς Στρατοδικείου που προσαρτάται στη Συμφωνία του Λονδίνου της 8ης Αυγούστου του 1945, εφόσον θεωρούνται πρόσφορες να οδηγήσουν στη θυματοποίηση ομάδων ή προσώπων.»

Η ποινική απαξία των συγκεκριμένων συμπεριφορών συνίσταται στην κακόβουλη άρνηση ή εκμηδένιση ιστορικών γεγονότων, χωρίς σε καμία περίπτωση να επιδιώκεται η απαγόρευση ή η ιδεολογική χειραγώγηση της επιστημονικής έρευνας. Γι' αυτό άλλωστε οι πράξεις αυτές τιμωρούνται μόνο εφόσον έχουν αναγνωρισθεί ως εγκλήματα με αμετάκλητη απόφαση είτε ελληνικού είτε διεθνούς δικαστηρίου. Δηλαδή, επί της ουσίας εάν ψηφιστεί αυτός ο νόμος, όποιος στην Ελλάδα εγκωμιάζει ή αρνείται το Ολοκαύτωμα και τη γενοκτονία των Τούτσι από τους Χούτου, όπως χαρακτηριστικά γράφτηκε σε ένα εύστοχο άρθρο, που αναγνωρίστηκε από Διεθνές Δικαστήριο, θα τιμωρείται από τον συγκεκριμένο νόμο, ενώ οι κεραλιστές θα είναι ελεύθεροι να λοιδορούν τα θύματα και τους απογόνους της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου, αφού οι γενοκτονίες αυτές δεν έχουν αναγνωρισθεί από ελληνικό ή διεθνές δικαστήριο.

Κουβέντα για τις σφαγές των Ελλήνων, των Ελλήνων του Πόντου ή της Μικράς Ασίας, για τις σφαγές των Αρμενίων και για τα τόσα πραγματικά ολοκαυτώματα του Ελληνισμού!

Τώρα, όσον αφορά τον όρο «εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας» με το σκεπτικό αυτό και οι νατοϊκοί βομβαρδισμοί στη Σερβία εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας ήταν. Από την άλλη, το νεοταξικό κατεστημένο θεωρεί ότι οι Σέρβοι έκαναν εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Άρα, εάν κάποιος υποστηρίξει σε κάποια δημόσια τοποθέτηση ότι οι Σέρβοι δεν είναι σφαγείς αλλά, αντίθετα, οι νατοϊκοί είναι, θα έχει διαπράξει όχι εγκωμιασμό εγκλημάτων, αλλά -κατά την αντίληψή σας- άρνηση εγκλήματος.

Να υπενθυμίσουμε, βέβαια, πως όταν το Μάη του 2013 επιχειρήθηκε να κατατεθεί το ίδιο νομοσχέδιο, στο οποίο αναφερόταν ότι ετιμωρείτο ο εγκωμιασμός, η επιδοκμασία και η κακόβουλη άρνηση της σημασίας των εγκλημάτων γενοκτονίας που έχουν αναγνωρισθεί από το ελληνικό Κοινοβούλιο, γνωστή και μη εξαιρετέα Βουλευτής έκανε μια «εκστρατεία», ζητώντας να απαλειφθεί η συγκεκριμένη προβληματική διάταξη, η οποία, σύμφωνα με την άποψή της, θα μπορούσε να έχει στη χώρα μας πολύ σοβαρότερες συνέπειες, αν χρησιμοποιηθεί όχι για την άρνηση εγκλημάτων του ναζισμού, αλλά για εθνικιστικούς λόγους. Προσέξτε: Για εθνικιστικούς λόγους!

Και εδώ υποκειμενισμός. Τι θα πει δηλαδή «επιδοκμάζει», «ευτελίζει» ή «κακόβουλα αρνείται»; Αν, δηλαδή, κάποιος εκφέρει έναν λόγο επιστημονικό, ιστορικό και διατυπώσει κάποιον προβληματισμό και ίσως εκφέρει και μια γνώμη για το ιστορικό συμβάν που δεν είναι αρεστή, αυτός θα διώκεται και θα τιμωρείται; Με αυτό το σκεπτικό δεν θα ποινικοποιήσετε τυχόν ιστορικές ή άλλες αναλύσεις για το Ολοκαύτωμα, όπως έγινε στο εξωτερικό με την περίπτωση του Ντέιβιντ Ίρβινγκ, αλλά ποινικοποιείτε την ιστορία, την επιστήμη και την έρευνα. Για να τελειώνουμε.

Να σας ρωτήσουμε και κάτι άλλο: Κύριε Υπουργέ, θα λάβετε υπ' όψιν σας το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που από το 2009 με συντριπτική πλειοψηφία 553 υπέρ και 44 κατά καταδίκασε τα εγκλήματα του κομμουνισμού; Όχι, δεν θα το κάνετε αυτό. Δεν γίνεται, γιατί δεν έχετε τα κότσια. Είστε δουλοπρεπείς απέναντι στην Αριστερά. Το ΚΚΕ, βέβαια, φοβάται ότι θα βγει εκτός νόμου. Αυτό το νοιάζει. Εδώ, είναι εκτός πραγματικότητας και το ενδιαφέρει ο νόμος!

Στο άρθρο 3 γίνεται μια προσπάθεια να φιωθεί το διαδίκτυο επειδή γίνεται και εκεί μία ανταλλαγή απόψεων, και φώωση ειδικά στη νεολαία. Και εκεί -το ξέρετε όλοι σας- το παιχνίδι το

έχουμε κερδίσει προ πολλού. Εκεί είναι σαφές ότι θα δημιουργηθεί τεράστιο θέμα, αφού στην πράξη θα ποινικοποιήσετε τους πάντες και τα πάντα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό μόνο. Δεν θα δευτερολογήσω.

Στο δε άρθρο 4, στην ευθύνη των νομικών προσώπων ή των ενώσεων προσώπων, η προσπάθειά σας να ποινικοποιήσετε πολιτικούς φορείς, κόμματα ή οποιαδήποτε ένωση προσώπων, समातेίο, σύλλογο κλπ., είναι δεδομένη. Όχι, όμως, σε τέτοιο σημείο που να βάζετε μια ατομική ενέργεια του οποιουδήποτε να δεσμεύει το οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο ή ένωση προσώπων. Και φυσικά επιβάλλετε πρόστιμα για αυστηρές διοικητικές κυρώσεις. Και, βέβαια, για πρώτη φορά φέρνεται λογοκρισία και φιωννεται και τα μέσα ενημέρωσης, όπου και εκεί βλέπουμε να επιβάλλονται κυρώσεις και πρόστιμα με εξαιρετική ευκολία για το οτιδήποτε.

Και δεν πάμε μακριά. Σχόλια κατά του τουρκικού επεκτατισμού να κάνει, παραδείγματος χάριν, δημοσιογράφος σε τοπικό κανάλι της Θράκης, γιατί τάχα προκαλεί με τον λόγο του, προτρέπει κ.λπ., αμέσως θα έρχονται κυρώσεις και πρόστιμα. Με το εκτρωματικό σκεπτικό σας σύλλογοι Ποντίων, Αρμενίων, Κούρδων, ακόμη και οι πολεμιστές του '74 στην Κύπρο θα βρίσκονται υπό διωγμό. Αν υποτεθεί ότι το νομικό πρόσωπο στο οποίο μπορεί να επιβληθούν κυρώσεις και διοικητικά πρόστιμα είναι εφημερίδα, δεν οδηγείτε έτσι σε περιορισμό τον Τύπο; Αν της καταλογιστεί, παραδείγματος χάριν, ένα πρόστιμο 300 000 ευρώ και δεν μπορεί να πάρει αναστολή από το Συμβούλιο της Επικρατείας μέχρι να γίνει το ποινικό δικαστήριο και να τελειώσουν όλα -μπορεί να περάσουν τρία ή τέσσερα χρόνια- τι γίνεται μέχρι τότε;

Στο άρθρο 5 -μην τυχόν και σας ξεφύγει!- βάζετε την αυτεπάγγελτη δίωξη και με σκεπτικό πρωτάκουστο δεν καταβάλλει ο πολιτικός ενάγων παράβολο υπέρ του δημοσίου. Απλώς εδώ θα αναφέρουμε πως στον μέχρι τώρα νόμο που ίσχυε, είχε στην πράξη δημιουργηθεί ζήτημα για το ποιος νομιμοποιείται να είναι πολιτικός ενάγων. Και εδώ είναι σαφές ότι θα δημιουργηθούν προβλήματα, γιατί το σκεπτικό σας το γνωστό σύνθημα «Φονιάδες των λαών, Αμερικάνοι!» θα νομιμοποιεί τον κάθε Αμερικανό πολίτη να παρίσταται ως πολιτικός ενάγων. Θα αφήσετε τέτοια υπέρμετρη διεύρυνση των ορίων της πολιτικής αγωγής; Στην πράξη θα υπάρχει ζήτημα το οποίο θα το αντιμετωπίσουν, βέβαια, τα δικαστήρια. Όμως, μήπως θα είστε Υπουργός;

Το νομοσχέδιο αυτό είναι επικίνδυνο. Είναι αντισυνταγματικό. Ανοίγει τον ασκό του Αϊόλου και θα οδηγήσει σε περιπέτειες και σε απίστευτο περιορισμό του δικαιώματος της ελευθερίας της έκφρασης.

Πρόθεση των συντακτών του νόμου αυτού δεν είναι μόνο το χτύπημα των εθνικιστικών και πατριωτικών αντιλήψεων. Είναι το φώωμα κάθε φωνής και αντίληψης, από όπου κι αν αυτή προέρχεται, που δεν είναι σύμφωνη με τη νέα τάξη πραγμάτων, με τους γνώμονες και τους διαβήτες, με την κάθε γνώμη και αντίληψη που αντιστέκεται στην υποδούλωση των εθνών, των λαών και των πολιτισμών τους.

Όσο χτυπάτε επιδεικτικά τη Χρυσή Αυγή, όσο τη φιωννεται, όσο χτυπάτε το εθνικιστικό κίνημα και όσο μας πολεμάτε τόσο θα θεριεύουμε. Στην προσπάθεια αυτή της ισοπέδωσης των πάντων που προσπαθείτε να επιβάλετε, στη δημιουργία μιας πολυπολιτισμικής κοινωνίας που σας πιέζουν να φτιάξετε, σε ανελεύθερες πρακτικές που καταργούν την ελεύθερη έκφραση, εμείς οι Έλληνες εθνικιστές θα αντιδράσουμε με κάθε τρόπο για το καλό της πατρίδας και του λαού μας. Εσείς φροντίστε τάχιστα να αναλάβετε τις ευθύνες σας απέναντι στην ιστορία και κυρίως στη συνειδήσή σας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ιωάννης Πανούσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να κάνομε κάποιες οριοθετήσεις, γιατί έτσι όπως ακούω να μιλάνε οι συνάδελφοι, μοιάζει σαν όλα να είναι ρατσισμός.

Προφανώς, έχουμε τον βιολογικό ρατσισμό, έχουμε τον λει-

τουργικό ρατσισμό, έχουμε τον πολιτισμικό ρατσισμό και έχουμε και τον φοβικό ρατσισμό. Από την άλλη μεριά, όμως, δεν μπορούμε να συγχέουμε κάθε κοινωνικό αποκλεισμό, κάθε κοινωνική ανισότητα και κάθε κοινωνική αδικία ή και κάθε στερεότυπο με τον ρατσισμό. Διότι τότε κάθε τι είναι ρατσισμός.

Υπάρχει η Διεθνής Διάσκεψη της UNESCO το 1978, που εξέδωσε τη Διακήρυξη υπέρ της Φυλής και της Φυλετικής Προκατάληψης. Εκεί πρέπει να στηριχθούμε για να δούμε ποιο είναι το κρίσιμο στοιχείο του ρατσισμού γιατί, κάθε κοινωνικός αποκλεισμός δεν είναι ρατσισμός. Με την έννοια αυτή, λοιπόν, κάθε φτωχός και άνεργος θα εμπίπτει σε μια ρατσιστική αντίληψη και κάθε διαφοροποίηση θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ρατσιστική.

Τι λέει, όμως, η UNESCO; Κάθε θεωρία που ενέχει τον ισχυρισμό ότι φυλετικές ή εθνικές ομάδες είναι ανώτερες ή κατώτερες, αφήνοντας έτσι να εννοηθεί ότι ορισμένοι θα είχαν το δικαίωμα να εξουσιάζουν ή να παραμερίζουν άλλες, που τις θεωρούν κατώτερες, είτε βασίζει αξιολογικές κρίσεις σε φυλετικές διαφορές, τότε πράγματι έχουμε ρατσισμό. Άρα το στοιχείο που κάνει μια συμπεριφορά ρατσιστική δεν είναι η κοινωνική ανισότητα. Είναι η αίσθηση του ανώτερου και του «δικαιώματος» αυτού του ανώτερου να εξουσιάζει τους άλλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι έχει συμβεί; Έχουμε δει καθεστώτα που εφαρμόζουν επισήμως τον ρατσισμό σε κρατικό επίπεδο. Και, βέβαια, έχουν αυταρχική διακυβέρνηση. Έχουμε δει κοινωνικά συστήματα που οδηγούν σε ολοκληρωτικά καθεστώτα και με έναν λειτουργικό ρατσισμό, που εκμεταλλεύεται τα παραδοσιακά μίστη των λαών και τα βάζει να συγκρούονται. Επίσης, έχουμε δει και ένα περίεργο φαινόμενο στη χώρα μας: Μερικοί να πιστεύουν ότι είναι συγχρόνως αληθινοί δημοκράτες και αληθινοί ρατσιστές. Βέβαια, δεν μπορεί εύκολα να διασυνδέσει κανείς όλες τις ρατσιστικές και εξτρεμιστικές τάσεις με έναν άκαμπτο κανόνα, χωρίς εξαιρέσεις. Γιατί πολλές φορές βλέπουμε αυταρχικά καθεστώτα να μην έχουν ρατσιστικές τάσεις και συμπεριφορές ή και το ανάποδο. Ούτε μπορεί να χρεώσουμε όλη την κοινωνία ότι, εφόσον υπάρχουν κάποια ρατσιστικά στοιχεία, όλη η κοινωνία βαίνει προς τον ολοκληρωτισμό.

Μολονότι ο ρατσισμός και ο φασισμός αποτελούν φαινόμενα με ορισμένα κοινά ιδεολογικά στοιχεία και συχνά συνδέονται με ιστορικές εκδηλώσεις, παραμένουν εντούτοις χωριστές κατηγορίες πολιτικής και κοινωνικής συμπεριφοράς. Προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε τον δεξιό εξτρεμισμό με το ποινικό δίκαιο. Γίνεται; Θα το δούμε. Άρα ο ρατσισμός και ο φασισμός δεν οριοθετούνται εύκολα, καθώς εμπλέκονται ιστορικές πολιτικές, ακόμα και συναισθηματικές παράμετροι. Το ερώτημα είναι αν ο ρατσισμός συνιστά αναπόσπαστο τμήμα του οργανωμένου φασισμού. Ο ιστορικός φασισμός περιλαμβάνει τον υπερεθνικισμό, τον αντικοινοβουλευτισμό, τον αντιφιλελευθερισμό, τον λαϊκισμό, τον αντικομμουνισμό και συχνά περιλαμβάνει κι ένα είδος μυστικισμού. Όμως, μια οικονομίστικη ερμηνεία του φασισμού δεν αρκεί για να εξηγήσει το φαινόμενο, καθώς δεν αποτελεί μια γραμμική εξέλιξη.

Πάμε, όμως, σε αυτό που θέλει να τιμωρήσει ο νόμος. Ο νόμος πρέπει να τιμωρεί το έγκλημα, τη βία. Υπάρχει ασυμφωνία των κοινωνικών επιστημόνων ως προς τον ορισμό του εγκλήματος μίσους.

Δηλαδή, το κίνητρο επιλογής του δράστη που είναι η προκατάληψη κατά της ομάδας δεν αρκεί. Πρέπει να εγκληματηθεί. Πολλές φορές, βέβαια, δεν πρόκειται για «καθαρό μίσος», αλλά για αντιλήψεις, τάσεις, συμπεριφορές και πράξεις που αφορούν σε ορισμένη κοινωνική κατηγορία, μέσα στην οποία κρύβονται και οικονομικά και πολιτικά και άλλα στοιχεία.

Έχουμε ομάδες «στόχους» και ομάδες «μισητής δράσης». Αυτά τα εγκλήματα μίσους στρέφονται κατά ευάλωτων φυλετικών στόχων. Πίσω, όμως, από αυτές τις επιθέσεις, επαναλαμβάνω, υπάρχει οργάνωση με διάφορους σκοπούς.

Τα εγκλήματα μίσους προκαλούνται από εχθρότητα σε ειδική φυλή, εθνική μειονότητα κ.λπ.. Η προκατάληψη ή η αρνητική πρόκληση του άλλου ή της ομάδας καταλήγουν σε φυλετικά εγκλήματα, αφού έχει κατηγορηθεί, βέβαια, όλη η συγκεκριμένη ομάδα και η εγγοπολιτισμικότητα ως γενεσιουργός αιτία του εγκλήματος. Όμως, αυτό πρέπει να τιμωρεί ο νόμος, το έγκλημα

μίσους. Όχι ακόμα και τον ακραίο ρατσιστικό λόγο. Και εκεί είναι όλο το πρόβλημα.

Στα εγκλήματα μίσους ο δράστης αρνείται την ύπαρξη του θύματος ως τέτοιου, δηλαδή ως ανθρώπινου όντος. Από την άλλη μεριά το θύμα του εγκλήματος μίσους νιώθει διπλά τραυματισμένο, διότι γνωρίζει ότι ο δράστης είχε ένα γενικό απρόσωπο κίνητρο που απευθύνεται με βία σε αυτόν, αλλά αλλού στέλνει το μήνυμα: «Δεν σας θέλουμε». Το δилημμα δεν είναι το συγκεκριμένο πρόσωπο αλλά όλη η ομάδα. Γι' αυτό και τα εγκλήματα προκατάληψης πρέπει να τιμωρούνται βαρύτερα από τα αντίστοιχα απλά εγκλήματα.

Υπάρχουν, βέβαια, και αντίθετες απόψεις. Ορισμένοι ισχυρίζονται ότι η αντιρατσιστική νομοθεσία δημιουργεί περισσότερα προβλήματα από αυτά που λύνει. Ορισμένοι αναρωτιούνται πώς συνδυάζεται η ελευθερία της έκφρασης και της ανάπτυξης της προσωπικότητας με την τιμωρία των εγκλημάτων προκατάληψης. Για παράδειγμα, υπάρχει ένα γενικό κίνητρο αντιπάθειας; Στα εγκλήματα μίσους πέφτει κάποιος θύμα γι' αυτό που είναι; Μήπως τα περισσότερα εμπεριέχουν κι άλλα στοιχεία, απλώς αυτό που εμφανίζουν μπροστά είναι το μίσος, ένα ψευτοεχθρικό στοιχείο, ενώ πίσω υπάρχει διαπλοκή; Ακόμα, όμως, και στις συμβολικές πράξεις μίσους, Κου Κλουε Κλαν, κι αυτές δεν καλύπτονται από την ελευθερία έκφρασης. Μπορεί να τιμωρηθούν ως απειλή κατά των προσώπων, αλλά αν έχουμε βία.

Οι απόλυτες απαγορεύσεις έκφρασης ρατσιστικής ιδέας και η διέγερση σε μίσος με βάση τη ρατσιστική προπαγάνδα, θέλουν οριοθετήσεις. Η ελευθερία της έκφρασης δεν πρέπει να ποινικοποιείται ούτε συλλογική ευθύνη να θεσμοθετείται, όσο κι αν ο ρατσιστικός λόγος είναι ένας λόγος φονιάς, γιατί κουβαλάει έγκλημα και βία, ένα φονικό όργανο κατά των ανθρώπων, των θεσμών και των ιδεών. Μόνο με αντίλογο μπορούμε να τον αντιμετωπίσουμε.

Ο πολιτικός αυτός λόγος μπορεί να διαμορφώσει τόσο ρατσιστικές όσο και αντιρατσιστικές συνειδήσεις. Ο ποινικός έλεγχος του λόγου μπορεί να επεκταθεί και σε άλλες περιοχές εκτός του ρατσισμού και θέλει προσοχή. Η φήμιση λόγου διαφωνιών είναι ασύμβατη με τα φιλελεύθερα καθεστώτα. Γύψος στη γλώσσα δεν νοείται και τα εγκλήματα μίσους πρέπει να τιμωρούνται. Όμως, να δούμε πότε και πώς και με ποια διατύπωση.

Η εχθροπάθεια ως καλλιέργεια αλλά και η εξωτερίκευση συναισθημάτων μίσους δεν μπορεί να γίνει βάση ενός ιδιωνύμου εγκλήματος. Η ετερότητα και η διαφορετικότητα δεν μπορούν να ταυτιστούν με την εχθρότητα. Προσοχή, όμως, από την προκατάληψη στην ποινικοποίηση ο δρόμος είναι σπαρμένος με θεσμικά αγκάθια.

Επειδή μιλάμε για ξενοφοβία, θα ήθελα να πω ότι η ξενοφοβία είναι ένας όρος φορτισμένος με ψυχολογικά ηθικά και άλλα κριτήρια φόβου και αυτοσυντήρησης που δεν ποινικοποιούνται. Όταν φοβάται κάποιος, δεν ποινικοποιείται ο φόβος. Η πρόκληση ξενοφοβικών αντανακλαστικών με ψευδείς ειδήσεις είναι άλλη τάξης θέμα, σε σχέση με τη δημοσιότητα προσωπικών ξενοφοβικών απόψεων, χωρίς όμως πρόθεση επηρεασμού της κοινής γνώμης ή διασάλευσης της τάξης. Έτσι, λοιπόν, το κριτήριο πρέπει να παραμένει η επιθετική ετοιμότητα, η πραγματική δύναμη υποκίνησης, η κινητοποίηση των δυνάμεων βίας και τελικά η βία. Ο φόβος από τον ρατσιστικό λόγο δεν πρέπει να γίνει για τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου ένας σταυρός μαρτυρίου, που θα κουβαλάνε στην πλάτη και ένοχοι και αθώοι.

Υπάρχει ένα βασικό ερώτημα: Αν θα ποινικοποιήσουμε και θα διαμορφώσουμε νέα άρθρα στον Ποινικό Κώδικα ή θα αναγνωρίσουμε βαρυντικές περιστάσεις με ειδική απαξία στα ισχύοντα εγκλήματα.

Κάθε έγκλημα του Ποινικού Κώδικα μπορεί να είναι ρατσιστικό, με ή χωρίς βία ή απειλή βίας, προσβολή τιμής, γενετήσια ελευθερία. Κάθε ρατσιστικός λόγος, όμως, δεν είναι αναγκαστικά και ρατσιστικό έγκλημα. Άρα πρέπει να πάρουμε μια απόφαση: Αν θα έχουμε ένα γενικό ποινικό μέρος και αυτό που ονομάζουμε ένα ποινικό μέρος του εχθρού -αντιπρομοκρατικός, αντιρατσιστικός και πάει λέγοντας- ή αν θα προσέξουμε τη διατύπωση του συγκεκριμένου νόμου.

Στηριζόμενοι στη δομή του νομοσχεδίου, κύριε Υπουργέ,

αυτές οι πράξεις πρέπει να είναι αντικειμενικά πρόσφορες για να κινητοποιήσουν μία τέλεση εγκλήματος, έστω κι αν δεν χρειαστεί να αποδειχθεί ότι πράγματι τελέσθηκαν τα εγκλήματα.

Άρα οι συνθήκες, η κινητοποίηση αορίστου αριθμού ατόμων κ.λπ., αποτελούν κρίσιμους παράγοντες. Δηλαδή υποκίνησε μίσος, παρ' όλο που αυτή η λέξη δύσκολα μπορεί να μπει σε νομικό ορισμό. Δεν προϋποθέτει αναγκαία προτροπή σε πράξη βίας, σε εγκληματική ενέργεια. Αυτό σημαίνει ότι κάθε έκφραση σκέψεων, ιδεών που δεν δημιουργεί έστω και μία δυνατότητα αντικειμενικού κινδύνου για το συγκεκριμένο έννομο αγαθό δεν μπορεί να είναι καν αρχικά άδικη συμπεριφορά.

Θα ήθελα να προσθέσω κάτι για τον ρατσιστικό λόγο των δημοσιογράφων, με παρουσίαση ρατσιστικών γνώμων τρίτων ακόμα και με αξιοποίηση περιεχόμενο στις εφημερίδες και στην τηλεόραση. Αν ο δημοσιογράφος, δε, συμβάλλει ενεργητικά στην αντιρατσιστική πληροφόρηση και τον αντισχολιασμό, δεν πρέπει να είναι ποινικά υπεύθυνος. Υπάρχουν σχετικές αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Όταν πράγματι ο λόγος είναι τυπικά επιστημονικός ή ενημερωτικός, όταν ο δημοσιογράφος κρατά αποστάσεις, όταν γενικά τηρείται το αναγκαίο μέτρο για την ενημέρωση της κοινής γνώμης σχετικά με ένα ζήτημα, δεν πρέπει αυτή η πράξη να έχει καμμία σχέση με το ποινικό δίκαιο.

Σχετικά με τον ιστορικό αναθεωρητισμό, η περίπτωση που δεν περιορίζεται απλά στη διατύπωση αμφιβολιών για κάποια ιστορικά γεγονότα, αλλά συνδυάζεται με απειλητικές, προσβλητικές και καταφροννητικές εκφράσεις εναντίον των επιζώντων, δεν εμπίπτει στην ελευθερία της γνώμης. Το Ισπανικό Συνταγματικό Δικαστήριο σε μία απόφαση της υπόθεσης Ντεγκρέλ είπε ότι «το δικαίωμα στην τιμή των μελών ως λαού ή έθνους, στο μέτρο που προστατεύει και εκφράζει τον αίσθημα της προσωπικής του αξιοπρέπειας, πλήττεται όταν προσβάλλεται ή υποτιμάται γενικά στο σύνολό του ένας λαός και ένα έθνος».

Λίγη προσοχή, όμως, στην ιδεολογικοποίηση της νομοθετικής παρέμβασης στη μνήμη, γιατί αυτό θα οδηγεί σε συνεχείς αναθεωρήσεις, καθώς κάθε κυβέρνηση, κάθε συσχετισμός στην Ευρώπη, στην παγκοσμιοποίηση, μπορεί να αλλάξει αυτά τα γεγονότα και αυτές τις αξιολογήσεις αυτών των γεγονότων.

Θα ήθελα να θέσω κι ένα ερώτημα: Ποιό είναι άραγε το προσβαλλόμενο έννομο αγαθό στις περιπτώσεις του άρθρου 2; Θα ήθελα να το ακούσω αυτό.

Άλλη μία παρατήρηση για την επίκληση της δημόσιας τάξης ως αυτοτελούς νόμιμου αγαθού, είναι πως σε μία δημοκρατική και ανοικτή κοινωνία δεν χρησιμεύει καθόλου στην εκφορά του ρατσιστικού λόγου να αναφερόμαστε στη δημόσια τάξη. Η απήχηση μιας δημόσιας προσβολής προσώπων, επειδή ανήκουν σε συγκεκριμένη ομάδα, η επιθετική ετοιμότητα λόγω μειωτικών, ρατσιστικών διακρίσεων δεν είναι ζήτημα διασάλευσης της δημόσιας τάξης, αλλά αμφισβήτηση των θεμελίων του σύγχρονου πλουραλιστικού κοινωνικού συνόλου και του κράτους δικαίου.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοκρατική Αριστερά, παρά τις επιμέρους επιφυλάξεις σε ιδεολογικό, νομοθετικό και διαδικαστικό επίπεδο, παρά την αδικαιολόγητη καθυστέρηση συζήτησης του νομοσχεδίου και παρά την ασάφεια πολλών όρων και οριοθετήσεων, θα το ψηφίσει επί της αρχής.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα προβούμε στην ορκωμοσία της συναδέλφου κ. Μαρίας Σταυρινούδη-Σόδη, που αντικαθιστά τον κ. Σταμάτιο Κάρμαντζη, ο οποίος παραιτήθηκε.

Καλείται η συνάδελφος κ. Μαρία Σταυρινούδη-Σόδη να προσέλθει και να δώσει τον νενομιμένο από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής όρκο ενώπιον του Εκπροσώπου της Εκκλησίας.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται η Βουλευτής Μαρία Σταυρινούδη-Σόδη και δίνει τον παρακάτω όρκο:

«Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοουσίας και Αδιαίρετης Τριάδος να είμαι πιστή στην πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου».)

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Άξια, άξια!

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Άξια, άξια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Καλορίζικη. Καλή δύναμη.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γκιόκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχει προηγηθεί πολλή συζήτηση όλο αυτό το διάστημα με αφορμή την κατάθεση του λεγόμενου αντιρατσιστικού νομοσχεδίου. Λέμε «λεγόμενου» γιατί εμείς ποτέ δεν υιοθετήσαμε αυτόν τον όρο για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που έχει άλλους στόχους. Η συζήτηση, οι παλινωδίες της Κυβέρνησης, τα «μπρος-πίσω», η αντιπαράθεση που υπήρξε αυτό το διάστημα με ευθύνη όλων των κομμάτων, πήρε ένα χαρακτήρα «από δω οι δήθεν προοδευτικοί, οι κοσμοπολίτες που θέλουν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και από κει οι συντηρητικοί που θέλουν μια πιο ήπια εκδοχή του, μαζί με τις γνωστές αναφορές σε γενοκτονίες», κατά τη γνώμη μας έκρυσε από τη συζήτηση την ουσία και τους στόχους του νομοσχεδίου.

Πρώτον, έκρυσε ότι στην Ελλάδα, έστω και με ελλείψεις και με ανεπάρκειες, υπήρχε εδώ και χρόνια αντιρατσιστική νομοθεσία, υπήρχε νομοθετικό πλαίσιο και αυτό δεν εφαρμόστηκε σχεδόν ποτέ, όχι γιατί ήταν ανεπαρκές, αλλά γιατί δεν υπήρχε η πολιτική βούληση διαχρονικά όλων των κυβερνήσεων.

Δεύτερον, έκρυσε αυτό που το ΚΚΕ προσπάθησε να αναδείξει, δηλαδή ότι αυτό που φέρνει το κυβερνητικό νομοσχέδιο δεν είναι γενικά και αόριστα μία αντιρατσιστική νομοθεσία, αλλά είναι η ενσωμάτωση στο Ελληνικό Δίκαιο μιας απόφασης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εισάγει κατά τη γνώμη μας πολύ επικίνδυνες, πολύ αντιδραστικές ρυθμίσεις οι οποίες ανοίγουν το δρόμο με λογικές άκρων, με θεωρίες άκρων για την ποινικοποίηση της λαϊκής, της ταξικής πάλης, για την ποινικοποίηση του αναφαίρετου δικαιώματος κάθε λαού να επιλέγει, αν το αποφασίσει, έναν διαφορετικό δρόμο οικονομικής και κοινωνικής εξέλιξης.

Άλλωστε, ο τίτλος του νομοσχεδίου είναι «Τροποποίηση του ν. 927 και προσαρμογή του στην απόφαση-πλαίσιο 2008/913 της 28ης Νοεμβρίου 2008». Απ' αυτήν την άποψη, εμείς τουλάχιστον δεν είχαμε καμμία αμφιβολία ότι η Κυβέρνηση θα έφερνε τελικά το νομοσχέδιο, γιατί αποδέχεται και υλοποιεί συνειδητά αυτή την αντιδραστική νομοθεσία και πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εδώ, όμως, πέρα από την Κυβέρνηση, υπάρχει ευθύνη και στα υπόλοιπα κόμματα που στο όνομα της αντιπαράθεσης με την Κυβέρνηση προέταξαν την ψήφιση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, με ό,τι επικίνδυνο αυτό φέρνει, χωρίς να λένε κουβέντα για τους στόχους του. Είναι άλλο πράγμα να προτάσεις, να προτείνεις, να διεκδικείς τη βελτίωση της αντιρατσιστικής νομοθεσίας και είναι άλλο να μη λες κουβέντα και να αθρώνεις την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης την οποία ενσωματώνει το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης.

Πρώτο ερώτημα: Υπήρχε αντιρατσιστική νομοθεσία στην Ελλάδα, έστω και με ελλείψεις; Υπήρχε από το 1979 και μάλιστα αρκετά αυστηρή, ίσως και αυστηρότερη απ' αυτή που θεσπίζεται με τις σημερινές διατάξεις, αφού τιμωρούσε με άρθρο ακόμα και τις προσβλητικές ρατσιστικές εκφράσεις. Μάλιστα, με τροπολογία που ψηφίστηκε το 2001, τα παραπάνω εγκλήματα διώκονται και αυτεπάγγελα. Το θέμα, όμως, είναι ότι όλα αυτά τα χρόνια ασκήθηκαν μόνο τέσσερις ποινικές δίωξεις από τους διωκτικούς μηχανισμούς.

Τι εγγυάται, λοιπόν, ότι η σημερινή νομοθεσία θα εφαρμοστεί πραγματικά; Γιατί δεν εφαρμόστηκε αυτή η νομοθεσία; Κατά τη γνώμη μας δεν ήταν θέμα ανεπάρκειας, έστω κι αν υπήρχαν ελλείψεις. Έχει να κάνει με την πολιτική βούληση, είχε να κάνει με συγκεκριμένες ευθύνες στο πλαίσιο του κρατικού μηχανισμού και της δικαιοσύνης που δρα σ' ένα προκαθορισμένο περιβάλλον. Είχε να κάνει με ζητήματα ανοχής απέναντι στην έξαρση των ρατσιστικών φαινομένων, ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα. Είχε να κάνει και με τις διασυνδέσεις του φασισμού, της οργανωμένης έκφρασής του, της Χρυσής Αυγής, με τμήματα του κρατικού μηχανισμού, με την ενθάρρυνση ρατσιστικών αντιλήψεων και πρακτικών.

Αυτοί που έπεσαν τώρα, το τελευταίο διάστημα από τα σύννεφα και βγάζουν μάλιστα λόγους ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό, όπως ο εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ που προσπάθησε να καλλιεργήσει και ένα προοδευτικό προφίλ και να διαχωριστεί από τη Νέα Δημοκρατία της οποίας την αντιλαϊκή πολιτική υλοποιούν μαζί, ήταν στην Κυβέρνηση όλα αυτά τα χρόνια. Για την κατάσταση σε μια σειρά γειτονίες, για τις «πλάτες» και τη στήριξη που παρείχε ένα μέρος των αρχών στη Χρυσή Αυγή, για τα γεγονότα στον Άγιο Παντελεήμονα και αλλού, που βγήκαν στην επιφάνεια και για τα οποία φώναζαν εδώ και χρόνια μαζικοί φορείς, συνδικάτα, ποιοι ήταν στην κυβέρνηση εκείνη την περίοδο; Δεν ήταν το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία; Τι έκαναν όλα αυτά τα χρόνια για να αποκαλυφθούν οι διασυνδέσεις των ναζιστών της Χρυσής Αυγής με τμήματα του κρατικού μηχανισμού;

Άρα πίσω από τη συζήτηση και τα μεγάλα λόγια υπάρχει μια τεράστια υποκρισία. Και το συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι ο ναζισμός αξιοποιήθηκε από το σύστημα το προηγούμενο διάστημα για τον αποπροσανατολισμό, για τον εγκλωβισμό. Και σήμερα με τη δήθεν αντιμετώπισή του -και με το σημερινό νομοσχέδιο- αξιοποιείται ξανά για να καλλιεργηθούν λογικές άκρων, για να γίνουν γενικεύσεις και ταυτίσεις και να συνδεθεί η εγκληματική δράση του ναζισμού της Χρυσής Αυγής με την πάλη του εργατικού λαϊκού κινήματος.

Δεύτερο ερώτημα: Υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης στο σημερινό νομικό πλαίσιο; Κατά τη γνώμη μας υπάρχουν, όπως είναι η προστασία θυμάτων ρατσιστικής βίας, η νομική αρωγή, η κοινωνική αρωγή, όπως το να αποτελούν επιβαρυντικές οι περιπτώσεις και να τιμωρείται αυστηρά το ρατσιστικό κίνητρο του εγκλήματος. Όλα αυτά τα ζητήματα θα μπορούσαν να βελτιώσουν το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο, όμως δεν συμπεριλαμβάνονται στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Και εμείς, αν θέλετε, ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας διεκδικούμε να υπάρχουν βελτιώσεις στη νομοθεσία, όχι γιατί πιστεύουμε ότι φταίει η ελληνική νομοθεσία για την έξαρση των ρατσιστικών φαινομένων, αλλά για να μπορεί να υπάρχει μια ακόμα δυνατότητα για να προστατευτούν τα πιο ευάλωτα τμήματα των εργαζομένων, που είναι οι μετανάστες, για να μπορεί να υπάρχει μια ακόμα δυνατότητα το ίδιο το εργατικό λαϊκό κίνημα να προστατεύει τους εργαζόμενους, τους μετανάστες από το διχαστικό ρατσιστικό δηλητήριο. Από αυτήν τη σκοπιά τοποθετούμαστε και όχι γιατί θεωρούμε πανάκεια τους νόμους και τις δικαστικές αποφάσεις.

Θεωρούμε ότι μέσα στο πλαίσιο του σημερινού συστήματος δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά ο ρατσισμός και ναζισμός. Και το πιο τρανταχτό παράδειγμα είναι η ίδια η Γερμανία, όπου από το Σύνταγμά της απαγορεύεται η ίδρυση ναζιστικού κόμματος και όμως τέτοιο κόμμα υπάρχει, δρα και με τις τελευταίες ευρωεκλογές μπήκε στην Ευρωβουλή και μάλιστα μια τέτοια νεοναζιστική συμμορία πρόσφατα δολοφόνησε δέκα άτομα, μετάξυ των οποίων και έναν Έλληνα μετανάστη.

Ο ρατσισμός και ο ναζισμός είναι γνήσια τέκνα του καπιταλιστικού συστήματος και αυτό έχει αποδειχτεί και ιστορικά την περίοδο της εμφάνισης του ναζισμού και της ανόδου του στην εξουσία. Ποιοι στήριξαν, ποιοι ευνόησαν, ποιοι χρηματοδότησαν την άνοδο του ναζισμού στην εξουσία; Τα γερμανικά μονοπώλια, οι επιχειρηματικοί όμιλοι της Γερμανίας.

Και αν θέλετε, αυτή η διασύνδεση, τα νήματα που δένουν τον ναζισμό, τον φασισμό με μεγαλοσυμφέροντα αποδεικνύονται και από συγκεκριμένα γεγονότα στην Ελλάδα. Από τη διασύνδεση της Χρυσής Αυγής με επιχειρηματικά συμφέροντα, με επιθέσεις σε βάρος συνδικαλιστών, με δολοφονικά γραφεία που έχουν φτιάξει, με τις διασυνδέσεις που έχουν με τμήματα του κρατικού μηχανισμού. Αποδεικνύεται με τη στήριξη που έδωσε και δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, τουλάχιστον πολιτικά αν όχι και με άλλους τρόπους, σε φασιστικές ομάδες στην Ουκρανία, οι οποίες στήριζαν τη σημερινή αντιδραστική κυβέρνηση της Ουκρανίας.

Με αυτήν την έννοια, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς θεωρούμε ότι οριστική, τελεσίδικη αντιμετώπιση του ναζισμού δεν μπορεί να γίνει με νόμους και δικαστικές αποφάσεις όσο και αν επιδιώκουμε να υπάρξουν και τέτοιες. Χρειάζεται αντιπαράθεση, χρειάζεται ρήξη, χρειάζεται ανατροπή του ίδιου του συστήματος

που γεννά, που θρέφει τέτοιου είδους φαινόμενα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

Σε σχέση με το νομοσχέδιο, εμείς ξεκαθαρίζουμε για μια ακόμη φορά κάτι το οποίο έχουμε δηλώσει επανειλημμένα και στη συνεδρίαση της επιτροπής και δεν είχαμε καμμία τάλαντευση και κανένα δίλημμα από την αρχή όλης αυτής της διαδικασίας, σε αντίθεση με άλλα κόμματα και τα «μπρος-πίσω» που κάνουν, ότι δεν πρόκειται να ψηφίσουμε νομοσχέδιο που θα αναφέρει, που θα ενσωματώνει στο Ελληνικό Δίκαιο τη συγκεκριμένη απόφαση-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η απόφαση αυτή ανοίγει τον δρόμο για την ποινικοποίηση των ριζοσπαστικών ιδεών, συγκεκριμένα της κομμουνιστικής ιδεολογίας και της λαϊκής πάλης, καλλιεργεί τη θεωρία των άκρων που είναι και η επίσημη ιδεολογία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ποια είναι τα άρθρα μέσα από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο τα οποία εκφράζουν την ενσωμάτωση της απόφασης-πλαίσιο;

Είναι το άρθρο 1; Το άρθρο 1 με τον ίδιο πάνω κάτω τρόπο προϋπήρχε. Υπήρχε δηλαδή και στον ν. 927.

Το άρθρο 3 αναφέρεται στο ζήτημα της τέλεσης τέτοιων πράξεων μέσω του διαδικτύου. Η τέλεση πράξεων μέσω διαδικτύου είναι μια προσθήκη που θα μπορούσε να έρθει οποτεδήποτε και χωρίς καμμία απόφαση-πλαίσιο, ακόμα και με μια απλή τροπολογία. Δεν είναι άλλωστε ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία φορά. Υπάρχει πλήθος αδικημάτων τα τελευταία χρόνια που έχει τυποποιηθεί η τέλεσή τους διά μέσου του διαδικτύου.

Είναι το άρθρο 4; Κι αυτό προϋπήρχε.

Φυσικά δεν είναι ούτε το άρθρο 5 που κάνει αυτεπάγγελτη την κατ' έγκληση άσκηση ποινικής δίωξης.

Άρα το βασικό άρθρο που συμπυκνώνει την ενσωμάτωση της απόφασης-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι το άρθρο 2. Αυτό είναι ο πυρήνας της απόφασης-πλαίσιο, η οποία φυσικά δεν μένει μόνο στα εγκλήματα του ναζισμού αλλά προχωρά σε μια γενίκευση σε γενοκτονίες, σε εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, σε εγκλήματα πολέμου.

Εμείς θέσαμε και στη συζήτηση στην επιτροπή το εξής ερώτημα. Ποιος θα κρίνει την τέλεση αυτών των πράξεων; Τα διεθνή δικαστήρια, λέει η Κυβέρνηση με σημερινή νομοτεχνική βελτίωση. Τα διεθνή δικαστήρια με το σημερινό συσχετισμό δύναμης είναι και καθοδηγούμενα και ελεγχόμενα.

Επιτρέψτε μου εδώ, να γίνει κατανοητή η θέση μας ως ΚΚΕ, να κάνω και μια ιστορική αναδρομή για το παρασκήνιο της συγκεκριμένης απόφασης-πλαίσιο. Τον Απρίλη του 2007 το Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφασίζει την έκδοση της επίμαχης απόφασης με τον ψευδοτίτλο «Καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού». Έγινε συζήτηση τότε στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέχρι που θα το πάνε. Το Συμβούλιο δεσμεύτηκε να οργανώσει δημόσια ακρόαση και στη συνέχεια να φέρει έκθεση για το κατά πόσο χρειάζεται να τιμωρείται η επίθεση και η επιδοκιμασία εγκλημάτων γενοκτονίας κατά της ανθρωπότητας που έγιναν λόγω της διαφορετικής κοινωνικής τάξης ή των πολιτικών πεποιθήσεων των θυμάτων. Υπάρχει τέτοια διατύπωση στην απόφαση-πλαίσιο που φυσικά ακόμη δεν έχει ενσωματωθεί στο σημερινό νομοσχέδιο.

Αν, παραδείγματος χάριν, μιλάς όπως μιλάμε εμείς, όπως μιλάνε συνδικάτα, σωματεία ενάντια στο κεφάλαιο ως τάξη και λες ότι είναι εκμεταλλευτές, ότι έχουν παρασιτικό χαρακτήρα σήμερα στην κοινωνία, τότε ανοίγει ο δρόμος για την ποινικοποίηση και τέτοιων συμπεριφορών στο όνομα ότι προάγουν το κοινωνικό μίσος.

Με την απόφαση αυτή ξεκινάει και η πλήρης παραχάραξη της ιστορίας και η σύγχρονη εκστρατεία ποινικοποίησης της κομμουνιστικής ιδεολογίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και της ίδιας της ταξικής πάλης που στοχεύει στην ανατροπή του εκμεταλλευτικού συστήματος. Ξεκινάει η δίωξη κάτω από την ομπρέλα της καταδίκης των εγκλημάτων των λεγόμενων ολοκληρωτικών καθεστώτων.

Και για να μη μας πείτε ότι πάσχουμε από κάποιο σύνδρομο καταδίωξης, αρκεί να αναφέρουμε -και είναι πάρα πολύ εύκολο να το διαπιστώσει κανείς- ότι δεν υπάρχει απόφαση της Ευρω-

παϊκής Ένωσης ή του Συμβουλίου της Ευρώπης που να αναφέρεται στα εγκλήματα του ναζισμού και που να μη βάζει δίπλα και τα εγκλήματα του κομμουνισμού.

Το 2008 επί σλοβενικής προεδρίας έγιναν προτάσεις για την αντιμετώπιση των ναζιστικών και των σοβιετικών εγκλημάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα δευτερολογήσω.

Την ίδια περίοδο Ευρωβουλευτές του Σοσιαλιστικού Κόμματος, στο οποίο ανήκει το ΠΑΣΟΚ, ο νυν Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Σουλτς, ρώτησαν γιατί δεν αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο τα εγκλήματα όλων των ολοκληρωτικών καθεστώτων.

Τον Δεκέμβριο του 2010 οι Υπουργοί Εξωτερικών έξι κρατών ζήτησαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να κάνει πανευρωπαϊκό ποινικό αδίκημα τη δικαιολόγηση, την άρνηση ή την υποτίμηση των κομμουνιστικών εγκλημάτων.

Μέχρι σήμερα, πέντε κράτη-μέλη θεωρούν αδίκημα την άρνηση των εγκλημάτων των κομμουνιστικών καθεστώτων, δηλαδή, εφαρμόζουν την απόφαση-πλαίσιο έτσι όπως επιδιώκεται να διαμορφωθεί τελικά. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι το τελευταίο διάστημα έχει ανοίξει η όρεξη σε ορισμένους στην Ελλάδα με δημόσιες τοποθετήσεις και σε Βουλευτές που μπορεί να φαίνονται ανιστόρητοι ή και γραφικοί για να προχωρήσει ακόμα πιο γρήγορα η χώρα μας σε τέτοιου είδους ρυθμίσεις. Αυτή η λογική ενσωματώνεται με την απόφαση-πλαίσιο. Δεν μιλάμε, επομένως, για ουδέτερες διατάξεις αλλά για διατάξεις που είναι ενταγμένες σ' ένα συγκεκριμένο ιδεολογικό και πολιτικό πλαίσιο.

Φέρνει τροποποίησης σήμερα η Κυβέρνηση και μιλάει για διεθνή δικαστήρια που έχουν αναγνωρίσει γενοκτονίες και εγκλήματα πολέμου. Μα, τα διεθνή δικαστήρια έχουν υιοθετήσει όλα τα προσχήματα που έχουν αξιοποιηθεί τα τελευταία χρόνια για να γίνουν επεμβάσεις και διαμελισμοί κρατών. Τα μεγαλύτερα εγκλήματα τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει στο όνομα που δόθεν αντιρατσισμού και της δόθεν προστασίας των μειονοτήτων, όπως για παράδειγμα στη Γιουγκοσλαβία. Αύριο μπορεί να υπάρχει κάτι αντίστοιχο για τη Συρία. Έτσι νομιμοποιούνται σχέδια των Ηνωμένων Πολιτειών, του ΝΑΤΟ, των ιμπεριαλιστικών οργανισμών.

Το ζήτημα εδώ, για να είμαστε ξεκάθαροι, για την αντιπαράθεση στην Ελλάδα, δεν είναι αν έγινε μαζική σφαγή στη Ρουάντα των Τούτσι ή των Χούτου, που και αυτό φυσικά ήταν αποτέλεσμα επέμβασης. Εμείς ρωτάμε το εξής: Ο ελληνικός λαός, οι μαζικοί φορείς, τα συνδικάτα, που την περίοδο του πολέμου στη Γιουγκοσλαβία αρνήθηκαν το πρόσχημα της εθνοκάθαρσης και είπαμε ότι ο ΟΥΤΣΕΚΑ είναι μισθοφορικός στρατός, θα ενταχθούμε στις διατάξεις περί ευτελισμού σοβαρών εγκλημάτων; Αύριο, μεθαύριο, μπορεί να υπάρξει αντίστοιχη απόφαση για εγκλήματα πολέμου από την κυβέρνηση Άσαντ, τη στιγμή που υπάρχει τέτοια έρευνα από επιτροπή του ΟΗΕ, στην οποία μάλιστα συμμετέχει και η γνωστή Κάρλα ντε Πόντε.

Θέλετε, κύριε Υπουργέ, να σας πω τι είχε δηλώσει πριν λίγο καιρό, εδώ, στη Βουλή από το Βήμα αυτό ο σύντροφος Θανάσης Παφίλης; Ήσασταν παρών. «Ποιοι είναι αυτοί που θα φέρουν τη δημοκρατία στη Συρία; Υπάρχουν πάνω από εκατό χιλιάδες μισθοφόροι-αποβράσματα, που εξοπλίζονται και υπάρχει και η αντιπολίτευση που στηρίζεται από τις Βρυξέλλες». Αυτή η τοποθέτηση του Θανάση Παφίλη, αν αύριο, μεθαύριο υπάρχει μια απόφαση για τη Συρία, είναι κάτι υποτιμητικό για τα εγκλήματα πολέμου που δόθεν έκανε η Κυβέρνηση Άσαντ κι έχει και υβριστικό χαρακτήρα. Κινδυνεύει να δεχτεί μήνυση από κάποιον και να αποφασίσουν τα εθνικά δικαστήρια αν ένα πολιτικό κόμμα, αν μια επιστημονική άποψη, υποτιμά ή ευτελίζει εγκλήματα πολέμου ή εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας; Εκεί οδηγούμαστε όμως. Εκεί οδηγούμαστε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι βέβαια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κύριε Αθανασίου, με τη διατύπωση εκεί οδηγούμαστε. Μόνο στην αιτιολογική έκθεση μιλάτε για την ιστορική έρευνα. Εδώ μιλάμε για πολιτικές απόψεις και φυσικά μι-

λάμε για την πρακτική που υπάρχει σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κι έχει οδηγήσει σε αυτά που εμείς προβλέπουμε.

Αυτά που εμείς προβλέπουμε εφαρμόζονται σήμερα σε μια σειρά από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν τα βγάζουμε από το κεφάλι μας. Εμείς, λοιπόν, ξεκαθαρίζουμε ότι δεν αποδεχόμαστε όλη αυτή την πρακτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν αποδεχόμαστε αυτήν τη νομοθεσία, που μοναδικό στόχο έχει να επιβάλλει την κυρίαρχη άποψη όσον αφορά στην ιστορική ερμηνεία γεγονότων, προσπαθεί να καλλιεργήσει τη θεωρία των άκρων και να ταυτίσει τον ναζισμό, την πιο αποκρουστική μορφή του καπιταλιστικού συστήματος, με τον κομμουνισμό, που είναι ο πιο αδιάλλακτος αντίπαλός του και ιστορικά έχει καταβάλει τον μεγαλύτερο φόρο αίματος για την ήττα του. Το μόνο που καταφέρνουμε με τέτοιες ταυτίσεις και με τέτοιες γενικεύσεις είναι να ξεγλιστράει, να «βγαίνει λάδι», ο ναζισμός και η Χρυσή Αυγή.

Εμείς, λοιπόν, δεν πρόκειται επί της αρχής να στηρίζουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Εδώ πρέπει όλα τα κόμματα να πάρουν θέση για την πολιτική αυτή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί κανένας δεν μιλάει πλην του ΚΚΕ. Εμείς τουλάχιστον, σε ό,τι μας αφορά, δεν το αποδεχόμαστε. Πρέπει το ίδιο το εργατικό, το λαϊκό κίνημα να κάνει υπόθεσή του την αντιπαράθεση με τέτοιου είδους ρυθμίσεις. Από μας -το ξέρετε πάρα πολύ καλά- δηλώσεις μετάνοιας για την ιστορία μας δεν υπάρχει περίπτωση να ακούσετε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Τατσόπουλος για δεκαπέντε λεπτά.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριε συνάδελφοι, υπάρχει μία πολύ όμορφη ελληνική λέξη που περιγράφει κάτι ιδιαίτερα αποκρουστικό. Η λέξη αυτή είναι «μισαλλοδοξία», το μίσος για τη δόξα, το μίσος για την άποψη δηλαδή του άλλου. Υπάρχει και μία λιγότερο όμορφη λέξη που περιγράφει κάτι ανάλογο, η λέξη «δυσανεξία», η έλλειψη ανοχής απέναντι στην άποψη του άλλου.

Σύμφωνα με μία μελέτη που έγινε πρόσφατα από το Πανεπιστήμιο της Μακεδονίας σε συνδυασμό με το Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ, ένα μεγάλο τμήμα του ελληνικού λαού -όχι όλος, για να είμαστε δίκαιοι- παρουσιάζει συμπτώματα και μισαλλοδοξίας και δυσανεξίας και συνωμοσιολαγνείας.

Για να αναφέρω μονάχα τα πιο ευτράπελα και μη πολιτικά παραδείγματα, ένα ποσοστό που αγγίζει το 70% του ελληνικού λαού, πιστεύει ότι έχει βγει το φάρμακο για τον καρκίνο και του το κρύβουν. Ένα ποσοστό πάνω από 30% ή γύρω στο 30% πιστεύει ότι μας ψεκάζουν. Ένα αντίστοιχο ποσοστό πιστεύει ότι οι Αμερικανοί δεν προσεδάφιστηκαν ποτέ στη σελήνη και ότι όλο έγινε σε ένα στούντιο του Χόλιγουντ.

Όλες αυτές είναι απόψεις και απέναντι σε αυτές τις απόψεις, όσο ανόητες, εμμονικές ή απλώς ηλίθιες κι αν είναι, εμείς θα πρέπει να δείξουμε ανοχή. Δεν μπορούμε να ανατρέξουμε εύκολα στον χρόνο και να δούμε πότε έγινε η πρώτη προσπάθεια ανοχής απέναντι στην άποψη του άλλου, αλλά στους νεωτερικούς χρόνους συμβολικά βάζουμε ως πάσσαλο, ως ορό, γιατί και ο ορός, το όριο είναι ο πάσσαλος, την εποχή του Διαφωτισμού, εκείνη τη μικρή παρά που δεν ήταν πάνω από δέκα άνθρωποι, ο Ντ' Αλαμπέρ, ο Ρουσσώ, ο Ντιντερό, που πιστοί ονομάστηκαν «εγκυκλοπαιδιστές», γιατί όλοι αυτοί ανακατεύτηκαν με το εγχείρημα του εγκυκλοπαιδισμού, τη μεγάλη εγκυκλοπαίδεια, είκοσι οκτώ τόμους, οι οποίοι τι προσπάθησαν; Χωρίς να συμπαθούν ιδιαίτερα ο ένας τον άλλο, με διαφορές μεταξύ τους που έφταναν μερικές φορές και στην ανοιχτή έχθρα, προσπάθησαν να βρουν έναν κώδικα ανοχής των απόψεων, καταγραφής πρώτα απ' όλα των απόψεων, όσο τρελές κι αν ήταν. Φανταστείτε τι απόψεις κυκλοφορούσαν το 1750, αν σήμερα, το 2014 υπάρχουν τόσο διαδομένες οι αντίστοιχες εμμονές. Προσπάθησαν να τις καταγράψουν και να μείνουν πιστοί στη βολτερική ρήση ότι «διαφωνώ

με ό,τι λες, αλλά θα αγωνιστώ μέχρι θανάτου για το δικαίωμά σου να το λες».

Μέσα σ' αυτά, λοιπόν, τα διακόσια πενήντα χρόνια που πέρασαν από εκείνη τη μικρή παρέα στη Γαλλία, δόθηκαν πάρα πολλές μάχες εναντίον της μισαλλοδοξίας και θέλω να πιστεύω ότι αυτό το νομοσχέδιο που σαν το γεφύρι της Άρτας ήρθε, γκρεμίστηκε, ξαναήρθε και ξαναγκρεμίστηκε τόσες φορές, μπορεί να είναι ένα μικρό λιθαράκι μέσα σ' αυτήν τη διαδικασία. Το αν έχω αμφιβολίες για το κατά πόσο είναι ένα λιθαράκι, είναι για τις επιμέρους αδυναμίες, τις επιμέρους ατέλειες που έχει.

Στην ουσία όλοι αυτοί οι άνθρωποι, όλα αυτά τα χρόνια, που στράφηκαν εναντίον της μισαλλοδοξίας, τι προσπάθησαν να κάνουν, για να το πούμε όσο το δυνατόν πιο απλά. Προσπάθησαν να φτιάξουν έναν κώδικα οδικής συμπεριφοράς. Πότε ανάβει το πράσινο, πότε ανάβει το πορτοκαλί, πότε ανάβει το κόκκινο, πότε ανάβει μία προειδοποίηση «μην προχωράς άλλο», πότε ανάβει μία προειδοποίηση «πρέπει να σταματήσεις», έναν απλό κώδικα οδικής κοινωνικής συμπεριφοράς, απλώς για να μην τρακάρουμε ο ένας πάνω στον άλλο, να μη σκοτώνουμε ο ένας τον άλλο, να μην κόβουμε ο ένας τον λαιμό του άλλου ή να μην τον θάβουμε ζωντανό, μόνο και μόνο επειδή είχε την ατυχία να έχει διαφορετικές απόψεις από εμάς.

Σε μία χώρα όμως που η συνωμοσιολαγνεία είναι τόσο διαδεδομένη, είναι φυσικό να αντιμετωπιστεί και αυτό το νομοσχέδιο με σκεπτικισμό, με καχυποψία, άλλοτε εντελώς, θα έλεγα, στα όρια του παρανοϊκού, άλλοτε απολύτως δικαιολογημένα.

Πολύ νωρίς υπήρξαν διάφοροι αντιπερισπασμοί. Δεν θα μείνω τώρα στα ανεκδοτολογικά τύπου «Μπαλτάκου», που ήταν πραγματικά όμως όλα, όπου υπήρξαν πάρα πολλές δυνάμεις, βεβαίως, που δεν ήθελαν να έρθει ποτέ ούτε αυτό το νομοσχέδιο ούτε οποιαδήποτε παραλλαγή του στην Αίθουσα της Βουλής των Ελλήνων. Υπήρξαν, όμως, πολλές, θα λέγαμε, καχυποψίες για το ίδιο το περιεχόμενο.

Ξεκίνησε μία συζήτηση μόλις πριν από λίγες ημέρες από τριάντα οκτώ Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, ότι γιατί αυτό το νομοσχέδιο μιλάει, για παράδειγμα, για το Ολοκαύτωμα και δεν ονομάζει ρητά, ονομαστικά, τις γενοκτονίες των Ελλήνων στη Μικρά Ασία; Γιατί; Γιατί του το επιβάλλουν κάποιοι να το κάνει αυτό;

Αυτό που ονομάζουμε «αυτονομία της ιστορικής έρευνας» δεν είναι ένα απλό, κενό σχήμα λόγου. Όπως και η ιστορική έρευνα, δεν είναι ένα σούπερ μάρκετ όπου μπορείτε να πάρετε οποιαδήποτε έννοια θέλετε, όποια ταιριάζει περισσότερο στην ιδιοσυγκρασία μας, στην ιδεολογία μας, στις εμμονές μας και να πείτε ότι «εγώ αυτό θέλω να το ονομάζω γενοκτονία, εγώ αυτό θέλω να το ονομάζω εθνοκάθαρση, εγώ αυτό θέλω να το ονομάζω σφαγή».

Θα συμφωνήσουμε όλοι φαντάζομαι σε αυτή την Αίθουσα ότι μιλάμε για μαζικές σφαγές, για απεριόριστους ποταμούς αίματος και οδύνης. Σε αυτό συμφωνούμε. Χωρίς, όμως, να θέλω να κάνω το μαθητευόμενο ιστορικό, το μαθητευόμενο μάγο, θα σας έλεγα ότι μια ειδοποιός διαφορά της εθνοκάθαρσης από τη γενοκτονία, είναι ότι η εθνοκάθαρση έχει εδαφικό προσδιορισμό, ενώ η γενοκτονία δεν έχει.

Γενοκτονία σημαίνει «καθάρισε, εξόντωσε, αφάνισε από πρόσωπου γης όλους τους Εβραίους». Αυτό είναι γενοκτονία. «Όλους τους τσιγγάνους». Αυτό είναι γενοκτονία. «Καθάρισε, αφάνισε, σκότωσε, ανασκολόπισε όλους τους Έλληνες της Μικράς Ασίας, όλους τους Πόντιους ελληνικής καταγωγής από τον Πόντο», αυτό είναι εθνοκάθαρση.

Δεν σημαίνει τίποτα. Δεν γίνεται συμψηφισμός οδύνης, ώστε το ένα μαρτύριο να είναι μεγαλύτερο, το άλλο μικρότερο και εμείς εθνικά να νιώθουμε ριγμένοι που δεν μιλάμε για γενοκτονία στη Μικρά Ασία, αλλά μιλάμε για εθνοκάθαρση.

Το χειρότερο, όμως, από όλα είναι -και εδώ θα συμφωνήσω με ανθρώπους με τους οποίους κατά τα άλλα διαφωνώ σχεδόν στα πάντα- τον ορισμό του τι είναι εθνοκάθαρση και του τι είναι γενοκτονία να τον πάρουμε από τα φοιτητικά αμφιθέατρα και να τον πάμε στα δικαστήρια και ο αντίστοιχος δικαστής με την αντίστοιχη δική του παιδεία, την δική του σκευή από το σχολείο, να μπορεί να βλέπει πίσω από οποιαδήποτε μαζική σφαγή και να

ορίζει αν ήταν γενοκτονία κι αν εσύ μιλάς καλοβούλως ή κακοβούλως, κύριε Υπουργέ.

Αυτός ο προσδιορισμός «κακόβουλος» είναι λες και έχουμε κάποιο τρυπάνι και μπορούμε να βρούμε την καλή και την κακή βούληση πίσω από κάθε σκέψη που θα γραφτεί κατά τη διάρκεια της ιστορικής έρευνας. Δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό, για να μην αρχίσω να απεραντολογώ και να επεκταθώ στο πόσο κακές παρενέργειες είχαν πολλές καλόβουλες σκέψεις στο διάβα της ιστορίας.

Σήμερα -το είπε και η Βασιλική Κατρίβανου προηγουμένως- στην «Εφημερίδα των Συντακτών» ήλθε μια έκκληση από εκατό τριάντα εννέα ακαδημαϊκούς όλου του πολιτικού φάσματος, Έλληνες ιστορικούς επιστήμονες, πού τι λέει; «Αφαιρέστε το άρθρο 2 από αυτό το νομοσχέδιο, μη δώσετε στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων να μπορούν να επιβάλλουν τι και πώς θα χαρακτηρίζουμε στο πλαίσιο της έρευνας εμείς, μια από τις πολλές -τις πάρα πολλές δυστυχώς- σφαγές στο διάβα της παγκόσμιας ιστορίας». Δεν μπορεί να το κάνει το δικαστήριο, δεν πρέπει να το κάνει το δικαστήριο. Και ξέρετε και κάτι; Μπορεί να έχει και τα αντίθετα αποτελέσματα.

Ένα παράδειγμα μόνο θα σας πω. Ο Ντέιβιντ Ίρβινγκ είναι ένας Άγγλος ιστορικός, φιλοναζί, από αυτούς που ονομάζουν «αναθεωρητές», δηλαδή από τους αρνητές του Ολοκαυτώματος, ο οποίος όταν τόλμησε να πάει στην Αυστρία, φυλακίστηκε. Με το που τον έπιασαν στο αεροδρόμιο φυλακίστηκε, έμεινε ενάμιση χρόνο στη φυλακή ως αρνητής του Ολοκαυτώματος.

Ποια ήταν αυτή η συνέπεια; Οι ιδέες του μήπως είναι σε καταστολή; Θέριεψαν. Ο κάθε ένας συνωμοσιολάγνος -από αυτούς που είπαμε ότι έχουμε σε πληθώρα στη χώρα μας- πίστεψε ότι δεν είναι παρά μία συνωμοσία του εβραϊκού λόμπι εναντίον των αρνητών του Ολοκαυτώματος και να που διώκονται, να που μπαίνουν φυλακή. Δεν πρέπει να τους κάνουμε ένα τέτοιο δώρο.

Μια άλλη αδυναμία του νομοσχεδίου είναι η διάκριση που κάνει. Και αυτό ο κ. Τριαντάφυλλος από το ΠΑΣΟΚ το είπε πολύ καθαρά, ότι αυτό το νομοσχέδιο ασχολείται κυρίως με την αποτροπή της ρητορικής του μίσους και όχι με την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Θα μπορούσε κάλλιστα αυτός να είναι ο τίτλος του νομοσχεδίου: «Καταπολέμηση της ρητορικής του μίσους». Διότι όταν ξεχωρίζουμε την προτροπή σε ρατσιστική βία από την ίδια τη ρατσιστική βία, κόβουμε τον ομφαλό λώρο ανάμεσα στους ηθικούς και τους φυσικούς αυτουργούς. Οι φυσικοί αυτουργοί ξαφνικά μένουν ορφανοί από κίνητρα. Γιατί πάνε και λεηλατούν την περιουσία κάποιων; Γιατί σκοτώνουν κάποιον;

Ξέρετε, σ' αυτήν τη χώρα ζούμε όλοι και από αυτό εδώ το βήμα πέρσι την άνοιξη είχα πει κατά τη διάρκεια μιας συζήτησης για την άρση της δικής μου ασυλίας ότι καταγραφόταν το Μάιο του 2013 ένα ρατσιστικό επεισόδιο, ένα επεισόδιο ωμής ρατσιστικής βίας με καθαρά ρατσιστικό κίνητρο κάθε δύο μέρες. Αυτό το έλεγε το Συμβούλιο της Ευρώπης στο οποίο ήμουν μέλος εκείνο τον καιρό. Το έλεγε το Παρατηρητήριο του Ελσίνκι. Το έλεγε ο ΟΗΕ. Το έλεγαν όλοι οι διεθνείς οργανισμοί, οι οποίοι δεν είχαν καμμία προσωπική σκορδοκαίλα εκείνον τον καιρό εάν θα στιγματίζουν ή θα διώξουν τη Χρυσή Αυγή, σε μία εποχή που η Χρυσή Αυγή αλώνιζε, που έκανε πογκρόμ στις λαϊκές αγορές. Αλλά φαίνεται ότι τα έχουμε ξεχάσει όλα αυτά.

Εμείς τουλάχιστον που ήμασταν στο Συμβούλιο της Ευρώπης, η κ. Πιπλή, η κ. Μπακογιάννη, η κ. Κανέλλη από το ΚΚΕ, είχαμε πάει στα κέντρα κράτησης εκείνο τον καιρό και είχαμε δει την παράλληλη πραγματικότητα, η οποία για όλους όσους δεν θέλουν αυτό το νομοσχέδιο, είναι σαν να μην υπήρξε ποτέ στην Ελλάδα. Η αθλιότητα των κέντρων κράτησης η οποία συνεχίζεται μέχρι σήμερα -και ο τότε Υπουργός Προστασίας του Πολίτη, ο κ. Δένδιας, είχε δεσμευθεί ότι θα κλείσει ορισμένα από αυτά- ήταν και είναι η καθημερινή πραγματικότητα.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να αποσπάσουμε την ίδια τη βία, τους φυσικούς αυτουργούς της από εκείνους που την προκαλούν.

Και θεωρώ πολύ αξιόπαινο -και το επισημαίνω- ότι για πρώτη φορά μιλάτε και για κολασμό του διαδικτυακού εγκλήματος. Γιατί ξέρουμε πολύ καλά τι έκαναν όλοι αυτοί οι λεβέντες. Είχαν διαδικτυακό τόπο με έδρα στο εξωτερικό και έκαναν εκ του ασφα-

λους ξέροντας ότι δεν θα διωχθούν ποτέ από τη Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος. Σωστά λέτε ότι, όταν ο δράστης είναι στην Ελλάδα, αλλά ο διαδικτυακός τόπος είναι στο εξωτερικό ή τούμπαλιν, ο δράστης είναι στο εξωτερικό αλλά ο διαδικτυακός τόπος της ρητορικής του μίσους είναι στην Ελλάδα, πρέπει να διώκεται.

Ένα τελευταίο σχόλιο. Νομίζω ότι, όταν θα κάνουμε τη συζήτηση κατ' άρθρον, θα έχουμε την ευκαιρία να επεκταθούμε. Αφορά το σύμφωνο συμβίωσης. Το συνδέω, το παντρεύω μ' αυτό που είπα στην αρχή για τη μισαλλοδοξία. Υπάρχουν άνθρωποι ανάμεσά μας που ποτέ δεν θα συμφιλιωθούν με τις δικές μας ιδέες και με τις δικές μας αξίες. Ποτέ! Ούτε εμείς θα συμφιλιωθούμε μ' αυτούς. Ο στόχος δεν είναι να κάνουμε όλον τον κόσμο να πιστεύει αυτό που πιστεύουμε εμείς. Ο στόχος δεν είναι να βγαίνουν οι δικές μας απόψεις από τα χείλια όλων. Ο στόχος είναι να μπορέσουμε ακόμα και εκείνοι που το αξιακό τους σύστημα, η δική τους προσωπική συμπεριφορά, ο ιδιωτικός τους βίος, η κρεβατοκάμαρά τους είναι εντελώς διαφορετική από τη δική μας και από τις αξίες που έχουμε και τη δική μας, να έχουν, βάσει του Αστικού Δικαίου, τα ίδια ακριβώς δικαιώματα με εμάς. Διότι όταν δεν τα έχουν, κύριε Υπουργέ –και εκεί υπεισέρχεται από την πίσω πόρτα ο ρατσισμός– πάει να πει ότι τους δακτυλοδείχνουμε ως ιδιαίτερους, ως αφύσικους.

Ο εκπρόσωπος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος, μετά την περιφημη ρήση του Αρχηγού του πριν από λίγες μέρες, είπε ότι «δεν θα διδάξουμε στην ελληνική κοινωνία ότι η αρσενικοφιλία είναι φυσιολογική». Άρα είναι αφύσικη. Άρα αφού είναι αφύσικη και αυτοί που είναι αρσενικοφίλοι δεν πρέπει να έχουν αστικά δικαιώματα, δεν πρέπει να έχουν κληρονομικά δικαιώματα, δεν πρέπει να έχουν το δικαίωμα να έχουν έναν σύντροφο, τον σύντροφο τους σε όλη τη ζωή, δεν μπορούν να έχουν ακόμα –ρε διόλε!– και το δικαίωμα του διαζυγίου. Γιατί, δηλαδή, πρέπει να καταδικαστούμε στον γάμο μονάχα οι ετεροφυλόφιλοι –δεν το κατάλαβα!– και να απαλλαγούν οι υπόλοιποι;

Τέλος πάντων, πέρα από τα αστεία, το σύμφωνο συμβίωσης θα έπρεπε να είναι εκ των ων ουκ άνευ. Και χαίρομαι που το ΠΑΣΟΚ το φέρνει ως τροπολογία, δηλαδή χαίρομαι που ένας εταίρος τουλάχιστον στη συγκυβέρνηση καταλαβαίνει ότι δεν έχει να κάνει με τον τρόπο ζωής. Όπως και το να έχω εγώ διαφορετικές απόψεις από κάποιον άλλον και να ονομάζω «εθνοκάθαρση» αυτό που ο άλλος ονομάζει «γενοκτονία», δεν σημαίνει ότι εγώ ξαφνικά σβήνω μία σφαγή και την αποδέχομαι.

Ελπίζω ότι οι αλλαγές που θα γίνουν θα είναι ένα μικρό λιθαράκι στο παρόν σχέδιο νόμου και γι' αυτό επιφυλάσσομαι να σας πω ποια θα είναι η τελική μας στάση απέναντι σε αυτό. Πιστεύω ότι αυτό το νομοσχέδιο έχει ακόμα το ζωτικό χρόνο ως την Παρασκευή να γίνει ένα πραγματικό λιθαράκι κατά της μισαλλοδοξίας σε αυτήν τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ολοκληρώθηκαν οι ομιλίες των ειδικών αγορητών και εισερχόμεθα στις ομιλίες των συναδέλφων Βουλευτών.

Τον λόγο έχει ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος για επτά λεπτά.

Θα παρακαλέσω να τηρούν τον χρόνο –δεν το λέω μόνο για εσάς αλλά για όλους, απλά επειδή είστε πρώτος, κύριε Χαρακόπουλε– γιατί ξέρετε ότι ο Υπουργός έχει ανειλημμένη υποχρέωση και καλό θα είναι να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές μέχρι τις 16:30'.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς αμφιβολία η Ελλάδα έχει αλλάξει πολύ από το 1979, χρονιά κατά την οποία η ελληνική πολιτεία επεδίωξε να προσάψει περαιτέρω νομικά την απόλυτη ισότητα όλων όσων διαβιούν στην ελληνική επικράτεια και να μην επιτρέψει την οποιαδήποτε εκδήλωση διακρίσεων.

Βεβαίως, τα χρόνια που πέρασαν και ιδιαίτερα κατά τη δεκαετία του 1990, που αρχίζει μια τεράστια μετακίνηση πληθυσμών, η Ελλάδα διαφοροποιείται στην πληθυσμιακή της σύνθεση. Εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες εισέρρευσαν στην πατρίδα μας προς αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής.

Ταυτόχρονα, η ελληνική κοινωνία υπέστη μεγάλες αλλαγές. Αυτές οι αλλαγές, δυστυχώς, συνοδεύονται από μία δραματική

αύξηση φαινομένων βίας, λεκτικής ή σωματικής, που έχουν κίνητρο ρατσιστικό. Ενίοτε, μάλιστα, αυτές οι ενέργειες έχουν χαρακτηριστικά οργανωμένο και στοχευμένο, με μανδύα την πολιτική δράση. Ορθά, λοιπόν, ο νομοθέτης επιχειρεί να αναχαιτίσει και να εξαλείψει τέτοια απαράδεκτα φαινόμενα.

Θέλω όμως και από αυτό το Βήμα να τονίσω ότι τα φαινόμενα ξενοφοβίας, ρατσισμού και μισαλλοδοξίας, πέρα από την απαραίτητη νομική οχύρωση της πολιτείας, καταπολεμούνται κυρίως μέσω της παιδείας, του δημόσιου λόγου, των επιχειρημάτων. Σε καμμία περίπτωση δεν θα επιθυμούσα –όπως κανείς μας πιστεύω σε αυτήν την Αίθουσα– να γίνουμε μάρτυρες σε ένα επικίνδυνο «κυνήγι μαγισσών», όπου κάθε άποψη, μόνο με την υποψία ή με ιδιοτελή κίνητρα, θα καταλήγει στο εδώλιο των δικαστηρίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο ο νομοθέτης ποινικοποιεί –ορθά και πάλι– την άρνηση ή τον ευτελισμό του Ολοκαυτώματος, της γενοκτονίας των Εβραίων από τους ναζί. Η οργανωμένη, στοχευμένη και μαζική εξόντωση του εβραϊκού πληθυσμού, λόγω της εθνικοθρησκευτικής του ταυτότητας, είναι γεγονός τεκμηριωμένο και αναμφισβήτητο.

Το ίδιο, όμως, τεκμηριωμένο και αναμφισβήτητο γεγονός συνιστά και η γενοκτονία των χριστιανών της Ανατολής, αρχικώς από το οθωμανικό κράτος και εν συνεχεία από την κεμαλική Τουρκία.

Για τον λόγο αυτό, πολλοί Βουλευτές θέσαμε μετ' επιτάσεως το αίτημα να συμπεριληφθεί στον νόμο αυτό και η πρόβλεψη για το αδίκημα της κακόβουλης άρνησης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας, του Πόντου, της Θράκης, των Αρμενίων και των Ασσυρίων.

Η θέση μας ήταν ξεκάθαρη από την αρχή, ότι δεν μπορεί να υπάρχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά, άλλα για το ολοκαύτωμα των Εβραίων και άλλα για την γενοκτονία των χριστιανών της Ανατολής. Και είναι πράγματι προς τιμή της Ελλαδικής Εκκλησίας, η οποία με απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, πήρε ξεκάθαρη θέση για το ζήτημα, βάζοντάς το στις σωστές διαστάσεις.

Κάποιοι διατείνονται ότι η συμπερίληψη της γενοκτονίας των χριστιανών της Ανατολής στο νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε είναι περιττή, καθώς υπάρχουν ήδη ψηφισμένοι νόμοι του ελληνικού Κοινοβουλίου. Η απάντηση είναι ότι, αντιθέτως, αν δεν το κάνουμε, θα ακυρώναμε στην πράξη τους νόμους που η ίδια η Βουλή αναγνώρισε –με δόσεις, είναι η αλήθεια– αρχικά το '94 με τη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, στη συνέχεια με τη γενοκτονία των Αρμενίων και των Ελλήνων της Μικράς Ασίας.

Δυστυχώς στις μέρες μας γινόμαστε μάρτυρες της ολοκλήρωσης της γενοκτονίας των χριστιανών της Ανατολής με τις σφαγές και τους μαζικούς διωγμούς των εναπομεινάντων χριστιανών της Μέσης Ανατολής στη Μεσοποταμία και στη Συρία. Αρκετοί μάλιστα από αυτούς τους ταλαίπωρους είναι απόγονοι χριστιανών που αναζήτησαν καταφύγιο σε εκείνα τα μέρη, προκειμένου να γλιτώσουν από την αμελική εξόντωση που είχε μπει σε εφαρμογή με σκοπό την εθνοκάθαρση της νέας Τουρκίας. Και γι' αυτό δεν πρέπει να πέσουμε στην παγίδα της λήθης στο όνομα σκοπιμοτήτων.

Κάποιοι, βέβαια, υποστηρίζουν ότι ακόμα και αν είναι ιστορική αλήθεια η γενοκτονία των χριστιανών της Ανατολής, θα πρέπει να την αποκρύψουμε στο όνομα της καλής γειτονίας με την Τουρκία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καμμία ειλικρινής και ισότιμη συνεργασία δεν μπορεί να οικοδομηθεί με τον γείτονά σου, κρύβοντας την αλήθεια «κάτω από το χαλί». Η Τουρκία έχει υποχρέωση να αναγνωρίσει τις μελανές σελίδες της ιστορίας της, εάν θέλει πραγματικά να ξεπεράσει το παρελθόν της και να επενδύσει στην καλή γειτονία. Δυστυχώς δηλώσεις όπως αυτές του νέου Προέδρου της Τουρκίας Ταγίπ Ερντογάν στα κατεχόμενα της Κύπρου δεν βοηθούν. Δεν μπορούμε, όμως, να έχουμε απαιτήσεις από τους Τούρκους, όταν εμείς λησμονούμε να πράξουμε το καθήκον μας.

Στους δε αρνητές της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας θα συνιστούσα, κύριε Πρόεδρε, να διαβάσουν τη «Μαύρη Βίβλο των διωγμών και μαρτυριών του εν Τουρκία Ελληνισμού 1914-1918» που εξέδωσε το Οικουμενικό Πατριαρχείο το 1919.

Το βιβλίο αυτό εκδόθηκε το 1919, πριν ανακαλυφθεί ο όρος της «γενοκτονίας». Το περιεχόμενό του, όμως, ουσιαστικά συνιστά τον όρο της «γενοκτονίας».

Επιτρέψτε μου να διαβάσω μερικές αράδες: «Επηκολούθησε τω 1914 αναγκαστικός διωγμός. Και εφηρμόσθη τότε σατανικώτατον σχέδιον αγρίου διωγμού και εξετοπίσθησαν ηβηδόν ολόκληροι ελληνικοί πληθυσμοί της Θράκης και των παραλίων της Μικράς Ασίας ανερχόμενοι εις διακοσίων ογδόντα τεσσάρων χιλιάδων εκατόν εβδομήντα δύο ψυχών. Πλείστοι των κατοίκων εφονεύθησαν, πολλαί γυναίκες και νεάνιδες παρεβιάσθησαν, οικία και κτήματα επιρπολήθησαν ή κατεσχέθησαν υπό Τούρκων μεταναστών, ολόκληροι κινηταί περιουσίαι διηπάργησαν.

Το κακόν εκορυφώθη κατά τον Παγκόσμιον Πόλεμον, ότε πλείσται ελληνικάί επαρχίαί της Αυτοκρατορίας εκλονίσθησαν εκ θεμελίων ή εντελώς κατεστράφησαν. Είναι ανεκδιήγητα τα δεινοπαθήματα, τα οποία υπέστησαν οι εκδιωχθέντες εκ των εστίων αυτών Έλληνες. Διεσκορπίζοντο οι δυστυχείς ούτοι εις χωρία καθαρώς τουρκικά. Ημποδίζετο εις αυτούς η εκ μέρους των Πατριαρχείων διανομή βοηθημάτων, εστερούντο εκκλησιών και ιερών και πάσης καθόλου από της θρησκείας απορροούσης παραμυθίας και εξηναγκάζοντο διά τοιούτων και άλλων μέσων εις εξισλάμισιν. Τοιουτοτρόπως δε πληθυσμός ομογενής εκ τετρακοσίων ενενήντα χιλιάδων εξήντα τριών ψυχών, διασπαρείς ανά τα όρη, τας χαράδρας και τα τουρκικά χωρία, υπέστη εν τοις πλείστοις τον εξ αιτίας, του ψύχους και των στερήσεων εν γένει θάνατον».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, απευθυνόμενος σε εσάς, στο Προεδρείο της Βουλής.

Η Βουλή των Ελλήνων με την αναγνώριση της γενοκτονίας των Ποντίων ανέλαβε την υποχρέωση να εκδώσει το μνημειώδες έργο του καθηγητή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Κωνσταντίνου Φωτιάδη, που τεκμηριώνει με αδιάσειστα στοιχεία το έγκλημα της γενοκτονίας.

Επιπλέον, είχε δεσμευτεί να μεταφραστεί ο τόμος σε έξι γλώσσες και να αποσταλεί σε πρεσβείες, κοινοβούλια, ιδρύματα, βιβλιοθήκες με στόχο τη διεθνοποίηση του αιτήματος της γενοκτονίας. Η μετάφραση και η αποστολή δεν έγινε ποτέ παρά τις κατά καιρούς οχλήσεις του κ. Φωτιάδη και των ποντιακών οργανώσεων.

Μάλιστα, τον Δεκέμβριο του 2010 με κοινή πρωτοβουλία που αναλάβαμε με τον τότε Βουλευτή Κοζάνης του ΠΑΣΟΚ, κ. Αλέκο Αθανασιάδη, παραδώσαμε στον τότε Πρόεδρο της Βουλής, κ. Πετσάλνικο, επιστολή υπογεγραμμένη από εκατόν δεκατέσσερις Βουλευτές όλων των πτερύγων, με αίτημα την επανέκδοση από το Ίδρυμα της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία του τόμου με τη γενοκτονία των Ποντίων σε έξι γλώσσες. Δυστυχώς από τότε το βιβλίο δεν έχει επανεκδοθεί ούτε στα ελληνικά.

Επαναφέρω σήμερα την πρόταση αυτή και ελπίζω αυτήν τη φορά να βρει ευήκοα ώτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να κλείσω διατυπώνοντας ένα ερώτημα που μου γεννήθηκε ακούγοντας την εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, την κ. Κατριβάνου. Εάν ο ΣΥΡΙΖΑ κερδίσει τις εκλογές, θα καταργήσει τους νόμους που ομόφωνα η ελληνική Βουλή ψήφισε για την αναγνώριση της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου, της Μικράς Ασίας και των Αρμενίων;

Σας ευχαριστώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Εξυπνάδες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Για μια ακόμη φορά να παρακαλέσω να τηρούμε τον χρόνο. Σας εξήγησα τον λόγο. Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος, κυρία Γεροβασίλη, για επτά λεπτά.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα από πολλούς αυτές τις μέρες να παραλληλίζουν την περιπέτεια του «αντιρατσιστικού» νομοσχεδίου με το γεφύρι της Άρτας.

Αυτό είναι λάθος, διότι πραγματικά το γεφύρι της Άρτας ολημερίς το χτίζανε το βράδυ γκρεμιζόταν, αλλά τελικά προέκυψε ένα αριστούργημα –το αντίθετο με το κατ' ευφημισμόν αντιρατσιστικό νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης, γιατί το φέρατε το νομοσχέδιο, αφού είναι σαφές ότι πραγματικά δεν το θέλετε;

Κατά την άποψή μου, προσπαθείτε την ίδια στιγμή να δώσετε διαπιστευτήρια και σε εκείνους που ανησυχούν για το ευρωπαϊκό προφίλ της χώρας και σε εκείνους που υποκινούν ή ανέχονται το ρατσιστικό ή ομοφοβικό μίσος. Θέλετε να κρατήσετε «δύο καρπούζια κάτω από την ίδια μασχάλη», όπως-όπως να καλύψετε τις διεθνείς και ευρωπαϊκές υποχρεώσεις της χώρας χωρίς, όμως, να κακοκαρδίσετε τα πρόσωπα που στελεχώνουν την Κυβέρνηση, πρόσωπα που έχουν εκδηλώσει ρατσιστικές αντιλήψεις και συνέβαλαν στη θεσμική νομιμοποίηση του ρατσισμού. Προφανώς το «μπαλτάκειο» σύστημα είναι βαθιά ριζωμένο και δεν εξαρτάται από τη φυσική παρουσία του προσώπου. Έγινε και αυτό καθεστώς, ένα πράγμα σαν τα μνημόνια. Δεν είναι τυχαίος ο παραλληλισμός.

Ο στόχος σας είναι προφανής. Να κλείσετε το μάτι για ψηφοθηρικούς λόγους στα στρώματα της κοινωνίας, αλλά και πολιτικά μορφώματα που έχουν τον ρατσισμό ως πολιτική σφραγίδα. Το μόνο που καταφέρνεται είναι τελικά, όμως, να τους ενισχύσετε.

Ο Ευρωπαίος Επίτροπος για θέματα δικαιωμάτων εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι κατατέθηκε τελικά το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Φαντάζομαι ότι διαβάζοντας το περιεχόμενο θα απογοητευθεί και ο ίδιος.

Στο μεγάλο διάστημα, το οποίο μεσολάβησε από την αρχική διαβούλευση που ξεκίνησε το 2011 για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, φέρατε στον Κώδικα Δικηγόρων το άρθρο 6 που λέει ότι μόνο Έλληνας το γένος μπορεί να διοριστεί δικηγόρος, εάν δεν είναι πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ένα πολύ μεγάλο μέρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κατέθεσε πρόταση νόμου με την οποία ζήτησε να αποκλειστούν από υποψηφιότητα για τις Ένοπλες Δυνάμεις όσοι δεν είναι Έλληνες το γένος.

Ο κ. Βενιζέλος, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, στην υπόθεση για τη λίστα Λαγκάρντ αυτό που θεώρησε σκόπιμο να επισημάνει είναι ότι υπάρχουν καταθέτες, οι οποίοι είναι συγκεκριμένου θρησκευόμενος, Έλληνες πολίτες εβραϊκής καταγωγής.

Είναι προφανές ότι με μια σειρά τόσο απλών παραδειγμάτων, που χαϊδεύουν όμως το μαλακό υπογάστριο της ξενοφοβίας και της μισαλλοδοξίας, δεν υπάρχει η διάθεση για ένα θεσμικό πλαίσιο με ουσιαστικές λύσεις.

Φυσικά, δεν περιμέναμε κάτι καλύτερο, αφού μία από τις μεγαλύτερες υπαναχωρήσεις σας, κύριε Υπουργέ, είναι ο νόμος για την ιθαγένεια, το δικαίωμα δηλαδή να αποκτήσουν πατρίδα τα παιδιά που κάθονται στο ίδιο θρανίο με τα Ελληνόπουλα.

Κύριε Υπουργέ, το σχέδιο νόμου που φέρατε ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας δεν είναι αντιρατσιστικό, όπως φημιολογείται όλες αυτές τις μέρες και δεν είναι για τους εξής λόγους:

Πρώτον, διότι σύμφωνα με το άρθρο 1 θα διώκεται όποιος προτρέπει, υποκινεί, διεγείρει σε ρατσιστική πράξη, όχι όμως η ίδια η πράξη που τα κίνητρά της είναι ρατσιστικά. Η πράξη εξακολουθεί να διώκεται με βάση τις γενικές και ειδικές διατάξεις του κοινού Ποινικού Δικαίου. Σε χώρες με εμπειρία από ναζιστικά μορφώματα η απαγόρευση περιλαμβάνει τόσο την ίδια τη βίαιη και παράνομη πράξη –σωματικές βλάβες, εμπρησμός, φθορές ξένης ιδιοκτησίας κ.λπ.- όσο και συμπεριφορές που στοχεύουν στη μείωση της ανθρωπίνης αξίας.

Δεύτερος λόγος είναι ότι το νομοσχέδιο δεν προβλέπει την άκρως απαραίτητη δικλίδα προστασίας των θυμάτων και των μαρτύρων ρατσιστικής βίας κι αυτό γιατί κανείς δεν πρόκειται να καταγγείλει ρατσιστικό έγκλημα, φοβούμενος φυσικά ότι θα έρθει αντιμέτωπος με την εκδικητικότητα όσων καταγγέλλει και, δυστυχώς, συχνά είναι μερίδα των αστυνομικών αλλά και των λιμενικών.

Τρίτον, απουσιάζει εντελώς οποιαδήποτε θεσμική πρωτοβουλία που θα ευαισθητοποιεί τους πολίτες και θα επιμορφώνει τις αρχές.

Τέταρτον, εξαιρείτε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου από

την αστική ευθύνη για δηλώσεις ρατσιστικού περιεχομένου μελών της διοίκησής τους. Αντίθετα, αυτό προβλέπεται για τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Αν μια εταιρεία δηλαδή τιμωρείται –και σωστά- για μια μπλούζα με το εβραϊκό αστέρι, δεν ισχύει το ίδιο για ένα Υπουργείο που ο Υπουργός του προχωρά σε ρατσιστικές δηλώσεις για ομάδες πληθυσμού. Σας θυμίζω τις οροθετικές γυναίκες, που χαρακτηρίστηκαν «υγειονομική βόμβα».

Επίσης, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου ποινικοποιεί τον εγκωμιασμό ή την άρνηση εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, αναγνωρισμένων από τα διεθνή όργανα. Είμαστε αντίθετοι στην ποινικοποίηση της άποψης –όση απέχθεια κι αν προκαλεί- και παρ' ότι αντιπασσόμεστε με κάθε τρόπο στην άρνηση και τη σχετικοποίησή του, πιστεύουμε ότι η ποινική δίωξη των αρνητών ούτε αποτελεσματική είναι, ενώ ταυτόχρονα θέτει και σοβαρά ζητήματα ελευθερίας της έκφρασης. Η προτεινόμενη από διάφορους –και εθνικιστικούς κύκλους, δυστυχώς και πολλούς Βουλευτές- συμπερίληψη των εγκλημάτων της γενοκτονίας εναντίον Ποντίων, Αρμενίων κ.λπ. δεν θεραπεύει, αλλά εντείνει το πρόβλημα.

Το σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης μάς πάει πίσω από κάθε ευρωπαϊκό κεκτημένο. Είναι σαφής υπαναχώρηση ακόμα και από την αναποτελεσματική νομοθεσία που ισχύει μέχρι σήμερα και φυσικά δεν γινόταν διαφορετικά από αυτούς οι οποίοι έχουν εφεύρει αλλά και χρησιμοποιούν την κατάπτυστη θεωρία των δύο άκρων.

Ο ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε στις 4 Ιουνίου 2013 ολοκληρωμένο σχέδιο νόμου. Πολλά κομμάτια του τα καταθέσαμε ως τροπολογίες στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, όπως επίσης και ως τροπολογία καταθέσαμε την πρόταση για ένα διευρυμένο σύμφωνο συμβίωσης που περιλαμβάνει τα ομόφυλα ζευγάρια. Θεωρούμε θεσμικό ρατσισμό τον αποκλεισμό μεγάλου αριθμού συμπολιτών μας από το οικουμενικό δικαίωμα στην οικογενειακή ζωή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως, πρόσφατα είχαμε και το τραγικό παράδειγμα με τον Έλληνα Βουλευτή να σχολιάζει ομοφοβικά τον Πρωθυπουργό του Λουξεμβούργου. Αυτό μας χτυπάει το καμπανάκι. Αν μια χώρα θέλει να είναι σύγχρονη, ευρωπαϊκή, δεν γίνεται να κάνει εκπτώσεις στα ατομικά δικαιώματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πάλη ενάντια στον ρατσισμό είναι διαρκής και ανυποχώρητη και αυτό γίνεται καθημερινή μάχη για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και τη δημοκρατία και ένα ισχυρό θεσμικό πλαίσιο που δεν θα χωρά παρερμηνείες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Γεροβασίλη.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ρήγας για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτέλους, μετά από πάρα πολλές περιπέτειες, συζητείται στο ελληνικό Κοινοβούλιο ένας πολύ σημαντικός νόμος, ο οποίος έρχεται να ρυθμίσει ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία. Και ενώ θα περιμέναμε να υπάρχει συναίνεση, σύμπνοια και ομοθυμία στον τρόπο με τον οποίο θα νομοθετήσουμε, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, βλέπουμε και πάλι ενστάσεις, υπαινιγμούς, «να μην αλλά», μια προσπάθεια δηλαδή ακόμη και γι' αυτά που συμφωνούμε να διαφωνήσουμε. Εκτός εάν δεν συμφωνούμε και, εν πάση περιπτώσει, όλα αυτά γίνονται ή λέγονται για τα προσχήματα.

Το ΠΑΣΟΚ πήρε πολύ νωρίς την πρωτοβουλία, επισημαίνοντας ότι την ελληνική κοινωνία αρχίζουν να την χαρακτηρίζουν φαινόμενα μίσους, φόβου, τα οποία άλλες εποχές και εξαιτίας φαινομένων που δεν υπήρχαν τότε δεν ήταν ορατά στην ελληνική κοινωνία.

Σήμερα πολλά έχουν αλλάξει στη χώρα μας. Πολλές κοινωνικές συμπεριφορές έχουν αλλάξει και έχουν προσαρμοστεί, δυστυχώς, στις ανάγκες που δημιουργήθηκαν μετά από τα πολύ

ισχυρά μεταναστευτικά ρεύματα μεταναστών και παράτυπων μεταναστών που ήρθαν στη χώρα μας.

Χρειάζεται, λοιπόν, η ελληνική κοινωνία να εμπλουτίσει το νομικό της οπλοστάσιο. Και το επισημαίνω αυτό, διότι κάποιοι συνάδελφοι –πιστεύω από καλή πρόθεση ξεκινώντας- βάζουν ζητήματα, τα οποία θεωρώ ότι παραγνωρίζουν την ουσία και τον λόγο της ρύθμισης. Ο νόμος δεν είναι ιστορικό κείμενο. Ο νόμος δεν αποτρέπει φόρο τιμής στους πεσόντες. Ο νόμος δεν έρχεται να λύσει ιστορικές διαφωνίες και διαφορές. Ο νόμος έρχεται να ρυθμίσει ζητήματα τα οποία είναι ενεστώτος και μέλλοντος χρόνου στην ελληνική κοινωνία.

Άρα, λοιπόν, δεν μπορώ να κατανοήσω τι νόημα έχει το να γίνεται τόσος πολύς λόγος ή να είναι λόγος διαχωρισμού μας σε αυτήν την Αίθουσα το εάν επωνύμως μπουν μέσα στο νομοσχέδιο η «γενοκτονία» ή η «εθνοκάθαρση».

Επαναλαμβάνω και πάλι, ο στόχος του νόμου δεν είναι να αναγνωρίσει ή, εν πάση περιπτώσει, να ερμηνεύσει ιστορικά γεγονότα. Αυτό που πάει να κάνει πολύ συγκεκριμένα ο νόμος είναι να απαντήσει σε συγκεκριμένες ανάγκες με τη νομοθετική ρύθμιση που συζητούμε σήμερα και να αντιμετωπίσει φαινόμενα ρατσισμού, ξενοφοβίας, πρόκλησης μίσους.

Παίρνοντας αφορμή απ' αυτά που είπε ο συνάδελφος κ. Τατόπουλος, ο οποίος μίλησε για μισαλλοδοξία, έναν όρο ελληνικό, δηλαδή το να μισείς τον άλλον για την άποψή του, θέλω να πω ότι υπάρχει κι άλλος ένας όρος, ο όρος «μίσалλος», δηλαδή το να μισείς τον άλλον όχι γι' αυτά που λέει, αλλά γι' αυτά που είναι.

Πράγματι, στην κοινωνία μας έχουμε και τέτοια φαινόμενα, το να μισούν τον άλλον όχι γι' αυτό που λέει αλλά γι' αυτό που είναι, από το χρώμα και τη φυλή του έως τη θρησκευτική του πεποίθηση. Αυτή τη στάση κάποιων πρέπει να την αντιμετωπίσουμε και όχι μόνο, όπως λένε κάποιοι, με αποδοκιμασία. Διότι η πολιτική αντιπαράθεση θα υπάρξει. Η πολιτική αντιπαράθεση και αντιπαλότητα θα υπάρξουν.

Όμως, όταν αυτή η μισαλλοδοξία, ο μίσалλος με τη συμπεριφορά του δημιουργεί, προκαλεί ή ωθεί σε πράξεις βίας, δεν αρκεί μόνο η πολιτική αντιπαράθεση. Πρέπει να έρθει ο νόμος να κολάσει αυτά τα φαινόμενα. Δεν είναι δυνατόν απλά και μόνο να λέμε ότι δεν πειράζει, όταν κάποιος προκαλεί το ακροατήριό του ή αυτούς στους οποίους απευθύνεται με πράξεις μίσους και βίας και δημιουργεί ένα αίσθημα μίσους απέναντι στην κοινωνική ομάδα στην οποία απευθύνεται και να το αφήνουμε αυτό με έναν τρόπο αφέλη και να λέμε «δεν πειράζει, αυτά όλα τα πράγματα αντιμετωπίζονται με μια ιδεολογική πολιτική αντιπαράθεση».

Όπως επίσης, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να προσέξουμε ότι ο εγκωμιασμός και η πρόκληση σε πράξεις βίας σωστά πρέπει να τιμωρείται, όμως η άρνηση, όταν δεν λειτουργεί συνδυαστικά με την πρόκληση σε πράξεις βίας, θέτει πάρα-πάρα πολλά ερωτηματικά. Η άρνηση από μόνη της, που είναι μια ιδεολογική στάση και θέση, δεν μπορεί να τιμωρείται. Θα πρέπει να υπάρχει σαφής διατύπωση. Ο εγκωμιασμός και η άρνηση σε συνδυασμό με την πρόκληση για διάπραξη εγκληματικών πράξεων.

Διότι δεν τιμωρείται –και αυτό πρέπει να προσεχθεί γιατί κάποιιοι που θέλουν να δυσφημίσουν αυτήν τη νομοθετική μας πρωτοβουλία λένε «μα, πάτε να ποινικοποιήσετε την έκφραση γνώμης;» - και δεν ποινικοποιείται η έκφραση γνώμης. Εμείς δεν τιμωρούμε κάποιον γιατί λέει ότι είναι ναζιστής. Τον απαξιώνουμε πολιτικά, τον περιθωριοποιούμε πολιτικά, όμως δεν μπορείς να τιμωρήσεις κάποιον –και αυτό πρέπει να περάσει στην ελληνική κοινωνία- απλά και μόνο επειδή πιστεύει κάτι.

Εμείς, ερχόμεστε να νομοθετήσουμε για τον ποινικό κολασμό αυτών που εγκωμιάζουν ή αρνούνται, αλλά και ταυτόχρονα προκαλούν και εξωθούν σε πράξεις βίας με αυτά που λένε, με την άρνηση και τον εγκωμιασμό.

Και επειδή ο χρόνος δεν είναι αρκετός, θα ήθελα να πω και μια κουβέντα για την τροπολογία την οποία καταθέτουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς, κύριε Υπουργέ, επιμένουμε ότι ορισμένες κοινωνικές πραγματικότητες, οι οποίες έχουν να κάνουν με τη ρύθμιση θεμάτων, της αστικής κατάστασης πολιτών. Όλα τα άλλα ιδεολο-

γικά και ηθικά ταμπού πιστεύω ότι δεν έχουν καμμία σχέση και καμμία θέση. Αυτά σε έναν δημόσιο διάλογο μπορεί να διατυπώνονται με αντίθετες απόψεις, όμως πρέπει και η ελληνική κοινωνία και η ελληνική πολιτεία να προχωρήσει στην αναγνώριση και τη θεσμοθέτηση του συμφώνου συμβίωσης των ομόφυλων ζευγαριών.

Για αυτό εμείς καταθέσαμε αυτήν την τροπολογία και πιστεύουμε ότι είναι ο κατάλληλος χρόνος, ώστε να εκσυγχρονιστεί το νομοθετικό μας πλαίσιο και να σταματήσουμε να ακολουθούμε ασθμαίνοντες τις εξελίξεις, όχι από λόγους μόδας ή μιμητισμού, αλλά αυτές τις εξελίξεις που καθορίζουν, αν θέλετε, τον πολιτισμό μας και τον ευρωπαϊκό πολιτισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Και κλείνω λέγοντας ότι: πέρα από όλες αυτές τις νομοθετικές πρωτοβουλίες που παίρνουμε, κύριε Υπουργέ, και οι οποίες είναι απαραίτητες, το μεγάλο πρόβλημα που εξακολουθεί να παραμένει στην ελληνική κοινωνία και είναι μπροστά μας, είναι πρόβλημα παιδείας και πολιτισμού. Και αυτό δεν αντιμετωπίζεται ούτε με νόμους, ούτε με νομοθετικές ρυθμίσεις. Αντιμετωπίζεται με την παγίωση μιας άλλης νοοτροπίας, μιας άλλης αντίληψης, μιας άλλης κουλτούρας. Και σε αυτό έχουμε ευθύνη όλοι μας και όχι μόνο το Υπουργείο Δικαιοσύνης και η δικαστική εξουσία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Ρήγα.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γρέγος για επτά λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Την τροπολογία που κατέθεσε το ΠΑΣΟΚ, αδίκως την κατέθεσε, δεν πρόκειται να περάσει, γιατί πολύ απλά είναι η Χρυσή Αυγή εντός του Κοινοβουλίου και δεν θα περάσει η τροπολογία. Και είπε και κάτι άλλο πάρα πολύ σωστό ο ομιλητής του ΠΑΣΟΚ ότι υπάρχουν άνθρωποι που μισούν τον άλλο για αυτό που είναι, όπως αυτοί που λένε «τσακίστε τους φασίστες» ή «σε κάθε γειτονιά φασίστας μη μέινει» και κάτι τέτοια. Τώρα βέβαια ποιος είναι ο φασίστας δεν ξέρουμε.

Θέλω να ευχηθώ και από Βήματος Βουλής –γιατί δεν έχω τη δυνατότητα να παρίσταμαι σε εκδηλώσεις του κόμματος– στους δεκάδες άξιους συναγωνιστές εκπροσώπους της Χρυσής Αυγής που εκλέχθηκαν στα περιφερειακά και δημοτικά συμβούλια καλή θητεία και καλή δύναμη και είναι και μία απάντηση στις αντιδράσεις των διαφόρων φασιστοειδών, τύπου ΚΕΦΕ, Ανταρσία κ.λπ.. Θα κληθούν και θα πράξουν ένα τεράστιο έργο, όπως συνεχίζει να πράττει και η Χρυσή Αυγή εντός του Κοινοβουλίου.

Πολλούς χαρακτηρισμούς θα μπορούσαμε να δώσουμε σε αυτό το νομοσχέδιο. Θα μπορούσαμε να δώσουμε χαρακτηρισμούς –και έχουν ακουστεί– όπως φασιστικό, εμετικό, ρατσιστικό, ανθελληνικό, προδοτικό, άθλιο, ανήθικο και πολλά άλλα.

Υποκρύπτει ένα απίστευτο και αβυσσαλέο μίσος εναντίον του ελληνικού λαού και ειδικά εναντίον των θυμάτων του Ποντιακού Ελληνισμού και της Μικρασιατικής Καταστροφής. Ας μην ξεχνάμε τα θύματα αυτών των γενοκτονιών ότι οι ηγέτες και οι παρατάξεις που δόθηκαν στηρίζουν ήταν αυτοί που κατέθεταν στεφάνι στο μνημείο του Κεμάλ και συνεχίζουν να καταθέτουν.

Δεκάδες εγκλήματα έχει διαπράξει αυτή η Κυβέρνηση σε βάρος του ελληνικού λαού και του έθνους. Τα εγκλήματα αυτά βαραίνουν αυτήν την Κυβέρνηση και αυτούς τους Βουλευτές, είτε τα έχουν διαπράξει είτε τα έχουν συγκαλύψει. Ας θυμηθούμε μερικά: Κύπρος, Θράκη, παραχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας, παραχώρηση της ελληνικής ΑΟΖ στην Τουρκία, χιλιάδες οικονομικά σκάνδαλα, αυτοκτονίες, ανεργία, λαθρομετανάστευση.

Από όλα αυτά τα εγκλήματα, όμως, αυτό που θα διαπράξουν αυτοί οι Βουλευτές θα είναι το χειρότερο και το μεγαλύτερο. Μιλώ για τους Βουλευτές που θα το ψηφίσουν. Δεν μιλάμε για ένα νομοσχέδιο αλλά για ένα σατανικό σχέδιο, το οποίο διατάχθηκαν να εκτελέσουν.

Στόχοι είναι: Πρώτον, η ισλαμοποίηση της Ελλάδος σε σύντομο χρονικό διάστημα. Δεύτερον, η φυλετική αλλοίωση του πλη-

θυσμού της χώρας. Τρίτον, η ερημοποίηση αγροτικών περιοχών και η γκετοποίηση μεγάλων αστικών κέντρων, φέρνοντας εκατομμύρια λαθρομετανάστες βάσει οργανωμένου σχεδίου με προφανή στόχο τη βιολογική εξόντωση του ελληνικού λαού.

Ήδη βρίσκονται στη χώρα μας περίπου τέσσερα εκατομμύρια λαθρομετανάστες –και όχι παράτυποι, όπως τους χαρακτηρίζουν– και στόχος της Κυβέρνησης είναι να διπλασιαστεί αυτό το ποσοστό μέσα σε δύο χρόνια. Πολλοί από αυτούς είναι φανατικοί ισλαμιστές, τζιχαντιστές, άριστα εκπαιδευμένοι στη χρήση βαρέων και ελαφρών όπλων και φυσικά στην τέχνη του αποκεφαλισμού.

Στην πατρίδα μας έχουν καταγραφεί χιλιάδες περιστατικά ρατσιστικής βίας από όλους αυτούς, οι οποίοι κατά τη διάπραξη αυτών των εγκλημάτων χρησιμοποιούν τη φράση «θα πεθάνεις βρωμο-Έλληνα», ενώ σε όλες τις συναθροίσεις τους χρησιμοποιούν τη φράση «θα πεθάνετε άπιστοι».

Αναρωτιέμαι, αλήθεια, τι θα γίνει εάν κάποιος δύστυχος Έλληνας καταγγείλει ένα τέτοιο περιστατικό στις αρχές. Φυσικά, τίποτα δεν θα γίνει, γιατί οι εντολές των Υπουργείων είναι να συλλαμβάνονται μόνο Έλληνες για τη διάπραξη δήθεν ρατσιστικών εγκλημάτων. Στην προσπάθειά σας να σταματήσετε την επέλαση της Χρυσής Αυγής, παρουσιάσετε αυτό το έντυπο, το οποίο ίσως κάποια στιγμή να γίνει και στοιχείο δικογραφίας, καταπατώντας για άλλη μία φορά το Σύνταγμα και προσβάλλοντας το πολίτευμα. Αυτή είναι μια προσφιλή σας τακτική.

Έτσι, λοιπόν, θα πρέπει οι Έλληνες που πέφτουν θύματα ρατσιστικής βίας να καταθέτουν και μηνύσεις σε βάρος των αστυνομικών για παράβαση καθήκοντος. Αν πάει κάποιος Έλληνας και καταγγείλει ένα περιστατικό, ο αστυνομικός δεν θα εκτελέσει το καθήκον του και φυσικά αυτός που κατέθεσε τη μήνυση θα πρέπει να καταθέσει και μια μήνυση εναντίον του αστυνομικού, γιατί δεν εκτέλεσε το καθήκον του.

Ονειρεύεστε την Ελλάδα σαν το Ιράκ, σαν τη Συρία και νομίζετε ότι είστε θεοί, ότι θα είστε για πάντα στην εξουσία, ότι θα έχετε για πάντα αστυνομική συνοδεία και μόλις ζορίσουν τα πράγματα θα διαφύγετε στο εξωτερικό.

Δεν βλέπουμε στο νομοσχέδιο να καταδικάζονται τα εγκλήματα του Στάλιν, του Κεμάλ, το ολοκαύτωμα των Παλαιστινίων και άλλα πολλά. Με τη γενοκτονία των Εβραίων δεν έχω ασχοληθεί, γιατί προτιμούσα συνήθως να διαβάζω τα απομνημονεύματα του Μακρυγιάννη και κάποια εκκλησιαστικά έντυπα, τα οποία καθόλου κολακευτικά δεν ήταν για τον περιούσιο λαό. Δεν ξέρω εάν είναι ρατσιστικό, αλλά μου αρέσει πολύ περισσότερο ο Παρθενώνας από την «Καλύβα του Μπαρμπα-Θωμά» και ο ήχος του πιάνου από το ταμ-ταμ. Δεν θεωρώ ότι είμαστε ο περιούσιος λαός, αλλά πιστεύω ότι ο πολιτισμός των Ελλήνων είναι μοναδικός.

Κάνετε το παν για να πλήξετε τους θεσμούς της πατρίδας μας. Πολεμάτε εδώ και χρόνια αξίες όπως η πατρίδα, η θρησκεία και η οικογένεια. Δεν αντιδράσατε ποτέ σε κανένα επεκτατικό σχέδιο των εχθρών μας. Αφαιρέσατε το θρήσκευμα από τις ταυτότητες. Διαλύσατε τους οικογενειακούς θεσμούς και σχεδιάζετε να καταργήσετε ακόμη και τη σημαία. Καταργήσατε την έπαρσή της στα σχολεία και φτιάχνετε τζαμιά, τα οποία θα γίνουν άσυλο και ορμητήριο κάθε παρανόμου, όπου κι αν βρίσκεται αυτός. Και δεν ξέρουμε σε ποια θρησκεία θα αποτείνεστε, όταν ένα τζαμί είναι για τους Σίιτες ή για τους Σουνίτες ή κάποιους άλλους.

Θεωρούμε ότι αυτή είναι Κυβέρνηση εξτρεμιστική, επικίνδυνη, διχαστική και μας εκθέτει στο εξωτερικό. Συνεργαστήκατε για τις «καρέκλες» σας με τη ΔΗΜΑΡ και το ΠΑΣΟΚ και θα μπορούσατε να συνεργαστείτε ακόμα και με το Κόμμα των Μουσουλμάνων της Θράκης και με το Ουράνιο Τόξο.

Περιμένουμε από την επίσημη Εκκλησία μία πιο δυναμική θέση. Δεν ξέρουμε αν κάποιος ελάχιστοι θέλουν να αφορίσουν κάποιους Βουλευτές ή αν θα πρέπει να στηλιτεύσουν από άμβωνος αυτό το έκτρωμα. Αυτό όμως πρέπει να γίνει άμεσα. Το ίδιο άμεσα, όμως, θα πρέπει να αντιδράσει και η δικαιοσύνη. Πρέπει να ορθώσει ένα τοίχο απέναντι σε αυτήν την παρανομία.

Πολλοί από εσάς είναι οπαδοί του πολυπολιτισμού, αυτής της μάστιγας που θέλουν να εγκαθιδρύσουν κάποιο νοσηρό εγκέφαλο. Θέσατε σε κυκλοφορία και μολύνετε τα παιδιά μας με

σχολικά βιβλία για τον Αρμπέν και με σκουπίδια που μιλάνε για συνωστισμούς. Οδηγήσατε σε αυτοκτονία χιλιάδες αθώους και τώρα ζητάτε κι άλλο αίμα. Βάζετε στην Ευρώπη Τούρκους, Αλβανούς και Σκοπιανούς, τους δηλωμένους εχθρούς της πατρίδας μας.

Αν αγαπάτε τόσο πολύ τους λαθρομετανάστες, να τους πάρετε στα σπίτια σας και να κάνετε τζαμιά κοντά στις βίλες και στα δικά σας σπίτια. Αν αγαπάτε και στηρίζετε τον Ποντιακό και Μικρασιατικό Ελληνισμό ζητήστε αποζημιώσεις τώρα από την Τουρκία.

Επαναλαμβάνω και πάλι ότι ένοχοι για αυτό το έγκλημα δεν είναι μόνο οι Βουλευτές του Θερινού Τμήματος, αλλά όσοι στηρίζουν την τωρινή Κυβέρνηση.

Όσον αφορά το σύμφωνο συμβίωσης, φυσικά και δεν θα τολμήσετε να το φέρετε υπό το φόβο της Χρυσής Αυγής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε μόνο για τον ελληνικό λαό, ακόμα και φυλακισμένοι, ακόμα και φιμωμένοι, ακόμα και νεκροί. Θα είμαστε στυλοβάτες της δημοκρατίας και της λαϊκής κυριαρχίας. Διότι εμείς δεν λέμε ότι η Ελλάδα ανήκει στη Δύση, όπως είπε κάποιος, λέμε ότι η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες.

Η Χρυσή Αυγή συνεχίζει ακάθεκτη και πανίσχυρη με ξεκάθαρη λαϊκή εντολή. Βρίσκεται παντού: σε πόλεις, σε χωριά, σε κάθε γειτονιά, αλλά κυρίως στις ψυχές των Ελλήνων. Εσείς, κύριε Υπουργέ, μπορείτε να ρωτήσετε ακόμη και τους φίλους σας. Οι πιο πολλοί θα σας πουν ότι ψηφίζουν Χρυσή Αυγή.

Οι προφυλακισμένοι αγωνιστές της Χρυσής Αυγής είναι ένα φωτεινό παράδειγμα για όλους τους Έλληνες. Καλούμε τον ελληνικό λαό ενωμένο απέναντι σε αυτήν την λαιλαπα να στείλει ένα πρώτο μήνυμα στις ερχόμενες εκλογές και όσο κι αν ακούγεται αυτό ρατσιστικό, να τους πούμε «μαυρίστε τους».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Μαρία Ρεπούση για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρ' όλη τη σημαντική καθυστέρηση –που δεν είναι τυχαία και που οφείλεται βασικά στη δεξιά φυσιολογία αυτής της Κυβέρνησης και στις προνομιακές θέσεις που διατηρεί με ισχυρά λαϊκίστικα λόμπι και ακροατήρια– όλα δείχνουν ότι στο τέλος αυτής της διαδικασίας θα έχουμε ένα νέο νόμο που θα εμπεριέχει και νέας μορφής αντιρατσιστικές διατάξεις.

Έχουμε άραγε στη χώρα μας ανάγκη από νέα αντιρατσιστική νομοθεσία; Δυστυχώς, στην Ελλάδα όλες οι έρευνες δείχνουν ότι έχουμε πολύ σοβαρό πρόβλημα και ρατσιστικού λόγου, αλλά και βίας που θεωρείται απότοκη και του λόγου και της αντίστοιχης ρατσιστικής ιδεολογίας.

Σύμφωνα με την ειδική έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη –αφήνω στην άκρη τις διεθνείς εκθέσεις που εκθέτουν σοβαρά την Ελλάδα– έχουμε σοβαρή κλιμάκωση της ρατσιστικής βίας. Ποιοι είναι, άραγε, αυτοί που τη διαπράττουν και ποιοι την υφίστανται τη βία αυτή; Ποιους θέλει να τιμωρήσει ένας αντιρατσιστικός νόμος και ποιους να προστατεύσει; Είναι δυνατόν να νομοθετεί η ελληνική Βουλή αγνοώντας –δήθεν– ποια είναι τα θύματα και ποιοι είναι οι θύτες της ρατσιστικής βίας;

Σύμφωνα πάλι με την έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, τα θύματα είναι οι διαφορετικοί, οι μετανάστες και ο ομοφυλόφιλοι, όσοι και όσες δεν έχουν την κυρίαρχη εθνική ή έμφυλη ταυτότητα. Αυτοί είναι τα θύματα της ρατσιστικής βίας στη χώρα μας. Κι αυτό συμβαίνει, διότι ακριβώς είναι η έννοια της ρατσιστικής ιδεολογίας και βίας. Στοχοποιεί και επιτίθεται στη διαφορετικότητα, εκμεταλλευόμενη την ευάλωτη θέση και τον κοινωνικό αποκλεισμό των ανθρώπων που ανήκουν στις ευάλωτες αυτές ομάδες.

Από την 1^η Ιανουαρίου 2012 έως τις 30 Απριλίου 2013 έχουμε καταγράψει διακόσιες ογδόντα μία καταγγελίες. Επαναλαμβάνω «καταγγελίες» και όχι περιστατικά βίας.

Αναφέρθηκε η κ. Κατριβάνου και θα συμφωνήσω απολύτως

μαζί της για το τι παθαίνουν όσοι καταγγέλλουν τη ρατσιστική βία στη χώρα μας.

Αυτούς τους δεκαέξι μήνες υπήρξαν ομαδικοί ξυλοδαρμοί, σιδηρογροθίες, μαχαίρια, ακόμα κι επιθέσεις με σκυλιά και τα θύματα ήταν βασικά μετανάστες. Οι θύτες ήταν πολίτες, ομάδες πολιτών ή και μέλη των Σωματίων Ασφαλείας. Διαβάζω από την έκθεση: «Φερόμενη ανάμειξη μελών Χρυσής Αυγής: εβδομήντα ένα περιστατικά. Φερόμενη ανάμειξη μελών Σωματίων Ασφαλείας: σαράντα επτά περιστατικά». Αυτή είναι η πραγματικότητα στη χώρα μας. Αυτούς τους ανθρώπους, κύριε Υπουργέ, οφείλει η πολιτεία να τιμωρήσει και αντίστοιχα τα θύματα αυτών των πράξεων να προστατεύσει και ταυτόχρονα τις αρχές του κράτους δικαίου. Αυτοί κινδυνεύουν.

Κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, δεν κινδυνεύουν ούτε οι Αρμένιοι, ούτε οι Έλληνες του Πόντου από το ρατσισμό και την ξενοφοβία. Μην κλείνετε τα μάτια στην πραγματικότητα για να εξυπηρετήσετε όχι τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό, αλλά άλλους μικροκομματικούς στόχους και τα αντίστοιχα ακροατήρια. Αν το κάνετε ανοίγετε τον ασκό του Αιόλου, ανοίγετε τις ορέξεις διαφόρων «εργολάβων της μνήμης» για την ποινικοποίηση της αντίθετης ιστορικά ή και πολιτικά άποψης. Ήδη ανοίξατε την όρεξη συναδέλφου σας από τη Νέα Δημοκρατία, η οποία είπε δημόσια ότι θα ψηφίσει το νομοσχέδιό σας για να πάω εγώ φυλακή.

Θέλω εδώ με την ευκαιρία αυτή να αναφερθώ κι εγώ στην έκκληση των εκατόν τριάντα εννέα ιστορικών από όλα τα πανεπιστήμια της χώρας και να την καταθέσω και για τα Πρακτικά της Βουλής.

Οι εκατόν τριάντα εννέα πανεπιστημιακοί μας δάσκαλοι, που διδάσκουν Ιστορία στα πανεπιστήμια της χώρας, εκφράζουν τη ρητή αντίθεσή τους σε μία τέτοια διάταξη, όπως αυτή που προβλέπεται στο άρθρο 2 του σχεδίου νόμου. «Είμαστε αντίθετοι, λένε, στη δίωξη όλων των «αρνητών», ακόμα κι εκείνων του φρικτότερου εγκλήματος του εικοστού αιώνα, που είναι το Ολοκαύτωμα. Η στάση μας αυτή δεν πηγάει από οποιαδήποτε ανοχή στους αρνητές απεχθών εγκλημάτων ούτε στην άρνηση τιμωρίας εγκληματικών πράξεων, αλλά από την πεποίθηση ότι, όπως έχει αποδείξει και η διεθνής εμπειρία, τέτοιες διατάξεις οδηγούν σε επικίνδυνες ατραπούς, πλήττουν καίρια το δημοκρατικό και αναφαίρετο δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου, ενώ ταυτόχρονα δεν είναι διόλου αποτελεσματικές όσον αφορά την καταπολέμηση του ρατσισμού και του ναζισμού, του ρατσιστικού και μισαλλόδοξου λόγου».

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαρία Ρεπούση καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η ευρωπαϊκή εμπειρία είναι πλούσια σε περιπέτειες που έχουν ακολουθήσει την ψήφιση αντίστοιχων διατάξεων. Θα αναφερθώ στην Ουγγαρία και στη Λιθουανία όπου ο νομοθέτης συμπεριέλαβε πέραν των εγκλημάτων πολέμου και εγκλήματα του κομμουνιστικού καθεστώτος και άρα την ποινικοποίηση όσων αρνούνται τα εγκλήματα. Υπάρχουν, σε ό,τι αφορά και τα θέματα που έθεσε ο εισηγητής από τη μεριά του Κομμουνιστικού Κόμματος πάρα πολύ σοβαρά ζητήματα σε όλες τις πρώην κομμουνιστικές χώρες και το ερώτημα που θέλω να θέσω εδώ στους συναδέλφους είναι αν θέλουμε κοινοβούλια που αποφαίνονται για την ιστορία, που όχι μόνο νομοθετούν, λένε τι ακριβώς έγινε και τι δεν έγινε, αλλά ποινικοποιούν και την αντίθετη ιστορική ή πολιτική άποψη για το ιστορικό παρελθόν, αν θέλουμε εθνικά κοινοβούλια που ανάλογα με την πλειοψηφία που διαθέτουν –γιατί δεν είναι δεδομένο ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο θα έχει πάντα την ίδια πλειοψηφία– η πλειοψηφία αυτή θα ορίζει τι έγινε και τι δεν έγινε στο ιστορικό παρελθόν και τι θα γίνει με αυτούς που δεν συμμερίζονται την άποψή της.

Ερώτημα, λοιπόν: Αυτόν τον κόσμο θέλουμε να χτίσουμε; Αξιοποιούμε την ευκαιρία που μας δίνει ένα αντιρατσιστικό νομοσχέδιο –που πρέπει να ψηφιστεί κι εδώ θα συμφωνήσω– να ποινικοποιεί όχι μόνο τον ρατσιστικό λόγο αλλά και την ρατσιστική πράξη;

Θέλουμε, λοιπόν, να χτίσουμε έναν κόσμο, στον οποίο τα

εθνικά κοινοβούλια, ανάλογα με τις εκάστοτε πλειοψηφίες, ικανοποιούν τα εθνικά τους ακροατήρια; Εάν το θέλουμε, ας ψηφίσουμε το άρθρο 2 αυτού του σχεδίου νόμου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Οικονόμου για επτά λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Η διστακτικότητα και η αμηχανία, κύριε Πρόεδρε, της Κυβέρνησης για το αντιρατσιστικό είναι δεδομένη. Μάλιστα είναι ένα ζήτημα το οποίο ταλανίζει και εκκρεμεί σχεδόν μία διετία. Αυτή η αμηχανία και η διστακτικότητα εκ των πραγμάτων ξεπερνιέται, γιατί πρέπει αυτή η χώρα να συγκαταλέγεται σε αυτό που λέμε «ευρωπαϊκού τύπου χώρα». Άρα οι δεσμεύσεις οι νομικές, οι ηθικές, οι πολιτικές -και όπως θέλετε να το δείτε- αυτής της χώρας πρέπει να συμβαδίζουν με αυτό το οποίο όλοι φιλοδοξούμε και όλοι ελπίζουμε τελικά να ισχύει, δηλαδή το να ανήκουμε στην ευρωπαϊκή οικογένεια με θεσμικές, πολιτικές και οικονομικές -αν μπορούμε- τέτοιες επιδιώξεις και ταυτίσεις.

Άρα πολύ καλά φέρνετε αυτό το νομοσχέδιο, ώστε να ψηφιστεί ένα νομοσχέδιο το οποίο να στέλνει συγκεκριμένα μηνύματα και να διαμορφώνει το πλαίσιο, ώστε κανείς να μην αμφιβάλλει και να μην αμφισβητεί ότι εδώ έχουμε μία ευρωπαϊκού τύπου χώρα στην ουσία. Αυτό είναι το ένα θέμα.

Δεν θα συζητήσω και δεν θα σχολιάσω αυτές τις ταλαντεύσεις, τις αμφισβησίες και όλη αυτήν την πορεία.

Κύριε Υπουργέ, το φέρνει έτσι η ζωή και η τύχη και ξανασυναντιόμαστε. Ήμασταν εσείς εκεί πάλι και εγώ εδώ, όταν ο κ. Κασιδιάρης από αυτό το Βήμα, όντας πριν από εμένα ομιλητής, αμφισβητούσε ότι είχαμε το Ολοκαύτωμα των Εβραίων. Εσείς τότε θυμάμαι ότι ήσασταν Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών. Σας είχα κάνει μία ερώτηση: Στη Γερμανία ποια θα ήταν η αντιμετώπιση αυτού του ατόμου, το οποίο από ένα δημόσιο Βήμα θα έλεγε αυτό; Ήσασταν αμήχανος για το τι θα λέγατε, βέβαια, και για το πώς θα το λέγατε κι όχι γιατί δεν ξέρετε.

Εκ των πραγμάτων, λοιπόν, στην πράξη έχουμε αυτά τα φαινόμενα, δηλαδή κόμματα, πρόσωπα, ομάδες, συμμορίες, εγκληματικές οργανώσεις να φέρνουν στο δημόσιο λόγο και στη ζωή πραγματικότητα το αδιανόητο, δηλαδή ένα φρικαλέο έγκλημα του εικοστού αιώνα και να λένε ότι δεν έγινε, όχι ως επιστημονική ή ιστορική γνώση ή άποψη, αλλά ως μία πλέον πραγματική δραστηριότητα, την οποία πολιτικοί αύριο θα θέλουν να την κάνουν και κρατική άποψη. Αν αυτό το κόμμα αύριο κερδίσει τις εκλογές και γίνει κυβέρνηση, αυτά προφανώς θα τα εφαρμόσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Τι θα εφαρμόσουμε δηλαδή;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Υπολογίστε, λοιπόν, ένα ευρωπαϊκό κράτος να έχει μία κυβέρνηση η οποία αρνούμενη το Ολοκαύτωμα να επιδιώκει ένα καινούργιο.

Εδώ μπαίνουν δύο ζητήματα. Θα συζητήσουμε από αυτό το Βήμα και θα κάνουμε ιστορικό συνέδριο, στο οποίο θα αναζητήσουμε τα θέματα που τον καθένα μας τον καίνε, τις ιστορικές μνήμες ή τα ζητήματα που τον απασχολούν ή θα συζητήσουμε την κρατική πολιτική που θα εφαρμοστεί;

Ισχυρίζομαι ότι είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Αυτοί οι οποίοι έρχονται στο Βήμα της Βουλής ή σε κάθε Βήμα πολιτικό και παριστάνουν ή μιλάνε εξ ονόματος της ιστορικής κοινότητας, των ιστορικών, δολίως λειτουργούν.

Θέλω να εξηγηθώ. Εδώ εγώ μπορώ να μιλήσω σαν ιστορικός; Νομικός είμαι, αλλά είναι η μεγάλη μου αγάπη η ιστορία. Κατά τεκμήριο, δεν μπορώ. Δεν είναι σωστό από αυτό το Βήμα να κάνουμε ιστορία. Σε ένα ιστορικό συνέδριο αν πάω ως ιστοριοδίφης μπορώ να μιλήσω; Ναι, αλλά δεν μπορώ να μιλήσω εκεί πολιτικά. Αυτούς που κάνουν και το ένα και το άλλο πώς θα τους χαρακτηρίσω, πού θα τους αντιμετωπίσω και πού θα τους πιάσω;

Δηλαδή, εδώ θα καταλήξουμε και θα συζητήσουμε για την κρατική πολιτική που θα εφαρμοστεί ή για την ιστορική αλήθεια;

Θα κάτω να δω, λοιπόν, αν ιστορικά -κύριε Υπουργέ, αν θέλετε, να με παρακολουθήσετε- πληρούνται ή όχι οι προϋποθέσεις γενοκτονίας, εθνοκάθαρσης ή διωγμών; Αν πληρούνται, θα το λήξω εδώ; Εδώ περμένω από εσάς ως Κυβέρνηση να μου πείτε ποια θα είναι η κρατική πολιτική, ποια μηνύματα θέλετε να

στείλετε.

Άκουσα λογικά άλματα προηγουμένως, ότι ο Ίρβινγκ κακώς έφαγε δύο χρόνια φυλακή για τις ιδέες του. Ξέρετε τι λέω εγώ; Συμφωνώ. Δεν θέλω την ποινικοποίηση των ιδεών, είτε είναι οι αναθεωρητές ή οι αρνητές αυτοί οι οποίοι τελικά μπορούν να απολαύσουν την ελευθερία αυτών των απόψεων. Όμως, θέλω να μου πείτε ποια είναι η κρατική πολιτική. Η χώρα μας, η κρατική υπόσταση της Ελλάδος, αυτές τις απόψεις που συνεπάγονται συμπεριφορές, άρα ίσως ποινικά κολάσιμες πράξεις αύριο, τις αντιμετωπίζει;

Άρα, αν ο Ίρβινγκ -που άκουσα προηγουμένως ξαναλέω- λέει ότι δεν έγινε το Ολοκαύτωμα των Εβραίων, στη Γερμανία, στην Αυστρία και σε άλλες χώρες είναι ποινικά κολάσιμος. Στην Ελλάδα θα εφαρμόσουμε το αυτό; Πρέπει να το εφαρμόσουμε εις ημετέρας εγώ. Πρέπει να είμαστε μία χώρα ευρωπαϊκού τύπου. Δεν θα μπω στην ουσία αν έγινε ή δεν έγινε το Ολοκαύτωμα, αλλά το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν θέλω να υπάρχουν κράτη ή πολιτικές ή αντιλήψεις που θα εφαρμόσουν τέτοιου είδους συμπεριφορές. Οι αναθεωρητές της ιστορίας -το λέω γι' αυτούς που αγαπούν την ιστορία. Ασχολούνται με τα πιο όμορφα πεδία της ιστορίας, γιατί εκεί πέρα υπάρχει το ζουμί της ιστορίας. Ποιος ήταν στα τάγματα ασφαλείας στην Ελλάδα ο πυρήνας που τα λειτούργησε; Αμα διαβάσεις ότι ήταν οι Βενιζελικοί αξιωματικοί που αποτάχθηκαν το 1935, μπορεί και να νιώσεις πολύ άβολα, προερχόμενος μάλιστα κάποιος από αυτήν τη δημοκρατική παράταξη. Ποιος είναι προδότης και ποιος είναι πατριώτης στην Ουκρανία, στη Λιθουανία και στην Εσθονία τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο; Αυτός που συστρατεύθηκε με τα Waffen-SS ή αυτός που πολέμησε με το αντάρτικο στην Ουκρανία; Ποιος είναι;

Σήμερα, μπορώ να πω πολλά πράγματα πάνω σε αυτά τα θέματα. Το ερώτημα είναι: εδώ, στο Βήμα, θα κάτω να λήξω αυτά τα ζητήματα; Όχι. Αν τα φέρω τα ζητήματα αυτά στο Βήμα, τότε θέλω να κρύψω αυτά που πραγματικά πιστεύω και θέλω να εφαρμόσω

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να είμαστε λίγο ειλικρινείς. Ας πούμε τι θέλουμε και τι ζητάμε. Την ιστορική ή την πολιτική αλήθεια ο καθένας ας την έχει για τον εαυτό του. Εγώ καλύπτομαι και βολεύομαι -για να σας το πω αλλιώς- απ' αυτήν τη διατύπωση που κάνετε στο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Ακούω την κρατική σας πολιτική, δηλαδή την πολιτική που θέλει το κράτος να εφαρμόσει. Και πιστεύω ότι πρέπει να στείλει συγκεκριμένα μηνύματα. Τα μηνύματα αυτά πρέπει να είναι προς όλες τις κατευθύνσεις. Δεν θα κάνω εδώ ούτε ψηφοθηρία ούτε θα πω ποιας καταγωγής είμαι ούτε θα βγάλω διακήρυξη, κάτι που είδα -κακώς- να γίνεται από κάποιους συναδέλφους, οι οποίοι προσπαθούν να απομυζήσουν καμμία ψήφο, εν' όψει και εκλογών, όποτε αυτές γίνουν. Θα σας πω, όμως, ότι η κρατική πολιτική πρέπει να είναι ενιαία, αδιαίρετη και συγκεκριμένη. Από κει και μετά, όλη η άλλη κουβέντα είναι για να δικαιολογήσουν κάποιοι την παρουσία τους στο πολιτικό σκηνικό, μέσα από θολές και μη καταγεγραμμένες απόψεις. Εγώ εδώ έχω πολλά βιβλία να σας παραθέσω, αλλά προτιμώ να μιλάω στο όνομά μου. Δεν θα σας πω να πάτε στο τάδε βιβλίο, γιατί με το να μιλάω δι' αντιπροσώπου και μάλιστα εγνωσμένης αξίας, δεν δίνω στο Τμήμα και στον ελληνικό λαό την ακριβή και πλήρη εικόνα τού τι λέω εγώ.

Εγώ, λοιπόν, λέω ότι η ιστορική αλήθεια αναζητείται, η κρατική υπόσταση και η πολιτική της πρέπει να είναι συγκεκριμένη -δεν είναι απαραίτητο αυτά τα δύο πολλές φορές να ταυτίζονται- αλλά θα πρέπει η κρατική πολιτική πραγματικά να μην ακροβατεί. Και επειδή δεν πρέπει να ακροβατεί, εγώ αυτό το νομοσχέδιο παρ' όλα τα προβλήματά του θα το υποστηρίξω. Φυσικά, θα υποστηρίζω και την τροπολογία για την αναγνώριση όλων των δικαιωμάτων των ομόφυλων ζευγαριών. Πρέπει, όπως σας είπα, να γίνουμε ευρωπαϊκού τύπου χώρα. Ό,τι ισχύει στην Ευρώπη, θα ισχύει και στην Ελλάδα. Δεν μπορεί να είμαστε θύλακας «χομεινιστών».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Λυκουρέντζος για επτά λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς είμαι αντίθετος σε ορισμένες βαριές αξιολογήσεις, οι οποίες γίνονται και προσβάλλουν τις αξίες του ελληνικού λαού. Ούτε ρατσιστές, ούτε ξενόφοβοι, ούτε μισαλλόδοξοι είναι οι Έλληνες πολίτες.

Μετά την πτώση του Τείχους και την είσοδο υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελλάδα –κυρίως παρανόμως– οι οποίοι εργάζονται στις επιχειρήσεις των Ελλήνων, στα ελληνικά χωριά, παρέα με τις αγρότισσες και τους αγρότες, έχουμε δείγματα γραφής αγάπης, συνεργασίας, καλής υποδοχής, και όποια περιστατικά αμαυρώνουν αυτήν την εικόνα –γιατί υπάρχουν ορισμένα περιστατικά, τα οποία ορθώς περιέγραψε η συνάδελφος εισηγήτρια από το ΣΥΡΙΖΑ– δεν επιτρέπεται σε κανέναν, είτε στη διεθνή κοινότητα, είτε εδώ στην Ελλάδα, στο όνομα αυτών των περιστατικών να αμαυρώνουν την ταυτότητα του ελληνικού λαού.

Γι' αυτό οι αξιολογήσεις, οι οποίες γίνονται από το Βήμα της Βουλής και τις οποίες παρακολουθούν πολλοί ενδιαφερόμενοι, πρέπει να γίνονται με ακρίβεια, να αφορούν την πραγματικότητα, αλλά κυρίως με τον λόγο μας και τις τοποθετήσεις μας να αναδεικνύουμε και τις αρετές του ελληνικού λαού.

Δεν γνωρίζω εάν οι ποιητές μας, ο Ελύτης, ο Σεφέρης και οι μεγάλοι μας μουσικοσυνθέτες, ο Χατζηδάκης, ο Θεοδωράκης και ο Ξαρχάκος, ύμνησαν ποτέ στιδήποτε άλλο πέραν της ελληνικότητάς μας, η οποία είναι έμφορτη πανανθρώπινων αξιών. Ο Χατζηδάκης λέει ότι ελληνισμός εν τέλει και στο βάθος είναι ο ανθρωπισμός.

Άρα με υπερηφάνεια υπερασπίζομαι τη διαχρονική μας πορεία, την αμετάκλητη και αυστηρή πεποίθησή μας υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του σεβασμού της αξιοπρέπειας και της προσωπικότητας κάθε πολίτη ο οποίος βρίσκεται μέσα στη χώρα. Και ορθώς η νομοθετική σας πρωτοβουλία, κύριε Υπουργέ, συμπεριλαμβάνει όλες εκείνες τις μέριμνες, ούτως ώστε να μην επιτρέπουμε τις οποιοσδήποτε παρερμηνείες.

Επίσης, χαίρομαι για το γεγονός ότι εισακούστηκε η επιστολή η οποία εστάλη από τριάντα επτά συναδέλφους –και είμαι σίγουρος ότι θα την υπέγραψαν και πολύ περισσότεροι από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας και από άλλες πτέρυγες της Βουλής– για να συμπεριληφθεί, όπως κι έγινε στις νομοτεχνικές βελτιώσεις που καταθέσατε, η αναφορά σε όλα όσα έχει αναγνωρίσει η Βουλή των Ελλήνων και οι διεθνείς οργανισμοί σχετικά με τις γενοκτονίες.

Μπορεί να υπάρχουν προγενέστερες αποφάσεις και νόμοι, αλλά είναι πολύ σημαντικό να μην λησμονούμε, όταν έχουμε την ευαισθησία να νομοθετήσουμε, ότι πρέπει να καλύψουμε το όλον. Διότι, η γενοκτονία των Χριστιανών της Ανατολής, η οποία ξεκίνησε στις αρχές του εικοστού αιώνα, φαίνεται ότι δεν έχει τελειωμό και σήμερα, σύμφωνα με αυτά τα οποία πληροφορούμαστε από τα μέσα επικοινωνίας όπου δυστυχώς –όχι για τα ίδια τα μέσα αλλά για το θέμα που συμπεριλαμβάνουν– βλέπουμε αποκρουστικές εικόνες απίστευτης βαρβαρότητας, με τις οποίες τροφοδοτούν οι ίδιοι οι δράστες τα διεθνή μέσα επικοινωνίας. Απέναντι σε αυτά δεν μπορούμε να είμαστε αμέτοχοι και αδιάφοροι. Ποιες είναι πια οι απειλές στο σύγχρονο κόσμο; Διότι μπορεί η τεχνολογία να μας ένωσε, όμως δεν μας απήλλαξε από τη βαρβαρότητα και το μίσος.

Είμαστε ευτυχείς όσοι πιστεύουμε στο δόγμα της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας –και πιστεύουμε– διότι καλλιεργεί την ελευθερία της συνειδήσεως, την αγάπη, τον σεβασμό στον συμπολίτη και άρα δεν χωρίζουμε τους λαούς σε πιστούς και απίστους, δεν επιδιώκουμε να εξαφανίσουμε κάποιους. Εμείς δεν θα χειροκροτήσουμε την Μπόκο Χαράμ ούτε τους τζιχαντιστές. Ο κίνδυνος είναι όταν όλοι αυτοί θα βρεθούν ανάμεσά μας. Γι' αυτό η δημοκρατική πολιτεία, η πολιτεία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της αυτογνωσίας, της αυτοσυνειδησίας περί των ανθρωπίνων αξιών αισθάνεται την υπεροχή της, αλλά πρέπει και να επαγρυπνεί πάνω σε αυτά τα ζητήματα.

Χαίρομαι, κύριε Υπουργέ, για το γεγονός ότι διαλαμβάνετε μέ-

ριμνα για εκδηλώσεις ρατσισμού μέσω του διαδικτύου.

Θέλω να ρωτήσω το εξής και παρακαλώ για την προσοχή σας. Ποια μέριμνα διαλαμβάνετε για τις επιθέσεις που γίνονται σε βάρος όλων ημών των συναδέλφων της Βουλής από τους όποιους εκβιαστές, κατ' επάγγελμα συκοφάντες; Πραγματικά, χρειάζεται ελευθερία στο διαδίκτυο. Όμως, χρειάζεται να προσθέσουμε μία διάταξη που θα λείει τον κατά νόμο υπεύθυνο.

Ξέρετε τι συμβαίνει με τους διάφορους blockers που λειτουργούν στην περιφέρεια; Ωχιούνη μπροστά τους αυτοί που κατέχουν τα μέσα επικοινωνίας εθνικής εμβελείας που τα κατηγορούν κάποιους ότι προβάλλουν κάποιους από εμάς, «αν δεν μου δώσετε τόσα, δεν υπάρχειτε» ή «μην ασχολείστε μαζί μου, διότι κάποιος ανταγωνιστής σας έχει την ικανότητα να πληρώνει τόσα, ώστε να μη χρειάζομαι τη δική σας παρουσία» και αρχίζει η σπύλωση.

Τι θα κάνετε με αυτό; Θέλω να μου δώσετε μία απάντηση. Το έχω πει ξανά στη Βουλή. Έρχονται εκλογές. Θα πηγαίνει κάθελνας από εμάς στην εκλογική του περιφέρεια και θα πληροφορείται ότι ξαφνικά έχει μία έπαυλη και δεν θα μπορεί να αντιδράσει; Τι θα κάνετε με αυτό, κύριε Υπουργέ; Είναι ζήτημα. Δεν θα ορίσετε κατά νόμο υπεύθυνους αυτούς οι οποίοι εκμεταλλεύονται την ελευθερία και τη δημοκρατία αυτής της χώρας; Εκτρέφουμε εκβιαστές με την ανοχή του κράτους και κατά τα άλλα εμείς έχουμε ορίσει εδώ ποιες είναι οι εκλογικές δαπάνες τις οποίες δεν πρέπει να υπερβούμε; Γι' αυτήν την πρακτική του μαύρου χρήματος τι κάνετε;

Πολύ σωστά κάνατε και βάλατε αυτήν τη διάταξη τώρα. Πρέπει να δείτε όμως τι θα γίνει παραπέρα.

Τέλος, θα απαντήσω με μία φράση μόνο σε αυτό που ακούστηκε από την εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τον Πρωθυπουργό της χώρας. Είπε ο Πρωθυπουργός, «να ανακαταλάβουμε το κέντρο». Ναι, δεν είπε να ισοπεδώσουμε ανθρώπους, δεν είπε να αποκεφαλίσουμε, δεν είπε να απομακρύνουμε. Τι είπε; Είπε, «το κέντρο να απαλλαγεί από την παρανομία».

Σκέπτεται η κυρία συνάδελφος τον έμπορο που έχει μαγαζί, πληρώνει ενοίκιο, πληρώνει τους φόρους του, είναι νομοταγής, αλλά δεν μπορεί να πουλήσει, επειδή έχει καταληφθεί η περιοχή του; Την έχουν επισκεφθεί οι κυρίες και οι κύριοι συνάδελφοι αυτήν την περιοχή; Εγώ κάθε βράδυ τον έναν χρόνο που ήμουν Υπουργός Υγείας και έφευγα από το Υπουργείο αργά έβλεπα την ανομία μπροστά μου.

Στο όνομα, δηλαδή, του ότι δεν είμαστε ρατσιστές και του ότι σεβόμαστε τα ανθρώπινα δικαιώματα νομιμοποιούμε την ανομία; Αυτό είπε ο Πρωθυπουργός, «όχι στην ανομία». Βεβαίως, δεν μπορούμε, όπως είπα και προηγουμένως, με την επίκληση των πανανθρώπινων αξιών μας να θυσιάσουμε τη νομιμότητα. Ε, λοιπόν, δεν είναι μετανάστες όλοι όσοι έρχονται στη χώρα. Είναι υπήκοοι τρίτων χωρών παρανόμως εισερχόμενοι στη χώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Αν, λοιπόν, θέλουμε να αναιρέσουμε και αυτό, ας δηλώσουμε ότι η χώρα δεν διαθέτει μεταναστευτική πολιτική. Όμως, νομίζω ότι η χώρα και νόμους και μεταναστευτική πολιτική διαθέτει.

Μαζί με την έγκριση αυτού του νομοσχεδίου, το οποίο υπερψηφίζω, πιστεύω ότι με αυτοπεποίθηση, σιγουριά και αισιοδοξία μπορούμε να κοιτάξουμε το μέλλον με υπερηφάνεια για τις αξίες του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντόπουλος για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που εισάγεται σήμερα προς συζήτηση αποτελεί ένα σημαντικό βήμα στην προσπάθεια της πολιτείας για την προάσπιση των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Τα όρια της ελευθερίας καθενός από εμάς σταματούν εκεί όπου αρχίζει η ελευθερία του άλλου. Σεκινώντας από αυτό το απλοϊκό σχολικό παράδειγμα, μάθαμε όλοι μας απλά να σεβόμαστε τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των γύρω μας και να απο-

δεχόμαστε τους περιορισμούς στη δική μας ελευθερία.

Θεσμικά η προσπάθεια του ν. 927/1979 ήταν μία σπουδαία νομοθετική τομή στα πρώτα χρόνια της Μεταπολίτευσης. Δυστυχώς, όμως, σήμερα, τριάντα πέντε χρόνια μετά, η αναδιαμόρφωση και η ολοκλήρωση εκείνου του νόμου, με την προσθήκη των νέων κοινωνικών δεδομένων, αποτελεί αδήριτη ανάγκη.

Το παρόν σχέδιο νόμου, το οποίο κατατέθηκε το Νοέμβριο του 2013, έρχεται να καλύψει τα σημερινά νομοθετικά κενά και να υποστηρίξει τις ελευθερίες, που σήμερα αν και στα περισσότερα ευρωπαϊκά κράτη θεωρούνται δεδομένες, στην Ελλάδα είναι μετέωρες, με τεράστιες κοινωνικές και ανθρωπιστικές συνέπειες σχεδόν σε καθημερινή βάση. Ο ρατσισμός, το φυλετικό και θρησκευτικό μίσος, που το τελευταίο δεκαπενθήμερο μας έκαναν μάρτυρες εκτελέσεων και αποκεφαλισμών σε κοντινά κράτη, δεν συνάδουν με τα δημοκρατικά ιδεώδη και δεν έχουν θέση στη χώρα που τα γέννησε.

Η ελευθερία της γνώμης και της έκφρασης, που είχε λίκνο της την αθηναϊκή δημοκρατία, θα πρέπει να συνεχίσει να προστατεύεται. Παράλληλα, όμως, θα πρέπει να προστατεύεται και η παιδεία μας, ο πολιτισμός μας και αυτές οι ίδιες οι δημοκρατικές μας αρχές και αξίες. Το όριο της ελευθερίας καθενός μας είναι η ίδια η δημοκρατία.

Κάθε δημοκρατικός Έλληνας έχει διδαχθεί και έχει ενστερνιστεί το σεβασμό στη διαφορετική άποψη, στη διαφορετική θρησκεία, στις διαφορετικές επιλογές και συνακόλουθα γνωρίζει ότι η δημοκρατία η ίδια κινδυνεύει μόνο από την εσωστρέφεια, την προσκόλληση και τη μισαλλοδοξία. Η βασική κληρονομιά κάθε Έλληνα είναι η διαφύλαξη αυτής της ουσιαστικής δημοκρατίας.

Σε αυτήν τη Βουλή οι παρατάξεις που σέβονται τη δημοκρατία και τους θεσμούς έχουν τη δυνατότητα σήμερα να νομοθετήσουν προς όφελος της κοινωνίας και της ουσιαστικής συνοχής της. Άλλωστε, είναι σημαντικό να διδαχτούμε και να προβληματιστούμε από το πρόσφατο παρελθόν.

Δυστυχώς ακόμα και στη χώρα μας το ρατσιστικό μίσος έχει θύματα. Έννοιες όπως «ρατσισμός», «φασισμός», «αντιρατσιστικός» βρίσκονται πλέον στην καθημερινότητά μας, βάζοντας διαχωριστικές γραμμές και δισσεύοντας την ήδη πληγωμένη κοινωνική συνοχή. Ακόμη και στους κόλπους της Εκκλησίας υπάρχουν –ευτυχώς ελάχιστες– φωνές που επιμένουν να διατρανώνουν ένα διαφορετικό φυλετικό μίσος. Συνέπεια όλων αυτών είναι να πληροφορούμαστε καθημερινά για επιθέσεις κατά προσώπων ή ομάδων με θύματα ή τραυματίες.

Το παρόν νομοσχέδιο δεν βάζει φραγμούς σε αντιλήψεις και σε ιδεολογίες. Άλλωστε, είναι γνωστό τοις πάσι ότι κανείς δεν δύναται να διωχθεί ποινικά για τη σκέψη του. Βάζει, όμως, όριο στις αντιδημοκρατικές πράξεις, αυτές που επιδιώκουν να εξαλείψουν ή να εκδιώξουν τις διαφορετικές ιδέες και τη διαφορετική έκφραση, αυτές που εν τέλει απειλούν την ουσία της δημοκρατίας. Ταυτόχρονα, καθιστά την ποινική τους δίωξη αυτεπάγγελτη, δίνοντας τη δυνατότητα προστασίας στα θύματα και στους μάρτυρες τέτοιων διώξεων και επιθέσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή έγινε πολύς θόρυβος γύρω από την εισαγωγή στο παρόν νομοσχέδιο των αρνητών των γενοκτονιών και επειδή η ιστορική αφετηρία αυτού είναι σχετικά πρόσφατη –μόλις το 1944 ο Ραφαήλ Λέμκιν εισήγαγε τον όρο «γενοκτονία» και μόλις το Δεκέμβριο του 1948 τα Ηνωμένα Έθνη ψήφισαν τη σύμβαση για την πρόληψη και την καταστολή του εγκλήματος της γενοκτονίας– πρέπει να θυμηθούμε ότι ο Ραφαήλ Λέμκιν πίστευε πως ο όρος «γενοκτονία» θα έπρεπε να περιλαμβάνει όχι μόνο την εξόντωση εθνικών και θρησκευτικών ομάδων αλλά και τη συστηματική πολιτισμική εξόντωση, κάτι το οποίο έγινε και στον καθ' ημάς Πόντο και στη Μικρά Ασία και στη Θράκη. Εκτός από την εξόντωση ελληνικών και χριστιανικών μειονοτήτων, υπήρξε και μία πλήρης πολιτισμική εξόντωση, κάτι το οποίο επιχειρείται και στις μέρες μας με τις τελευταίες ομάδες, μειονότητες χριστιανών που έχουν απομείνει.

Και φυσικά, όσο και αν κάποιους προβληματίζει, χαίρομαι που ο Υπουργός Δικαιοσύνης δέχθηκε να συμπεριληφθούν στο νομοσχέδιο αυτό και οι αρνητές της γενοκτονίας. Το ψηφίζουμε αυτό σε μια ιστορική στιγμή, την επομένη της επίσκεψής του

νέου Προέδρου της Τουρκικής Δημοκρατίας στην κατεχόμενη Κύπρο. Και αυτό έχει την ιστορική του σημασία, γιατί οι αναμνήσεις μπορεί να έχουν ξεθωριάσει, αλλά είναι αναμνήσεις που πρέπει να μείνουν ζωντανές, τίποτα λιγότερο τίποτα περισσότερο.

Τέλος, όσον αφορά την προσθήκη-τροπολογία των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, έχω υποχρέωση τουλάχιστον σαν καθηγητής κοινωνικής παιδιατρικής, γνωρίζοντας ότι τα παιδιά των ομόφυλων ζευγαριών δεν είναι φαντάσματα, αλλά ζουν ανάμεσά μας και έχουν και αυτά δικαιώματα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Δεν έχουμε τέτοιο θέμα εμείς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Σηφουνάκη, μιλάω για το σύμφωνο συμβίωσης που κινείται προς τη θετική κατεύθυνση κατά τη γνώμη μου, γιατί απλά οι οικογένειες αυτές και τα παιδιά αυτά δεν είναι φαντάσματα, κινούνται ανάμεσά μας. Οτιδήποτε πλήττει το δικαίωμα της ισότητας και των ίσων ευκαιριών σε αυτές τις οικογένειες και σε αυτά τα παιδιά πλήττει ουσιαστικά την ίδια τη δημοκρατία. Οφείλουμε να νομοθετούμε και γι' αυτούς που δεν έχουν τη δύναμη να επιβάλουν με τα λόμπι τους τα δικαιώματά τους. Οφείλουμε να είμαστε εδώ και γι' αυτούς.

Μία που είχα δημοσιεύσει εργασίες γι' αυτές τις οικογένειες, είναι για μένα μια πρόκληση στο συναίσθημα –τόσο της επιστημονικής όσο και της πολιτικής μου ευθύνης– το να πω ότι η τροπολογία αυτή κινείται προς τη θετική κατεύθυνση. Υπάρχει σε όλα τα πολιτισμένα κράτη του κόσμου και τα αγαθά της Δύσης δεν μπορούμε να τα δεχόμαστε αλά καρτ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντόπουλο.

Τον λόγο έχει ο κ. Σηφουνάκης και να ετοιμάζεται ο κ. Τσουκάλας.

Ορίστε, κύριε Σηφουνάκη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελεί, όπως όλοι νομίζω υιοθετούμε, τον θεμέλιο λίθο της δομής της κοινωνίας μας αλλά και του Συντάγματος της Ελλάδος.

Η δημοκρατική πολιτεία έχει χρέος και ευθύνη να διασφαλίζει ισονομία και να προστατεύει όλους τους πολίτες που πέφτουν θύματα λόγω της φυλής, του χρώματος, του φύλου, της θρησκείας, της εθνικής τους καταγωγής ή του σεξουαλικού τους προσανατολισμού.

Επί πέντε χρόνια υπήρξαν συντηρητικές αναστολές που δεν επέτρεψαν να έρθει στη Βουλή αυτό το νομοσχέδιο. Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι ιστορικός αυτός ο νόμος και θα είναι από την Παρασκευή που θα ψηφιστεί. Νομίζω ότι είναι σημαντικό και για εσάς, κύριε Υπουργέ, που θα συνδέσετε το όνομά σας με αυτόν τον νόμο.

Το φαινόμενο του ρατσισμού δεν είναι ασφαλώς καινούργιο. Το συναντάμε κατά τη διάρκεια της αποικιοκρατίας, αλλά και της περιόδου της πολιτικής και οικονομικής αστάθειας, των πολέμων, με πιο πρόσφατο το παράδειγμα της ανόδου και της επικράτησης του ναζισμού στη Γερμανία. Είναι ένα παράδειγμα που όλοι το αναφέρουμε στη Βουλή, γνωστό νομίζω σε όλη την κοινωνία, το οποίο ιστορικά δεν θα σβήσει ποτέ.

Βεβαίως, από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, όταν ξεκίνησαν οι πρώτες οργανωμένες προσπάθειες αντιμετώπισης του φαινομένου του ρατσισμού, με τη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του 1948 από τον ΟΗΕ, μέχρι σήμερα ο ρατσισμός έχει λάβει διαφορετικά χαρακτηριστικά και δυστυχώς, συνεχίζει και ανανεώνεται με την προσθήκη νέων στοιχείων αποκλεισμού και μίσους. Αλλάζει πολλές φορές μανδύα για να παραπλανεί και να παρασύρει.

Όπως και επιστήμονες του χώρου επισημαίνουν, έχουμε μία μετατόπιση του ρατσιστικού λόγου από τη φυλή στην κουλτούρα, τον πολιτισμό, και τη φοβία ανάμειξης πολιτισμών.

Ο ισλαμικός φονταμενταλισμός, τον οποίο καταγγέλλουμε όλοι σήμερα –είδαμε και στις τηλεοράσεις, όπως είπε κι ένας συνάδελφος πριν, όσα έγιναν πρόσφατα– έχει παρελθόν. Ο φονταμενταλισμός έχει παρελθόν. Ας μην ξεχνάμε ότι και η

χριστιανισμός, η χριστιανική Εκκλησία και ο δυτικός κόσμος έζησε το δικό του εγκληματικό φανατισμό, τον θρησκευτικό.

Δεν πρέπει, ακόμη, να ξεχνάμε ότι η έξαρση των φασιστικών ιδεών και κυρίως, η έξαρση των φασιστικών και ναζιστικών σημμάτων βρίσκει πρόσφορο έδαφος και σε περιόδους κοινωνικής και οικονομικής κρίσης. Η νέα ακροδεξιά παίρνει τεχνηέντως τη μορφή του λαϊκισμού και καταφέρνει δυστυχώς να διεισδύει και να βρίσκει τη συναίνεση στους κόλπους των φτωχότερων στρωμάτων. Έτσι γίνεται πάντοτε ιστορικά.

Αυτές οι μεταλλάξεις του ρατσισμού και της ξενοφοβίας είναι πλέον ορατές σε όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου όλοι σήμερα είμαστε μάρτυρες της ανόδου της εθνικιστικής, αντισημιτικής και φασιστικής ακροδεξιάς.

Το χειρότερο είναι –και γι' αυτό πρέπει να είμαστε διαρκώς σε εγρήγορση– ότι αρκετά συχνά η νέα αυτή μορφή του ρατσισμού μπορεί και προσαρμόζεται στην αντιπροσωπευτική δημοκρατία. Αυτή είναι, βεβαίως, μία μεγάλη, ευρύτερη συζήτηση που το πολιτικό μας σύστημα οφείλει κάποια στιγμή να κάνει. Και να την κάνουμε κι εδώ μέσα.

Είναι, επομένως, αυτονόητο ότι η πολιτεία οφείλει κάθε φορά να επανεξετάζει και να προσαρμόζει το θεσμικό της οπλοστάσιο, προκειμένου φαινόμενα ρατσισμού, με όποιον μανδύα κι αν εμφανίζονται, να ξεριζώνονται εν τη γενέσει τους.

Για τον λόγο αυτό και το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε και θα ψηφίσουμε, αποτελεί χωρίς αμφιβολία ένα πολύ σημαντικό θεσμικό βήμα –για τη χώρα μας τουλάχιστον– καθώς για πρώτη φορά η ελληνική κοινωνία αλλά και η ίδια η δημοκρατία, θωρακίζεται με τρόπο συνεκτικό απέναντι στον λόγο του μίσους και τη ρατσιστική και ξενοφοβική ρητορική.

Η αγαπητή συνάδελφος κ. Κατριβάνου, εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, έθεσε κάποια θέματα, και νομικά θέματα. Δεν είμαι νομικός. Ο κ. Κοντονής είναι καλός νομικός, όπως κι εσείς, κύριε Υπουργέ. Αναφέρθηκε στα παραδείγματα της γενοκτονίας των Ποντίων και είπε ότι είναι δύσκολη η ποινικοποίηση της άρνησης. Γίνεται πολύ μεγάλη συζήτηση και κυρίως σε επιστημονικό επίπεδο.

Αυτή η Βουλή, όμως, το 1994 ψήφισε –κι άλλα κοινοβούλια, όπως το γαλλικό– έχοντας υπ' όψιν ότι μπορεί να ισχύει αυτό, όχι για να τρομοκρατήσουν την κοινωνία, αλλά τουλάχιστον να δίνεται η αίσθηση ότι η λεκτική βία είναι εξίσου κακή με τη σωματική βία.

Εγώ θα μιλήσω για τους Ρομά. Τους Ρομά πρέπει να τους προστατεύουμε, αλλά ξέρετε πως πρέπει να οργανώσουμε την κοινωνία και τη ζωή τους.

Το ΠΑΣΟΚ έχει καταθέσει μία πρόταση για το σύμφωνο συμβίωσης. Όλες οι χώρες του δυτικού και ανατολικού κόσμου έχουν προχωρήσει πολύ πιο πέρα. Εμείς ακόμη δεν μπορούμε να προχωρήσουμε.

Το σύμφωνο συμβίωσης, όμως, είναι κάτι το οποίο κάποια στιγμή πρέπει να το δούμε. Υπάρχουν θέματα ουσιαστικά. Οι γάμοι των ομοφυλόφιλων στο μεγαλύτερο σχεδόν μέρος της Ευρώπης έχουν επιτραπεί – όπως και στην Αμερική πρόσφατα – με ή χωρίς δημοψηφίσματα. Πρέπει, λοιπόν, το θέμα που αφορά κυρίως το σύμφωνο συμβίωσης, που έχει πολλές παραμέτρους και πολλές επιπτώσεις, να το δούμε.

Εγώ θα κλείσω, λέγοντας ότι είναι πολύ σημαντικό πλέον η ποινικοποίηση συμπεριφορών λεκτικής βίας και βεβαίως, ως προς αυτά που ανέφεραν και πολλοί συνάδελφοι για το διαδίκτυο...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε και τελειώνω.

Στο νόμο που ψηφίστηκε το 1994 και αναγνώρισε τη γενοκτονία των Ποντίων –που είχε εισηγηθεί ο Ανδρέας Παπανδρέου– αν θυμάμαι καλά, δεν είχε διαφωνήσει ο τότε Συνασπισμός.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Δεν ήταν στη Βουλή, δεν θυμάστε καλά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Εγώ νομίζω ότι δεν είχε διαφωνήσει, αν θυμάμαι καλά.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Δεν θυμάστε καλά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Αν θυμάμαι καλά, υπήρξε μια συναίνεση σε αυτό, παρά τις αντιδράσεις ενός μέρους του επιστημονικού κόσμου.

Εγώ θα κλείσω, παρακάμπτοντας ορισμένα πράγματα και λέγοντας ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι μια ευκαιρία, ώστε όλα τα κόμματα του δημοκρατικού τόξου, παρά τις επιμέρους πολιτικές τους διαφορές και διαφωνίες, να στοιχηθούν και να επιδείξουν μηδενική ανοχή στο μίσος, την ξενοφοβία και το ρατσισμό. Είναι μία στιγμή που θα μπορούσε να υπάρξει πραγματικά μία ομοφωνία, αλλά κυρίως είναι ένα βήμα, γιατί τιμωρεί τις φραστικές πρακτικές και κυρίως δεν ενισχύει την ανοχή.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι στη χώρα μας το μεταναστευτικό ρεύμα ξεκίνησε μετά το 1990-1991. Μέχρι τότε δεν είχαμε ξένους εργαζόμενους. Εμείς κάναμε εξαγωγή εργατών, εργατικού δυναμικού. Από το 1991 και μετά περίπου άρχισε η εισαγωγή του εργατικού δυναμικού. Κάποια στιγμή φτάσαμε να λέμε ότι έχουμε ένα εκατομμύριο εργάτες, οι νόμιμοι λέγαμε ότι είναι εξακόσιες χιλιάδες. Κανείς δεν ήξερε και δεν ξέρω αν ξέρει ακόμα τον ακριβή αριθμό.

Τι έχει, όμως, πολύ μεγάλη σημασία; Ποια ήταν τα ποσοστά της ακροδεξιάς, της φασιστικής δεξιάς στην Ελλάδα; Επί μία εικοσαετία, από το 1991 που ξεκίνησαν να έρχονται οι μετανάστες, που ήταν ουσιαστικά από τη νότια Αλβανία ή από τη Βόρεια Ήπειρο, μέχρι το 2009, σχεδόν για είκοσι χρόνια, τι έπαιρνε η Χρυσή Αυγή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ξεπεράσατε τα εννέα λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στις πρώτες εκλογές, το 1994, ήταν 0,07%. Μέχρι και το 2012 ήταν στο 0,29%. Πού, λοιπόν, επένδυσε; Επένδυσε στον ξένο, τον οποίο φοβήθηκε, και τους πίστεψε ο ελληνικός λαός; Όχι. Η οικονομική κρίση έδωσε τυφλή διέξοδο σε ένα μέρος της κοινωνίας να τους φτάσει στο 6,5%, πιστεύοντας ότι έτσι εκδικείται το πολιτικό σύστημα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Στο 9%.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Μη γνωρίζοντας την ιστορία και το 1933 και το 1923 με τη «Μάρτσα» του Μουσολίνι στη Ρώμη, όπου ήταν «έβαλα τα χέρια μου και έβαγα τα μάτια μου».

Τα στοιχεία, λοιπόν, αποδεικνύουν ότι ο φασισμός, ο φανατισμός επενδύει στην οικονομική κρίση και παρασύρει ένα μέρος των πιο φτωχών στρωμάτων που πηγαίνουν απέναντι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ για την ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Να είστε καλά.

Κύριε Τσουκαλά, έχετε τον λόγο. Να ετοιμάζεται και ο κ. Κοντονής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν δίνεται σε ορισμένα θέματα μία ελευθερία λόγου, νομίζω ότι από τις περισσότερες πλευρές ακούγονται στοιχεία τα οποία μπορούν να αξιοποιηθούν και είναι προς μια θετική κατεύθυνση, κάποια από μια πλευρά, κάποια από μια διαφορετική πλευρά, πράγμα που σημαίνει ότι όντως φτάσαμε πλέον στο απροχώρητο, στο ότι έπρεπε να συζητηθεί ένα αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Περιμέναμε πολλά χρόνια και περάσαμε, βέβαια, από πολλά κύματα, όπως από Μπαλτάκους, από αποσύρσεις άρθρων, από αποσύρσεις νόμων, περάσαμε από μία σειρά θεμάτων που αφορούν τους ξυλοδαρμούς που βλέπαμε τα τελευταία χρόνια συνεχώς να γίνονται στους δρόμους της Αθήνας, πυροβολισμούς, επιθέσεις κατά ομοφυλόφιλων, δολοφονίες του Λουκμάν και του Φύσσα.

Έπρεπε να συμβούν όλα αυτά, δηλαδή οι επανειλημμένες καταγγελίες που γίνονταν από πτέρυγες αυτής της Βουλής που έλεγαν ότι δεν είναι δυνατόν κάθε μέρα, κάθε βράδυ, να βγαίνουν κάποιοι σεργιάνι για να χτυπήσουν, να δείρουν, να σκοτώσουν κι εμείς εδώ να είμαστε «πέρα βρέχει» και να λέμε «δεν συμβαίνει τίποτα»; Όταν, μάλιστα, έφταναν τα πράγματα στο απροχώρητο, τότε εμφανιζόταν ο από μηχανής θεός –κάποια στιγμή λεγόταν «Μπαλτάκος» ή διάφοροι άλλοι– ο οποίος έβαζε εκείνα τα προσκόμματα που έπρεπε να βάλει για να μην προχωρήσει.

Τώρα, ακόμα και σε αυτό το νομοσχέδιο έχουν μπει διάφορα προσκόμματα για να μην μπορέσει ομόφωνα αυτή η Βουλή,

όπως θα έπρεπε, να βγάλει ένα ουσιαστικό, σωστό αντιρατσιστικό νόμο. Εμείς προς αυτήν την κατεύθυνση έχουμε φέρει και τις τροπολογίες που έπρεπε να είναι εδώ –θα τις δείτε- για να μπουν κι αυτές στο τραπέζι και να ψηφιστούν, προκειμένου να ολοκληρωθεί αυτός ο νόμος.

Από την άλλη πλευρά βλέπουμε ότι έρχεστε εδώ, πραγματικά, με άτολμα βήματα από τη στιγμή που λέτε «εμείς εδώ φέρνουμε ένα νόμο για να καταδικάσουμε κάποιον ο οποίος υποκινεί, κ.λπ.» και όχι τον αυτουργό, αυτόν ο οποίος κτυπά σκοτώνει, σκοτώνει, αυτόν ο οποίος κάνει αυτά τα οποία βλέπουμε καθημερινά να γίνονται.

Πώς, μάλιστα, να μην τα κάνει από τη στιγμή που η ατιμωρησία κάποιων είναι πλέον παροιμιώδης; Κάποιοι με τίποτα δεν τιμωρούνται. Την προηγούμενη Πέμπτη είδαμε ότι προπηλακίστηκαν, χτυπήθηκαν και συνελήφθησαν δύο Αλβανοί τουρίστες. Αυτό που λέγαμε κάποτε σαν το συντομότερο ανέκδοτο «Αλβανός τουρίστας» έχει συμβεί, καθώς δύο νεαροί Αλβανοί τουρίστες, επειδή σε κάποιο σημείο στον Κεραμεικό –δεν θυμάμαι πού ακριβώς- μιλούσαν αλβανικά, συνελήφθησαν, πήγαν μέσα και ξυλοκλήθηκαν. Πήγαν οι συγγενείς τους να δουν τι γίνεται και τους είπαν «εμείς δεν μας πειράζει κανείς, εμείς ό,τι θέλουμε κάνουμε».

Με συγχωρείτε, νομίζετε ότι μπορεί να σταθεί οποιοσδήποτε νόμος, όταν υπάρχει αυτή η νοστορία; Μπορεί να σταθεί οποιοσδήποτε νόμος, όταν επί δεκαοκτώ μήνες υπάρχουν άνθρωποι στα κρατήρια, σε υπόγεια που δεν μπαίνει ήλιος και που δεν προσαυλίζονται ποτέ; Υπάρχουν άνθρωποι εκεί για το τρομακτικό έγκλημα που έκαναν να μην έχουν χαρτιά. Δεν έχουν χαρτιά γιατί έχουν έρθει πρόσφυγες από διάφορες περιοχές του κόσμου, όπου οι σύμμαχοί μας στους οργανισμούς στους οποίους συμμετέχουμε κάνουν πολέμους, σκοτώνουν κόσμο, διώχνουν ανθρώπους από τις εστίες τους. Το βλέπουμε να συμβαίνει καθημερινά.

Άρα, όλα αυτά δεν είναι τίποτα άλλο από πυροκροτητές στο να διαμορφωθούν Τζιχαντιστές, χαλιφάτα και ό,τι άλλο τραγικό μπορεί να φανταστεί κανείς. Κι εμείς εδώ λέμε «δεν συμβαίνει τίποτα».

Συμβαίνουν πάρα πολλά πράγματα και θα έπρεπε κι εμείς σαν Ελλάδα, μέσα και από μία άλλου είδους εξωτερική πολιτική, να μπορούμε να παρεμβούμε σε αυτό που γίνεται γύρω μας, το οποίο θα έχει μάλιστα ένα τραγικό αποτέλεσμα και για μας κάποια στιγμή, εάν αυτά τα πράγματα συνεχιστούν.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι δεν μπορεί να υπάρχουν από τη μία πλευρά «Αμυγδαλέζες», κρατητήρια και αυτή η ασυδοσία κάποιων να μπορούν οποιαδήποτε στιγμή να παρεμβαίνουν μέσα από τον «ΞΕΝΙΟΣ ΔΙΑΣ», μέσα από συλλήψεις χωρίς λόγο και αιτία, μέσα από πυροβολισμούς σε «Μανωλάδες», μέσα απ' όλη αυτήν τη διαδικασία και κανέναν να μην πληρώνει το παραμικρό και από την άλλη πλευρά εμείς να συζητάμε ότι έχουμε κάνει κι έναν αντιρατσιστικό νόμο και θα διώξουμε αυτούς οι οποίοι υποκινούν.

Κατά την άποψή μου, πρέπει να υπάρξει μία παραδειγματική τιμωρία σε κάποιους, ώστε να κατανοήσουν και να καταλάβουν ότι εδώ δεν είναι ξέφραγο αμπέλι και δεν μπορεί ο καθένας να παίρνει τον νόμο στα χέρια του, διότι νόμοι υπάρχουν για τα ποινικά θέματα, αλλά ούτε αυτοί λειτουργούν αυτήν τη στιγμή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έτσι, εμείς πιστεύουμε –κι έχουμε κάνει και τις παρεμβάσεις μας προς αυτήν την κατεύθυνση- ότι θα έπρεπε ο αντιρατσιστικός νόμος να είναι πολύ πιο ουσιαστικός και να παρεμβαίνει άμεσα στο θύτη, σε αυτόν δηλαδή ο οποίος θυματοποιεί τους αλλοδαπούς, τους Ρομά, τους ομοφυλόφιλους και μία σειρά από ανθρώπους οι οποίοι κατά την άποψή του είναι διαφορετικοί.

Βέβαια, μπορούμε να κάνουμε μεγάλες αναλύσεις, αν θέλετε, φιλοσοφικές για το τι είναι το άλλο και το πώς ο καθένας από εμάς μέσα από την ανατροφή του θεωρεί ότι το άλλο μπορεί να το αντιμετωπίσει ή δεν μπορεί να το αντιμετωπίσει ή το φοβάται και νομίζει ότι μόνο μέσα από εγκληματικές πράξεις μπορεί να το αντιμετωπίσει. Εδώ πέρα δηλαδή θα πρέπει αυτά όλα να αρχίσουν και να γίνονται κτήμα και των νέων ανθρώπων. Θα πρέπει

να υπάρξει δηλαδή μία διαφορετική παιδεία η οποία θα ξεκινήσει από τα σχολεία μας, ώστε να μπορεί ο άλλος να βλέπει το διαφορετικό, τον φίλο του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Να σας πω κάτι. Βλέπετε πώς λειτουργούν τα παιδιά στα σχολεία. Πηγαίνετε στα δημοτικά σχολεία και θα δείτε πώς τα παιδιά, όταν δεν υπάρχει εξωτερική παρέμβαση από την οικογένειά τους, παίζουν μαζί, λειτουργούν μαζί, αγαπιούνται, πιάνει ο ένας τον άλλο. Και μετά αρχίζουν τα ταμπού –αυτό δηλαδή το οποίο έχουμε ενσωματώσει στη συνείδησή μας, μέσα μας- ότι αυτό που είναι διαφορετικό πρέπει να το φοβόμαστε, πρέπει να το πολεμήσουμε. Αν αυτά τα πράγματα σιγά σιγά δεν αρχίσουν να μπαίνουν στην ελληνική κοινωνία, δεν θα μπορεί κανένα αντιρατσιστικό νομοσχέδιο να βοηθήσει στη λύση αυτών των προβλημάτων.

Τέλος, εγώ θα έλεγα επίσης μια κουβέντα για αυτά περί εγκωμιασμού ή αν θέλετε περί γενοκτονιών. Θα σταθώ δύο λεπτά στο θέμα των γενοκτονιών. Σε καμία περίπτωση δεν νομίζω ότι υπάρχει άνθρωπος εδώ πέρα μέσα που να μην είναι της άποψης ότι ασφαλώς και καταδικάζουμε και τα του Ολοκαυτώματος και καταδικάζουμε και τις σφαγές των Ποντίων και τις σφαγές των Αρμενίων και τις σφαγές των Χούτου και τις σφαγές των Τούτσι, γιατί οποιαδήποτε εθνοκάθαρση, γενοκτονία ή τέτοιου είδους καταστάσεις ασφαλώς και δεν μπορούμε να τις αποδεχθούμε.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Οι Τούτσι σφάχτηκαν, όχι οι Χούτου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Ορίστε;

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Οι Τούτσι σφάχτηκαν, όχι οι Χούτου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Αυτό όμως είναι διαφορετικό από το να μπορεί κάποιος να ποινικοποιήσει τη διαφορετική άποψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε Τσουκαλά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Άρα αυτό θα πρέπει πραγματικά να το δείτε σωστά, να το δείτε κάτω από μία άλλη οπτική, ότι δεν μπορείς να ποινικοποιήσεις μία άποψη που μπορεί να έχει ο καθένας, που δεν μπορεί να την έχουμε όλοι. Εμείς εδώ πέρα έχουμε μία κοινή άποψη η οποία αναφέρεται και στο θέμα των Ποντίων, το θέμα των Αρμενίων, το θέμα του Ολοκαυτώματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Άσχετο τώρα αν κάποιοι εδώ πέρα μέσα μπορεί να έχουμε και διαφορετικές απόψεις όσον αφορά το Ολοκαύτωμα. Αλλά άλλο είναι αυτό και άλλο να ποινικοποιείς τη σκέψη, την άποψη, ακόμα και την επιστημονική έρευνα.

Άρα αυτά είναι θέματα που θα πρέπει να τα δούμε για να προχωρήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ πολύ, ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Ολοκλήρωσα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τουλάχιστον να ζητάτε την ανοχή μας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε, επειδή έχω προαναγγείλει τον κ. Κοντονή, να μιλήσετε μετά τον κ. Κοντονή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε τον λόγο, κύριε Κοντονή, για επτά λεπτά.

Μετά τον κ. Κακλαμάνη θα πάρει τον λόγο ο κύριος Υπουργός. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, τότε θα μιλήσει η κυρία Πρόεδρος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συγγνώμη, κύριε Κοντονή. Συνεννοηθήκαμε ότι η κυρία Πρόεδρος θα μιλήσει μετά τον κύριο Υπουργό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: : ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εντάξει, αυτό είπα. Κανένα πρόβλημα.

Κύριε Κοντονή, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σεμνύ-

νομαι να αναφέρω σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία, την ημέρα που συζητάμε το αντιρατσιστικό, ότι προέρχομαι από ένα νομό, τη Ζάκυνθο, μοναδικό νομό, μοναδική περιοχή που σε όλη την Ευρώπη -τη γερμανοκρατούμενη Ευρώπη- δεν έδωσε ούτε έναν Εβραίο στις δυνάμεις του ναζισμού την περίοδο '41-'44 για να οδηγηθεί στα στρατόπεδο συγκέντρωσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Οι υπόλοιποι Έλληνες δώσανε;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Η Ζάκυνθος είπα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Οι υπόλοιποι δώσανε;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Η Ζάκυνθος είπα.

Από τις υπόλοιπες περιοχές στην Ευρώπη, κύριε εισηγητή της Χρυσής Αυγής, υπήρξε μέγιστος αριθμός Εβραίων που οδηγήθηκαν στα στρατόπεδο συγκέντρωσης.

Από την πατρίδα μου, από τη Ζάκυνθο δεν πήγε ούτε ένας...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Από την υπόλοιπη Ελλάδα;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: ...διότι και ο τοπικός πληθυσμός και ο τότε ιεράρχης Χρυσόστομος και ο τότε δήμαρχος αρνήθηκαν να συμπράξουν σε αυτό έγκλημα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Γιατί δεν έγινε το ίδιο και στην υπόλοιπη Ελλάδα;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Μπορείτε επιτέλους να το σταματήσετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Παρακαλώ, μην διακόπτετε. Σας παρακαλώ!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Οι ίδιοι οι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όταν πάρετε τον λόγο. Σας παρακαλώ! Δεν έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Αυτό το παράδειγμα των συμπατριωτών μου εκείνης της περιόδου είναι και ένα φωτεινό ορόσημο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς εμείς οι πολίτες, όχι σε συνθήκες δημοκρατίας, αλλά σε δύσκολες εποχές της απόλυτης αυθαιρεσίας, της Κατοχής, θα μπορούσαμε και πρέπει και μπορούμε να προστατεύουμε πάντοτε τους αδύναμους, τις μειοψηφίες, όλους εκείνους που αυθαίρετα βρίσκονται κάτω από το διωγμό, είτε του κράτους είτε περιθωριακών ομάδων που στοχοποιούν μειοψηφίες.

Πέρα όμως, από αυτήν την ιστορία έχει και την ιστορία του το σημερινό νομοσχέδιο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προ μιας εβδομάδας ο κ. Μπαλτάκος, κύριε Υπουργέ, αναφέρομαι σε εσάς, δήλωσε σε ραδιοσταθμό των Αθηνών ότι ήταν αυτού που εμπόδισε τη συζήτηση του αντιρατσιστικού νομοσχεδίου στην Ολομέλεια. Το δήλωσε ο ίδιος. Και διέψευδε εσάς, ο οποίος μας λέγατε ότι από φόρτο εργασίας δεν το φέρνατε για τη συζήτηση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι επί των ημερών μου.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Επί των ημερών σας, κύριε Υπουργέ.

Και είπε και κάτι άλλο ο κ. Μπαλτάκος που είναι ακόμα πιο ανησυχητικό, ότι τα περί σεξουαλικού προσανατολισμού και συμφώνου συμβίωσης βγήκαν από το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο με δική του παρέμβαση και δεν θα ξαναέρθουν προς συζήτηση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): ... (Δεν ακούστηκε)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Όχι, για το σύμφωνο συμβίωσης.

Προσέξτε, κύριε Υπουργέ, αν τελείτε ακόμα υπό τις οδηγίες του κ. Μπαλτάκου, εδώ υπάρχει μόνιμο ζήτημα αξιοπιστίας των όσων μας λέτε και σοβαρότητας της Κυβέρνησης.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι στην ιστορία αυτού του νομοσχεδίου ξεκινάμε από το ν. 927/79, ο οποίος ήταν ένας νόμος που ποτέ δεν εφαρμόστηκε. Ήταν ένας αντιρατσιστικός νόμος που ποτέ δεν εφαρμόστηκε. Και πολύ φοβόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μήπως και αυτός ο νόμος -για τον οποίο διατυμπανίζει η Κυβέρνηση ότι λύνει το πρόβλημα- μείνει στα χαρτιά, μείνει στα αζήτητα.

Ένα άλλο ζήτημα, κύριε Υπουργέ, που σας θέσαμε κατά τη συζήτηση στην επιτροπή είναι το εξής. Μας φέρνετε ένα σχέδιο νόμου για το οποίο δεν έχει γίνει δημόσια διαβούλευση. Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, τι έχει γίνει με αυτό το σχέδιο νόμου; Η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Δικαιοσύνης πήρε τη διαβούλευση που είχε γίνει στο σχέδιο νόμου επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και το ενσωμάτωσε στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Αυτό ξεπερνάει,

κύριε Υπουργέ, κάθε όριο. Πήρατε τη δημόσια διαβούλευση για ένα άλλο σχέδιο νόμου και τη φέρατε συνημμένη στο σημερινό. Δημόσια διαβούλευση για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν έχει γίνει.

Όπως σας λέω όμως, κύριε Υπουργέ, αυτά τα πράγματα, σας λέω ότι ήταν θετικό το γεγονός ότι προσθέσατε στο άρθρο 2 τα ζητήματα του σεξουαλικού προσανατολισμού και της ταυτότητας φύλου. Το θεωρούμε θετικότατο αυτό το πράγμα εκ μέρους σας. Όμως, θα πρέπει να δούμε το άρθρο 2 συνολικά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελευθερία πολιτικής και ιδεολογικής έκφρασης, ακόμα και όταν φτάνει σε ακρότατες μορφές, ακόμα και όταν παραβιάζει τα ηθικά και ψυχολογικά όρια τα οποία προκύπτουν από την ιστορική μνήμη, οφείλει να διαφυλαχθεί ως το πιο πολύτιμο αγαθό σε μία χώρα που δυστυχώς εδώ και τέσσερα χρόνια η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία δοκιμάζεται.

Είτε πρόκειται για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, των οποίων η τέλεση έχει δικαστικά διαγνωσθεί, όπως είναι η Δίκη της Νυρεμβέργης και του Τόκιο, είτε για εγκλήματα, τα οποία παραμένουν νομικά και πολιτικά αμφισβητούμενα, δεν είναι θεμιτό να ποινικοποιείται η ιδεολογική ή και η φρονηματική στάση απέναντι σε αυτά, καθώς η ιστορική θέαση, ακόμη και αν αποκτά αποκρουστικές ή και απαράδεκτες μορφές, δεν πρέπει και δεν μπορεί να αποτελέι αντικείμενο του ποινικού νομοθέτη ή του αρμόδιου εισαγγελέα ποινικής δίωξης.

Ακόμη και οι διώξεις φαιδρών ιστορικών, όπως ο Ίρβινγκ, έχουν ένα χαρακτήρα έντονα προβληματικό στο πλαίσιο μιας δημοκρατίας η οποία σέβεται τον εαυτό της. Ακόμη και ζητήματα που έχουν απασχολήσει την ελληνική κοινωνία έντονα, όπως οι πράξεις εθνικής εκκαθάρισης και οι γενοκτονίες τημάτων του μικρασιατικού και ποντιακού Ελληνισμού ή των Αρμενίων, δεν είναι δυνατόν να οδηγούν ανθρώπους που σκέπτονται ή κρίνουν διαφορετικά στο εδώλιο του κατηγορουμένου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Ειδικά στη χώρα μας που λόγω του μετεμφυλιακού κράτους διώκονταν για δεκαετίες χιλιάδες κομμουνιστών και αριστερών πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σκεφθούμε κάτι ως υπόθεση εργασίας. Ας υποθέσουμε ότι μία Βουλή -η επόμενη Βουλή- μπορεί να χαρακτηρίσει ως μαζικό έγκλημα τα μοναδικά μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο στρατόπεδο συγκέντρωσης, τα οποία λειτούργησε το μετεμφυλιακό κράτος της δεξιάς στη Μακρόνησο και σε άλλα νησιά. Τι θα γίνει τότε; Αν χαρακτηριστεί από τη Βουλή, θα απαγορεύεται η πολιτική τοποθέτηση απέναντι σε μία τέτοια απόφαση; Θα ποινικοποιείται; Καταλαμβάνετε, λοιπόν, σε τι αδιέξοδο φθάνουμε ορισμένες φορές, όταν, αντί να αντιμετωπίσουμε τα κοινωνικά προβλήματα διά της νομοθεσίας, προσπαθούμε να διαμορφώσουμε την ιστορία, όπως μας αρέσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Οι προηγούμενοι ομιλητές είχαν πάρει πολλή ώρα.

Και εδώ ακριβώς, κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν μας και τις τροπολογίες που έχουν καταθέσει ο ΣΥΡΙΖΑ και άλλα κόμματα σχετικά με το σύμφωνο συμβίωσης. Περισεύει, κύριοι Βουλευτές, η υποκρισία να μας λέτε σήμερα ότι είναι μια τροπολογία άσχετη με το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, όταν χθες στο νομοσχέδιο για τις υδατοκαλλιέργειες φέρατε τροπολογίες για τις ΠΑΕ!

Κύριε Υπουργέ, μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας! Νομίζω ότι είναι θέμα κοινωνικής ευαισθησίας, ισότητας και δημοκρατίας να ρυθμιστούν αυτά τα ζητήματα όχι μόνο γιατί σας το ζητάει η Αντιπολίτευση αλλά γιατί σας το ζητάει και κόμμα της συγκυβέρνησης. Πρέπει, επιτέλους, η Κυβέρνηση να λάβει σοβαρά υπ' όψιν της αυτά τα ζητήματα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν θα κάνουμε το χατίρι

κανενός, να μιλήσουμε σήμερα αρνητικά για τα θέματα του εξανδραποδισμού και της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας. Διότι πράγματι υπήρξαν.

Πείτε μου, όμως, κύριοι συνάδελφοι. Έχουν σχέση αυτά τα θέματα με το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο; Έχουν καμμία σχέση; Έχουν πέσει θύματα ρατσιστικής βίας συνάνθρωποί μας, συμπολίτες μας γι' αυτά τα ζητήματα; Επομένως, και σε αυτό το σημείο η υποκρισία περισσεύει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Καλό, λοιπόν, είναι με αίσθημα ευθύνης να ερχόμαστε να συζητάμε για τα φλέγοντα θέματα της ελληνικής κοινωνίας και όχι να κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας.

Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Κοντονή, οι Μακρονησιώτες πολέμησαν πρώτη γραμμή στο Βίτσι και στο Γράμμο και ήταν ήρωες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης έχει τον λόγο. Θα ακολουθήσουν ο κύριος Υπουργός και η κ. Παπαρήγα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, λόγω της κατάστασης στην οποία βρίσκεται σήμερα η χώρα, όλα αυτά τα φαινόμενα στα οποία αναφερόμαστε σε αυτήν τη συζήτηση, στα οποία υποτίθεται ή πράγματι όπως υποστηρίζει η Κυβέρνηση ανταποκρίνεται αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και άλλα φαινόμενα -τα οποία πιστεύω ότι υπό τις σημερινές συνθήκες ίσως να υπερβαίνουν σε σημασία και αυτά καθαυτά είτε του Ολοκαυτώματος είτε των γενοκτονιών- επαναλαμβάνω εν όψει αυτής της κατάστασης της χώρας, επιβάλλεται περισσότερο από κάθε άλλη φορά να προσπαθήσουμε να θέσουμε εκποδών οτιδήποτε διχάζει, οτιδήποτε δεν φέρνει πιο κοντά τους Έλληνες και τις Ελληνίδες.

Σε αυτήν την Αίθουσα θα πρέπει να εκφράζεται η πραγματική ανησυχία και αγωνία και για όσα στοιχειοθετούν τη σημερινή κατάσταση της χώρας, αλλά και για όσα ενδεχομένως επέρχονται. Εμείς, αφού ο ίδιος ο λαός μας έχει δώσει αυτήν την εντολή, πιστεύω ότι πρέπει και να τα μελετούμε και να τα συζητούμε και να προετοιμαζόμαστε για αυτά τα ενδεχόμενα.

Ας δούμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τι συμβαίνει στο διεθνές ορίζοντα, ιδιαίτερα τον ευρωπαϊκό και τις περιοχές με τις οποίες γειτονούμε, και ας σκεφτούμε πάνω σε αυτήν τη γενικότερη και εξ ανατολών -όπως θα διαπιστώσατε από τους λόγους του Προέδρου της Τουρκίας, του κ. Ερντογάν και κατά την επίσημη ανάληψη των καθηκόντων του και κατά την ανάθεση της Πρωθυπουργίας στον θεωρητικό του αναθεωρητισμού- στρατηγική των σχέσεων της γειτονικής χώρας με το διεθνές της περιβάλλον. Και από την άλλη πλευρά ας δούμε επίσης τον αναθεωρητισμό, που οδηγεί σε μία νέα μορφή ψυχρού πολέμου την Ευρώπη.

Εγώ εδώ και αρκετά χρόνια βλέπω ότι η Δύση δεν έβαλε πλάτη, όταν κατέρρεε η Σοβιετική Ένωση, ώστε αυτό που ήταν και το στοιχείο της αντιπαλότητας, η δημοκρατία δηλαδή, να προασπισθεί. Δεν είδα τη Δύση να στηρίζει προοδευτικές δημοκρατικές αλλαγές στις χώρες του πρώην Ανατολικού Συνασπισμού.

Δυστυχώς αυτό έγινε και επί Ελληνικής Προεδρίας. Και εδώ η ένταξη της Κύπρου ήταν αυτό που, κατά τη δική μου τουλάχιστον συνείδηση, οδηγούσε στο να δεχθούμε την ενσωμάτωση των νέων χωρών, όπως ονομάζονται, αφού πρώτα έγιναν μέλη του ΝΑΤΟ στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Βλέπουμε, λοιπόν, μία νέα μορφή ψυχρού πολέμου με τη διαχωριστική γραμμή να μεταφέρεται απλώς ανατολικότερα. Κι αυτό σημαίνει ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής επιβάλλουν στην Ευρώπη, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στη Δυτική Ευρώπη και στις πρώην αυτές χώρες (Πολωνία, Ουγγαρία κ.λπ.) και πρωτοστατούν σε αυτό το κλίμα με μία, αν θέλετε, αναθεώρηση αυτών των συμφωνιών, καλών ή κακών, της Γιάλτας, του Πόρτολαντ. Γιατί όχι; Και εμάς αφορά, τουλάχιστον για να ξέρουν οι επερχόμενες γενιές, γιατί τρεις γενιές θυσιάστηκαν στο Μολώχ μιας υπόθεσης που απεδείχθη ότι ήταν ένα όραμα -ωραίο

όραμα- χωρίς προοπτική ικανοποίησής του.

Όταν, λοιπόν, όλα αυτά συμβαίνουν γύρω μας, όταν βλέπουμε τζιχάντ εναντίον χριστιανικών και άλλων λαών να είναι στην πρώτη γραμμή -όπως βλέπετε- των γεγονότων, πραγματικά μπορούμε εμείς εδώ περί άλλων να τυρβάζουμε;

Λυπούμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά αυτό το νομοσχέδιο θα έπρεπε να είναι μία αφορμή να υπάρχουν συγκλίσεις. Στο κάτω-κάτω τι είναι αυτό που αποτελεί τον χρυσό κανόνα για όλα αυτά τα ζητήματα; Το είπε εδώ και πάρα πολλά χρόνια ο Γεώργιος Παπανδρέου, ο Γέρος της Δημοκρατίας: Η γνώμη είναι ελεύθερη, δίδεται η παράνομη πράξη.

Κύριε Υπουργέ, αυτή θα έπρεπε να είναι η γραμμή, η στρατηγική αυτού του νομοθετήματος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτή είναι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Σωστά σας λένε. Και αν ο κοινός ποινικός νόμος -ο νέος ποινικός κώδικας που θα έρθει- θα έχει ειδικές προβλέψεις για πράξεις βίας -αυτές που κι ο μόλις κατελθών από το Βήμα ανέφερε, όπως για το ποιος διεγείρει, ποιος υποκινεί, ποιος εκφράζει μίσος, αλλά και ποιος πράττει- ή το περιγράφουμε ρητώς εδώ ή επιφυλάσσουμε στις διατάξεις του κοινού ποινικού νόμου, όπου βεβαίως εκεί μπορούμε ακριβώς να καλύψουμε επιβαρυντικές περιπτώσεις -ή με οποιονδήποτε άλλο νομικό χαρακτηρισμό επιστημονικά ορθό- και να ποτε τότε στην Αξιωματική Αντιπολίτευση «ορίστε, ψηφίστε τον».

Από εκεί και πέρα -αν και ήδη με αυτά που αναφέρθηκαν νομίζω το κάλυψα- συμφωνώ με αυτά που είπε ο κ. Γκιόκας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Μην κοροϊδεύομαστε. Όλη η φιλολογία εναντίον του ναζισμού έχει σημασία αν δεν μιλάμε για το παρελθόν αλλά για το παρόν, για το νεοναζισμό, αλλιώς πρέπει να μιλάμε για τα εγκλήματα του Τζέκινς Χαν ή του Πολ Ποτ στην νοτιοανατολική Ασία.

Και θυμάμαι πολύ καλά, όταν συζητούσαμε το σχέδιο Συντάγματος ότι σαφέστατα η έννοια ήταν ότι θα αντιμετωπίσουμε αυτές τις νεοφασιστικές πρακτικές, αλλά ταυτόχρονα θα δούμε -μιλώντας πια για μισό αιώνα σχεδόν πιο πίσω- το τι έγινε στην Ανατολική Ευρώπη ή σε άλλες χώρες, όπου υπήρξε κομμουνιστικό καθεστώς.

Νομίζω πως σήμερα δεν είναι αυτό το πρόβλημά μας. Το πρόβλημά μας, αν θέλουμε -και νομίζω ότι θέλουμε- είναι να δημιουργούμε συγκλίσεις και να είναι ο ελληνικός λαός όσο γίνεται πιο συσπειρωμένος και όχι η κάθε πλευρά με δικαιολογημένη ίσως άποψη, να διαχωρίζει τη θέση της.

Τέλος -και κλείνω, κυρία Πρόεδρε- θέλω να πω ότι η πατρίδα μας επί ογδόντα χρόνια αγνοούσε το θέμα των Ποντίων, των Μικρασιατών, των άλλων χριστιανικών πληθυσμών καθώς και των Ασσυρίων, ενός λαού που έφυγε από τον χάρτη, που δεν υπάρχει καν ως κουκίδα στον παγκόσμιο χάρτη που να λέει ότι εδώ ήταν η Ασσυρία. Είναι η ίδια περιοχή στη Μεσοποταμία, όπου γίνονται οι νέες σφαγές των χριστιανών.

Έπειτα από ογδόντα χρόνια, η Βουλή των Ελλήνων, παρά τις απειλές, διαχώρισε τη θέση της.

Η δήλωση που είχα κάνει, κύριε Υπουργέ, σ' ό,τι αφορά την εποχή εκείνη, έχει ανταπόκριση στην πραγματικότητα. Πράγματι η Τουρκία ζητούσε να μην ψηφίσει η Βουλή τους νόμους εκείνους και την αγνοήσαμε. Ο Ανδρέας Παπανδρέου και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είπαν «όχι, προχωράμε» και η Βουλή ομοφώνως αναγνώρισε τη γενοκτονία των Αρμενίων, των Ποντίων, των Μικρασιατών, όλων των χριστιανικών πληθυσμών.

Κατά συνέπεια, το Ίδρυμα της Βουλής οφείλει να επανεκδώσει τον νόμο με τα ντοκουμέντα, όχι το τι έγραφαν οι εφημερίδες ή τι δηγούνται τα θύματα των διωγμών, αλλά αυτά που είπαν και λένε τα αρχεία της Βιέννης, τα αρχεία των Προξενείων των Ηνωμένων Πολιτειών, της Μεγάλης Βρετανίας, της Γαλλίας, όπου τεκμηριώνονται αυτές οι σφαγές. Όχι εθνικάθαρση. Κανονική γενοκτονία υπήρξε.

Γι' αυτό κι εγώ πιστεύω ότι αναφερόμαστε στο Ολοκαύτωμα -και καλά κάνουμε- όχι για τη γνώμη, αλλά γι' αυτόν ο οποίος, διατυπώνοντας τη γνώμη, θέλει να παρακινήσει. Το ζούμε συχνά. Λένε «φταίνει οι Εβραίοι, κυνηγήστε τους». Γι' αυτό, ναι. Όταν,

όμως, το κάνουμε αυτό, θα πρέπει ταυτόχρονα να στείλουμε το μήνυμα σ' όλη την Ευρώπη και σ' όλο τον κόσμο που βλέπει τι γίνεται αυτήν τη στιγμή στη Συρία για το 10% των χριστιανών, στο Ιράκ, στο Κουρδιστάν, σ' όλες εκείνες τις περιοχές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, πρέπει ονομαστικά -γιατί εμμέσως;- να αναφερθούμε στις γενοκτονίες που αναγνώρισε η Βουλή, στις γενοκτονίες των Αρμενίων, των Ποντίων, των Ασσυρίων και των Μικρασιατών. Αυτό πιστεύω ότι πρέπει να το κάνουμε με γενναιότητα και να αδιαφορήσουμε για το αν θα ενοχληθούν είτε ο κ. Νταβούτολγλου είτε ο κ. Ερντογάν, γιατί περί αυτού πρόκειται -φοβούμε- ή δεν θέλω να πιστέψω ότι κάναμε πίσω. Σας λέω ότι το 1994 δεν κάναμε πίσω. Προχωρήσαμε και ψηφίσαμε. Γιατί τώρα να κάνουμε πίσω και να μιλάμε αορίστως για χριστιανικούς πληθυσμούς;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Πρόεδρε. Φαντάζομαι ότι όλο το Κοινοβούλιο συμφωνεί μ' αυτές τις σκέψεις.

Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο και μετά η κ. Παπαρήγα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σας πω ότι μετά τον κύριο Υπουργό και την κ. Παπαρήγα θα μπορούμε στον κατάλογο των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, γιατί θα πρέπει μέχρι τις 16.30' να ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο και να κλείσει η σημερινή συνεδρίαση, αφού ο κύριος Υπουργός θα απουσιάσει.

Έχετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να διευκρινίσω ότι πράγματι υπήρξε μία καθυστέρηση να εισαχθεί το νομοσχέδιο στη Βουλή προς συζήτηση, κατ' αρχάς στην Ολομέλεια και στη συνέχεια στο Τμήμα, όχι βεβαίως στην επιτροπή. Από τότε που ανέλαβα τα καθήκοντά μου ως Υπουργός Δικαιοσύνης, το έφερα αμέσως στην επιτροπή.

Η καθυστέρηση οφείλεται σε δύο λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι ότι στο μεταξύ παραισέφρησαν νομοθετήματα τα οποία είχαν κατεπείγοντα χαρακτήρα, καθώς και πολλές οδηγίες που έπρεπε να κυρωθούν από τη Βουλή. Ξέρουν οι συνάδελφοι που είναι μέλη της αρμόδιας επιτροπής ότι απειλούμεθα με κυρώσεις και συνέχεια δεχόμεθα πρόστιμα.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα σοβαρό νομοθέτημα και έπρεπε να ακουστούν όλες οι απόψεις και να αποτελέσει ένα καταστάλαγμα όλων αυτών των απόψεων, ούτως ώστε να γίνει η σύγκλιση που χρειαζόταν. Ο Πρωθυπουργός μου είπε να ασχοληθώ με το νομοσχέδιο και είναι το νομοσχέδιο το οποίο κατατέθηκε, είναι το νομοσχέδιο που έρχεται εδώ με τις παρατηρήσεις που έγιναν μόνο από την επιτροπή, από τους αρμόδιους φορείς κι όχι από κανέναν Μπαλτάκο. Να εξηγούμεθα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείται ο εκσυγχρονισμός της ισχύουσας ελληνικής νομοθεσίας σχετικά με την αντιμετώπιση του ρατσιστικού φαινομένου μέσω της ενσωμάτωσης στην έννομη τάξη της απόφασης-πλαίσιο 913/2008. Αποτελεί σταθερή επιλογή της Ελλάδας η ουσιαστική προώθηση της ισότητας ενώπιον του νόμου και η εξάλειψη κάθε μορφής διακρίσεων.

Η επιλογή αυτή έχει ως θεμέλιο το άρθρο 2 του Συντάγματος, το οποίο καθιστά πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας τον σεβασμό και την προστασία της αξίας του ανθρώπου, και την παράγραφο 2 του άρθρου 5 του Συντάγματος, που απαγορεύει κάθε διάκριση εθνικότητας, φυλής, γλώσσας και θρησκευτικών ή πολιτικών πεποιθήσεων.

Η Ελλάδα, παράλληλα, συμμετέχει στις προσπάθειες της διεθνούς κοινότητας για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Είναι ένα θέμα το οποίο στην τελευταία Σύνοδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που προεδρεύαμε, ετίθετο συνεχώς, κάθε

μέρα, όχι προς εμάς, αλλά προς όλα τα κράτη.

Ο ρατσισμός και η ξενοφοβία αντίκεινται ευθέως στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και του κράτους δικαίου, αρχές στις οποίες θεμελιώνεται η Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι κοινές στα κράτη-μέλη.

Ειδικότερα, η ανάγκη καταπολέμησης των εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας προκύπτει από την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων με βάση τα ιδιαίτερα φυσικά και πολιτισμικά χαρακτηριστικά ομάδων ή προσώπων, όπως η φυλή, το χρώμα, η θρησκεία, οι γενεαλογικές καταβολές, η εθνική ή η εθνοτική καταγωγή και θεμελιώνεται στα δικαιώματα της ανθρωπίνης ελευθερίας και αξιοπρέπειας και στις αρχές της δικαιοσύνης και ίσης μεταχείρισης, που κατοχυρώνονται σε πολλά διεθνή κείμενα και συμβάσεις, όπως, παραδείγματος χάριν, στην Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ -άρθρα 1 και 2-, στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και στο Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα -είναι το αντίστοιχο άρθρο 2-, στη Διεθνή Σύμβαση Περί Καταργήσεως Πάσης Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων, στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

Στην ελληνική έννομη τάξη, οι συμπεριφορές που αποβλέπουν σε φυλετικές διακρίσεις είχαν ποινικοποιηθεί, ως έναν βαθμό, με τον ν. 927/1979. Δεδομένου, όμως, ότι ο νόμος αυτός, εκτός από το ότι ισχύει από το 1979, έχει εφαρμοστεί ελάχιστα και συνεπώς σε μια κοινωνία όπου επιβάλλεται η ισότιμη προστασία όλων των ατόμων, ανεξάρτητα από τα ιδιαίτερα πολιτισμικά και φυσικά χαρακτηριστικά τους, προβάλλει ως πρωταρχική υποχρέωση του κράτους, η αναθεώρηση, ενίσχυση και εκσυγχρονισμός του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου είναι επιβεβλημένη.

Λέω ότι εφαρμόστηκε ελάχιστα, διότι πράγματι θα πρέπει να ξέρετε ότι, όταν το 1979 κάναμε αντιρατσιστικό νόμο, πολλές από τις ευρωπαϊκές χώρες δεν είχαν αντιρατσιστική νομοθεσία. Γιατί δεν εφαρμόστηκε; Διότι δεν διώκονταν αυτεπάγγελτα τα αδικήματα αυτά και ένας ο οποίος ήταν θύμα μιας ρατσιστικής ενέργειας -και να αναφερθώ στους μετανάστες, αυτό προκύπτει και από τη δικαστηριακή πρακτική- δεν κατήγγειλε τις πράξεις βίας εναντίον του. Αυτό γινόταν γιατί δεν είχε ταξιδιωτικά έγγραφα, δεν ζούσε νόμιμα στη χώρα και φοβόταν την απέλαση. Αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο, παρ' όλο που είχαμε φαινόμενα ρατσιστικής βίας όλα αυτά τα χρόνια, δεν είχαμε πολλές καταγγελίες και βέβαια πολλές καταδικές. Όταν έγινε αυτεπάγγελτο το αδικήμα, έχουν αυξηθεί, αλλά πάλι χρειάζεται πολλή δουλειά για να μπορούν να καταγγέλλονται τέτοιες πράξεις.

Πράγματι, λοιπόν, η ενίσχυση του νομοθετικού μας οπλοστασίου καθίσταται επιτακτική, πολύ περισσότερο από ποτέ σήμερα, που ο σκοταδισμός και το μίσος κηρύσσεται με μεγάλη ευκολία από τους εχθρούς της δημοκρατίας και τους αρνητές της ανθρωπίνης υπόστασης.

Για τον λόγο αυτόν, με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου τροποποιείται εκ βάθρων ο ισχύων ν. 927/1979, ώστε, εκτός από την ικανοποίηση των σκοπών που προαναφέρθηκαν, να εναρμονιστεί και με την απόφαση-πλαίσιο 913/2008 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η τελευταία απόφαση αποβλέπει στη μεγαλύτερη προσέγγιση του Ποινικού Δικαίου των κρατών-μελών αναφορικά με την αποτελεσματικότερη καταπολέμηση των εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας, καθώς και των εγκλημάτων που διαπράττονται με τέτοια κίνητρα. Θα αναφερθώ, γιατί έχουν σχέση με τις γενοκτονίες και δεν είναι άσχετα ούτε θα έπρεπε να είναι δυο διαφορετικά νομοθετήματα.

Όπως είναι γνωστό και η Εκκλησία μας με πρόσφατη -φωτισμένη, θα έλεγα- απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου εκφράστηκε θετικά για το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, αποδεχόμενη ότι με αυτό επιδιώκεται η προστασία της κοινωνικής ειρήνης και όλων των προσώπων ή ομάδων προσώπων, ανεξαρτήτως των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους και άρα ότι το σχέδιο νόμου στοιχίζεται προς τις βασικές αξίες τις οποίες και αυτή έχει ταχθεί να υπηρέτει.

Επισημαίνεται ότι όλες οι ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου έχουν

ως γνώμονα τον σεβασμό των θεμελιωδών αρχών της ελευθερίας της έκφρασης και της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι, όπως αυτές κατοχυρώνονται στα άρθρα 14 και 12 του Συντάγματος αλλά και τα άρθρα 11 και 12 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις αντίστοιχες διατάξεις με τα άρθρα 10 και 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Είναι αυτονόητο, λοιπόν, ότι σε καμιά περίπτωση δεν επιδιώκεται η απαγόρευση ή η ιδεολογική χειραγώγηση της επιστημονικής έρευνας. Γι' αυτό και όσοι αναφέρθηκαν περί του αντιθέτου θα παρακαλούσα πάρα πολύ να δουν τα άρθρα 1 και 2 με μεγαλύτερη προσοχή.

Με το άρθρο 1 τιμωρείται με φυλάκιση τριών μηνών έως τριών ετών και με χρηματική ποινή από 5.000 ως 20.000 ευρώ όποιος με πρόθεση, δημόσια, μέσω του Τύπου ή του διαδικτύου προκαλεί ή προτρέπει σε πράξεις που μπορεί να προκαλέσουν διακρίσεις, βία ή μίσος –δεν είναι, λοιπόν, μόνο ο λόγος, αλλά ο λόγος που έχει ως αποτέλεσμα τη βία, είναι σαφέστατες οι διατάξεις-κατά προσώπου ή ομάδες προσώπων λόγω της φυλής τους, των γενεαλογικών καταβολών, του θρησκευματος ή της εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής τους.

Στα χαρακτηριστικά αυτά προσθέσαμε με νομοτεχνική βελτίωση τον σεξουαλικό προσανατολισμό και την ταυτότητα του φύλου. Πράγματι, αυτό ήταν ένα αποτέλεσμα της συζήτησης στην επιτροπή. Σχεδόν όλες οι πτέρυγες το δέχθηκαν και το περάσαμε, αν και υπάρχει ήδη, μη νομίζετε ότι είναι κάτι καινούργιο. Στο άρθρο 79 του Ποινικού Κώδικα από το 2008 οι γενεαλογικές καταβολές υπάρχουν ως επιβαρυντική περίπτωση δράστη που στρέφεται κατά τέτοιων ανθρώπων, οι οποίοι έχουν τα χαρακτηριστικά διαφορετικού χρώματος ή φυλής κ.λπ.. Αλλά ήταν επιβαρυντική περίπτωση και βεβαίως δεν διωκόταν αυτεπαγγέλτως. Διωκόταν κατ' έγκληση. Αργότερα έγινε και το αυτεπαγγέλτως.

Εν όψει λοιπόν του ότι η ποινικοποίηση των ανωτέρω εκδηλώσεων μπορεί να προσβάλει την ελευθερία της έκφρασης, που ως γνωστόν αποτελεί συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα, προβλέπεται ότι η διέγερση ή η προτροπή πρέπει να γίνεται με τρόπο ώστε να εκτίθεται σε κίνδυνο η δημόσια τάξη ή να απειλείται η ζωή ή η σωματική ακεραιότητα των προσώπων που ανήκουν στις ομάδες με τα χαρακτηριστικά αυτά.

Έτσι, βλέπετε, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν είναι μόνο ο λόγος που εκφέρεται, αλλά θέλει και την πράξη, τη βία, όπως σωστά επισημάνετε στο τέλος. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται και όποιος προτρέπει, προκαλεί ή διεγείρει. Να μη σας αναλύσω τις διατάξεις όλες και σας κουράζω –θα τις δείτε-, για να μπω σε άλλα θέματα, που με ενδιαφέρουν περισσότερο.

Στο άρθρο 2 δίνω λίγη περισσότερη προσοχή. Τιμωρείται η άρνηση των εγκλημάτων του ναζισμού, του Ολοκαυτώματος, των εγκλημάτων πολέμου, των γενοκτονιών, των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας. Με τη νομοτεχνική βελτίωση προβλέπεται ότι αφορούν σε όλες τις γενοκτονίες.

Το αρχικό σχέδιο ήταν σαφέστατο. Θα πω την άποψή μου. Νομίζω ότι ήταν πιο σωστό, όπως το είχαμε στο αρχικό σχέδιο, και αφορούσε σε όλες τις γενοκτονίες. Μάλιστα δε, στην εισηγητική έκθεση μιλούσαμε «αδιακρίτως», δηλαδή για τις γενοκτονίες που έχουν γίνει και αυτές που θα γίνουν. Εν όψει όμως του ότι χρειαζόταν περισσότερος προσδιορισμός, έγινε αυτό, αν και δεν νομίζω ότι υπάρχει μεγαλύτερη διαφορά, αφού όλα εξηγούνται και στην εισηγητική έκθεση.

Επαναδιατυπώσαμε το άρθρο 3 –θα το δείτε-, έγινε πιο συγκεκριμένο.

Δεν θα αναφερθώ καθόλου στο άρθρο 4.

Όπως έχει προβληθεί και σε άλλους νόμους –ενδεικτικά αναφέρω στον ν. 4198/2013 σχετικά με την εμπορία ανθρώπων και τον ν. 4267/2014 σχετικά με την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας-, επιβάλλονται σειρά διοικητικών κυρώσεων σε βάρος νομικών προσώπων ή ενώσεων προσώπων, όταν οι παραπάνω αξιόποινες πράξεις τελέστηκαν προς όφελος ή για λογαριασμό τους από πρόσωπο που καθ' οιονδήποτε τρόπο εκπροσωπεί το νομικό πρόσωπο.

Στις συζητήσεις στην αρμόδια επιτροπή αλλά και στον Τύπο, έχουν εκφραστεί επιφυλάξεις σε σχέση με τις προωθούμενες διατάξεις, διότι –όπως προβάλλεται- υπάρχει κίνδυνος προσβολής του δικαιώματος στην ελευθερία της έκφρασης.

Αναφέρθηκε ήδη ότι, για να αποφευχθεί κάτι τέτοιο, το σχέδιο νόμου προβλέπει ότι η επίμεμπτη συμπεριφορά πρέπει να είναι πρόσφορη –το λέμε, κύριε Πανούση, και στην εισηγητική έκθεση, όπως επισημάνετε- να προκαλέσει άμεσο κι επικείμενο κίνδυνο σε βάρος είτε της δημόσιας τάξης είτε των προσώπων κατά των οποίων αυτή στρέφεται.

Για να μην καταχρώμαι τον χρόνο σας, θα ήθελα να σας διαβάσω το εξής από την εισηγητική έκθεση, όπου αναφέρεται ρητά: «Κρίνεται σκόπιμο να ερευνάται η προσφορότητα κάθε συγκεκριμένης εκδήλωσης να παράγει άμεσο κι επικείμενο κίνδυνο, τόσο συνολικά για την ειρηνική και ομαλή κοινωνική συμβίωση, όσο και ειδικότερα για τα δικαιώματα της ομάδας ή των προσώπων κατά των οποίων στρέφεται.». Είναι σαφέστατο.

Εξ άλλου, απάντηση στους παραπάνω φόβους κι επιφυλάξεις δίνει το ίδιο το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το οποίο τόσο συχνά επικαλείται η Αντιπολίτευση. Στην προκειμένη περίπτωση, όμως, το έχει λησμονήσει.

Σύμφωνα, λοιπόν, με το Δικαστήριο του Στρασβούργου, «η ανεκτικότητα και ο σεβασμός της ίσης αξιοπρέπειας όλων των ανθρώπων αποτελούν τα θεμέλια μιας δημοκρατικής και πλουραλιστικής κοινωνίας». Επομένως μπορεί κατ' αρχήν να θεωρηθεί αναγκαία σε ορισμένες δημοκρατικές κοινωνίες η επιβολή κυρώσεων ή ακόμα και η δημιουργία νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη όλων των μορφών έκφρασης που διαδίδουν, προτρέπουν, προάγουν ή δικαιολογούν το μίσος με βάση τη μισαλλοδοξία –συμπεριλαμβανομένης και της θρησκευτικής μισαλλοδοξίας-, υπό την προϋπόθεση ότι οι διατυπώσεις, οι προϋποθέσεις, οι περιορισμοί ή οι κυρώσεις που επιβάλλονται είναι ανάλογες προς τον επιδιωκόμενο θεμιτό σκοπό.

Είναι η γνωστή απόφαση Ερμπακάν κατά της Τουρκίας τον Οκτώβριο του '06. Ο Ερμπακάν, όπως ξέρετε, ήταν ο αρχηγός του πιο συντηρητικού μουσουλμανικού κόμματος, μεγάλο μέρος του οποίου απορροφήθηκε στη συνέχεια από το κόμμα του Ερντογάν.

Με βάση τη συλλογιστική αυτή και υπό αυστηρές προϋποθέσεις, το Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου θέτει στο στόχαστρό του τον ξενοφοβικό λόγο, τον ακραία εθνικιστικό λόγο, το θρησκευτικό μίσος, τον ομοφοβικό λόγο και τον ιστορικό αναθεωρητισμό. Για να μην παρεξηγηθώ με την έκφραση «ιστορικός αναθεωρητισμός», εννοείται εφόσον μπορούν να υποκινήσουν μίσος και βία όχι μόνο ως λόγος. Το τονίζω, εάν την υποκινούν.

Θα σας πω δύο παραδείγματα, τα οποία αναφέρονται πολύ συνοπτικά. Στη γνωστή υπόθεση Γκαροντί κατά Γαλλίας το 2003, ο αιτών είχε καταδικαστεί από εθνικό γαλλικό δικαστήριο για το περιεχόμενο βιβλίου του, με το οποίο αρνιόταν το Ολοκαύτωμα. Η προσφυγή του στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, με την οποία προέβαλε ότι παραβιάστηκε το δικαίωμά του στην ελευθερία της έκφρασης των ιδεών του, απορρίφθηκε ως απαράδεκτη –ούτε καν ως αβάσιμη, αλλά απαράδεκτη-, με την αιτιολογία ότι η αμφισβήτηση των εγκλημάτων και της ανθρωπότητας αποτελεί οξεία μορφή ρατσιστικού λόγου που προτρέπει σε μίσος εναντίον των Εβραίων, γιατί υπήρχε αναφορά στο βιβλίο που έστρεφε τον κόσμο κατά των Εβραίων. Τέτοιου είδους πράξεις κρίθηκαν προδήλως ασυμβίβαστες με τις θεμελιώδεις αξίες της ευρωπαϊκής συμβάσεως και ως εκ τούτου ο αιτών δεν θα μπορούσε να επικαλεστεί το άρθρο 10 περί ελευθερίας της έκφρασης.

Η υπόθεση Βόνα κατά Ουγγαρίας, σχετικά πρόσφατα, το 2013, αφορά τη διάλυση ενός σωματίου λόγω των συγκεντρώσεων σε βάρος των Ρομά που οργανωνόταν από το κίνημα που αυτό εξέθρεψε. Το δικαστήριο τόνισε ότι το σωματίο δεν προωθούσε ιδέες, έστω προκλητικές, που θα μπορούσαν να γίνουν ανεκτές από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, αλλά είχε υπερβεί τα όρια που η σύμβαση αυτή θέτει, λόγω της προτροπής σε ακραίες πράξεις από παραστρατιωτικές ομάδες και της απειλητικής παρουσίας τους σε χώρους όπου συγκεντρώνονταν οι Ρομά.

Θα πω δυο λόγια τώρα για τις τροπολογίες. Με την τροπολογία με γενικό αριθμό 1733 και ειδικό 96 προτείνονται προς ψήφιση τα ακόλουθα. Μάλλον, για να μη σας κουράζω, θα σας πω ότι επειδή δημιουργήσαμε ποινικό τμήμα στο Εφετείο της Αθήνας, πήραμε μερικούς εφέτες και τους κάναμε προέδρους εφετών για να προεδρεύουν. Δεν υπάρχει επιβάρυνση. Επίσης, αυξήθηκαν λίγο οι εισαγγελείς, οι οποίοι θα συμμετέχουν στις συνθέσεις.

Με την παράγραφο 2 αποβλέπουμε στη δυνατότητα να καλύπτονται οι δαπάνες λειτουργίας της επανόδου από το ΤΑΧΔΙΚ. Όπως είναι γνωστό, η επανόδος υπάγεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Δημιουργήθηκε για να διευκολύνει και να υποστηρίζει κάθε προσπάθεια επανένταξης των αποφυλακισμένων.

Στην παράγραφο 4 –θα ήθελα λίγο την προσοχή σας εδώ και, αν υπάρχει κάτι, μπορούμε να το ξαναδούμε μέχρι την Παρασκευή– γίνεται ένας συγκεκριασμός με τους δικηγορικούς συλλόγους, αφορά δηλαδή αυτούς που τελειώνουν σε ευρωπαϊκές χώρες, που παίρνουν το πτυχίο για να εγγραφούν ως ασκούμενοι και όχι ως δικηγόροι για να δώσουν εξετάσεις. Ρυθμίζεται, λοιπόν, το ζήτημα της εγγραφής των ασκούμενων στους δικηγορικούς συλλόγους της χώρας, των πτυχούχων νομικών σχολών χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, δεν θα δευτερολογίσω ούτε μεθαύριο. Θα τα εξαντλήσω τώρα όλα, οπότε θα κερδίσουμε τον χρόνο τότε.

Ειδικότερα ορίζεται ότι τα επαγγελματικά προσόντα των υποψηφίων αξιολογούνται από υψηλού επιπέδου επιτροπή, η οποία λειτουργεί σε κεντρικό επίπεδο για όλη τη χώρα, ώστε να εξασφαλίζεται ενιαία κρίση και είναι αποτελούμενη από τους Προέδρους των Δικηγορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιά και Θεσσαλονίκης και έναν Πρόεδρο άλλου δικηγορικού συλλόγου τον οποίο ορίζει η ολομέλεια.

Για την κρίση της, η επιτροπή λαμβάνει υπ' όψιν της στοιχεία, όπως τους τίτλους σπουδών ή την εμπειρία των ενδιαφερομένων σε νομικές εργασίες. Αν διαπιστωθεί ότι τα επαγγελματικά προσόντα δεν είναι επαρκή, ο υποψήφιος παραπέμπεται στην επιτροπή του άρθρου 16 του Κώδικα περί Δικηγόρων.

Η διάταξη αυτή είναι σύμφωνη προς το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, το οποίο παρέχει τη δυνατότητα στους επαγγελματικούς φορείς να ερευνούν την επάρκεια των επαγγελματικών προσόντων των κατόχων πτυχίων που έχουν ληφθεί σε χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι είναι υποψήφιοι προς εγγραφή σε αυτούς.

Αυτό είναι λογικό, γιατί θα μπορούσε κάποιος να τελειώσει ένα πανεπιστήμιο, να πούμε για, παράδειγμα, ένα από τα καλύτερα πανεπιστήμια, το Κέμπριτζ, να έχει ελληνική καταγωγή, να προέρχεται από τη Σομαλία, να μην έχει ιδέα από ελληνικά –γιατί έτυχε ένας από τους γονείς του να είναι Έλληνας, αλλά να μην έμαθε ελληνικά–, να μάθει το Αγγλικό Δίκαιο, το οποίο είναι εθιμικό, όχι ηπειρωτικό, όπως έχουμε εμείς και να έρθει εδώ και να μην έχει ιδέα ούτε για τη γλώσσα ούτε για τη νομική επιστήμη. Άρα, λοιπόν, είναι λογικό να γίνεται μία εξέταση για την επάρκεια.

Με τις άλλες διατάξεις στην τροπολογία νομίζω δεν θα έχετε πρόβλημα, θα τις δείτε.

Θα δεχθούμε μία πολύ ενδιαφέρουσα βουλευτική τροπολογία. Είναι η 1718/96 του Αυγούστου του 2014, κυρία Πρόεδρε. Αφορά θύματα εγκληματικών ενεργειών που οφείλουν στο δημόσιο και γι' αυτό μάς έδωσε αφορμή η δολοφονία του φρουρού που έγινε στις φυλακές Μαλανδρινού. Η οικογένειά του βρίσκεται σε διηνική οικονομική κατάσταση. Έχει ένα δάνειο και είπαμε τέτοιες υποχρεώσεις να τις αναλαμβάνει το κράτος, εφόσον ήταν αποτέλεσμα μίας εγκληματικής ενέργειας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Θα πάρει αποζημίωση από το δημόσιο, διότι δεν προστατεύθηκε από το κράτος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το κράτος αναλαμβάνει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Θα πάει στα διοικητικά δικαστήρια. Δεν προστατεύθηκε από το κράτος ως σωφρονιστικός υπάλληλος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Δια-

φάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Καλά, δείτε το αυτό. Εγώ το θέτω. Είναι μία σωστή τροπολογία.

Να πω κάτι για το σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ. Ακούστε να δείτε, τα είπα και στην επιτροπή, αυτό που καταθέσατε δεν είναι αντιρατσιστικό σχέδιο. Καταθέσατε ένα σχέδιο που αυστηροποιεί τις διατάξεις. Δεν είναι αντιρατσιστικό. Σας το εξήγησα και εκεί. Βιστήκατε, κάνατε ένα σχέδιο και επιμένετε σε αυτό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ**)

Το σχέδιό σας δεν προβλέπει την τιμωρία του μισαλλόδοξου λόγου –θα σας εξηγήσω τι εννοώ–, ο οποίος προκαλεί μίσος ή βία και θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη ή ενέχει απειλή για τη ζωή κ.λπ. των ανθρώπων που έχουν τις ιδιαιτερότητες αυτές. Απλώς, προβλέπει την τιμωρία των πράξεων που τελούνται συνεπεία των μισαλλόδοξων λόγων. Ως αιτία έχουν τη φυλή, το χρώμα, τη θρησκεία κ.λπ..

Άρα το σχέδιό σας είναι εντελώς εκτός του πλαισίου της απόφασης και επικαλύπτεται από το 79 του Ποινικού Κώδικα. Να διαβάσετε το 79 του Ποινικού Κώδικα. Δεν λέτε και τίποτα άλλο. Τι κάνετε; Επιβαρύνετε τις ποινές.

Αυτό που είπατε, κυρία Κατριβάνου, ότι μπορεί ένας να προκαλέσει κάποιον και να κάνει μία βαριά πράξη, βεβαίως θα τιμωρηθεί, αλλά προσέξτε να δείτε τι γίνεται εδώ, το λέω για τους μη νομικούς. Επιτρέψτε μου λίγο. Εδώ έχουμε φαινομένη συρροή εγκλημάτων. Δεν έχουμε πραγματική συρροή.

Τι σημαίνει αυτό; Θα πω ένα παράδειγμα για να το καταλάβετε οι μη νομικοί και στη συνέχεια θα το αναλύσουμε.

Κάποιος θέλει να δολοφονήσει τρεις ανθρώπους. Γεμίζει το πιστόλι, σκοτώνει τον έναν. Μία πράξη, ένα αποτέλεσμα. Ξαναγεμίζει, σκοτώνει έναν δεύτερο. Δεύτερη πράξη, δεύτερο αποτέλεσμα, τρίτη, τέταρτη. Αυτό λέγεται πραγματική συρροή. Δηλαδή, με πολλές πράξεις επέφερα πολλά αποτελέσματα.

Αν όμως πάρω μια χειροβομβίδα και τη ρίξω, τους σκοτώνω όλους αμέσως. Αυτό είναι ότι με μία πράξη επέφερα πολλά αποτελέσματα. Τι τιμωρούμε εδώ; Εδώ έχουμε φαινομένη συρροή. Αν, λοιπόν, επέλθει βαρύτερο αποτέλεσμα, αυτός που το επέφερε θα τιμωρηθεί ως φυσικός αυτουργός. Εγώ που το προκάλεσα, θα τιμωρηθώ ως ηθικός αυτουργός στην πράξη, που το έκανα. Αυτό λέτε.

Επιπλέον, όμως, εμείς τι λέμε; Ότι θα τιμωρήσω και για μια άλλη πράξη: για τον μισαλλόδοξο λόγο που το προκάλεσε αυτό. Αυτή είναι η φαινομένη συρροή. Είναι κάτι το οποίο ενδεχομένως να μην το σκεφτήκατε, αλλά σας το εξήγηω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Έχω πάρα πολλά να πω, κύριε Πρόεδρε. Είναι πολύ ενδιαφέροντα αυτά σχετικά με τις γενοκτονίες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Θα δευτερολογήσετε την Παρασκευή, κύριε Υπουργέ. Ούτως ή άλλως έχω την αίσθηση ότι θα χρειαστεί να δευτερολογήσετε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θέλω να το πω αυτό. Είναι ενδιαφέροντα, γιατί νομίζω ότι θα λυθούν πολλές απορίες και πιστεύω ότι πολλοί συνάδελφοι θα ψηφίσουν το νομοσχέδιο στο τέλος.

Σχετικά με αυτό που είπε η κ. Ρεπούση και άλλοι συνάδελφοι, γιατί οι γενοκτονίες δεν έχουν σχέση με τον ρατσισμό; Οι γενοκτονίες έχουν καθοριστεί με νόμο. Το καταστατικό του Διεθνούς Εγκληματικού Καθόρισε ποιες είναι οι γενοκτονίες, ποια είναι τα εγκλήματα πολέμου και ποια είναι τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και κυρώθηκε με νόμο το 2003, νομίζω.

Τι μας λείπει, λοιπόν, ο νόμος αυτός; Ποιες είναι οι γενοκτονίες; Αξίζει τον κόπο. Είναι ο ν. 3003/2002: «Για τους σκοπούς του παρόντος καταστατικού, γενοκτονία σημαίνει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις οι οποίες διαπράττονται με την πρόθεση καταστροφής εν όλω ή εν μέρει μιας εθνικής, εθνοτικής, φυλετικής ή θρησκευτικής ομάδας και ως τέτοιες είναι αυτές οι οποίες περιγράφονται.». Είναι ανθρωποκτονίες με πρόθεση μελών της ομάδας, μετακλήση βαριάς σωματικής ή διανοητικής βλάβης, διά της βίας μετὰ φθορά, επιβολή μέτρων που σκοπεύουν στην παρεμπόδιση των γεννήσεων και άλλες πάρα πολλές, οι οποίες περι-

γράφονται ενδεικτικά στο κείμενο του νόμου.

Τι λέει, λοιπόν, το νομοθέτημα, όταν περιγράφουμε τις γενοκτονίες που λέτε ότι ενδεχομένως είναι άλλο; Δεν είναι καθόλου άλλο. Είναι ακριβώς γενοκτονίες και αυτές. Ας δούμε τι μας λέει το άρθρο 2. Βέβαια, το βελτιώσαμε τώρα, αλλά η βασική διάταξη, η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος παραμένει. «Όποιος με πρόθεση, δημόσια, προφορικά ή διά του Τύπου, μέσω διαδικτύου ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο επιδοκιμάζει ή αρνείται κακόβουλα τη σοβαρότητα εγκλημάτων γενοκτονιών, εγκλημάτων πολέμου», Ολοκαυτώματος, εγκλημάτων που αναγνώρισε η Βουλή, γενοκτονίες, κ.τ.λ. «και η συμπεριφορά αυτή στρέφεται κατά ομάδας προσώπων που προσδιορίζεται με βάση τη φυλή, το χρώμα, τη θρησκεία, τις γενεαλογικές καταβολές, την εθνική ή εθνοτική καταγωγή ή την αναπηρία» κ.λπ..

Άρα, λοιπόν, βλέπετε ότι δεν είναι άσχετα τα θέματα, το γιατί νομοθετούμε τώρα για την ξενοφοβία και τον ρατσισμό. Είναι όλα αλληλένδετα σε αυτές τις περιπτώσεις. Γιατί αυτό έκαναν παλιά στη Σομαλία, αυτό έκανε ο Χίτλερ, αυτό έκαναν όλοι και είναι αλληλένδετα.

Για το ότι δεν τιμωρείται η διανοήση και ο λόγος τα είπα. Δεν χρειάζεται να τα επαναλάβω.

Σχετικά με την ιθαγένεια, πρόκειται για ένα άλλο νομοθέτημα το οποίο είναι έτοιμο. Δεν μπορώ να ξέρω γιατί δεν ήρθε ακόμα στη Βουλή. Θα το φέρει ο Υπουργός Εσωτερικών. Είχα την τιμή να το επεξεργαστώ και είχαμε και μια πολύ ωραία συζήτηση κάποτε σε ένα κοινό επιστημονικό συνέδριο με τον κ. Βούτση –δεν είναι εδώ– πάνω στα θέματα αυτά, τα οποία και αναλύσαμε.

Σχετικά με το σύμφωνο συμβίωσης, εδώ έχουμε ένα ποινικό νομοθέτημα, το οποίο ρυθμίζει ειδικά θέματα ενσωματώνοντας την απόφαση-πλαίσιο. Το σύμφωνο συμβίωσης είναι ένα ζήτημα που πρέπει να ενταχθεί στο Αστικό, στο Οικογενειακό Δίκαιο και θέλει μελέτη. Δεν είναι απλό το ζήτημα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δύο χρόνια το μελετάτε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μην ξεχνάτε ότι το σύμφωνο συμβίωσης μεταξύ ετεροφύλων, κυρία Κατρίβανου, το έφερε η Νέα Δημοκρατία επί υπουργίας Χατζηγάκη. Είναι ένα ζήτημα που θέλει μελέτη. Δεν είναι εύκολο να έλθει με μια διαταξούλα εδώ και να λύσουμε τα θέματα. Έχει πάρα πολλές παραμέτρους. Έχει ζητήματα που αφορούν την οικογενειακή ζωή, ζητήματα ασφαλιστικά, κοινωνικά, θρησκευτικά, πολιτικά. Είναι ένα θέμα το οποίο η επιτροπή το επεξεργάζεται και θα δούμε πώς και μέχρι πού θα πάει.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δύο χρόνια πάντως το μελετάτε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όσον αφορά τώρα το θέμα της Μανωλάδας, ξέρετε πολύ καλά ότι τότε ήμουν στο Υπουργείο Εσωτερικών και με διασταλτική ερμηνεία της προστασίας των θυμάτων προστατέψαμε όλα τα θύματα και τους έδωσα προσωρινές άδειες παραμονής. Συνεπώς δεν επιτρέπεται –τουλάχιστον εγώ δεν σας επιτρέπω– να μονοπωλείτε τις ευαισθησίες.

Κύριε Γκιόκα, όσο γι' αυτό που είπε ο κ. Παφίλης, αν πράγματι ήταν έτσι όπως τα λέγατε, θα έπρεπε να τιμωρηθεί. Δεν τιμωρείται, βέβαια, ο λόγος, όπως εξήγησα, γιατί, όπως είπαμε και άλλη φορά και το ξέρει και ο κ. Παφίλης, τότε θα έπρεπε να τιμωρηθώ και εγώ που, όταν βομβαρδιζόταν το Βελιγράδι, πήγα ως επικεφαλής μιας ομάδας δικαστών για να συμπαρασταθούμε στους συναδέλφους και μάλιστα σε δύσκολη εποχή. Άρα, λοιπόν, δεν τιμωρείται αυτός ο λόγος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Τον λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΚΚΕ κ. Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Ο κύριος Υπουργός μάς ανέφερε κάποιον διεθνή νόμο που καθορίζει τι είναι γενοκτονία κ.λπ.. Κοιτάξτε να δείτε: Τους νόμους τους φτιάχνουν άνθρωποι και οι άνθρωποι δεν κινούνται μόνο με επιστημονικά, ουδέτερα κριτήρια ούτε μόνο με δικαστικά κριτήρια,

αλλά και με πολιτικά. Οι νόμοι αλλάζουν και υπάρχουν και νόμοι οι οποίοι είναι βαθύτατα αντιδραστικοί και υπηρετούν ορισμένες σκοπιμότητες. Τουλάχιστον για μας δεν αποτελεί το άλφα και το ωμέγα το τι λέει ο τάδε νόμος για το τι είναι γενοκτονία.

Πολύ περισσότερο, αν δεν κάνω λάθος, ο κ. Ρήγας του ΠΑΣΟΚ, όταν μίλησε, και εσείς είπατε ότι μιλάμε για τις γενοκτονίες που έγιναν, γι' αυτές που γίνονται και γι' αυτές που θα γίνουν. Δεν λέω ότι δεν θα γίνουν. Δεν κάνω τέτοια πρόβλεψη.

Άρα τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά. Γιατί, εντάξει, και εμείς ψηφίσαμε για τους Πόντιους, τους Αρμένιους, τους Έλληνες. Ήταν ένα συγκεκριμένο γεγονός. Έγινε η γενοκτονία; Έγινε.

Τώρα αν ανοίξουμε τη συζήτηση για το γιατί έγινε, εδώ θα αρχίσουν και οι μεγάλες διαφορές. Γιατί έγινε η γενοκτονία; Δηλαδή, οι Τούρκοι έχουν μέσα στο DNA τους να «φάνε» τους άλλους λαούς; Μιλάνε για τους Τούρκους γενικά. Ποιος την έκανε τη γενοκτονία; Οι Τούρκοι γενικώς. Ποιοι είναι αυτοί που αποφάσισαν τη γενοκτονία και για ποιον λόγο; Άλλο πράγμα αν περιβάλλεται η μαζική εξόντωση ενός μέρους, ενός λαού με θρησκευτικά, φυλετικά ή άλλα χαρακτηριστικά. Αν θέλετε, και ο ίδιος ο Χίτλερ περιέβαλε το Ολοκαύτωμα των Εβραίων με το ότι ήταν Εβραίοι. Δεν ξεκίνησε επειδή ήταν Εβραίοι.

Να σας πω και κάτι; Συνήθως θέλουν να εξοντώσουν ανώτερα τμήματα του πληθυσμού, αλλά δεν μπορούν να το κάνουν αυτό αν δεν κινήσουν και τον δικό τους λαό εναντίον του άλλου λαού και αν δεν μακελέψουν και τον ίδιο τον λαό. Είναι ένα πολύ σύνθετο ζήτημα.

Βεβαίως, είναι θέμα η ιστορική έρευνα. Δεν μπορεί να κάνει την ιστορική έρευνα ο μη ιστορικός. Βεβαίως, στα πανεπιστήμια συζητάνε, αλλά, με συγχωρείτε πάρα πολύ, δεν γίνεται να επιτρέψουμε μόνο στους επιστήμονες ιστορικούς να έχουν μια διαφορετική άποψη. Μα και οι επιστήμονες όταν κάνουν έρευνα, δεν την κάνουν για να κάνουν μεταξύ τους συζητήσεις. Την κάνουν για να την υιοθετήσει ένα μέρος της κοινής γνώμης, ένα μέρος του λαού. Δεν είναι κακό αυτό. Και πιστεύω ότι ο ιστορικός πρέπει να έχει έναν στόχο, ανεξάρτητα αν μπορεί κανείς να συμφωνήσει ή όχι με το τελικό του συμπέρασμα.

Αν πάμε έτσι, γενοκτονίες έγιναν, αν θέλετε να χρησιμοποιήσω τον όρο. Έχει όμως σημασία γιατί.

Γιατί, παραδείγματος χάριν, η ηγεσία της Τουρκίας –ο σουλτάνος, ο ένας, ο άλλος– έδινε και αργότερα τέτοιες εντολές, όταν μέσα στους κόλπους της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας οι ίδιοι έδιναν τεράστια προνόμια στους εμπόρους, στους εφοπλιστές, στους βιοτέχνες, ακόμα και στην υποδουλωμένη Ελλάδα στους προεστούς, στους εμπόρους; Πώς απαντάμε σε αυτά;

Δεν αρνούμαστε ότι χύθηκε ελληνικό αίμα και γι' αυτό και το ψηφίσαμε. Εκείνη την ώρα, όταν ψηφίσαμε αν έγινε ή όχι γενοκτονία, δεν κάναμε μια συζήτηση ιστορικής ανάλυσης για το γιατί.

Αλλά, αν αρχίζουμε έτσι, πείτε μου οι βόμβες στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι τι είναι; Δεν είναι εγκλημα κατά της ανθρωπότητας; Γιατί τις έριξαν οι Αμερικανοί; Ήταν σε πόλεμο εκείνη την ώρα; Αμύνονταν; Αφήστε που τα πυρηνικά όπλα είναι και ένα ζήτημα ως όπλο πολέμου, αλλά εν πάση περιπτώσει.

Έγινε η Δίκη της Νυρεμβέργης, κύριε Αθανασίου, κι έμεινε απ' έξω ο βομβαρδισμός της Λειψίας και της Δρέσδης. Κι εδώ αν θέλετε αναφερόμαι και κάνω κριτική και στους Σοβιετικούς. Γιατί βομβάρδισαν τη Λειψία και τη Δρέσδη, εξαφάνισαν πόλεις και αθώους ανθρώπους, μετά τη λήξη του πολέμου; Το έκαναν και οι Αμερικανοί μετά την παράδοση της Γερμανίας. Γιατί δεν ήθελαν εκεί όπου πήγε ο Κόκκινος Στρατός και όπου καταλάβαιναν ότι θα ήταν σίγουρα υπό την επιρροή της Σοβιετικής Ένωσης να είναι εύκολη η ανοικοδόμηση.

Γιατί, ο πόλεμος του Βιετνάμ τι ήταν; Οι Ηνωμένες Πολιτείες στην Ασία τι ήταν; Ήταν πόλεμος υπέρ της ανθρωπότητας;

Εμείς δεν πρόκειται να καταθέσουμε και να μιμηθούμε και να φέρουμε εδώ για γενοκτονίες κ.λπ.. Και γιατί θα μιλάμε μόνο για τις γενοκτονίες σε βάρος των Ελλήνων και όχι σε βάρος άλλων λαών; Δεν πρόκειται να κάνουμε κάτι τέτοιο.

Αλλά το θέμα δεν είναι να αφήσουμε μόνο τους επιστήμονες να μιλάνε, γιατί κι εμείς ως κόμμα έχουμε μια άποψη. Το νομοσχέδιο αφήνει καθαρά να εννοηθεί η δίωξη, αν προκαλούμε

μίσος και ενδεχομένως μπορεί αύριο να θεωρηθούμε και προδότες, αν κάνουμε μια κριτική στην ελληνική πολιτική.

Λέμε τώρα για τις σφαγές κατά των χριστιανών. Τους έσφαξαν γιατί ήταν χριστιανοί; Τώρα, μη μου πείτε ότι πιστεύετε ότι αυτούς τους τζιχαντιστές στη Συρία τούς έπιασε ο πόνος γιατί κάποιες γυναίκες δεν φοράνε μπουργκά κ.λπ.. Βεβαίως αυτοί που στρατεύονται και βοηθάνε τα πιστεύουν αυτά. Έτσι είναι. Εδώ ένας ολόκληρος λαός, το μεγαλύτερο μέρος του γερμανικού λαού στήριξε τον Χίτλερ και το γερμανικό εργατικό και λαϊκό κίνημα ήταν από τα πιο δυναμικά και τα πιο ισχυρά στην Ευρώπη και μετατράπηκε έτσι.

Επομένως ξέρουμε πως γίνεται και η μεταστροφή συνειδήσεων. Με αυτήν την έννοια διαφωνούμε ριζικά. Δεν μπορεί αυτό το πράγμα να μπει στο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Για εμάς –θα σας το πω καθαρά- το άρθρο 2 είναι casus belli, πολιτικού πολέμου, βέβαια. Είναι άλλο πράγμα.

Κι εμείς βεβαίως ανεχόμαστε μια διαφορετική ιστορική άποψη. Ανεχόμαστε με την έννοια ότι απαντάμε ή μπορεί ακόμη και να μελετήσουμε και μια άποψη, η οποία μπορεί να έχει ενδιαφέρον και για εμάς και να μας προσδώσει ένα στοιχείο. Αλλά δεν είναι ανάμεσα στους ιστορικούς. Εδώ υπάρχει ένα θέμα.

Αν αρχίσουμε και βάζουμε ό,τι θέλουμε για γενοκτονίες και εθνοκαθάρσεις κ.λπ., αυτά μετά γράφονται σε βιβλία Ιστορίας στα σχολεία. Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά εγώ αν είχα ένα παιδί στο δημοτικό ή στο γυμνάσιο και του λέγανε ότι ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία έγινε για την εθνοκάθαρση, θα έλεγα στο παιδί μου να το διαβάσει βέβαια, αλλά ότι δεν είναι αλήθεια.

Τρία εκατομμύρια μεικτοί γάμοι υπήρχαν στη Γιουγκοσλαβία, ανάμεσα σε ορθόδοξους και μουσουλμάνους. Αυτό τι δείχνει; Υπήρχε αντίθεση; Υπήρχε θρησκευτική διαίρεση; Πώς έγινε αυτή; Και έγινε μετά η θρησκευτική διαίρεση. Μα όταν σε χωρίσει αίμα, βεβαίως γίνεται. Μπορείς να παράγεις και να αναπαράγεις όσες διαιρέσεις θέλεις.

Όταν εμείς καταγγείλαμε, σε ανύποπτο χρόνο, ότι Ούγγροι και Γερμανοί μισοφόροι, ντυμένοι με στολές Σέρβων σκόπευαν μουσουλμάνους, μας λέγατε ότι είμαστε «ούφο». Διότι, βέβαια, αν δεν χυθεί αίμα, δεν υπάρχει αντιπαράθεση.

Επίσης, βγήκαν το καλοκαίρι στοιχεία για την Ουκρανία, ότι Ουκρανοί σκότωναν Ουκρανούς, για να τα φορτώσουν στους Ρωσόφωκους. Αφήστε τώρα του τίτλους και το τι χρησιμοποιούμε. Είναι μια άλλη ιστορία. Καταλαβαίνετε ότι είναι πάρα πολλά ζητήματα.

Όταν εμείς μιλήσαμε για σλαβόφωνους στην Ελλάδα, όχι για μακεδονικό έθνος –δεν υπάρχει μακεδονικό έθνος ούτε μακεδονική γλώσσα, αυτά είναι όλα ψευτιές- το '92, ο τότε Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Παπαθεμελής κάλεσε τον λαό στη Θεσσαλονίκη να απαντήσει σε αυτά και να βγει στους δρόμους. Αλλά ευτυχώς δεν βγήκε ο λαός. Τους κάλεσε ως Βουλευτής –δεν ήταν κυβέρνηση τότε- όταν μιλήσαμε για τον όρο «Μακεδονία». Δεν υπάρχει μακεδονική εθνότητα, δεν υπάρχει μακεδονική γλώσσα, δεν υπάρχουν τέτοια πράγματα. Σλαβική καταγωγή είναι. Υπάρχει η γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας. Αυτό δεν αναιρούσε το ότι είμαστε αμετακίνητοι στα θέματα των συνόρων της Ελλάδας.

Έγινε μια ολόκληρη εκστρατεία το '92, που κράτησε μήνες, με πρόσκληση: «Αντιμετωπίστε». Και ετοιμαζόμαστε να αντιμετωπίσουμε ομάδες διαμαρτυρομένων. Και σταθμοί καλούσαν. Αυτά είναι σοβαρά ζητήματα. Δεν είναι τόσα απλά.

Κοιτάξτε να δείτε, όταν γίνει ο νόμος, μετά τον ερμηνεύει ο καθένας όπως θέλει. Εδώ γίνονται ολόκληρες συζητήσεις στη Βουλή για το τι λέει το άρθρο του Συντάγματος. Τώρα θα αρχίσουμε για το τι εννοεί ο νόμος στο άρθρο 2. Τι εντάσσει, τι δεν εντάσσει, είναι μόνο οι Πόντιοι, οι Αρμένιοι και οι Έλληνες; Είναι οι Έλληνες ως χριστιανοί ή ως Έλληνες; Τι θα πει χριστιανοί; Βεβαίως, χριστιανοί είναι οι Έλληνες.

Με την ευκαιρία, είναι μερικά πράγματα τα οποία μπορεί να θεωρούνται απλά. Εγώ θα σας πω ένα παράδειγμα. Το έχω παρατηρήσει. Σε κυβερνητικό επίπεδο –εννώ σε πολλές κυβερνήσεις-, όταν έρχεται, παραδείγματος χάριν, ο Βούλγαρος να κλείσουμε μια συμφωνία για τον αγωγό ή έρχεται ο Ρώσος για κάτι άλλο, αρχίζουν: «Μας ενώνει η Ορθοδοξία». Μα τι λέτε τώρα; Είναι για γέλια αυτό το πράγμα.

Πάρτε τους Βαλκανικούς Πολέμους ή και πριν και πείτε μου μία περίπτωση που η συμμαχία των ελληνικών κυβερνήσεων έγινε με κριτήριο Ορθοδοξίας. Βεβαίως, η κοινή θρησκεία, τα κοινά έθιμα –γιατί έχουμε και κοινά τραγούδια- φέρνουν πιο κοντά με τους λαούς, απ' ό,τι μπορεί να μας φέρουν –ας πούμε- τον κινέζικο λαό, που δεν καταλαβαίνουμε ούτε ηχητικά τη γλώσσα τους. Δεν τα συζητάμε αυτά. Ο πολιτισμός είναι μεγάλη γέφυρα, αλλά δεν καθορίζει τις συμμαχίες.

Οι Βαλκανικοί Πόλεμοι ήταν των ορθόδοξων; Λέει ότι μας ενώνει η Ορθοδοξία. Όταν έγινε ο πόλεμος της Σερβίας, υπήρχαν και εκείνοι που έλεγαν ότι πρέπει να σταθούμε στο πλευρό των Σέρβων επειδή είναι ορθόδοξοι και πήγαιναν –δεν αναφέρομαι σε εσάς- την ώρα του πολέμου, αλλά και τι έγινε; Γι' αυτό δεν θέλαμε τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, επειδή είναι ορθόδοξοι; Εμείς το ίδιο θα λέγαμε και ας ήταν και ειδωλολάτρες.

Επομένως υπάρχουν διαφορές που είναι στο πεδίο της επιστήμης, της πολιτικής, της ιδεολογίας, που βεβαίως πρέπει να στηρίζονται και να μην αγνοούμε μια πραγματικότητα.

Κοιτάξτε να δείτε. Εάν πάρουμε και κάνουμε μια κωδικοποίηση των ρατσιστικών, των μισαλλόδοξων, των προσβλητικών, των γελοιοποιητικών αντιλήψεων που υπάρχουν, αυτών που προκαλούν –ας πούμε- μίσος, διαίρεση και μια σειρά από ψυχολογικά προβλήματα, είναι πάρα πολλά σήμερα στην Ελλάδα. Μιλάω για προπαγάνδα που τη βλέπουμε στα μέσα ενημέρωσης, την ακούμε κ.λπ..

Εδώ, όμως, σήμερα τι συζητάμε; Συζητάμε για τον ρατσισμό, τον ναζισμό, που στρέφεται κατά των μεταναστών, όχι κατά άλλων λαών γενικά. Εάν έρθουν εδώ Πακιστανοί επιχειρηματίες, Σενεγαλέζοι και –δεν ξέρω- από το Τζιμπουτί, για να αγοράσουν γη, να τους τα δώσουν να φτιάξουν καζίνο και να μας φτιάξουν και κρεμαστούς κήπους, εάν έρθουν δηλαδή οι ευυπόληπτοι πλούσιοι –όπως λέει και ο καινούργιος δήμαρχός μας στον Μαραθώνα, ότι θα μας φέρει τους ευυπόληπτους πλούσιους, εκεί όπου δεν έχουμε ούτε αποχέτευση και έρχεται κάθε τρεις και λίγο ο «Αχόρταγος» και παίρνει κατοστάκια και κατά τα άλλα θα έχουμε μαρίνες, αυτά είναι ο πολιτισμός!-, δεν θα βγει ούτε χρυσαυγίτης να τους κυνηγήσει ούτε να πάρει κανένα καλάζνικοφ να τους σκοτώσει. Με τους φτωχούς, τους φτωχοδιάβολους –και δεν το λέω υποτιμητικά-, αυτούς τους διωγμένους από την πείνα, τη φτώχεια, τη δίωξη, τη δυστυχία τα βάζουν. Μιλάμε, λοιπόν, για αυτά.

Αυτές οι καταστάσεις πρέπει να λυθούν νομικά. Δηλαδή, ο νόμος να είναι καθαρός. Και δεν είναι. Είναι λειψός, είναι κολοβός και είναι και επικίνδυνος.

Σχετικά με το άρθρο 2, ας πούμε ότι σκοτώνει κάποιος –ευτυχώς μειώθηκαν τα εγκλήματα τιμής- για λόγους τιμής, για κτηματικές διαφορές, για άμυνα, για μια σειρά από πράγματα. Μέσα εκεί –νομίζω ότι το είπε σωστά ο κ. Πανούσης, αν κατάλαβα καλά- υπάρχει αυτό που λέμε ένα προσωπικό στοιχείο, απαραίτητο στοιχείο, γιατί στέρχνος μια ζωή, ανεξαρτήτως του τι είναι το θύμα. Όμως όταν σκοτώνω γιατί είσαι Αφγανός, Πακιστανός εργάτης και ήρθες στην Ελλάδα τάχα να μου πάρεις τη δουλειά, σε αυτό δεν υπάρχει το προσωπικό στοιχείο. Υπάρχει το στοιχείο ότι «είσαι από εκεί, είσαι μελαμψός». Είναι άλλο πράγμα. Είναι εντελώς διαφορετικό πράγμα. Μπορεί το αποτέλεσμα –η ανθρωποκτονία- να είναι το ίδιο, να αφαιρούνται ζωές ή να μένουν ανάπηροι άνθρωποι, αλλά δεν είναι το ίδιο με το «σε σκοτώνω γιατί σπρωγμένος από την ανέχεια και τη φτώχεια ήρθες στην Ελλάδα και ψάχνεις να βρεις μια δουλειά ή έχεις την Ελλάδα ενδιάμεσο σταθμό».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας)

Απ' αυτήν την άποψη, λοιπόν, δεν θα συμφωνήσουμε ότι καθυστέρησε η Κυβέρνηση δύο χρόνια. Οι κυβερνήσεις καθυστέρησαν πάνω από είκοσι χρόνια. Πότε άρχισαν τα πρώτα δείγματα; Στις αρχές ή στα μέσα της δεκαετίας του 1990, με το μαζικό ρεύμα μετανάστευσης από τις πρώην σοσιαλιστικές χώρες και την καπιταλιστική παλιννόρθωση, με πρόσκληση μεταναστεύσεων στον ελληνικό «παράδεισο» για διάφορους λόγους.

Θυμίζω ότι την περίοδο του πολέμου της Γιουγκοσλαβίας η

σύζυγος του τότε Αμερικάνου Πρεσβευτή στην Ελλάδα εξέδιδε φυλλάδιο και έλεγε ότι οι εκδιδόμενες γυναίκες των πρώην σοσιαλιστικών χωρών είναι καλύτερες γιατί είναι μορφωμένες και γιατί, πέρα από την υπηρεσία που θα πρόσφεραν –τη «μεγάλη» αυτή υπηρεσία, τον εκδιδόμενο έρωτα-, θα μπορούσαν να κάνουν και καμιά συζήτηση οι πελάτες γύρω από οικονομία, πολιτική, φιλοσοφία. Κατά τα άλλα το trafficking ξεκίνησε έτσι αυθόρμητα και από μόνο του! Από τα μέσα της δεκαετίας του 1990 έπρεπε να υπάρχει πρόληψη κατά του ρατσισμού, γιατί το μεταναστευτικό ρεύμα το βλέπαμε. Το αφήσατε όμως. Δεν λέω για εσάς προσωπικά, αλλά οι κυβερνήσεις.

Αφήνατε να γίνεται ολόκληρη συζήτηση ότι η ανεργία οφείλεται στους ξένους, ενώ δεν είναι έτσι. Αρχικά δεν υπήρχε τέτοια ανεργία και όντως έδιωχναν Έλληνες για να πάρουν ξένους, για να ριξουν τα μεροκάματα. Δεν οφείλεται η ανεργία στους ξένους. Αυτά τα αφήσατε, δούλευαν από κάτω τα διάφορα κέντρα και παράκεντρα, επίσημα και ανεπίσημα, και βέβαια το πράγμα φούντωσε. Δεν είναι η κρίση που το προκάλεσε. Είχε καλλιεργηθεί το έδαφος. Θυμόμαστε τη δεκαετία του 1990 με το Σκοπιανό και εκείνα τα συλλαλητήρια για τα Σκόπια, όπου ήταν όλα τα κόμματα πλην Λακεδαιμονίων, που έλεγε ο Λεωνίδας Κύρκος για το ΚΚΕ. Αυτά δεν καλλιεργήσαν ένα κλίμα; Και δεν έλυσαν και το πρόβλημα. Δυστυχώς το έχουμε μπροστά μας και δεν ξέρουμε και πώς θα αντιμετωπιστεί.

Όσο για αυτά που λένε για μηδενική ανοχή, εκκαθαρίσεις μεταναστών, διαχωρισμό των μεταναστών σε νόμιμους και παράνομους, δεν μου λέτε, αυτά τα θύματα τώρα από τη Συρία τι θα τους θεωρήσετε, παράνομους; Τι άδεια να πάρουν αυτοί όταν τους σκοτώνουν ανά χίλιους; Δηλαδή, θα τους ζητήσουμε passport; Θα τους ζητήσουμε χαρτιά; Δεν λέω ότι δεν είναι αλήθεια: ή τις πουλάνε τις κοπέλες σε οίκους ανοχής ή τις αναγκάζουν να παντρευτούν. Δηλαδή τι θα κάναμε όλοι; Φυσικά άμα είσαι οργανωμένος, πολιτικοποιημένος, θα πεις «θα μείνω, δεν θα αφήσω τους συμπατριώτες μου», αλλά τι θα πεις στον άλλον; «Κάτσε εκεί, να σας σκοτώσουν μαζικά όλους.»; Αφήνει το παιδί του πίσω, διαλέγει μια παιδί θα πάρει. Θα τον ζητήσεις χαρτιά νομιμότητας; Εμείς περιφρονούμε εντελώς και έχουμε εντελώς διαφορετική γνώμη για το κράτος δικαίου και τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ούτε έχουν κανένα κύρος στην Ελλάδα. Μην τις επικαλείστε συνέχοντας «στις άλλες χώρες» και «στις άλλες χώρες». Μα, η Ευρωπαϊκή Ένωση και το κράτος δικαίου, που λέτε, έχει ευθύνη για το μεταναστευτικό ρεύμα. Με τους πολέμους κ.λπ. υπάρχει ευθύνη.

Επομένως όλα αυτά τα πράγματα καλλιεργήσαν ένα κλίμα.

Νόμιμος - παράνομος μετανάστες. Αν τον πάρω στο σπίτι μου και δουλεύει χωρίς ένσημο, να μου κάνει τις δουλειές, αυτός είναι καλός, αλλιώς δεν είναι καλός. Βέβαια αυτά περνάνε και μέσα στην κοινωνία, αλλά από πάνω πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Δύσκολο, κατά τη γνώμη μου, διότι το σύστημα είναι το θερμόκητιο.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μας ενδιαφέρει να υπάρχει νόμος. Βεβαίως πρέπει να υπάρχει και από αυτήν την άποψη, τουλάχιστον, πρέπει να υπάρχουν μέτρα πρόληψης και μέτρα βοηθητικά για τα θύματα, κοινωνική και νομική στήριξη. Το αυτεπάγγελο δημιουργεί ένα κλίμα, αλλά δεν το λύνει το πρόβλημα. Καλά το βάζετε το αυτεπάγγελο, σωστό είναι, αλλά δεν το λύνει, γιατί ο άλλος φοβάται. Και η Χρυσή Αυγή αυτόν τον ρόλο παίζει. Δεν μπορεί να σκοτώσει όλους τους μετανάστες, αλλά παίζει τον ρόλο του χωροφύλακα, για τους εργοδότες κ.λπ..

Τέλος, κοιτάτε να δείτε, η εξίσωση ναζισμού και κομμουνισμού είναι μία κατάσταση σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για πάρτε τα βιογραφικά των προέδρων, παλιότερων και νυν, αλλά κυρίως της πρώτης εικοσαετίας, στις βαλτικές χώρες. Η πρόεδρος της Εσθονίας έφυγε όταν ήταν δύο χρόνων με τη μαμά της και τον μπαμπά της, το 1945, και πήγε στη Νότια Αφρική, από εκεί πήγε στον Καναδά και μετά ήρθε πρόεδρος της Εσθονίας. Γιατί τη συνάντησα και μου μιλούσε για τα «στρατεύματα κατοχής», το 1940-1944, και εννοούσε τα σοβιετικά, όχι τα γερμανικά. Όλοι ήταν τέτοιοι.

Πείτε μου, αυτοί που φύγανε το 1945 από αυτές τις χώρες και από όλες τις χώρες της Ευρώπης που απελευθερώθηκαν από τη

γερμανική κατοχή είναι δυνατόν να ήταν άνθρωποι πατριώτες; Ποιοι φύγανε; Αυτοί που συνεργάστηκαν με τους Γερμανούς. Όταν απελευθερώνεται η πατρίδα σου και φεύγει ο εχθρός της χώρας, φεύγεις κι εσύ και παίρνεις των ομμάτων σου στην Αφρική, στον Καναδά, από δω κι από κει; Οι συνεργάτες των Γερμανών φύγανε και ξαναγύρισαν.

Πώς, λοιπόν, να μην εξισώσει τον κομμουνισμό με τον φασισμό η Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν αυτά είναι τα στελέχη της; Είδατε η κ. Μέρκελ τι είπε για τον πρόεδρο της Ουγγαρίας. Στην εποχή του Τείχους του Βερολίνου έπαιξε τον ρόλο του, ο βοηθός του Βαλέσα. Αυτοί είναι. Μπορεί, λοιπόν, να μη γίνει εξίσωση; Μα, άμα δεν κάνουν την εξίσωση ανοίγουν τον λάκκο τους. Και την κάνουν την εξίσωση, ξέροντας ότι δεν είναι τα ίδια πράγματα, ξέροντας ότι το ένα είναι μέσα απ' το σύστημα και το άλλο είναι απέναντι στο σύστημα.

Εμείς, ξέρετε, δεν φοβόμαστε ως κόμμα, αλλά δεν μπορούμε να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο που ανοίγει την πόρτα σε μια επιδείνωση του συσχετισμού δυνάμεων ή σε μια επιδείνωση της διεθνούς κατάστασης -δεν είναι μόνο η κατάσταση στην Ελλάδα, είναι και η διεθνής κατάσταση-, στο πώς μπορεί αυτά να χρησιμοποιηθούν κατά του λαϊκού κινήματος, κατά του κόμματος ή και κατά άλλων οργανώσεων.

Από αυτήν την άποψη, με τίποτα δεν το ψηφίζουμε, με τίποτα. Και μόνο που λέει «με βάση το κράτος δικαίου και τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης», το πλαίσιο δηλαδή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανοίγονται αυτοί οι δρόμοι. Και δεν είμαστε -με συγχωρείτε για την έκφραση- κορόιδα για να ψηφίσουμε κάτι τέτοιο, όποιες συμπληρώσεις κι αν φέρετε όσον αφορά τους μετανάστες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δρίτσας έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Θα προλάβουμε να μιλήσουμε όλοι, κύριε Πρόεδρε; Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι εννοώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Υπάρχουν και άλλοι «όλοι», καμιά δεκαπενταριά Βουλευτές που δεν θα προλάβουμε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ελπίζω να προλάβουν όλοι. Θα προσπαθήσω να είμαι εντός του χρόνου μου, κύριοι συνάδελφοι, για να προλάβουν να μιλήσουν τουλάχιστον όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Στις 4 Ιουνίου του 2013, κύριε Υπουργέ, ο ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε πρόταση νόμου για την καταπολέμηση του ρατσισμού και των εγκλημάτων με ρατσιστικά χαρακτηριστικά. Κύριε Πρόεδρε, είναι ευτυχής συγκυρία που προεδρεύετε. Αυτή η πρόταση νόμου, από 4 Ιουνίου του 2013, δεν έχει εισαχθεί για συζήτηση στην Ολομέλεια του Σώματος, όπως επίσης, έξι μήνες μετά ή και λιγότερο, αντίστοιχη πρόταση νόμου για το σύμφωνο συμβίωσης. Αντιρατσιστικό νόμο δεν χρειάζεται να θεσμοθετήσει το ελληνικό Κοινοβούλιο επειδή εκκρεμούσε η ένταξη της ευρωπαϊκής οδηγίας στο Ελληνικό Δίκαιο, αλλά γιατί βοά ο τόπος ότι ο ρατσισμός στη χώρα μας θεριεύει, σε όλα τα επίπεδα, και εις βάρος μεταναστών και εις βάρος ομοφυλοφίλων και εις βάρος αναπήρων και σε κάθε κατεύθυνση.

Μια πολιτεία δημοκρατική, που έχει σχέση με τις ανάγκες της κοινωνίας, και ένα Κοινοβούλιο δημοκρατικό, που έχει σχέση με τις ανάγκες της κοινωνίας, οφείλουν να προωθήσουν τέτοιου είδους νομοθετικές ρυθμίσεις, αν και βέβαια δεν εξαντλείται η παρέμβαση και της πολιτείας και της κοινωνίας και των θεσμών μόνο στη νομοθέτηση. Προφανέστατα!

Ο ΣΥΡΙΖΑ το έχει κάνει από τις 4-6-2013, το Προεδρείο της Βουλής το έχει βάλει στο συρτάρι, η Κυβέρνηση φτιάχνει σχέδια νόμου επί τη βάση της ευρωπαϊκής οδηγίας και μόνο επειδή πιέζεται, γιατί είναι εκτεθειμένη απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο γεγονός ότι δεν έχει ενταχθεί στο Ελληνικό Δίκαιο η οδηγία. Από εκεί και πέρα, αρχίζει το γαϊτανάκι των σχέσεων με μια μεγάλη πτέρυγα των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας και ενδεχομένως και κάποιων του ΠΑΣΟΚ που δεν βλέπουν με καθόλου καλό μάτι ένα αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, αλλά πολύ περισσότερο αρχίζει και ένα γαϊτανάκι σχέσεων με τη Χρυσή Αυγή και με κάθε ρατσιστική και φοβική πρόταση που επιδιώκει να γίνει κυρίαρχη στην ελληνική κοινωνία και εκεί αρχίζει το «πήγαινε-έλα» αυτού του νομοσχεδίου.

Σήμερα έρχεται ένα νομοσχέδιο, μέσα απ' αυτήν την περιπέ-

τεια, το οποίο από όλη αυτήν την ανάγκη το μόνο που βλέπει είναι ότι πρέπει να αντιμετωπίσει τον ρατσιστικό λόγο.

Κύριε Υπουργέ, σωστά ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος το εντόπισε και πολύ σωστά το επεσήμανε. Ο ν.927, που εσείς λέτε ότι εκ βάθρων τροποποιείται –το είπατε και στην ομιλία σας, το λέει και η αιτιολογική έκθεση-, προέβλεπε συγκεκριμένα πράγματα και στο άρθρο 1 και στο άρθρο 2. Προέβλεπε -εν συνεχεία ρυθμίστηκε- και αυτεπάγγελτη δίωξη.

Δεν θα χρειαστεί να αφιερώσω χρόνο, γιατί έχω πολύ λίγο, αλλά θέλω να πω ότι και το άρθρο 1 και το άρθρο 2, όπως σωστά είπε ο ειδικός αγορητής του ΚΚΕ, είναι σε πολλές περιπτώσεις πολύ πιο εύστοχα και πιο δεσμευτικά ως προς τη δίωξη.

Εγώ απευθύνομαι προς τον κύριο Υπουργό, αλλά ο κύριος Υπουργός παραλαμβάνει τα μηνύματα, όχι προσωπικά από εμένα, αλλά των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και των Βουλευτών του ελληνικού Κοινοβουλίου;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας ακούω. Συγγνώμη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ο ν. 927, λέω, κύριε Υπουργέ, σαφέστατα έχει δεσμεύσεις και έχει και αυτεπάγγελτη δίωξη. Έχει σαφέστερες δεσμεύσεις για την υποχρέωση των δικαστικών αρχών να κινηθούν και να δράσουν απέναντι σε εκδηλώσεις ρατσισμού και σε ρατσιστικά εγκλήματα. Και δεν το έκαναν. Είναι τέσσερις περιπτώσεις -είναι πολύ σωστό το στοιχείο που κατέγραψε ο αγορητής του ΚΚΕ-, εκ των οποίων καμμία δεν έχει τελεσιδικήσει.

Αυτό είναι το μείζον πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας, της ελληνικής πολιτείας και της ελληνικής Κυβέρνησης, ότι δεν θέλετε να χτυπήσετε τον ρατσισμό, είτε διότι αδυνατείτε είτε διότι έχετε δεσμεύσεις είτε διότι έχετε δεν ξέρω ποιες άλλες εμπλοκές και δεν στέκεστε απέναντι στην πραγματική αναγκαιότητα. Διότι, αν είχατε, έπρεπε, όπως ζητά ο ΣΥΡΙΖΑ, να προχωρήσετε και νομοθετικά και με πολλαπλές άλλες πρωτοβουλίες στην ποινικοποίηση του εγκλήματος που γίνεται με ρατσιστικά κίνητρα και είναι ένα διαφορετικό έγκλημα από όλα τα άλλα. Δεν είναι έγκλημα τιμής, δεν είναι έγκλημα εν βρασμώ ψυχής, δεν είναι έγκλημα μέσα σε μια διαδικασία ληστείας, δεν είναι έγκλημα για οικονομικά συμφέροντα, αλλά είναι ένα έγκλημα με πολύ συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, τα ρατσιστικά κίνητρα. Και αυτά είναι πάρα πολλά πλέον στη χώρα μας, όπως και στην Ευρώπη.

Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν -και αυτό λέει ο ΣΥΡΙΖΑ- τον ρατσιστικό λόγο να μην τον συνδέσουμε με την ενοχοποίηση και την ποινική απαξίωση του εγκλήματος που συντελείται με ρατσιστικά κίνητρα, δηλαδή του ρατσιστικού εγκλήματος. Εάν δεν το κάνουμε αυτό, δεν μιλάμε για αντιμετώπιση του ρατσισμού, για ποινικοποίηση του ρατσισμού. Λέμε άλλα λόγια για να αγαπιόμαστε και αυτό κάνει το άρθρο 1. Όσον αφορά όλη αυτήν την περίπλοκη διατύπωση που πιάνει από όλες τις μεριές το θέμα για τον ρατσιστικό λόγο, «άνθρακες ο θησαυρός»! Το πολύ-πολύ μερικές διώξεις να προκληθούν εξαιτίας αυτού του άρθρου και καμμία καταδίκη. Τολμώ να το προβλέψω. Δεν εύχομαι να δικαιωθεί, αλλά είμαι βέβαιος, όσο και αν το μελέτησα από όλες τις μεριές, ότι εκεί οδηγεί. Καμμία καταδίκη. Πρέπει να συνυπάρξουν τόσες πολλές προϋποθέσεις για να αναδειχθεί και να τεκμηριωθεί το αδίκημα αυτό που προβλέπει το άρθρο 1, ώστε είναι σχεδόν αδύνατον σε ένα δικαστήριο και σε μια δικαστική διαδικασία να οδηγηθεί εκεί. Γι' αυτό είναι μια κενή περιεχομένου ρύθμιση, η οποία κατ' επίφαση στέλνει ένα μήνυμα. Ναι, καλό είναι που στέλνει ένα μήνυμα να απαξιωθεί ο ρατσιστικός λόγος -μέχρι εκεί μπορώ να το καταλάβω-, αλλά όσον αφορά την πραγματική ποινικοποίηση, έστω και του ρατσιστικού λόγου, ούτε αυτό δεν θα καταφέρει. Πολύ περισσότερο δεν θα το καταφέρει, γιατί αφήνει εντελώς απ' έξω την αντιμετώπιση του ρατσιστικού εγκλήματος και του ρατσισμού γενικότερα και την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων.

Εδώ πραγματικά, κύριε Υπουργέ, πολύ δίκιο είχε η εισηγήτριά μας, η κ. Κατριβάνου. Και η Μανωλάδα και η δολοφονία του Πακιστανού Λούκμαν θα είχαν πολύ διαφορετική πορεία, όχι στο δικαστήριο μόνο, αλλά και στην ανακριτική διαδικασία και τη διαδικασία στοιχειοθέτησης της κατηγορίας και πολύ διαφορετικά θα προστατεύονταν τα θύματα. Δεν έχουμε προστασία θυμάτων εδώ. Δεν έχουμε! Είναι δυνατόν ρατσιστικός νόμος να μην

το κάνει αυτό, όταν ο ρατσισμός προκαλεί θύματα καθημερινά; Τώρα πια, ειδικά τον τελευταίο μήνα, είχαμε μπαράζ επιθέσεων εναντίον ομοφυλοφίλων. Φαίνεται ότι φεύγουν οι μετανάστες –λιγοστεύουν-, οι άλλοι είναι στις φυλακές και στα στρατόπεδα και τώρα οι φασίστες, οι ρατσιστές, οι χρυσαυγίτες έχουν περάσει στην επίθεση εναντίον ομοφυλοφίλων. Να δούμε αν θα έρθει και η σειρά των αναπήρων ή των δύσμορφων ή δεν ξέρω εγώ ποιων άλλων. Από αυτήν την άποψη δεν είναι δυνατόν να επιτραπεί η Κυβέρνηση ότι φέρνει αντιρατσιστικό νομοσχέδιο και ότι θεσμοθετεί αντιρατσιστικό νόμο.

Κάναμε τις προτάσεις μας. Όλα αυτά τα καίρια και τα κύρια σημεία που περιελάμβανε η πρόταση νόμου στην οποία προαναφέρθηκα και την οποία έχουμε καταθέσει, τα έχουμε καταθέσει ως τροπολογίες.

Κύριε Υπουργέ, μέχρι την Παρασκευή υπάρχει περιθώριο. Εάν πραγματικά θέλετε, όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ, και το ελληνικό Κοινοβούλιο να βγει από αυτήν τη διαδικασία με ένα βήμα εμπρός και όχι με προσχηματική υποκριτική κάλυψη, έχετε τον χρόνο. Θα πάτε στο Παρίσι, αν και δεν ξέρω γιατί πηγαίνετε στο Παρίσι, τι θέματα διαπραγμάτευσης έχετε με την τρόικα στο πεδίο της δικαιοσύνης.

Το απόγευμα θα γινόταν μια επίκαιρη ερώτηση που έχω κάνει εγώ για τα δικαστήρια του Πειραιά, όπου πέρα από αυτό καθαυτό το ζήτημα της διατήρησης των δικαστηρίων στην πόλη του Πειραιά ενέχεται όλη αυτή η υπόθεση με ένα τεράστιο σκάνδαλο εμπνεύσεως ΤΑΙΠΕΔ. Αυτά θα τα συζητήσετε με την τρόικα; Όμως, εν πάση περιπτώσει, το ξεπερνά αυτό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Έχουμε μπροστά μας χρόνο μέχρι την Παρασκευή. Έχετε όλη τη δυνατότητα να σταθείτε με ευθύνη, με γενναιότητα, όχι απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ ή σε οποιοδήποτε άλλο κόμμα του ελληνικού Κοινοβουλίου, αλλά απέναντι στην πιεστική αναγκαιότητα να σώσουμε ανθρώπους και να σταματήσουμε αυτό το δηλητήριο κι αυτήν τη γαγγραινα που εξελίσσεται νοσηρά στο σώμα της ελληνικής κοινωνίας και να στείλετε τα πραγματικά μηνύματα σε κάθε κατεύθυνση. Αλλιώς, φύλο συκής, κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας και είμαστε ικανοποιημένοι ότι προσαρμοστήκαμε και στην ευρωπαϊκή οδηγία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Για το άρθρο 2, δεν είναι τυχαίο που εκατόν τριάντα εννέα πανεπιστημιακοί σας στέλνουν το μήνυμα. Δεν είναι ζήτημα τώρα για να διχαστεί η Βουλή ή πολύ περισσότερο η ελληνική κοινωνία να αν η τραγωδία των Ποντίων αδερφών ή των Ασσυρίων ή των άλλων είναι γενοκτονία ή εθνοκάθαρση ή έτσι ή αλλιώς. Είναι δυνατόν; Και μόνο από αυτό, γεννιέται μία ένταση, ότι όποιος λέει «γενοκτονία» είναι καλός, όποιος λέει «εθνοκάθαρση» είναι κακός. Κι έρχεται το άρθρο 2 να υπεισέλθει ποινικά ακόμα και σε αυτό.

Είναι δυνατόν να επιτρέψουμε και για το Ολοκαύτωμα και για όλες τις τραγωδίες του ελληνικού λαού, των ευρωπαϊκών λαών και των λαών όλου του κόσμου, για όλες τις αθλιότητες και τις σφαγές, για τις οποίες πάντα και η μνήμη είναι ζωντανή και η τιμή ανυπόκριτη αλλά και η προοπτική της δικαίωσης ανοικτή σε έναν κόσμο χωρίς σφαγές, χωρίς εθνοκαθάρσεις, χωρίς γενοκτονίες, χωρίς τέτοιου είδους καταρράκωση της ανθρώπινης ιστορίας, όλο αυτό, αυτήν την εποποιία που έχει παρελθόν, έχει παρόν κι έχει και μέλλον, ο ελληνικός λαός και οι λαοί όλου του κόσμου να τη χωρέσουμε σε μία ποινικοποίηση της γνώμης ή της κρίσης ή της προπαγάνδας, με το άλλοθι ότι το συνδέουμε με την πρόκληση βίας εναντίον τους; Είναι αδιανόητο, κύριε Υπουργέ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε Δρίτσα. Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώνω με αυτό, κυρία Πρόεδρε.

Είναι αδιανόητο, κύριε Υπουργέ, αυτό το άρθρο μέσα στο εκρηκτικό περιεχόμενο που περικλείει -και δεν μιλώ τώρα ούτε για τη γενοκτονία ούτε για τα άλλα μεγάλα θέματα, για το Ολοκαύτωμα, για τις τραγωδίες της ανθρώπινης ιστορίας- να φανταστείτε ότι θα χρησιμοποιηθεί –όπως, να το δεχτώ, δεν το

επιθυμείτε- γεννώντας απίστευτους διωγμούς, διώξεις κάθε είδους με πολλαπλές σκοπιμότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε Δρίτσα. Θα πρέπει να προλάβουν και οι άλλοι συνάδελφοι. Ευχαριστώ πολύ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Προσέξτε το! Αποσύρετέ το όσο γίνεται πιο γρήγορα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Δρίτσα, θα πάω με τη σειρά. Το άρθρο 1 –και δράττομαι από αυτό που είπατε- στέλνει μεν ένα μήνυμα –και καλό είναι να στείλουμε ένα μήνυμα-, αλλά δεν κάνει τα ουσιώδη. Δεν προστατεύει, παραδείγματος χάριν, τους μάρτυρες. Μάλιστα, είπατε ρητορικά: «Τι είδους ρατσιστικό νομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο που δεν προστατεύει τους μάρτυρες;»...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τα θύματα δεν προστατεύει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τους μάρτυρες για τις πράξεις. Ναι, τα θύματα.

Καταθέτω προς γνώσιν σας –γιατί μπορεί να διαφωνούμε εκεί που δεν υπάρχει λόγος- την υπουργική απόφαση που εξέδωσε ο κύριος Υπουργός στις 5 Ιουνίου του 2014.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Την ξέρω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σας διαβάζω το β' του άρθρου 1: «Σε θύματα και ουσιώδεις μάρτυρες εγκληματικών πράξεων κ.λπ..

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. **ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ** καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα υπουργική απόφαση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αναγνωρίζει θύματα ρατσιστικού εγκλήματος; Μην πάτε αλλού τη συζήτηση. Είμαι πολύ σαφής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τα αναγνωρίζει και τους παρέχει και προστασία. Επίσης, πρέπει να σας πω ότι στον νόμο του 2005 ούτως ή άλλως -εκ του νόμου- παρέχεται σχετική προστασία.

Εδώ, λοιπόν, δεν συζητάμε για κάτι που ούτως ή άλλως υπάρχει στη νομοθεσία μας και ούτως ή άλλως υπήρχε. Εδώ συζητάμε για το κάτι παραπάνω.

Νομίζω ότι είναι κρίμα να μην μπορέσουμε να συναντηθούμε σε αυτό το νομοσχέδιο. Πράγματι, θα μπορούσαμε να στείλουμε ένα μήνυμα πολύ διαφορετικό, αν άνθρωποι με τόσο διαφορετικές ιδέες, όπως εγώ κι εσείς, μπορούμε να συναντηθούμε έστω σε κάτι.

Οφείλω, όμως, να πω κάτι για το άρθρο 2, διότι, εδώ, πραγματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μια τεράστια λογική αντίφαση. Κι εδώ πραγματικά θα ήθελα –καλόπιστα- να ακούσω την απάντησή σας. Ας κάνουμε μια ιστορική αναδρομή –επειδή την κάνετε κι εσείς- για το πώς φτάσαμε σε αυτό το νομοσχέδιο. Άκουσα πέντε, έξι, επτά, οκτώ φορές το όνομα του κ. Μπαλτάκου από διάφορους ομιλητές του ΣΥΡΙΖΑ.

Πρώτα από όλα, όταν είχε ξεκινήσει από τον κ. Ρουπακιώτη το σχετικό νομοσχέδιο, δεν χρειασθήκαμε κανέναν Μπαλτάκο στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας για να εκφράσουμε τις αντιρρήσεις μας. Πάρα πολλοί Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία είχαμε εκφράσει τις αντιρρήσεις μας.

Ποιες ήταν οι αντιρρήσεις μας και ο λόγος που σταμάτησε η συζήτηση του σχετικού νομοσχεδίου; Ήταν ο φόβος ότι το νομοσχέδιο εκείνο, όπως ήταν γραμμένο, μπορούσε να στοιχειοθετήσει έγκλημα γνώμης, κυρία Ρεπούση.

Προσέξτε, όμως, κύριε Δρίτσα, το οξύμωρο και αντιφατικό. Εκείνη την εποχή, όταν η τότε τρικομματική κυβέρνηση σταμάτησε τη συζήτηση του νομοσχεδίου του κ. Ρουπακιώτη, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Τσίπρας, έκανε επιστολή και ζήτησε να έρθει το νομοσχέδιο αυτό στη

Βουλή των Ελλήνων.

Μα, το νομοσχέδιο του κ. Ρουπακιώτη είχε το άρθρο 2...

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Όχι. Δεν είχε το άρθρο 2.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είχε το άρθρο 2 όχι κατά λέξη διατυπωμένο, αλλά ακριβώς στην ένσταση αυτών των εκατό τριάντα εννέα σημερινών πανεπιστημιακών που κάνατε την επίκληση τόσες και τόσες φορές, ακριβώς αυτά που λένε. Ακριβώς αυτή ήταν, λοιπόν, η ένσταση κι εκείνης της εποχής.

Αν θυμάμαι καλά, κυρία Ρεπούση, για να είμαι ειλικρινής, είχατε εκφράσει κι εσείς τότε επιφυλάξεις για το συγκεκριμένο άρθρο του κ. Ρουπακιώτη. Για να δείτε ότι έχω καλή μνήμη.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Βεβαίως. Κι εσείς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Φυσικά κι εγώ.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Τώρα γιατί το υποστηρίζετε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Με τη σειρά θα σας το εξηγήσω. Προσέξτε, όμως, εδώ το μείζον. Ήρθατε στη Βουλή, κάνατε μια ανάλυση, κριτική στο νομοσχέδιο, γιατί κατά τη γνώμη σας αυτό το άρθρο -του κ. Αθανασίου, όχι του κ. Ρουπακιώτη- στοιχειοθετεί έγκλημα γνώμης κι άρα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να γίνουν διώξεις εκείνου που έχει –όπως είπατε- διαφορετική πολιτική και ιστορική άποψη. Ποια είναι, όμως, τώρα η διαφορά; Η διαφορά είναι ότι το άρθρο του κ. Αθανασίου, όπως είναι διατυπωμένο, ακριβώς προστατεύει από αυτό που δεν προστατεύει το άρθρο του κ. Ρουπακιώτη. Διότι ο κ. Αθανασίου έχει προσθέσει τη λέξη «κακόβουλα» και έχει προσθέσει όλη εκείνη την παράγραφο –την οποία θα διαβάσω επί λέξει, για να γίνει σαφές και ως προς το Τμήμα και σε όσους μάς παρακολουθούν- που προστατεύει ακριβώς το να μη χρησιμοποιείται το άρθρο 2 ως έγκλημα γνώμης.

Διαβάζω: «Οποιοι με πρόθεση, δημόσια, προφορικά ή διά του Τύπου, μέσω του διαδικτύου ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο ή τρόπο επιδοκιμάζει, ευτελίζει ή κακόβουλα αρνείται τη σοβαρότητα εγκλημάτων γενοκτονιών, εγκλημάτων πολέμου, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, του Ολοκαυτώματος και των εγκλημάτων του ναζισμού και η συμπεριφορά αυτή στρέφεται κατά ομάδας προσώπων που προσδιορίζεται με βάση τη φυλή, το χρώμα, τη θρησκεία, τις γενεαλογικές καταβολές, την εθνική ή εθνοτική καταγωγή ή την αναπηρία κατά τρόπο που μπορεί να υποκινήσει βία ή μίσος ή ενέχει απειλητικό, υβριστικό ή προσβλητικό χαρακτήρα τιμωρείται...» κ.τ.λ..

Άρα εδώ το άρθρο αυτό, παρά τα όσα λένε οι εκατό τριάντα εννιά που είπατε, επτά, οκτώ, δέκα φορές –δεν μέτρησα πόσες-, δεν στοιχειοθετεί έγκλημα γνώμης, γιατί πρέπει, πρώτον, να έχει γίνει κακόβουλα –ένας επιστήμονας δεν πρόκειται να το κάνει κακόβουλα, το κάνει γιατί θέλει να εκφράσει τη δική του διαφορετική άποψη-, και δεύτερον, πρέπει να το κάνει με τέτοιο τρόπο, ώστε να προτρέψει πράξεις βίας, σε αντίθεση με τη διατύπωση του νομοσχεδίου Ρουπακιώτη που δεν τα είχε αυτά.

Προσέξτε, λοιπόν, ποιο είναι το οξύμωρο, ιδιαίτερα του ΣΥΡΙΖΑ. Η γνώμη μου είναι ότι έχετε μια γενική άποψη, ότι πρέπει πάντα να καταψηφίζετε οτιδήποτε φέρνει η Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση σταμάτησε το νομοσχέδιο Ρουπακιώτη που είχε το άρθρο 2 και σε χειρότερη εκδοχή, όσον αφορά το έγκλημα γνώμης...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν το αποδεχθήκαμε ποτέ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Προσέξτε, κάνατε αίτημα στον Πρόεδρο της Βουλής να φέρει γρήγορα το νομοσχέδιο στη Βουλή γιατί καθυστερεί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αφού καταθέσαμε δικό μας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τώρα που διορθώσαμε εκείνο το άρθρο 2 του σχεδίου του κ. Ρουπακιώτη –και το διορθώσαμε ακριβώς λόγω των ενστάσεων που είχε η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, που δεν δεχόταν να στοιχειοθετηθεί έγκλημα γνώμης-, δεν περιμένουμε να μας πουν οι εκατό τριάντα εννέα να μη θεσμοθετήσουμε, κύριε Δρίτσα, έγκλημα γνώμης.

Δεν ψηφίζουμε εμείς έγκλημα γνώμης. Δεν χρειαζόμαστε τους εκατόν τριάντα εννέα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Την είχαμε πάντα αυτήν την άποψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Δρίτσα, δεν κάνουμε διάλογο. Σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εμείς υπερασπιζόμαστε την ελευθερία του λόγου, αλλά εσείς στον ΣΥΡΙΖΑ τα θέλετε όλα δικά σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Οι εκατόν τριάντα εννέα επιβεβαιώνουν αυτό που λέμε εμείς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Οι εκατόν τριάντα εννέα που δεν αντέδρασαν σε αυτούς που δεν άφησαν να ορκιστεί ο πρύτανης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριοι συνάδελφοι, δεν κάνουμε διάλογο. Σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τώρα, εάν φέρουμε το σχέδιο νόμου που καταθέσατε εσείς...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Οι εκατόν τριάντα εννέα που δεν έκαναν κάποια παρέμβαση για να προστατέψουν το δικαίωμα της ελευθερίας έκφρασης στο πανεπιστήμιο, που δεν αντέδρασαν σε αυτούς που εμπόδισαν την ορκωμοσία του πρύτανη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κουτσούμπα, δεν φτάνει ο κ. Γεωργιάδης;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Στον κ. Κουτσούμπα επιτρέπω.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Πετάτε την μπάλα στην εξέδρα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Τώρα πετάμε την μπάλα στην εξέδρα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κουτσούμπα, στη σειρά σας. Δεν θα μιλήσουν οι άλλοι συνάδελφοι αν κάνετε έτσι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ ισχυρίζομαι ότι, αν φέρναμε εδώ το σχέδιο νόμου του ΣΥΡΙΖΑ και το κατέθετε ο κ. Αθανασίου, θα βρίσκατε δεκαπέντε λόγους για να μην το ψηφίσετε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δοκιμάστε το.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Διότι τελικά το μείζον για εσάς δεν είναι να στείλουμε μήνυμα. Το μείζον είναι να βρείτε τρόπους για να πείτε ότι «ναι μεν, αλλά αυτή η Κυβέρνηση... κακιά... το μνημόνιο... ο Τόμσεν... η τρόικα...» και όλα τα υπόλοιπα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κάντε δεκτές τις τροπολογίες μας και θα πούμε «ναι».

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Άρα, λοιπόν, επαναλαμβάνω ότι το οξύμωρο και το αντιφατικό και στα δύο άρθρα για τα οποία στην ουσία συζητάμε, είναι το εξής: Το μεν ένα ναι μεν δίνει μήνυμα, αλλά δεν προστατεύει τα θύματα και τους μάρτυρες. Μόλις, όμως, σας δίνουμε τη νομοθεσία, ότι προστατεύονται τα θύματα και οι μάρτυρες, δεν σας αρέσει η νομοθεσία και θέλετε άλλη. Το δε άρθρο 2 δεν σας αρέσει, γιατί είναι έγκλημα γνώμης, αλλά σας άρεσε του Ρουπακιώτη, που είχε χειρότερο έγκλημα γνώμης. Κοινώς δεν θέλετε...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τα έχετε μπλέξει. Ξεμπλέξτε τα κι ελάτε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν τα έχω μπλέξει καθόλου.

Δεν θέλετε και θα χάσουμε μία ευκαιρία να στείλουμε ένα πραγματικό μήνυμα, ότι μπορούμε τουλάχιστον σε αυτά τα ζητήματα να συνεννοηθούμε.

Όσον αφορά την ένσταση της κ. Ρεπούση, θέλω να είμαι πάρα πολύ σαφής.

Εγώ, κυρία Ρεπούση, υπήρξα για πάρα πολλά χρόνια αντιπρόεδρος ενός πολύ μεγάλου ποντιακού συλλόγου στην Αθήνα, στις Αχαρνές, κι έχω πολύ συγκροτημένη άποψη για την γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού και το πόσο μεγάλη υπήρξε. Εσείς, προφανώς, έχετε μια άλλη άποψη, που διαφέρει πάρα πολύ από τη δική μου.

Αυτό το άρθρο που έχουμε φέρει εδώ δεν σας απαγορεύει να έχετε την άποψή σας, να την τεκμηριώνετε, να τη στοιχειοθετείτε και να την εκφράζετε. Αυτό που σας απαγορεύει το άρθρο είναι να προσβάλλετε τα θύματα της γενοκτονίας ή να το κάνετε κακόβουλα ή να το κάνετε για να προτρέψετε άλλους να κάνουν γενοκτονία παρομοίως μεγέθους. Άρα όλη σας η κριτική είναι εντελώς λανθασμένη.

Θα πω και κάτι, αν θέλετε, τελείως φιλικά. Δεν έχει νόημα να θέλετε πάντοτε να εκφράζετε εκείνους τους αναθεωρητές της ιστορίας, οι οποίοι θέλουν με κάθε τρόπο να πουν σε εμάς, που υπήρξαμε απόγονοι θυμάτων αυτής της γενοκτονίας, ότι κάναμε λάθος και τα πράγματα δεν έγιναν όπως είναι. Το είπατε μία φορά, το είπατε δύο φορές. Έχει κατοχυρωθεί στην ελληνική κοινωνία ότι αυτή είναι η άποψή σας. Καταψηφίζοντας, όμως, αυτό το νομοσχέδιο κι αυτό το άρθρο δεν κατοχυρώνετε την άποψή σας. Στέλνετε ένα λάθος μήνυμα. Και ας μην κοροϊδεύομαστε, κυρίες και κύριοι.

Πράγματι, τι κάνει το παρόν νομοσχέδιο; Έρχεται να επικαιροποιήσει μια παλαιότερη νομοθεσία του 1979. Γιατί; Είναι ίδιες οι συνθήκες στην ελληνική κοινωνία σήμερα με αυτές του 1979; Υπάρχει ένας άνθρωπος που να πιστεύει ότι είναι ίδιες; Προφανώς δεν είναι ίδιες. Άρα αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε είναι να εναρμονίσουμε τη σημερινή πραγματικότητα, κατά την οποία τα συγκεκριμένα πεδία προφανώς έχουν μεταβληθεί επί το δυσμενέστερο, με ένα νομοθέτημα που είναι πιο συγκεκριμένο και πιο αυστηρό. Σε αυτό πρέπει να μπορούμε να βρούμε τον τρόπο να συνεννοηθούμε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε κι εμείς.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Κυρία Πρόεδρε, επειδή αναφέρθηκε πάρα πολλές φορές σε μένα ο κ. Γεωργιάδης, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κυρία Ρεπούση. Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό. Πείτε τη γνώμη σας κι εσείς, αλλά να μην ανοίξουμε διάλογο τώρα για το θέμα. Σας παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Μα, πώς θα γίνει δηλαδή; Τόσες φορές ανέφερε το όνομά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρία Ρεπούση, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά. Κατευθείαν στην απάντησή σας, σας παρακαλώ.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Αυτό το οποίο στην πραγματικότητα μας είπε ο κ. Γεωργιάδης με την ομιλία του είναι ότι με βάση το άρθρο αυτό, δεν μπορεί κανείς να τιμωρηθεί επειδή έχει αντίθετη ιστορική ή πολιτική άποψη.

Αυτό το ακούω, κύριε Γεωργιάδη, και για να σας είμαι ειλικρινής το πιστεύω κιόλας. Αυτό, όμως, το άρθρο, έτσι όπως υπάρχει κι έτσι όπως διατυπώνεται, δεν αναιρεί τη δυνατότητα προσφυγής στα δικαστήρια από λόμπι μνήμης, από εργολαβίες μνήμης ανθρών που έχουν διαφορετική ιστορική ή πολιτική άποψη.

Σε αυτό δεν απαντήσατε, όπως δεν απαντήσατε και στο γιατί σε μία αντιρατσιστική νομοθεσία, που συμφωνούμε ότι χρειάζεται σ' αυτήν τη χώρα γιατί οι συνθήκες είναι διαφορετικές, εντάσσετε την ποινικοποίηση της άρνησης εγκλημάτων πολέμου ή γενοκτονιών που έχουν ψηφιστεί από εθνικό Κοινοβούλιο. Ούτε σ' αυτό απαντάτε. Για ποιον λόγο φέρνετε αυτήν τη ρύθμιση αυτήν τη στιγμή; Η μόνη απάντηση που ίσως δίνετε, έχει να κάνει με το προεδρείο του σωματείου, στο οποίο ήσασταν πρόεδρος ή αντιπρόεδρος. Δεν ξέρω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία συνάδελφε, καλόπιστα μιλώντας, αν διαβάσετε το άρθρο, θα διαπιστώσετε ότι βάσει αυτού του άρθρου δεν μπορεί να στραφεί κάποιος εναντίον κάποιου που εκφράζει ιστορική άποψη. Δεν μπορεί!

Αν μου λέτε ότι αν κάποιος κάνουν μία καταχρηστική άσκηση δικαιώματος, θα μπορούν να κάνουν μηνύσεις και αγωγές, μα, ούτως ή άλλως, με την υπάρχουσα νομοθεσία, κάποιος που θεωρεί ότι αυτά που λέτε εσείς, παραδείγματος χάριν, τον προσβάλλουν, μπορεί να στραφεί εναντίον σας. Στο τέλος, όμως, υπάρχει ένα δικαστήριο που κρίνει.

Σας λέω, λοιπόν -και είναι γραμμένο και στην αιτιολογική έκθεση-, ότι, έτσι όπως είναι γραμμένο αυτό το άρθρο, δεν αναφέρεται στη διαφορετική επιστημονική άποψη.

Τέλος –και ευχαριστώ για το ερώτημα– όσον αφορά το γιατί πρέπει να μπου οι γενοκτονίες. Φυσικά και πρέπει να μπου οι γενοκτονίες, οι αναγνωρισμένες από τη Βουλή των Ελλήνων. Φαντάζεστε, αν δεν έμπαιναν, τι οξύμωρο θα είχαμε πετύχει; Να έχουμε ψηφίσει ένα άρθρο που θα ποινικοποιεί εκείνες τις γενοκτονίες που έχουν αναγνωριστεί από τα διεθνή δικαστήρια και από τους διεθνείς φορείς και να μην αναγνωρίζουμε τις γενοκτονίες που έχουμε ψηφίσει εμείς οι ίδιοι, την ίδια στιγμή που εμείς υποτίθεται ότι έχουμε ψηφίσει εδώ, για να καταφέρουμε και τους έξω να αναγνωρίσουν με διεθνή εκστρατεία αυτές τις γενοκτονίες. Θα λέγαμε, δηλαδή, μόνοι μας ότι μέχρι να το αναγνωρίσουν και οι έξω δεν το αναγνωρίζουμε ούτε εμείς εδώ πέρα μέσα που το ψηφίσαμε.

Καταλαβαίνετε ότι αυτό θα ήταν τελείως παράλογο. Άρα έπρεπε να μπει, έπρεπε να γίνει αυτή η διευκρίνιση.

Φυσικά, κύριε Υπουργέ, πρέπει να πω ότι η πρόθεσή σας από την αρχή ήταν να το βάλετε. Όμως, και η αντίδραση των τριάντα οκτώ Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας πιστεύω ότι έπαιξε τον ρόλο της και έπρεπε να γίνει. Θέλαμε να στείλουμε ένα μήνυμα στην ελληνική κοινωνία...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Και στην επιτροπή.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και στην επιτροπή, βεβαίως, ότι δεν πρόκειται να παίξουμε με τη μνήμη των Ελλήνων και να την υποτιμήσουμε καθ' οιονδήποτε τρόπο.

Όμως, ως προς την κ. Ρεπούση, είναι προφανές ότι αν κάναμε το ανάποδο, θα μπαίναμε σε έναν παραλογισμό: Εμείς οι ίδιοι να αναιρούμε αυτά που έχουμε ψηφίσει εδώ πέρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κι εσείς πουλούσατε το βιβλίο του κ. Πλεύρη από το κανάλι σας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όλα τα βιβλιοπωλεία το πουλούσαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ποιος φωνάζει; Παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Καμμία κριτική γι' αυτό δεν θα κάνατε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα με ρωτήστε και θα σας απαντήσω.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Σας ρωτάω τώρα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Στο μικρόφωνο, στη δευτερολογία σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Κουτσούκος, έχει τον λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι τουλάχιστον όποιος από εμάς στην Αίθουσα δηλώνει ότι είναι δημοκρατικός άνθρωπος, δηλαδή σέβεται τις αξίες της δημοκρατίας, τον συνάνθρωπό του, ανεξάρτητα από τη φυλή, τη θρησκεία, τη διαφορετικότητα και τις απόψεις που εκφράζει, δεν μπορεί παρά να αναγνωρίζει την ανάγκη να έχουμε μία νομοθεσία που καταδικάζει τα εγκλήματα που έχουν ρατσιστικό περιεχόμενο, που στρέφονται, δηλαδή, κατά των συνανθρώπων μας με βάση τη διαφορετικότητά τους. Αυτό έχει να κάνει όχι μόνο με τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά και με την τήρηση των στοιχειωδών αρχών της ισονομίας, της ισοπολιτείας και των ίσων δικαιωμάτων.

Απ' αυτήν τη θέση, μία πλευρά μόνο μπορεί να είναι απ' έξω και να διαφωνεί: Η πλευρά των υποστηρικτών της ακραίας βίας, της οργανωμένης βίας, της ιδεολογίας του φασισμού και του ναζισμού. Οι υπόλοιπες δυνάμεις του δημοκρατικού τόξου, με τις διάφορες εκφάνσεις του και της διαφορετικότητας των προσεγγίσεων, δεν μπορεί παρά να αναγνωρίζουν την ανάγκη του να έχουμε μία σύγχρονη και επικαιροποιημένη νομοθεσία, μάλιστα σε μία περίοδο που η όξυνση των προβλημάτων λόγω της οικονομικής κρίσης και η αλλαγή των συνθηκών –βλέπε, δηλαδή, τι γίνεται στον κόσμο γύρω από την Ελλάδα, τα μεταναστευτικά ρεύματα, η κρίση, οι πόλεμοι και η φτώχεια που υπάρχει δίπλα μας– μας φέρνουν στο κέντρο των εξελίξεων και δίνουν άλλοθι σε ορισμένους, αντί να πολεμούν την αιτία των προβλημάτων, να πολεμούν τα θύματα των προβλημάτων, που είναι αυτοί οι άνθρωποι.

Όπως διαπίστωσα, παρακολουθώντας τη συζήτηση, είναι γνωστό ότι στη χώρα μας υπήρχε αντιρατσιστική νομοθεσία. Όμως, τα δεδομένα έχουν αλλάξει. Και επικαιροποίηση χρειάζεται στο ποινικό μέρος και ένα μήνυμα ηχηρό πρέπει να στείλει το ελληνικό Κοινοβούλιο και οι δημοκρατικές δυνάμεις, ότι σε αυτόν εδώ τον τόπο, εδώ που γεννήθηκε η δημοκρατία δεν έχουμε το περιθώριο να επιτρέψουμε τέτοια φαινόμενα ρατσισμού, ξενοφοβίας και πράξεων βίας εναντίον συνανθρώπων μας.

Το γεγονός τώρα ότι αυτό το νομοσχέδιο έχει γνωρίσει μια μεγάλη περιπέτεια –έκανε ειδική αναδρομή ο εισηγητής μας, ο κ. Τριαντάφυλλος, από τον Μιλτιάδη Παπαϊωάννου στον κ. Ρουπακιώτη και στις περιπέτειες που πέρασε για να έρθει εδώ στη Βουλή– δείχνει προφανώς ότι στον πυρήνα του εμπεριέχει και ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές. Αυτό δεν είναι κακό στη δημοκρατία. Και αυτό έρχεται να αποδείξει αυτό που πολλές φορές έχουμε πει ως ΠΑΣΟΚ και θέλω να το επαναλάβω άλλη μια φορά, ότι δηλαδή εμείς, με αίσθημα ευθύνης απέναντι στα προβλήματα της χώρας και στην κρίση που αναγκαστήκαμε να διαχειριστούμε, υποχρεωθήκαμε να συγκυβερνήσουμε με αυτούς που αντιλήφθηκαν –πολύ καθυστερημένα ίσως αλλά αντιλήφθηκαν– το μέγεθος της κρίσης και την ανάγκη συνεννόησης. Αυτό όμως δεν μας οδήγησε στο να υποτάξουμε ιδεολογικές αρχές, με βάση τις οποίες έχουμε πολιτευθεί ως σοσιαλιστές, από την ίδρυσή μας μέχρι και σήμερα. Γι' αυτό βλέπετε ότι όταν η συζήτηση έρχεται σε ζητήματα αξιών, αρχών και ιδεολογιών, εμφανίζονται και αυτές οι διαφορές. Δηλαδή, το μνημονιακό και αντιμνημονιακό τις ισοπεδώνει και είμαστε όλοι αδέρφια, χωρίς ιδεολογικές καταβολές και πολιτικές στοχεύσεις. Όταν όμως μπορούμε στην ουσία των προβλημάτων και ξεδιπλώσουμε τις πολιτικές μας απόψεις, εκεί φαίνονται οι διαφορές.

Εμείς είχαμε πάρει πολλές φορές αυτή την πρωτοβουλία και πιστεύω ότι οι συγκυρίες και οι αγκυλώσεις στο εσωτερικό της συγκυβερνήσεως παράταξης δεν επέτρεψαν να έρθει στη Βουλή. Σήμερα, όμως, θέλουμε να χαιρετίσουμε αυτή την πρωτοβουλία και πιστεύουμε ότι και με τις βελτιώσεις που έγιναν με τη συμβολή του ΠΑΣΟΚ θα έχουμε μια πολύ σύγχρονη νομοθεσία, πέρα από το μήνυμα που στέλνουμε, η οποία θα καλύπτει το σύνολο των εγκλημάτων.

Βεβαίως, έπρεπε να καλύψει και τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τις γενοκτονίες. Εξάλλου, παραβιάζουν ανοιχτές θύρες αυτοί που θέτουν αυτό το ζήτημα, μια και το ΠΑΣΟΚ είναι που με την Κυβέρνησή του και με τη Βουλή στην οποία είχε πλειοψηφία είχε αναγνωρίσει αυτά τα εγκλήματα.

Επειδή ο εισηγητής μας έκανε μια πολύ εμπεριστατωμένη και αναλυτική εισήγηση, μια και έχει δουλέψει πολύ συστηματικά πάνω στο θέμα και στην Ελλάδα και εκεί που μας εκπροσωπεί, στο Συμβούλιο της Ευρώπης, δεν θέλω να περιπλολογήσω, με κίνδυνο να μειώσω και τη σημασία της εισήγησής του πάνω στην ανάγκη, το περιεχόμενο και τους στόχους αυτού του νομοσχεδίου. Θέλω να κάνω όμως δύο βασικές παρατηρήσεις.

Αγαπητοί συνάδελφοι –αναφέρομαι τώρα και στον κ. Δρίτσα, αλλά την προηγούμενη φορά που χρησιμοποίησα το όνομά του πήρε τον λόγο επί προσωπικού. Δεν θέλω να πάρει τον λόγο επί προσωπικού. Είναι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Εάν, όπως είπαν κάποιοι ομιλητές και από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, υπήρχε κάλυψη από τον προηγούμενο νόμο του 1979, δεν θα είχαν προστρέξει οι συνάδελφοι, είτε να στείλουν επιστολή για να έρθει το νομοσχέδιο Ρουπακιώτη στη Βουλή είτε να καταθέσουν αντιρατσιστικό –και αναφέρομαι στους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ.

Η δεύτερη παρατήρησή μου είναι ότι σε σχέση με τους φόβους για το άρθρο 2, που τους άκουσα κυρίως από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, είμαι ο τελευταίος που θα επιδίωκα να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο θα τιμωρούσε την έκφραση της γνώμης.

Όπως εξηγήθηκε, όμως και από τον εισηγητή μας και από τον κύριο Υπουργό, το άρθρο 2 βάζει σωρευτικά προϋποθέσεις, δηλαδή ότι δεν είναι μόνο η έκφραση της γνώμης με την επιδοκίμηση ενός εγκλήματος, ενός ολοκαυτώματος, είναι η πρόθεση, είναι ότι πρέπει να στρέφεται κατά ομάδας συγκεκριμένης, είναι ότι πρέπει να έχει ως στόχο να υποκινήσει τη βία. Άρα, οι τέσσε-

ρις αυτές σωρευτικές προϋποθέσεις είναι φανερό ότι μπορούν να διασκεδάσουν την εντύπωση που επιχειρούν να δημιουργήσουν αυτοί που αρνούνται την ψήφιση του συγκεκριμένου άρθρου 2.

Εξάλλου, θα χρησιμοποιήσω ξανά το επιχείρημα του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος αναλύοντας το άρθρο 1 και το γεγονός ότι οι διατάξεις του είναι τόσο ελαστικές που δεν θα δικαστεί κανένας, διότι έχουν σωρευτικές προϋποθέσεις, επιχειρηματολόγησε για το γεγονός ότι αυτό δεν είναι ένα αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, είναι μία soft εκδοχή που μπορεί να στέλνει ένα μήνυμα, αλλά δεν μας καλύπτει.

Αν, αγαπητοί συνάδελφοι, με βάση το άρθρο 1 και τις σωρευτικές προϋποθέσεις δεν μπορεί να καταδικαστεί κανένας, γιατί με βάση το άρθρο 2 και τις πιο συγκεκριμένες σωρευτικές προϋποθέσεις που βάζει θα δικαστεί ή θα καταδικαστεί κάποιος επειδή υποστηρίζει μία πολιτική άποψη και μία ιδεολογική τοποθέτηση;

Νομίζω ότι υπάρχει μία αντίφαση και κατά συνέπεια δεν στέκουν τα επιχειρήματα που έχουν αναπτυχθεί.

Αγαπητοί συνάδελφοι, για την οικονομία του χρόνου και σεβόμενος και την παράκληση των υπολοίπων Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, αλλά και των συναδέλφων, μια και έχουμε περιορισμένο χρόνο στη διάθεσή μας, εγώ εδώ θέλω να τελειώσω αυτήν τη σύντομη παρέμβαση. Αν μέχρι την Παρασκευή υπάρχουν βελτιώσεις που θα μπορούσαν να συμβάλουν στην καλύτερη διατύπωση ορισμένων διατάξεων του νομοσχεδίου -παρά το γεγονός ότι έχει γίνει εμπειριστατωμένη συζήτηση και στην επιτροπή και εμείς είχαμε μία ιδιαίτερη συμβολή με τον εισηγητή μας κ. Τριαντάφυλλο, το οποίο είπα νωρίτερα- εγώ δεν θα είχα καμία αντίρρηση να γίνουν αποδεκτές.

Κάποια στιγμή -και θέλω να τελειώσω με τούτο- πρέπει να λύσουμε -και μπορεί να μην το κάνουμε σε αυτό το νομοσχέδιο- το ζήτημα μιας αστικού τύπου συμβατικής σχέσης μεταξύ ανθρώπων, που ανήκουν στο ίδιο φύλο και θέλουν να συμβιώσουν. Δεν μπορεί αυτό να μένει κενό στο Δίκαιό μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Κουτσούκο.

Ο κ. Γαβριήλ Αβραμίδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, έχει τον λόγο.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα πριν ξεκινήσω να βοηθήσω να διορθωθεί μία παρεμπιπτούσα διατύπωση του κυρίου Υπουργού. Μίλησε για μουσουλμανικό κόμμα, για το Κόμμα του Νετζμετίν Ερμπακάν, το Κόμμα Ευημερίας. Προφανώς, δεν υπάρχει μουσουλμανικό κόμμα, όπως δεν υπάρχει και χριστιανικό κόμμα, γιατί το ισλάμ και ο μουσουλμανισμός είναι θρησκεία. Υπάρχει ισλαμιστικό κόμμα.

Θέλω να παρατηρήσω πως περισσεύει η υποκρισία, διότι από τη μια έρχεται και έχει ενδιαφέροντα σημεία το θέμα για το ρατσισμό, για τις ποινικές συνέπειες, αλλά από την άλλη φαίνεται η Κυβέρνηση -τουλάχιστον με τον τρόπο που εκδηλώνει τη συμπαράστασή της και τη στάση της στην Ουκρανία- να πηγαίνει χέρι-χέρι με τους Ουκρανούς νεοναζί, να δίνει το χέρι ουσιαστικά η ελληνική Κυβέρνηση διά του Υπουργού Εξωτερικών στις ακραίες εκφάνσεις της πολιτικής εκεί, στο Κόμμα Σβόμποντα, ένα ακροδεξιό κόμμα, γνωστό για την ταυτότητά του ή ακόμα και να σιωπά για το ομότιμο πολιτικό μόρφωμα εκεί, το ακραίο, το νεοναζιστικό του Δυτικού Τομέα, του Pravy Sector, του οποίου τις συνέπειες και την εγκληματική συμπεριφορά γνωρίζουν και οι Έλληνες, η ελληνική μειονότητα στην Ανατολική Ουκρανία.

Χαιρόμαστε που ο Υπουργός εδέησε να συμπεριλάβει, χωρίς έστω αναφορά -που αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο θα συζητήσουμε, θα τονίσουμε- και τις γενοκτονίες τις οποίες αναγνώρισε ομόφωνα η Βουλή των Ελλήνων.

Θα ήθελα να πω πως για εμάς βεβαίως υπάρχει ζήτημα. Βεβαίως και δεν επιδιώκουμε την ποινικοποίηση της άλλης άποψης. Είναι σαφές αυτό. Όμως, επίσης, δεν δεχόμαστε να διακρίνονται οι ταυτότητες των γενοκτονιών σε πρώτη και δεύτερη κατηγορία.

Κύριε Υπουργέ, η αναφορά του Ολοκαυτώματος υπονοεί και την αναφορά της γενοκτονίας των Ελλήνων της Ανατολής,

του Πόντου, της Ιωνίας, της Θράκης. Πέρα από τη 19η Μαΐου που καθιερώθηκε το 1994 ως Ημέρα Μνήμης για τους Έλληνες του Πόντου, την 14^η Σεπτεμβρίου που καθιερώθηκε το 1998 ως Ημέρα Μνήμης για τους Έλληνες της Ιωνίας, της Μικράς Ασίας και την 24^η Απριλίου του 1996 για τους Αρμένιους, που μαζί με τους Ασσυροχαλδαίους υπέστησαν τα ίδια με τους Έλληνες, όλοι αυτοί οι χριστιανικοί λαοί, υπάρχει και η διάσταση που είναι ένα ζήτημα ενσωμάτωσης και ενοποίησης από τη Βουλή των Ελλήνων της 9ης Απριλίου που είναι Ημέρα Μνήμης για τους Έλληνες της Ανατολικής Θράκης. Κάποια στιγμή -και το έχουμε θέσει εδώ στην Ολομέλεια με αφορμή τις ημέρες μνήμης και τη δυνατότητα που είχαμε να μιλήσουμε- θα πρέπει να υπάρξει η ενοποίηση του ζητήματος αυτού.

Η γενοκτονία των Ελλήνων της Ανατολής -επειδή εκφράστηκαν αμφισβητήσεις, ειπώθηκε ο όρος «τραγωδία» από τη μεριά των συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ και εκφράστηκε και συμπάθεια, φαίνεται δηλαδή να μην θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ να χρησιμοποιεί τον όρο «γενοκτονία»- του Πόντου, της Ιωνίας, της Ανατολικής Θράκης ο οποίος είναι επιστημονικά τεκμηριωμένος. Αναφέρθηκε και ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Κακλαμάνης, στον τόμο που έχει εκδοθεί εδώ με τα ντοκουμέντα της γενοκτονίας. Είναι πρόβλημα ότι εξαντλήθηκε και θα πρέπει κάποιος συνάδελφος, αφού επανεκδοθεί, να τον πάρουν για να τον μελετήσουν.

Επίσης, έχει αναγνωριστεί το έγκλημα αυτό σε βάρος των Ελλήνων του Πόντου, της Ανατολής, των χριστιανικών λαών, από τη Διεθνή Ένωση των Μελετητών των Γενοκτονιών. Να θυμίσω εδώ ότι στη γείτονα χώρα υπάρχουν πολλοί δημοκράτες και αριστεροί οι οποίοι γράφουν πλέον για το έγκλημα της γενοκτονίας. Πρέπει να τα πούμε αυτά εδώ. Να θυμίσω -για τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ- ότι στην εφημερίδα «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» της 19ης Μαΐου του 2013, ετεπειδική έκδοση, κυκλοφόρησε ένας τόμος με τίτλο: «Από την οθωμανική αυτοκρατορία στο έθνος-κράτος, 1908-1923. Η Γενοκτονία στην Ανατολή», στον οποίο συμπεριελήφθησαν άρθρα σημαντικών Τούρκων αντιεθνικιστών ιστορικών και κοινωνικών επιστημόνων. Κάποια από αυτά είχαν δημοσιευτεί στην εφημερίδα «Δρόμος της Αριστεράς» -είναι του δικού σας χώρου-, όπως του Τανέρ Ακτσάμ, του Φικρέτ Μπασκαγιά, του Αχμέτ Οράλ, του Ντογάν Ακανλί, του Αττίλα Τουιγκάν, του Περβίν Ερμπιλ, και κάποια για πρώτη φορά, όπως του Φουάτ Ντουντάρ, του Μεχμέτ Ακινόλ, του Ισμαήλ Μπεσικτζί, του Σαϊτ Τσετίνόγλου, του Σιμπέλ Οζμποντάν. Παρουσιάστηκαν, επίσης, οι απόψεις της Αϊσέ Χουρ και του Χαλίλ Μπερκτάι. Στην Τουρκία, λοιπόν, σήμερα μιλούν διανοητές και για τη γενοκτονία των Αρμενίων, των Ασσυροχαλδαίων και των Ελλήνων. Εδώ να θυμίσω ότι αυτό που συμβαίνει σήμερα στο Ιράκ είναι η δεύτερη φάση της γενοκτονίας για τους Ασσυροχαλδαίους χριστιανούς, που βρίσκονται εκεί είτε για τους Γεζίτες.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά τα σημειώματα με τα ονόματα των Τούρκων διανοητών, διότι νομίζω ότι είναι ενδιαφέρον, για να μην αγνοούν κάποιοι την πραγματική ιστορική αλήθεια όπως καταγράφηκε πολιτικά με ομόφωνες αποφάσεις στη Βουλή των Ελλήνων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γαβριήλ Αβραμίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Να μη θεωρήσει κανείς ότι η ονομαστική αναφορά των γενοκτονιών των Ελλήνων της Ανατολής, όπως και των Αρμενίων, θα ενοχλήσει τη γείτονα χώρα. Ελπίζω να μην υπάρχει αυτή η φοβία.

Θέλω να πω εδώ ότι και από το σημερινό ηγέτη της Τουρκίας έχει εκφραστεί κριτική για τα εγκλήματα του παρελθόντος, με το δικό του τρόπο. Μάλιστα, ο κ. Ερντογάν τότε δέχθηκε κριτική και επίθεση από τους Τούρκους Γκρίζους Λύκους.

Τότε, στο συνέδριο του κυβερνώντος κόμματος της Τουρκίας, στο Ντουτζέ της Τουρκίας, ο τότε Πρωθυπουργός, ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν είπε πράγματα που ο τουρκικός Τύπος -οι εφημερίδες «VATAN», «HURRIYET» και «RADIKAL» τα χαρακτήρισε ως ιστορική αυτοκριτική.

Τι είπε, λοιπόν, μεταξύ άλλων τότε; «Επί χρόνια στη χώρα αυτή έγιναν κάποια πράγματα, εκδιώχθηκαν όσοι είχαν διαφορετική εθνική ταυτότητα. Μήπως βγήκαμε κερδισμένοι; Θα πρέπει να

το σκεφτούμε, αλλά κανείς δεν κάθισε να σκεφτεί με ψυχραιμία. Αυτό στην πραγματικότητα ήταν αποτέλεσμα φασιστοειδούς αντιλήψης. Στο λάθος αυτό ορισμένες φορές υποπέσαμε και εμείς –λέει ο τότε Πρωθυπουργός της Τουρκίας– όταν όμως σκέφτεται κανείς με ψυχραιμία, αντιλαμβάνεται και λέει τι λάθη κάναμε».

Κάποιοι, λοιπόν, αμφισβητούν αυτά τα εγκλήματα που έγιναν και διστάζουν να τα ονομάσουν γενοκτονία, να τα πουν τραγωδία, να μην πουν «εδώ είναι υπόθεση γνώμης» κ.ο.κ..

Καταθέτω για τα Πρακτικά την τοποθέτηση του κ. Ερντογάν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γαβριήλ Αβραμίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν μπορείτε κάποιοι να διαχωρίζετε το Ολοκαύτωμα των Εβραίων, το οποίο βεβαίως είναι παγκόσμια αποδεκτό, από αυτό που ονόμασε ο ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου της Βιέννης κ. Πολυχρόνης Ενεπεκίδης για την γενοκτονία στην Ανατολή ως Άουσβιτς εν ροή, διότι ήταν διαφορετικό το σύστημα και ο τρόπος εκτέλεσης.

Οι διώξεις των μειονοτήτων στην Τουρκία είναι αναγνωρισμένες και εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, θεωρούμε ότι θα πρέπει να υπάρξει καθαρά αυτή η ονομαστική αναφορά.

Θέλω να έρθω για λίγο στο άρθρο 2, για το οποίο έγινε μεγάλη συζήτηση. Υπάρχουν διαφορετικές γνώμες ως προς τα εγκλήματα του ναζισμού. Πρόδρομος του ναζισμού είναι ο κεμαλισμός, οι Νεότουρκοι και ο Κεμάλ. Αν, λοιπόν, δεν γίνει αναφορά, ίσως κάποιοι στη χώρα μας να θέλουν να κάνουν μνημεία στη χώρα μας για τον Κεμάλ, θεωρώντας ότι είναι ένας μεγάλος ηγέτης.

Πρέπει εδώ να θυμίσω ότι ένας συμπατριώτης μας, ο Μιχάλης Χαραλαμπίδης πρότεινε και το προτείνει επανειλημμένως να καθιερωθεί ευρωπαϊκή ημέρα θυμάτων του κεμαλισμού.

Ελπίζω πως η τοποθέτηση αυτή από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ έχει να κάνει μόνο με μία στάση προσέγγισης σε πολιτικά στελέχη που ενδεχομένως να είναι αύριο στα ψηφοδέλτιά του και δεν έχει να κάνει με μία αμφισβήτηση επί της ουσίας των νομοθετημάτων του Ελληνικού Κοινοβουλίου για την ημέρα μνήμης.

Δεν μπορώ δηλαδή να διανοηθώ, κύριε Αμανατίδη, ότι θα υπάρχουν στελέχη στο ΣΥΡΙΖΑ που θα ζητήσουν, αν αύριο ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πλειοψηφία, να υπάρξει αναθεώρηση αυτών των ομόφωνων αποφάσεων του Ελληνικού Κοινοβουλίου για την ημέρα μνήμης. Ξέρετε ότι αυτό μας ανησυχεί πάρα πολύ πολιτικά.

Να θυμίσω πως όταν υπήρχε το ζήτημα με τον αναθεωρητισμό της ιστορίας από την κ. Ρεπούση, ήταν αντίθετο και το ΚΚΕ για τους δικούς του λόγους και με το δικό του σκεπτικό. Τότε ο κ. Αλαβάνος μίλησε για παππάδες με κόκκινα ράσα. Ο κ. Λαφαζάνης ήταν αντίθετος. Εξέφρασε μία κριτική στην ρεπούσια αντίληψη της ιστορίας.

Εμείς λοιπόν, θεωρούμε ότι στο νομοθέτημα που έρχεται σήμερα πρέπει να γίνει αποσαφήνιση στην αναφορά των γενοκτονιών της Ανατολής, των Ελλήνων και των Αρμενίων. Πρέπει να γίνει πλήρης αναφορά. Να θυμίσω ότι ο Χίτλερ είχε πει τότε το περιβόητο «Ποιος θυμάται τους Αρμένιους;». «Νομιμοποιήθηκε» -εντός εισαγωγικών- ιστορικά για να το κάνει στη βάση της μη καταδίκης τότε.

Και κλείνω με το εξής: Θεωρώ ότι θα είναι ένα από τα τελευταία νομοθετήματα της Κυβέρνησης αυτό το οποίο φέρνει, γιατί ουσιαστικά μετά τις ευρωεκλογές, με το εξαιρετικά χαμηλό ποσοστό που πήραν τα κόμματα της συγκυβέρνησης, δεν υπάρχει πολιτική νομιμοποίηση.

Η ελληνική κοινωνία πληρώνει το κόστος μίας πολιτικής που επιβάλλει η τρόικα, με έξι χιλιάδες θύματα που έχουν αυτοκτονήσει από τα αποτελέσματα της κρίσης, με ενάμιση με δύο εκατομμύρια ανέργους και με ανθρώπους που είναι σε απόγνωση.

Και κλείνω με το εξής: Κορυφαία διάκριση είναι, κύριοι της Κυβέρνησης και συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, αυτό που έκανε, με ταξύ άλλων, η Βουλή των Ελλήνων με το μνημόνιο, το μεσοπρόθεσμο, το ν. 4093 του Νοεμβρίου του 2012 στους ομογενείς από την Πρώην Σοβιετική Ένωση, τη Βόρειο Ήπειρο, την Κωνσταντινούπολη και σε άλλους συμπατριώτες μας Ελλαδίτες, να στερηθούν το μοναδικό πόρο επιβίωσης, ένα ελάχιστο εισόδημα, τη σύνταξη του ΟΓΑ. Πρόκειται για ανθρώπους που τους

οδηγήσατε σε θάνατο, απελπισία και τους εξαπατήσατε προεκλογικά, τρεις ημέρες πριν από τις εκλογές, με δηλώσεις του κ. Βεργίνη, του διοικητή του ΟΓΑ, ότι από 1^η Ιουνίου θα επανέλθουν οι συντάξεις αυτές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, τον λόγο θα ήθελα, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Δρίτσε, έχετε δύο λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Θα προσπαθήσω για ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Για ένα θα ήταν καλύτερα. Επί του θέματος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Οφείλω να παρέμβω, γιατί δεν κατανοώ ειλικρινά πώς μία ομιλία που κράτησε δεκατέσσερα λεπτά αναλύθηκε από τον συνάδελφο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο των Ανεξάρτητων Ελλήνων, κ. Αβραμίδα, κατά τα τρία τέταρτα περίπου, στο ΣΥΡΙΖΑ. Ειλικρινά, δεν καταλαβαίνω. Τη θεωρώ όμως ως μία πρόκληση τουλάχιστον για μία απάντηση. Από πού προέκυψε αυτή η ευαισθησία του κ. Αβραμίδα δεν το κατανοώ.

Δεν έθεσε θέμα ο ΣΥΡΙΖΑ πουθενά. Υπάρχει το ψήφισμα του 1994. Δεν θέσαμε θέμα αμφισβήτησής του. Στις εκδηλώσεις μνήμης, όπου γίνονται στην Ελλάδα, ο ΣΥΡΙΖΑ συμμετέχει και τιμά τη μνήμη των θυμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το θέμα που θέτει ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το άρθρο 2 και η ισχυρή πιθανότητα το άρθρο 2 να οδηγήσει σε ποινικοποίηση, πραγματικά, της αντίθετης γνώμης. Και μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, παρά το ψήφισμα και παρά το οτιδήποτε, δικαιούται κάθε Βουλευτής να έχει τη μία ή την άλλη γνώμη για το αν την ονομάζει γενοκτονία ή εθνοκάθαρση ή οπωσδήποτε αλλιώς.

Ποιο είναι το ζήτημα; Η τιμή στα θύματα του ελληνισμού, η τιμή στα θύματα των Ποντίων αδελφών, η στήριξη αυτής της μνήμης, ώστε να μην επαναληφθούν ποτέ τέτοιου είδους θλιβερά γεγονότα στην περιοχή του Πόντου, στην περιοχή της τουρκικής επικράτειας, στην περιοχή των Βαλκανίων, σε οποιαδήποτε περιοχή του κόσμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Και η θέση του ΣΥΡΙΖΑ επ' αυτού είναι σαφέστατη. Καμμία παρερμηνεία δεν μπορεί να υπάρξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, τον λόγο παρακαλώ για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Αβραμίδα, απαντήστε κι εσείς.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Εγώ είχα ακούσει πολύ προσεκτικά την επισημότητα του ΣΥΡΙΖΑ να λέει ότι οι υποθέσεις των γενοκτονιών των Ελλήνων του Πόντου και της Μικράς Ασίας χρήζουν επισημονικής έρευνας, είναι προς επιστημονική διερεύνηση. Είναι εντελώς διαφορετικό αυτό το οποίο επώθηκε από αυτό που λέει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Και ξεκαθάρισα ότι από τη στιγμή που σήμερα διανοητές στην Τουρκία, αριστεροί δημοκράτες, χρησιμοποιούν τον όρο «γενοκτονία», είναι απαράδεκτο κάποιοι εδώ από το ΣΥΡΙΖΑ να μην τολμούν να χρησιμοποιήσουν τον σωστό όρο «γενοκτονία» και να μιλούν για εθνοκάθαρση ή τραγωδία.

Ευχαριστώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, τον λόγο θα ήθελα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Δρίτσα, δώστε μία απάντηση, αλλά παρακαλώ σύντομη, για να προχωρήσουμε σε άλλους συναδέλφους.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν είναι η κυρία Κατριβάνου εδώ να απαντήσει...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Μίας και μιλάμε για αντιρατσιστικό νομοσχέδιο και παραβιάζουμε τον χρόνο, θα μείνουν λίγα λεπτά για τους ανεξάρτητους;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Μην καθυστερείτε. Δεν θα προλάβετε. Ναι, δεν υπάρχει ρατσισμός, αλίμονο.

Τη διαδικασία ακολουθούμε. Σας παρακαλώ, κύριε Καπερνάρο. Αλίμονο αν υπάρχει ρατσισμός εδώ μέσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν είναι η κ. Κατριβάνου εδώ να απαντήσει, αλλά η κ. Κατριβάνου έθεσε το ίδιο θέμα που έθεσα κι εγώ. Κανένα άλλο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Αρτέμιος Ματθαίου έχει τον λόγο.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα αρχικά να κάνω κάποιες απαραίτητες διευκρινίσεις που έχουν να κάνουν περισσότερο με το τυπικό σκέλος της όλης διαδικασίας και αργότερα θα τοποθετηθώ επί του προς συζήτηση νομοσχεδίου, του φερόμενου και περιβόητου ως αντιρατσιστικού. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει δεχθεί αλλεπάλληλες αναβολές, τρεις κατά σειρά. Ήδη ξεκίνησε το 2011 η πρώτη προσπάθεια να εισαχθεί προς συζήτηση στη Βουλή για να έρθει τρία χρόνια μετά με τη σημερινή, την παρούσα μορφή σε ένα Θερινό Τμήμα της Βουλής. Οι προφάσεις και οι δικαιολογίες που επικαλέστηκε η τότε Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και αργότερα, η συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ ήταν ότι θα έπρεπε να γίνουν κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις, να διορθωθούν κάποιες λεπτομέρειες, να απαλειφθούν κάποια χωρία, να γίνουν προσθήκες σε κάποια άλλα, για να έρθει σήμερα ένα νομοσχέδιο του οποίου η φιλοσοφία είναι ακριβώς ίδια με την αρχική, γεγονός που αποδεικνύει ότι δεν υπήρχε καμμία αλλαγή ως προς το ζητούμενο.

Αντιθέτως, αποδεικνύει το γεγονός ότι υπήρξαν συγκεκριμένες ασφυκτικές πολιτικές πιέσεις από ξένα κέντρα εξουσίας, τα οποία θέλουν να επιβάλουν την ψήφιση ενός νομοσχεδίου άρον-άρον, με οποιαδήποτε μορφή, μόνο και μόνο για να καταπολεμηθεί με έναν ακόμη τρόπο η Χρυσή Αυγή. Αυτό δεν είναι δική μου δικαιολογία. Υπάρχει καθεστωτικό βήμα, καθεστωτική φυλάδα η οποία παραδέχεται ωμά ότι, πράγματι, σιωνιστικά κέντρα με τα οποία ο Σαμαράς έχει στενές σχέσεις απαιτούν την άμεση ψήφιση ενός αντιρατσιστικού νομοσχεδίου με οποιαδήποτε, επαναλαμβάνω, μορφή. Το γεγονός ότι συζητάτε ένα τόσο σημαντικό, όπως μας λέτε -και πράγματι είναι- νομοσχέδιο σε Θερινό Τμήμα και όχι στην Ολομέλεια δείχνει και την ανυπομονησία σας.

Με λίγα λόγια, ο Σαμαράς έχει καταντήσει συνοδοιπόρος του Βενιζέλου, η Νέα Δημοκρατία έχει καταντήσει συνοδοιπόρος του κλεφτοπασόκ, μόνο και μόνο για να παραμείνουν λίγους ακόμα μήνες στην εξουσία, με αντάλλαγμα να καταστραφεί η χώρα.

Θέλω, επίσης, να κάνω και μια άλλη διευκρίνιση, διότι η σημερινή μου ομιλία είναι η πρώτη μετά την προφυλάκισή μου και την αποφυλάκισή μου. Είναι είδηση η οποία θάφτηκε επιμελώς από τους βαρόνους των μέσων μαζικής ενημέρωσης μόνο και μόνο για να μην υπάρξει θετικό αντίκτυπο στην κοινή γνώμη και δημιουργηθούν κάποια ερωτηματικά για το πώς εγώ, όπως και πολλοί άλλοι υπάλληλοι, κατηγορούμενοι και έγκλειστοι, ως μέλος εγκληματικής οργάνωσης κυκλοφορούμε ελεύθεροι. Προφανώς, δεν έπρεσαν τα γνωστά τηλέφωνα σε δικαστικές αρχές και σε δικαστικούς κύκλους για να παραμείνουν παράνομα έγκλειστοι, όπως, καθ' ομολογία δική σας, καθ' ομολογία του Πρωθυπουργού, κάνατε σε άλλες περιπτώσεις, του Αρχηγού και υπόλοιπων Βουλευτών.

Το γεγονός, λοιπόν, ότι μιλάω με διπλή ιδιότητα σήμερα εδώ πέρα, από τη μία, ως Αναπληρωτής Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και από την άλλη, ως ένας από τους δεκάδες διευθυντές εγκληματικής οργάνωσης, αποδεικνύει την ύπαρξη ρατσισμού.

Με αφορμή αυτό που είπε προηγουμένως η κυρία Πρόεδρος, ότι σε αυτήν εδώ την Αίθουσα δεν υπάρχει ρατσισμός, καταγγέλλω ότι εγώ ο ίδιος έπεσα θύμα πολιτικού ρατσισμού, διότι κατά την ανακριτική διαδικασία στα τέλη Ιουνίου το πρώτο πράγμα που ρωτήθηκα ήταν σε πιο κόμμα ανήκω. Όταν είπα ότι ανήκω στη Χρυσή Αυγή, μου είπαν: «Ωραία, είσαι εγκληματίας, μπαίνεις στη φυλακή». Δεν απολογήθηκα ούτε για πράξεις, δεν απολογήθηκα για καμμία ποινικά κολάσιμη πράξη, το όνομά μου δεν υπήρχε πουθενά στη δικογραφία και όμως, βρέθηκα στη φυλακή, διότι υπήρχε πολιτικός ρατσισμός, διότι κατόπιν εντολών δικών σας, του Πρωθυπουργού, του Δένδια και άλλων Υπουργών της συγκυβέρνησης έλεγε ότι όποιος ανήκει στη Χρυσή Αυγή

είναι μέλος εγκληματικής οργάνωσης.

Επιπλέον, τα δικαιολογητικά που έφεραν οι δικαστικές αρχές σε απορρίπτει προσφυγών έγκλειστων Βουλευτών αποδεικνύουν την ύπαρξη αυτού εδώ του ρατσισμού. Για παράδειγμα, κάποιος Βουλευτής κάνει αίτημα να αποφυλακιστεί για τους δικούς του λόγους που επικαλείται με νομικά έγγραφα και η απάντηση που έρχεται από τον αρμόδιο εισαγγελέα είναι: «Βρέθηκε ένα βιβλίο στη βιβλιοθήκη σου που δεν συνάδει με την κυρίαρχη ιδεολογία των ημερών μας και πρέπει να παραμείνεις έγκλειστος».

Είναι πολλά τέτοια φαινόμενα, είναι πολλά τέτοια παραδείγματα. Δεν αξίζει να επεκταθώ παραπάνω.

Ας έρθουμε, όμως, στο νομοσχέδιο, του οποίου τα χαρακτηριστικά είναι πάρα πολύ συγκεκριμένα και για ακόμη μια φορά αποδεικνύεται με ποιο τρόπο νομοθετεί η Κυβέρνηση, όχι μόνο το δικό σας Υπουργείο, το Υπουργείο Δικαιοσύνης -το οποίο μόνο δικαιοσύνης δεν είναι- αλλά και το Υπουργείο Οικονομικών και άλλα Υπουργεία, τα οποία νομοθετούν σε εντελώς αντίθετη κατεύθυνση από αυτή που επιτάσσει το εθνικό συμφέρον. Αυτό, γιατί μας λέτε ότι με ένα τέτοιο νομοσχέδιο η Ελλάδα θα ρακίζει τη δημοκρατία της, η Ελλάδα εκσυγχρονίζεται, η Ελλάδα αποκτά νέες θεσμικές ιδιότητες, διότι υιοθετεί έναν αντιρατσιστικό νόμο, που άλλες ευρωπαϊκές χώρες εδώ και χρόνια έχουν υιοθετήσει. Παράλληλα, λέτε ότι έτσι υπερασπιζόμαστε κάποια συγκεκριμένα πάγια χαρακτηριστικά της δημοκρατίας, όπως τη λαϊκή κυριαρχία, όπως το Σύνταγμα κ.ο.κ..

Με την περίπτωση, λοιπόν, της Χρυσής Αυγής, που καταστρατηγήσατε το Σύνταγμα, που εξευτελίσατε κάθε έννοια νομιμότητας και θεσμών, που διαγράψατε τη λαϊκή κυριαρχία, κάνοντας το Κοινοβούλιο να λειτουργεί με διακόσιους ενενήντα δύο Βουλευτές αντί για τριακόσιους, αποδεικνύεται ότι μόνο δημοκρατική δεν είναι αυτή η χώρα.

Επιπλέον, το να συμπεριφέρεστε σε εν ενεργεία Βουλευτές που δεν έχουν απωλέσει καν τα πολιτικά τους δικαιώματα, χειρότερα, σε σύγκριση με αλλοδαπούς που κρατούνται στα κέντρα κράτησης λαθρομεταναστών οπούδήποτε στην Ελλάδα, αποδεικνύει το δικό σας ρατσισμό εις βάρος της Χρυσής Αυγής. Το ίδιο συμβαίνει με την περίπτωση των ψηφοφόρων. Άλλοτε είναι καλοί, όταν ψηφίζουν τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και άλλοτε είναι αμόρφωτοι, ηλίθιοι, νεοναζί, παραπλανημένοι, όταν στηρίζουν τη Χρυσή Αυγή.

Ας αναφερθούμε τώρα στο ζητούμενο. Το γεγονός ότι πολλοί εδώ μέσα παραδέχθηκαν ότι ποινικοποιείται η έκφραση, ποινικοποιείται ο λόγος, το αρχικό στάδιο και μετέπειτα το αν υπάρξει κάποια πράξη, αποδεικνύει το μέγεθος της υποκρισίας και του πανικού, στα οποία έχει περιπέσει η συγκυβέρνηση, διότι αφ' ενός, όταν μιλάμε για ποινικοποίηση ιδεών και δεν έχουμε πράξεις, μιλάμε για μία υποκειμενική κατάσταση κατά την οποία οποιονδήποτε δικαστής μπορεί να καταδικάσει τον οποιονδήποτε, επειδή υπάρχει ασάφεια και αοριστία στις έννοιες. Φέρτε τους πιο εγκριτικούς νομικούς της Ελλάδας να μας εξηγήσουν τι σημαίνει εχθροπάθεια, μισαλλοδοξία ή ρατσισμός. Είναι καθαρά υποκειμενικές έννοιες. Αν μη τι άλλο, αν είναι δυνατόν μία ευνομούμενη πολιτεία, όπως υποτίθεται ότι είναι η Ελλάδα, να νομοθετεί για ιδέες και γνώμες και όχι για πράξεις! Αυτό δείχνει σε πόσο λανθασμένη κατεύθυνση κινείται το εν λόγω νομοσχέδιο.

Μίλησα προηγουμένως για αναβολές. Είναι εύλογο γιατί είχαμε αναβολές. Επαναφέροντας αυτό το ζήτημα, σήμερα μία εφημερίδα είπε ότι τα σιωνιστικά λόμπυ -ο- αυτά που πηγαίνει ο Σαμαράς και έλεγε «όταν γυρίσω στην Ελλάδα, θα τελειώσω με τη Χρυσή Αυγή, θα τους ξεριζώσω και θα τους λιώσω»- είπαν «πρέπει να κάνετε ό,τι περνά από το χέρι σας, για να ξεμπερδέυετε με το φαινόμενο της Χρυσής Αυγής». Δεν είναι η αύξηση του ρατσισμού ούτε η αύξηση της μισαλλοδοξίας ούτε τα ανύπαρκτα ρατσιστικά εγκλήματα. Είναι το γεγονός ότι απειλείσθε από το νόμιμο πολιτικό αγώνα του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, ο οποίος, παρά τις παράνομες διώξεις που κρατούν εδώ και ένα χρόνο, συνεχίζει την ανοδική του πορεία σε εκλογικό επίπεδο.

Θα πρέπει, λοιπόν, να δώσουμε ιδιαίτερη σημασία στο γεγονός ότι αντιμετωπίζουμε μ' αυτή τη φιλοσοφία προβλήματα σε δύο άξονες -και το ποινικό, αλλά και το εθνικό-ιστορικό- διότι εδώ

όλοι μιλάτε για την άρνηση των ολοκαυτωμάτων, για την υποβάθμιση των γενοκτονιών, κ.ο.κ.. Το κυρίαρχο στοιχείο της δικής σας ερμηνείας αυτού του φαινομένου είναι ένα αίσθημα το οποίο καταγράφεται και εκλογικά ψηφίζοντας Χρυσή Αυγή και αφορά τον εθνικισμό, τον υπερεθνικισμό, τη μισαλλοδοξία και το αίσθημα μεγαλειότητας και προσβολής απέναντι σε άλλους λαούς.

Βέβαια, είναι υποκριτικό να αποστρέφεται τον ελληνικό εθνικισμό –τον καλώς εννοούμενο εθνικισμό και όχι τα καραγκιοζιλίκια που διαδίδουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης- αλλά να χειροκροτάς τον εθνικισμό άλλων. Για παράδειγμα, πηγαίνει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης στην Ουκρανία και έχει βγει φωτογραφία ο άλλος να χαιρετά ναζιστικά και να του κάνει χειραψίες. Για παράδειγμα, υπάρχουν εδώ κόμματα στα οποία συμμετέχουν Τούρκοι Βουλευτές, που κατά δική τους ομολογία έχουν βγει φωτογραφία με παράγοντες των Γκρίζων Λύκων στη Θράκη, οι οποίοι μιλούν για άμεση απόσχιση της Θράκης από τον εθνικό κορμό και για ενσωμάτωση στην Τουρκία.

Αυτός ο εθνικισμός των Τούρκων, ο εθνικισμός των Αλβανών για την Τσαμουριά και τη Βόρεια Ήπειρο, των Σκοπιανών για το Μακεδονικό, των Τούρκων για την Κύπρο και το Αιγαίο, δεν σας ενοχλεί; Δεν θα τον καταδικάσετε; Άλλωστε, τι να καταδικάσετε;

Κύριε Γεωργιάδη, δεν είναι άποψη της κ. Ρεπούση, αλλά επίσημη κρατική συνταγή προς τους παίδες που πηγαίνουν να μάθουν ελληνική ιστορία. Εσείς εκδώσατε το ανθελληνικό βιβλίο της Ρεπούση που έλεγε για «συνωτισμό στη Σμύρνη». Φυσικά, αντιληφθείτε πόσο διαφορετικά είναι τα πράγματα, όταν ένας Βουλευτής που ανήκει στην Αριστερά μιλά για «συνωτισμό» προσβάλλοντας τους Ποντίους και τους Μικρασιάτες, ενώ εμένα τον Χρυσουγίτη, αν πω ότι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης υπήρξε «συνωτισμός των Εβραίων», μάλλον θα με σταυρώσετε. Αυτό αποδεικνύει την υποκρισία σας ως προς το πώς αντιλαμβάνεστε και τις ανθρωπιστικές αξίες και την πάταξη του ρατσισμού γενικότερα.

Πριν από λίγες ημέρες έζησα ένα περιστατικό, καθώς ορκίστηκε δημοτικός σύμβουλος με την «Ελληνική Αυγή» στη Θεσσαλονίκη. Είδα κάτι αμίμητο. Βγήκε ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης με το «αστέρι του Δαυίδ» στο πέτο. Πέραν των συνειρμών που έκανα αναρωτώμενος αν βρίσκομαι στο Τελ Αβίβ ή στη Θεσσαλονίκη –αν και για κάποιους είναι ταυτόσημα αυτά τα δύο, για να μιλάμε τη γλώσσα της αληθείας- ο καθένας μπορεί να προσδιορίζεται, όπως ακριβώς επιθυμεί ο ίδιος. Εγώ του παραχωρώ αυτό το δικαίωμα. Όμως, όταν ακόμα δεν έχει στεγνώσει το αίμα στη Λωρίδα της Γάζας από τα όσα αίσχη διαπράττουν οι σιωνιστικές δυνάμεις κατοχής, όταν έχει γεμίσει το διαδίκτυο με ανήλικους που διαμελίζονται από βόμβες και γι' αυτή τη γενοκτονία δεν έχει κάνει κανένας την παραμικρή νύξη ή έστω μία τυπική ανακοίνωση να καταδικάσει τη γενοκτονία των Παλαιστινίων, τότε δεν μιλάμε για ολοκαυτώματα. Μιλάμε για «καλά ολοκαυτώματα» και για «κακά ολοκαυτώματα».

Μιλάμε για γενοκτονίες που αξίζει να μνημονεύονται και για γενοκτονίες, όπως τις χαρακτήρισε προηγουμένως η κ. Ρεπούση «βιομηχανία συνειδησης και εθνικής μνήμης». Το γεγονός ότι έχουμε ιστορική μνήμη που έχει μεταφερθεί σε εμάς μέσα από ποταμούς αίματος, για κάποιους είναι βιομηχανία μνήμης. Προφανώς, αναφέρεται στο Χόλμουντ.

Κλείνω με τους περίφημους τριάντα οκτώ «αντάρτες» της Νέας Δημοκρατίας, που έστειλαν μία επιστολή στην Κυβέρνηση, στον Πρωθυπουργό, απαιτώντας τις οποιεσδήποτε αλλαγές στην μορφή του νομοσχεδίου, για να αποφευχθούν τα χειρότερα. Τώρα, βέβαια, έχουν λόγο να πανηγυρίζουν, διότι μπορεί να συμπεριλάβατε την γενοκτονία των Ποντίων, των Αρμενίων, των Μικρασιατών και ούτω καθεξής στο παρόν νομοσχέδιο, αλλά σε καμία περίπτωση δεν είναι αποτέλεσμα παρέμβασης των λεγόμενων «ανταρτών», διότι αν το μέλημά σας ήταν αυτό ευθύς εξαρχής, δεν θα το εισάγατε με μία τροπολογία της τελευταίας στιγμής, αλλά θα ήταν κύριο άρθρο του νομοσχεδίου, όταν εισηχθή στην Ολομέλεια της Βουλής. Το γεγονός όμως ότι κατόπιν αντιδράσεων πατριωτικών φορέων, ποντιακών ή μικρασιατικών και ούτω καθεξής, οι οποίοι αντιλήφθηκαν ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι ρατσιστικό εις βάρος των Ελλήνων –που ούτως ή άλλως είναι ο μοναδικός ρατσισμός που υφίσταται σήμερα στην

Ελλάδα- σας έκανε να πράξετε το αυτονόητο. Και το κάνατε από όψιμο ενδιαφέρον και όχι από πραγματικό, γνήσιο πατριωτικό ενδιαφέρον.

Σ' ό,τι αφορά τη Χρυσή Αυγή –και κλείνω με αυτό- εμείς ανέκαθεν σαν λαϊκό εθνικιστικό κίνημα που πιστεύουμε στην ιδέα του έθνους και στη διασφάλιση της εθνικής μνήμης, είχαμε κάνει πρώτοι μία πρόταση νόμου σε αυτό εδώ το Κοινοβούλιο για την πάταξη του ρατσισμού εις βάρος των Ελλήνων που κινείται σε δύο, τρεις βασικούς πυλώνες και άξονες: την πάταξη της εγκληματικότητας που έχει εκτιναχθεί στα ύψη από την αθρόα είσοδο λαθρομεταναστών –αυτό αποδεικνύουν όλα τα στατιστικά δεδομένα. Δεν είναι ανάγκη να επικαλεστώ ούτε στατιστικές αρχές. Μία βόλτα στο κέντρο των Αθηνών αποδεικνύει το αυτονόητο του ιδιώνυμου ή κάθε εγκλήματος που διαπράττει αλλοδαπός εις βάρος των Ελλήνων και της διασφάλισης της εθνικής μνήμης, όχι με ανθελληνικά βιβλία, αλλά με μία παιδεία, η οποία θα είναι πράγματι ελληνοκεντρική, θα είναι πράγματι εθνική και τέτοιες προσβλητικές epαισχυντες απόψεις θα τίθενται στο περιθώριο, όπως και τα κόμματα στα οποία συμμετέχουν οι Βουλευτές που εκφράζουν τέτοιες απόψεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Ματθαίουπουλε.

Η κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς, έχει τον λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω ότι τουλάχιστον σε ένα θέμα θα συμφωνήσουμε όλοι σε αυτήν την Αίθουσα, ότι αυτός ο τόπος έχει υποφέρει από πολλά, αλλά ιδιαίτερα από το ναζισμό. Σήμερα, 2 του μηνός, θα ήθελα να σας θυμίσω ότι γίνονται τριήμερες εκδηλώσεις στον Χορτιάτη για το Ολοκαύτωμα από τους ναζί-φασίστες. Γίνονται κάθε χρόνο και συμμετέχω. Σήμερα δεν μπορώ να συμμετέχω. Εκατόν πενήντα άνθρωποι σε ένα φούρνο, που πήγαν για να σωθούν κήκαν ζωντανοί, μεταξύ των οποίων πενήντα μικρά παιδιά κ.ο.κ.. Και πολλά άλλα τέτοια έχει υποφέρει η χώρα μας.

Είτε υπήρχε το αντιρατσιστικό νομοθέτημα είτε όχι, όλα αυτά η ελληνική κοινωνία βρίσκει τον τρόπο και να τιμήσει τους νεκρούς της και να βάλει πραγματικά τα θεμέλια μιας δημοκρατίας και μιας αντίστασης του ελληνικού λαού απέναντι σε αυτά όλα τα φασιστικά και ναζιστικά φαινόμενα.

Νομίζω ότι όχι μόνο άργησε ενάμιση χρόνο από τότε που πρωτοήρθε το αντιρατσιστικό αυτό νομοσχέδιο, αλλά γενικότερα έχουμε καθυστερήσει στη χώρα να έρθει ένα ολοκληρωμένο νομοσχέδιο ενάντια στο ρατσισμό, στη ξενοφοβία και κυρίως στις πράξεις και στα εγκλήματα που προκύπτουν από όλη αυτή την ιδεολογία.

Κοίταξα τις αιτιολογικές εκθέσεις και την αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου και την αιτιολογική έκθεση της πρότασης νόμου που είχαμε καταθέσει η ΔΗΜΑΡ μαζί με το ΠΑΣΟΚ και την αιτιολογική έκθεση του ΣΥΡΙΖΑ. Στα πρώτα θέματα είναι σχεδόν ταυτόσημες.

Θα αναφέρω ότι η αιτιολογική έκθεση και της Κυβέρνησης και της ΔΗΜΑΡ, μαζί με το ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ αναφέρονται στο θεμέλιο άρθρο 2 του Συντάγματος, το οποίο καθιστά πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας το σεβασμό και την προστασία της αξίας του ανθρώπου και στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 του Συντάγματος που απαγορεύει κάθε διάκριση εθνικότητας, φυλής, γλώσσας, θρησκευτικών ή πολιτικών πεποιθήσεων.

Αναφέρονται στις διεθνείς διατάξεις, σε όλες και με τελευταία την απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αναφέρεται στην οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ, στο Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, τα πολιτιστικά δικαιώματα, στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και βέβαια, σε όλα τα κείμενα γίνεται αναφορά ότι πράγματι, στη χώρα μας υπάρχει έξαρση του ρατσιστικού φαινομένου και της ξενοφοβίας, ότι ο νόμος του '79 ήταν ατελής, αλλά και η πολιτεία δεν είχε ούτε τη βούληση ούτε και οι υπηρεσίες της τα εργαλεία για να μπορέσουν πράγματι, ακόμη και αυτόν τον ατελή νόμο του '79 να τον εφαρμόσουν. Επομένως, και έξαρση της βίας έχουμε –τώρα με την κρίση, ακόμα περισσότερο- και αναποτελεσματικότητα στο να εφαρμό-

σουμε ακόμα και ένα ελλιπές νομοθετικό πλαίσιο.

Ερχόμαστε, λοιπόν, στο να προσπαθήσουμε να κάνουμε αυτό το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Είναι γεγονός πως αποτελεί μειονέκτημα το ότι δεν παρουσιάζεται ως ένα αυτοτελές, ολοκληρωμένο νομοσχέδιο –το τονίζει και ο ΣΥΡΙΖΑ αυτό, το τονίσαμε και εμείς- αλλά ότι συμπληρώνει και τροποποιεί τις διατάξεις του παλαιότερου νόμου.

Από την άλλη πλευρά, από ό,τι φάνηκε, έστω από αυτή τη διαδικασία του ενάμιση χρόνου που συζητήθηκε στην αρχή στην πρώτη επιτροπή, μετά από έξι μήνες συνέχισε σε επόμενη επιτροπή κ.λπ., σιγά-σιγά υπάρχει μία σύγκλιση. Παλαιότερα υπήρχαν πολύ μεγάλες αποστάσεις, από το μέτωπο της Αριστεράς και το μέτωπο της Δεξιάς, στο να μπορέσουμε να συγκλίνουμε σε αυτές τις έννοιες, ότι δηλαδή πρέπει πράγματι να προστατεύεται ο πολίτης, με όποιες ιδιαιτερότητες θέλει και δικαιούται από το Σύνταγμα να έχει.

Ξέρετε πού φτάσαμε, αργά μεν σε σχέση με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Φτάσαμε στο σημείο να μπορέσουμε πράγματι να εντάξουμε –ακόμη και αυτούς που δεν σέβονται το σεξουαλικό προσδιορισμό και το φύλο και την ιδιαιτερότητα αυτή που έχουν οι πολίτες, δηλαδή αυτό το οποίο πρέπει να εφαρμόσουμε, αυτό που λέει του Σύνταγμα- το ότι πρέπει να αφήνουμε τους πολίτες μας ελεύθερους να απολαμβάνουν τα δικαιώματα τα οποία έχουν, κυρίως τα δικαιώματα στην ελεύθερη έκφραση, στην αλληλεγγύη, στο σεβασμό της ιδιαιτερότητας του ενός απέναντι του άλλου κ.ο.κ.. Νομίζω ότι υπάρχει μία πάρα πολύ καλή σύγκλιση σε αυτά τα θέματα.

Υπάρχουν όμως αρκετά κενά, τα οποία εμείς τα έχουμε θέσει. Ζητάμε και έχουμε καταθέσει και τροπολογίες για να συμπληρωθούν. Ορισμένα από αυτά τα κενά συμπληρώθηκαν με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που έκανε ο κύριος Υπουργός. Και υπάρχουν και άλλα, στα οποία και ο ΣΥΡΙΖΑ δίνει πολύ μεγάλη σημασία και νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι μπορείτε να κάνετε μία προσπάθεια να βελτιώσουμε ακόμη περισσότερο αυτά τα θέματα.

Αφώνω το άρθρο 2, το οποίο θα το συζητήσουμε στη συνέχεια.

Θεωρώ ότι είναι σωστή η επιμονή του ΣΥΡΙΖΑ, ότι είναι απαραίτητο να επικεντρώσουμε την προσοχή μας, όχι μόνο στην καταδίκη του ρατσιστικού λόγου κ.λπ., αλλά στην καταδίκη των αξιόποινων ρατσιστικών πράξεων και να βρούμε έτσι τη χρυσή τομή και την ισορροπία, ούτως ώστε να μην διακινδυνεύσουμε με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου να περιορίσουμε την ελευθερία της έκφρασης, αλλά να μπορέσουμε από την άλλη πλευρά πραγματικά για τις πράξεις που οδηγούν σε εγκλήματα, που οδηγούν στις εγκληματικές πράξεις, τις οποίες πρέπει και να τις ορίσουμε –και σε αυτό πάσχει το νομοσχέδιο, τι είναι «ρατσιστικό έγκλημα»- ώστε να μπορέσουμε τελικά να τις τιμωρήσουμε.

Είναι πράγματι μία λεπτή ισορροπία. Από τη μία πλευρά, πρέπει να διασφαλίσουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ελευθερία του λόγου, αλλά να μπορέσουμε να προστατέψουμε και τον πολίτη απ' όλες αυτές τις ρατσιστικές επιθέσεις, που πολλές φορές στη χώρα μας –δυστυχώς τον τελευταίο καιρό- είχαν απρόβλεπτες εξελίξεις που έφθασαν μέχρι το φόνο πολλών αθώων ανθρώπων. Επομένως, πρέπει εδώ να δώσουμε σημασία και να βελτιώσουμε το νομοσχέδιο.

Μια βασική βελτίωση που χρειάζεται αυτό το νομοσχέδιο –και νομίζω ότι η τροπολογία που έχει καταθέσει ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πολύ καλή- αφορά στο θέμα της τιμωρίας της καταδίκης και των εγκληματικών πράξεων ρατσιστικών χαρακτηριστικών, όπως σας είπα. Θα πρέπει να μπορέσουμε μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο να προστατέψουμε τα θύματα και τους ουσιαστικούς μάρτυρες. Αυτό δεν γίνεται. Πρέπει δηλαδή να τους δώσουμε τη δυνατότητα, επειδή τα περισσότερα θύματα –στη συντριπτική τους πλειοψηφία- είναι μετανάστες και πολλοί είναι παράνομοι. Τώρα, βέβαια, βλέπετε και παράνομους, γιατί εκδιώχθηκαν από τη χώρα τους, λόγω πολέμων ή λόγω πράγματι του φασισμού ή άλλων εγκλημάτων, που γίνονται στις χώρες τους.

Γι' αυτό και το νομοσχέδιο σωστά ορίζει ότι αυτεπάγγελα θα γίνεται αυτή η τιμωρία. Άρα, αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να παραμείνουν στη χώρα και να είναι σε όλη τη διάρκεια της δίκης, ούτως ώστε να μπορούν να υπερασπιστούν τον εαυτό τους ή να πουν όλες τις λεπτομέρειες αυτής της άδικης πράξης που έγινε

εναντίον τους.

Από την άλλη πλευρά, πρέπει να τους δώσουμε τη δυνατότητα της συνδρομής πολιτικής αγωγής. Το Συμβούλιο του ΟΗΕ έχει ειδικό κατάλογο για ανθρώπους ειδικούς που προσφέρονται γι' αυτό το θέμα. Άρα, αυτή η πρόβλεψη πρέπει να υπάρχει στο νομοσχέδιο.

Επομένως, πρέπει, κύριε Υπουργέ, να δούμε την τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ. Έχει κάνει εκτενέστατη αναφορά και ο κ. Πανούσης στην επιτροπή. Πράγματι, πρέπει να δούμε ένα πλαίσιο προστασίας των ουσιαστών μαρτύρων και των θυμάτων και της βοήθειας αυτών, ούτως ώστε να μπορέσουν πράγματι να ανταποκριθούν στην όλη διαδικασία της δίκης.

Ένα άλλο σοβαρό θέμα είναι ότι αφού σιγά-σιγά κάναμε αυτήν την προσέγγιση που σας είπα, γιατί σε αυτό το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο να μην κάνουμε και ένα βήμα ακόμη –το ζητούμε με τροπολογία τρία κόμματα στη Βουλή, το ΠΑΣΟΚ, η ΔΗΜΑΡ και ο ΣΥΡΙΖΑ- δηλαδή το σύμφωνο συμβίωσης; Μπορούμε να προχωρήσουμε. Να τολμήσετε, κύριε Υπουργέ. Ήδη τολμήσατε –έπρεπε να το κάνετε, γιατί σχεδόν ήταν συνταγματική επιταγή- στα θέματα του σεξουαλικού προσανατολισμού και του φύλου, δηλαδή όταν υπάρχει ρατσισμός ή επίθεση, να τιμωρούνται. Επομένως, μπορούμε να προχωρήσουμε σε αυτό το νομοσχέδιο και να προσθέσουμε το σύμφωνο συμβίωσης.

Εμείς έχουμε καταθέσει και μια άλλη σημαντική τροπολογία, που συνδέεται με αυτό το νομοσχέδιο. Αφορά στα θέματα της ελληνικής ιθαγένειας. Είχε ψηφιστεί –νομίζω ομόφωνα- ο ν. 3838/2010 για την ελληνική ιθαγένεια. Παρ' όλα αυτά, μετά από μία προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας για την απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας στα τέκνα αλλοδαπών που παραμένουν στην Ελλάδα, το Συμβούλιο της Επικρατείας ζήτησε ορισμένες επιπλέον προϋποθέσεις. Έτσι, το ΣτΕ θεώρησε ότι δεν μπορεί μόνο με πενταετή διαμονή και διάφορα άλλα θέματα να δίνεται ιθαγένεια.

Εμείς, με την τροπολογία σας προτείνουμε να υπάρξει τέτοια τροποποίηση στο ν. 3830, ούτως ώστε να μπορούν να ενσωματωθούν η κρίση και οι παραδοχές του Συμβουλίου της Επικρατείας και επομένως, να λειτουργήσει το άρθρο 1 Α' του νόμου αυτού. Νομίζω ότι μπορούμε να κάνουμε αυτές τις διορθώσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, ένα λεπτό ακόμη.

Υπάρχει το άρθρο 2, για το οποίο υπάρχουν διαφωνίες. Νομίζω ότι στην ουσία δεν υπάρχουν διαφωνίες ότι δεν μπορούμε να αναγνωρίζουμε ή να υπάρχει μια τιμωρία γι' αυτούς που προπαγανδίζουν αντίθετα σε ολοκαυτώματα, σε γενοκτονίες που έχουν αναγνωριστεί από τα εθνικά δικαστήρια και βέβαια και από το Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Εδώ εγώ θέλω να διαβάσω την πρόταση την οποία εμείς καταθέσαμε ως πρόταση νόμου, η οποία διαφέρει όχι επί της ουσίας, με τη διαμορφωμένη πλέον πρόταση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Καταθέστε την στα Πρακτικά, κυρία Ξηροτύρη και κλείστε, παρακαλώ.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο Υπουργός θα μας αφήσει και θα φύγει.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Απλώς θέλω να πω ότι η δική μας πρόταση αναφέρει πράγματι «όπως αυτά ορίζονται στα άρθρα 6, 7 και 8 του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου που κυρώθηκε με το ν. 3003/2002 των εγκλημάτων κ.ο.κ.». Αυτήν την επισήμανση ως νομοτεχνική επισήμανση την κάνει και η Επιστημονική Επιτροπή.

Νομίζω ότι θα μπορούσε να προστεθεί και αυτό και να μπορέσει να βρεθεί μια σύγκλιση, κύριε συνάδελφοι, πραγματικά. Διότι κανείς δεν θέλει πράγματι η ελευθερία του λόγου να περιορίζεται, κανείς δεν θέλει να διασπρεβλώνονται τα πράγματα. Αλλά ορισμένα θέματα για τα οποία έχει υποφέρει η ελληνική κοινωνία και για τα οποία έχουμε συμφωνήσει όλοι –και το ελληνικό Κοινοβούλιο και το Διεθνές Δίκαιο- θα πρέπει και αυτά να τα προστατεύσουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Αθανάσιος Παφίλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Και ο εισηγητής μας και η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, ο κ. Γιάννης Γκιόκας δηλαδή και η κ. Αλέκα Παπαρήγα, τοποθετήθηκαν αναλυτικά.

Θα ήθελα να κάνω ορισμένες επισημάνσεις.

Πρώτη επισημάνση: Ποιος είναι ο τίτλος του νομοσχεδίου; Για να ξεκαθαρίσουμε και τη συζήτηση, δηλαδή εδώ, γιατί δεν ακούγεται κουβέντα. Ο τίτλος του νομοσχεδίου είναι: Τροποποίηση του ν. 927/1979, προσαρμογή στην απόφαση πλάνο του Συμβουλίου Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω Ποινικού Δικαίου.

Γιατί κανένα κόμμα δεν λέει τίποτα για την απόφαση-πλάνο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ΣΥΡΙΖΑ, Δημοκρατική Αριστερά –καλά, αυτοί είχαν προηγηθεί και θα πω τι έγινε- και όλοι οι υπόλοιποι, άπαντες και οι Χρυσανυγίτες που μας λένε εδώ ότι είναι σιωνιστικό κέντρο που επιβάλλει αυτό το νομοσχέδιο;

Είναι καθαρά υποχρέωση της Ελληνικής Κυβέρνησης να προσαρμόσει τη νομοθεσία της με βάση τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ναι ή όχι; Γιατί κανένας δεν μιλάει για την Ευρωπαϊκή Ένωση –εκτός του ΚΚΕ- και όλοι αναλώνονται σε εσωτερικές αντιπαραθέσεις; Γιατί; Φοβάστε να πείτε ποια είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και τι κάνει; Θέλετε να κρύψετε σε τι στοχεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση; Καλά, αφελείς είμαστε; Θα πω μερικά πράγματα παρακάτω.

Άρα, πρόκειται για υποχρεωτική προσαρμογή της οποιαδήποτε κυβέρνηση. Φυσικά, δίνει διάφορες δυνατότητες. Και να το πω κιόλας, η Κυβέρνηση προς το παρόν και για άλλους λόγους, δεν τις χρησιμοποιεί όλες –δεν μπορεί κιόλας να χρησιμοποιήσει τις δυνατότητες που δίνει. Διαβάστε καλά την απόφαση του Συμβουλίου. Δεν γίνεται κουβέντα, λοιπόν, γι' αυτό.

Υπήρχε νόμος, για να αντιμετωπιστούν τα εγκλήματα που έχουν σαν αιτία το ρατσισμό –να το πω έτσι; Βεβαίως υπήρχε: Ο ν. 927. Και υπήρχε και η βελτίωση του 2001, αν δεν κάνω λάθος, που δίδονταν αυτεπάγγελα. Ήθελε βελτιώσεις; Βεβαίως, μπορεί να υπήρχαν βελτιώσεις. Όμως, γι' αυτό έρχεται ο νόμος; Μα, είναι υποκρισία η συζήτηση και η όλη αντιπαράθεση που γίνεται εδώ. Έρχεται για να βελτιώσει την αντιρατσιστική νομοθεσία; Όχι. Έρχεται για να ενσωματώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα μπορούσε να υπάρξει μια συζήτηση, αν θέλετε, από όλα τα κόμματα και να υπάρξουν και κάποιες βελτιώσεις –που ειπώθηκαν πάρα πολλά εδώ και που χρειάζονται- για να γίνει καλύτερη η νομοθεσία που αντιμετωπίζει αυτά τα φαινόμενα, όχι ότι με το νόμο αντιμετωπίζεται ο ρατσισμός και πολύ περισσότερο ο ναζισμός.

Γιατί, λοιπόν, αφού υπήρχε η νομοθεσία όλα αυτά τα χρόνια –η οποία βελτιώθηκε το 2001- δεν είχαμε κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα –το αντίθετο μάλιστα- ή πολιτικό ζήτημα; Γιατί υπήρχε ανοχή και ενθάρρυνση, διαπλοκή των κρατικών μηχανισμών και για πάρα πολλούς άλλους λόγους.

Αυτές είναι οι ευθύνες των κυβερνήσεων. Δεν τους έφταιγε ούτε το νομικό πλαίσιο ούτε το γεγονός ότι δεν είχαν εικόνα. Δεν τα βλέπαμε; Εδώ, το τι γινόταν το δείχνουν οι τηλεοράσεις και τα βίντεο. Όλη η ελληνική κοινωνία γνωρίζει το τι γινόταν. Γιατί δεν κινήθηκαν; Διότι είναι καθαρά θέμα πολιτικό.

Ο ρατσισμός και ο ναζισμός –θα αναφερθώ πρώτα στον ρατσισμό- είναι γέννημα του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος. Ο ρατσισμός αναπτύχθηκε στις καπιταλιστικές χώρες. Το Απαρτχάιντ στηρίχθηκε από τους Αμερικανούς, από όλες τις δυτικές χώρες, με χαρακτηριστικό και ακραίο παράδειγμα τη Νότια Αφρική. Ο ρατσισμός του Χίτλερ αναδείχθηκε στο έδαφος του καπιταλισμού. Η θεωρία του επιστημονικού σοσιαλισμού, ο κομμουνισμός από τη φύση του είναι αντίθετος ριζικά στο διαχωρισμό των ανθρώπων, ανάλογα με το έθνος, τη φυλή, το χρώμα και όλα τα υπόλοιπα. Αυτή είναι η ουσία. Τώρα, το γιατί φθάσαμε εδώ και το πού στοχεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση θα τα πούμε, για

να αποκαλύπτεται και λίγο η πραγματικότητα.

Από πού προήλθε ο ναζισμός; Ποιος στήριξε τον Χίτλερ; Ποιος τον ανέβασε στην εξουσία; Δεν έγινε σύσκεψη με τους τραπεζίτες και τους μεγαλύτερους βιομήχανους –τα μεγάλα ονόματα «KRUPP-THYSSEN», «SIEMENS», «BOSS» και πάρα πολλούς άλλους- που αποφάσισαν να του παραδώσουν την εξουσία; Δεν στηρίξαν τις βιομηχανίες της Γερμανίας ακόμα και κατά τη διάρκεια του πολέμου τα αμερικάνικα μονοπώλια; Ναι ή όχι; Αυτά είναι ιστορικά γεγονότα, γραμμένα και έχουν καταταθεί και στη δεύτερη δίκη της Νυρεμβέργης, για την οποία θα πω δύο πράγματα.

Ήταν μόνο αυτό; Όταν τέλειωσε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος –για να γνωρίζει και η νεολαία, αν μπορεί να παρακολουθήσει πεντακόσιοι ανώτατοι Γερμανοί Αξιωματικοί των SS, της Βέρμαχτ, πέρασαν κατευθείαν στο ΝΑΤΟ. Αυτά είναι ιστορικά στοιχεία.

Δεύτερον, συμφωνία CIA με την Γκεστάπο, με τον Μίλερ, να παραδοθεί όλο το δίκτυο στην Ανατολική Ευρώπη και όλοι οι εγκληματίες Ναζί να φύγουν στη Νότιο Αμερική. Είναι γεγονότα, δεν τα λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Τρίτον, η δεύτερη δίκη της Νυρεμβέργης, που δεν την γνωρίζει κανείς. Οι εκπρόσωποι αυτών που σήμερα πάλι ελέγχουν, δηλαδή «SIEMENS», «KRUPP-THYSSEN» κ.λπ., κάθισαν στο δικαστήριο, αυτοί χρηματοδότησαν και στήριξαν το χιτλερικό καθεστώς. Αθώωθηκαν οι πάντες. Σταμάτησε εκεί; Όχι. Μετά το 1990-1991 –είχα την τύχη και την ατυχία ταυτόχρονα να είμαι Ευρωβουλευτής από το 2004 μέχρι το 2010 σχεδόν και να ζήσω όλο αυτό το πογκρόμ της πλαστογράφησης της ιστορίας που εξαπέλυσε η Ευρωπαϊκή Ένωση- αθώωθηκε ουσιαστικά ο ναζισμός σε όλες τις βαλτικές χώρες και σε άλλες χώρες. Εδώ, οι Υπουργοί έκαναν ερωτήσεις. Υπουργός Εσωτερικών έκανε γενέθλια, ντυμένος Χίτλερ!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου λίγο χρόνο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εντάξει, σύμφωνα. Ένας ομιλητής έχει μένει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Δεν είναι προσωπικό το θέμα. Είναι θέμα χρόνου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δόθηκαν συντάξεις σε εγκληματίες των Waffen SS, που σκότωσαν επτά χιλιάδες παιδιά παίρνοντας τους αίμα και στέλνοντας στα γερμανικά νοσοκομεία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αυτούς τους ευλόγησε μετά και φυσικά πρόβαλε και τη θεωρία φασισμού-κομμουνισμού. Για ποιο λόγο; Για να εξισώσει το θύτη με τα θύματα, το σκοταδισμό με ό,τι πιο προοδευτικό, παρά τις αδυναμίες και τα προβλήματα που γνώρισε η ανθρωπότητα; Και το κάνει σκόπιμα και είναι λογικό.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και το καπιταλιστικό σύστημα μιλάει για φονταμενταλισμό; Ποιος έφτιαξε τους Ταλιμπάν; Δεν τους έφτιαξε η CIA; Δεν τους εξόπλισε; Δεν τους χρηματοδότησε; Τις συμμορίες που έσφαζαν, έτρωγαν καρδιές, που και σήμερα σφάζουν στη Συρία ποιος τις χρηματοδότησε και ποιος τις στήριξε, εκτός από τη Σαουδική Αραβία; Δεν είναι δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Δεν είναι οι Αμερικάνοι που τους στηρίζουν; Ποια θρησκεία; Ανάλογα με τα συμφέροντά τους. Ό,τι πιο σκοταδιστικό υπάρχει, για να μπορέσουν να διώξουν καθεστώτα, που προς το παρόν μπαίνουν εμπόδια στα σχέδιά τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτό είναι το πλαίσιο, λοιπόν, για να τελειώσω. Εμείς, λοιπόν, γιατί είμαστε αντίθετοι; Είμαστε ακριβώς γι' αυτό το ευρωπαϊκό πλαίσιο που έχει στόχευση. Η στόχευση ξεκινάει, κλιμακώνεται και προχωράει. Θέλει να ποινικοποιήσει, σε τελευταία ανάλυση, την ιδεολογία και όχι την ιδεολογία του φασισμού. Δεν τους ενδιαφέρει από άποψη ουσίας. Αν τους ενδιέφερε, δεν θα πήγαιναν στην Ουκρανία, που συμμετέχουν οι φασίστες στην Κυβέρνηση ούτε θα χρηματοδοτούσαν σκοταδιστικές οργανώσεις, τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Εμείς, λοιπόν, τι θέματα θέτουμε; Πρώτον, γενοκτονίες. Ποιος θα καθορίσει τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας; Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο στην πρώτη συνεδρίαση του Ευρωκοινοβουλίου το 2004...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Παφίλη, σας παρακαλώ. Θα τα πείτε και την Παρασκευή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Συζητιόταν η υπόθεση Μιλόσεβιτς στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Τρεις ήταν κατά, οι τρεις Ευρωβουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος. Αντί να δικαστεί το ΝΑΤΟ για τα εγκλήματα που έκανε κατά της Γιουγκοσλαβίας, δικάστηκε και καταδικάστηκε ο Μιλόσεβιτς, ανεξάρτητα από τις ευθύνες που μπορεί να είχε.

Ποιος θα αποφασίσει, λοιπόν, τι είναι γενοκτονία, τι είναι έγκλημα κατά της ανθρωπότητας; Ο «πορτοκαλί παράγοντας» στο Βιετνάμ, εκτός από τη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι, που χρησιμοποιήθηκε από Αμερικάνους με τη «MONSANTO», που έχει αφανίσει περιοχές ολόκληρες και ακόμα υπάρχουν τερατογενέσεις, είναι έγκλημα κατά της ανθρωπότητας;

Εδώ υπάρχουν πολιτικές σκοπιμότητες και γι' αυτό δεν το δεχόμαστε, όπως επίσης δεν δεχόμαστε και αυτό το θέμα που ανοίγει πλέον –η συζήτηση έχει ανοίξει– να επεκταθεί το ρατσιστικό σε κοινωνική θέση και κοινωνικές πεποιθήσεις. Σας το έχω πει. Έχει γίνει μήνυση σε συνδικαλιστές, επειδή σε προκήρυξη έγραψαν ότι αυτοί εκμεταλλεύονται τους εργαζόμενους και καταδικάστηκαν στον Πειραιά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Παφίλη, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τελειώνω.

Λέτε ότι δεν θα τα εφαρμόσετε. Εμείς δεν αμφισβητούμε τις προθέσεις σας, αλλά οι συσχετισμοί αλλάζουν, η ζωή προχωράει, έρχεται μια κυβέρνηση αύριο και τα επεκτείνει με βάση τις δυνατότητες που δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Γι' αυτό, λοιπόν, επικεντρώνοντας στο άρθρο 2 –ας αφήσουμε τα υπόλοιπα– εμείς δεν μπορούμε να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Παφίλη.

Κλείνουμε με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Βασίλη Καπερνάρο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ξεκινάω κι εγώ. Για την ισηγορία, τηρώντας το άρθρο 4 του Συντάγματος περί ισηγορίας, θα παραιτώ το χρόνο μου κατά τρία ως τέσσερα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θα αφαιρεθεί από τη δευτερολογία σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Δεν θα αφαιρεθεί αυτό από τη δευτερολογία μου. Θα το αποφασίσω εγώ, κυρία Πρόεδρε. Δεν γίνεται διαφορετικά. Είμαστε τελευταίοι, έχουμε την ιδιότητα μας, έχουμε το χαρακτηριστικό μας, εμείς οι Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές. Είμαστε οι τελευταίοι, στο κάτω-κάτω δικαιοσύνη κι εμείς το χρόνο επί ίσοις όροις. Δεν είναι δυνατό να μιλάνε από μία παράταξη πέντε άτομα και να παραβιάζουν το χρόνο και οι πέντε κατά τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Επί του θέματος, κύριε Καπερνάρε. Θα κλείσω το χρόνο, να ξέρετε. Επί του θέματος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, επειδή εκφράζω και εκπροσωπώ μία ιδιότυπη Κοινοβουλευτική Ομάδα λόγω προελεύσεως και λόγω πολυπολιτισμικότητας, δεν θα αρκεστώ να εμμείνω κυρίως σε ιδεολογικοπολιτικές θέσεις ή ιδεοληψίες.

Θα μιλήσω νομικά, τεχνοκρατικά, διότι έχουμε να κάνουμε μ' ένα νόμο που αφορά ποινικές υποθέσεις. Έχουμε ένα νόμο που δεν αφορά το αν θα χρηματοδοτηθεί ή αν θα επιχορηγηθεί ένα φιλανθρωπικό σωματείο. Μιλάμε για το αν έχουμε επίγνωση των υποχρεώσεών μας ότι νομοθετούμε ποινικούς νόμους, ότι νομοθετούμε ποινικό κώδικα, ότι νομοθετούμε νόμους ένεκα των οποίων κάποιοι άνθρωποι θα συρθούν, θα διασυρθούν και στο τέλος, πιθανώς μετά από δύο ή τρεις βαθμούς, θα δικαιωθούν. Μιλάμε για νόμους όπου κάποιοι άνθρωποι θα καταδικαστούν και

κάποιοι άνθρωποι θα πάνε φυλακή, διότι δεν θα έχουν τα χρήματα της μετατροπής.

Μιλάμε, δηλαδή, για σοβαρότατες διατάξεις του Ποινικού Δικαίου μας, που θα έπρεπε να απολαύσουν μεγαλύτερης προσοχής και ενδεδειγμένης και όχι –ας μου επιτρέψετε τον όρο, με όλο το σεβασμό– αυτού του «αρπακαλλοζιδικού» που γίνεται συνήθως, όταν εμείς νομοθετούμε.

Κατ' αρχάς, ας ερευνήσουμε για ποιο λόγο έρχεται τώρα –και όχι μόνον– αυτό το νομοθέτημα. Ποιος είναι ο σκοπός, δηλαδή, που αυτή τη στιγμή ερχόμαστε άρον-άρον να ψηφίσουμε αυτό το νομοθέτημα και για ποιο λόγο;

Κύριε Υπουργέ, ας μου επιτρέψετε να μιλάω στον ενικό για την ταπεινότητά μου, διότι ένεκα αυτής της ιδιαιτεριότητας πρέπει να είμαι επιφυλακτικός. Λέω, λοιπόν, ότι αυτό ήλθε για έναν συγκεκριμένο σκοπό, να ποινικοποιηθεί η άρση του Ολοκαυτώματος, δηλαδή της γενοκτονίας των Εβραίων. Γιατί; Διότι δεν έχουμε τέτοιο νόμο και διότι πρέπει να τον αποκτήσουμε και να εννοούμε ότι πρέπει να μην αρνούμεθα το Ολοκαύτωμα των Εβραίων, διότι αυτό είναι ποινικό αδίκημα. Ο βασικός σκοπός για τον οποίον έρχεται αυτό το νομοθέτημα είναι αυτός.

Πρώτα από όλα, ας πούμε ότι εμείς νομοθετούμε και δεν διεκπεραιώνουμε. Έτσι, για την ιστορία. Γιατί το λέω αυτό; Διότι μακάρι να νομοθετούσαμε σωστά και αντικειμενικά βάζοντας και τα δικά μας συμφέροντα. Διότι όταν βάζετε σήμερα στο άρθρο 2 θέματα που έχουν αναγνωριστεί με αποφάσεις διεθνών δικαστηρίων ή της Βουλής των Ελλήνων, αφού έχει αναγνωριστεί από τη Βουλή των Ελλήνων η γενοκτονία των χριστιανών Ποντίων, Μικρασιατών, Θρακών και Αρμενίων, γιατί δεν την βάζουμε; Ποιο είναι το κώλυμα που δεν το αναφέρουμε ονομαστικά;

Θα μου πείτε τώρα: Όταν λέμε Ολοκαύτωμα, είναι ονομαστικά για τους Εβραίους; Γιατί; Διότι –όπως κάνουμε στα δικαστήρια, πρέπει να αιτιολογούμε– τι είναι ολοκαύτωμα; Ολοκαύτωμα είναι γενοκτονία. Γιατί δεν λέμε γενοκτονία και για τους Εβραίους; Γιατί πρέπει να ξεχωρίζει: όπου «Εβραίοι», «Ολοκαύτωμα». Μόνο για τους Εβραίους το Ολοκαύτωμα. Ενώ είναι γενοκτονία.

Τι είναι, λοιπόν, το ολοκαύτωμα; Είναι η γενοκτονία, δηλαδή ο συστηματικός διωγμός και γενοκτονία με την υποκίνηση του κράτους διαφόρων εθνικών, θρησκευτικών, κοινωνικών και πολιτικών ομάδων κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου από τη ναζιστική Γερμανία και τους συνεργάτες τους. Αυτό είναι ολοκαύτωμα και αφορά τους Εβραίους. «Από τη ναζιστική Γερμανία και τους συνεργάτες τους».

Είναι το ίδιο με του Πόντιους; Όχι. Γιατί εκεί τι έχουμε; Τους Τούρκους. Και γιατί δεν το λέμε; Διότι –λέω εγώ– ότι δεν αρέσει στον Νταβούτογλου. Μπορώ να το αποδείξω; Ναι. Ο κ. Βενιζέλος είπε ότι είναι ένα διπλωματικό casus belli, εάν αναφερθούμε ονομαστικά στη γενοκτονία των Ποντίων, των Μικρασιατών και των Θρακών και των Αρμενίων.

Και όταν πήγε ο Νταβούτογλου επίσκεψη στην Αρμενία τον έβαλαν και προσκύνησε στο μνημείο της γενοκτονίας των Αρμενίων. Όταν ήρθε ο Νταβούτογλου στην Αθήνα δεν πήγε στον Άγνωστο Στρατιώτη να καταθέσει στέφανο. Κράτος και κράτος! Τι να κάνουμε; Τα λέμε αυτά. Δεν τα δέχεται. Δεν είναι δικαίωμά σας. Υπάρχει ο ιστορικός του μέλλοντος. Τα καταγράφει αυτά και θα μπει στη σελίδα της χλεύης της ιστορίας του μέλλοντος.

Ποινικοποιείτε, κατ' αυτήν την έννοια. Τι είχε ο ν. 927/1979; «Προτρέπει». Και τώρα τι βάζετε αντί για το «προτρέπει»; «Προκαλεί» ή «διεγείρει». «Υποκινεί», λέτε σήμερα.

Όταν ένας έχει μέσα του και περνάει στον κόσμο έναν φανατισμό, αυτός, χωρίς να προτρέπει, υποκινεί; Δεν λέει «να το κάνετε αυτό», δεν λέει «πηγαίνετε να το κάνετε αυτό», αλλά γράφει ένα τέτοιο κείμενο που φανατίζει κάποιους. Το υποκινεί; Ποιος δικαστής θα αναλάβει αυτήν την ευθύνη; Ποιος δικαστής μεταξύ Θεού και ανθρώπων θα κάσει να απονέμει δικαιοσύνη και θα στείλει τον άλλον στη φυλακή, επειδή έγραψε ένα κείμενο; Η «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» στο φύλλο της Τρίτης 26 Αυγούστου του 2014 λέει: «Επί παραδείγματι ποια μεταχείριση επιφυλάσσεται σε κάποιον αρθρογράφο που εκθέτει τις απόψεις του για την πολυπολιτισμικότητα στην οποία εναντιώνεται για τον έλεγχο της μεταναστευτικής ροής»;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης,

Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τίποτα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Τίποτα.

Το θέμα είναι το εξής: Θα σας φέρω, όμως, σε δύσκολη θέση, γιατί εμείς λέμε ότι προέχει η ελευθερία του λόγου. Προέχει η ελευθερία της άποψης. Προέχει το Σύνταγμα των Ελλήνων, γιατί εδώ δημιουργούμε, ψηφίζουμε, παρασκευάζουμε κανόνες δικαίου.

Τι λαμβάνουμε υπ' όψιν; Τα δικαστήρια. Τι αποφάσεις βγάζουν τα δικαστήρια; Εκδίδουν αποφάσεις σύμφωνα με τους υπάρχοντες νόμους. Ποια η διαφορά; Είχε αποσυρθεί το νομοσχέδιο αυτό, επειδή υπήρχε ο ν. 927 και λέμε ότι είναι ένα πολύ καλό νομοθετικό πλαίσιο που προβλέπει γι' αυτού του είδους τα αντιρατσιστικά και τα λοιπά αδικήματα. Εσείς το διαφοροποιείτε. Ο καθένας έχει την άποψή του.

Ερχόμαστε τώρα και λέμε: Για ποιο λόγο γίνεται αυτή η διαφορά; Για ποιο λόγο έρχεται αυτό το νομοσχέδιο κατ' αυτήν την έννοια; Και για ποιο λόγο βάζετε μέσα τα ρήματα «επιδοκιμάζει», «ευτελίζει» ή «κακόβουλα αρνείται τη σοβαρότητα εγκλημάτων» κ.λπ.;

Με αυτά όλα να ξέρετε ότι θα σπεύρουμε ανέμους στα δικαστήρια. Είπαμε την άλλη φορά ότι έπρεπε να νομοθετούμε καταληπτούς νόμους, κατανοητούς, απλούς, καθαρούς, διαυγείς, γιατί έτσι θα αποφεύγαμε τη μισή ύλη των δικαστηρίων. Θέλετε να συνεχίσουμε; Συνεχίζουμε.

Θα καταθέσω –και παρακαλώ πολύ, λάβετε το υπόψη σας– την απόφαση 3 του 2010 της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου. Δεν ήσασταν εσείς τότε. Πρόεδρος ήταν ο κ. Καλαμίδας. Κατά πλειοψηφία απερρίφθη η αίτηση υπέρ του νόμου του τότε Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Τέντε. Ο κ. Τέντες προίσταται σε μια υπηρεσία κατά της διαφθοράς. Κατά πλειοψηφία, λοιπόν, επί τριάντα εννέα συμμετασχόντων οι τριάντα δύο ψήφισαν την απόρριψη της αιτήσεως υπέρ του νόμου του κ. Τέντε. Μόνο επτά συνάδελφοί σας τότε ψήφισαν μειοψηφικά, δηλαδή, να γίνει δεκτή.

Σας διαβάζω ένα απόσπασμα, στο οποίο δίνω ιδιαίτερη σημασία, γιατί δεν μπορούμε να παραβλέψουμε την Ολομέλεια του Αρείου Πάγου. Ας λέει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ό,τι θέλει για την τουρκική μειονότητα της Θράκης. Όλα τα ελληνικά δικαστήρια είχαν πει ότι δεν μπορεί να υπάρξει τουρκική μειονότητα Θράκης. Το είπε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, αφού έχασαν και στους τρεις βαθμούς. Και έτσι έχουμε την τουρκική μειονότητα της Θράκης. Τι να κάνουμε; Έτσι θέλει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Ποσώς μας ενδιαφέρει. Μας ενδιαφέρουν τα ελληνικά δικαστήρια. Το κάθε κράτος-έθνος έχει τη δική του φυσική και νομική αυτοτέλεια. Αυτό μας μάρανε από την Ευρώπη!

Διαβάζουμε, λοιπόν, τι λέει ο Άρειος Πάγος, όσον αφορά ένα συγκεκριμένο θέμα που είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα. Πρόκειται για την υπόθεση ενός Έλληνα συναδέλφου δικηγόρου, του Κωνσταντίνου Πλεύρη και τα γνωστά δικαστήρια που είχαμε τότε ύστερα από εγκλήσεις ομάδων ισραηλινών.

Τι λέει και πώς οδηγείται ως προς το σκεπτικό της αθώωσης η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου; «Όσα παρατίθενται στο βιβλίο δεν στοιχειοθετούν τα πραγματικά περιστατικά των άρθρων 1 και 2 του ν. 927/1979. Τούτο δε, γιατί κυρίως και πρωτίστως όσα περιγράφει και παραθέτει ο κατηγορούμενος στο επίμαχο βιβλίο δεν τα αναφέρει λόγω της φυλετικής ή εθνικής καταγωγής των Εβραίων, αλλά γιατί οι πράξεις συγκεκριμένων Εβραίων έχουν έντονη απαξία η οποία σπληνίζεται από τον συγγραφέα με οξύτατες εκφράσεις.»

«Η παραδοχή αντίθετης εκδοχής θα οδηγούσε σε περιορισμό της ελευθερίας της έκφρασης και της διάδοσης των ιδεών που αποτελεί ένα από τα βασικά θεμέλια μιας δημοκρατικής κοινωνίας και μια από τις βασικές προϋποθέσεις για την πρόοδο της και για κάθε μεμονωμένη προσωπική ολοκλήρωση.»

«Οι απαιτήσεις μια δημοκρατικής κοινωνίας είναι ο πλουραλισμός και η ανεκτικότητα, στα πλαίσια δε αυτά οι δημοκρατικές κοινωνίες ανέχονται ακόμη και αντιδημοκρατικές αντιλήψεις, οι οποίες μπορούν να εκφραστούν καθ' οιονδήποτε τρόπο, προφορικά, με γραπτό κείμενο, διά του Τύπου, με συγγραφή βιβλίου κ.ά.»

Προσέξτε: «Ο κατηγορούμενος συγγραφέας, ερμηνεύοντας

και αξιολογώντας ιστορικά γεγονότα και συμπεριφορές προσώπων, παραθέτοντας συνάμα και τις πηγές του» –λέγαμε για την ιστορική έρευνα νωρίτερα– «εκφράζει προσωπικές του απόψεις, οι οποίες είναι σύμφυτες με τις πολιτικο-ιδεολογικές του απόψεις» –προσέξτε– «οι οποίες είναι ακραίες και αντιδημοκρατικές». Αυτά λέει ο Άρειος Πάγος για τον Πλεύρη.

Ας ξεκαθαρίσω σε παρένθεση: Συμφωνείτε, κύριε ομιλητά, με αυτές τις θέσεις Πλεύρη; Όχι.

«Η ανεκτικότητα όμως της δημοκρατικής κοινωνίας» –στις όποιες ακραίες και αντιδημοκρατικές θέσεις του– «τού παρέχει τη δυνατότητα να τις εκφράζει ελεύθερα και απρόσκοπτα. Εξ άλλου, η άρνηση ιστορικών γεγονότων» –προσέξτε το επίμαχο σημείο....

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κρατείστε το χρόνο από τη δευτερολογία μου.

«Εξ άλλου, η άρνηση ιστορικών γεγονότων –παραδείγματος χάριν το Ολοκαύτωμα των Εβραίων, η γενοκτονία των Αρμενίων από τους Τούρκους και άλλα– δεν αποτελεί στην Ελλάδα ποινικό αδίκημα». Γι' αυτό και το ποινικοποιείτε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν ποινικοποιούμε αυτό, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: «Και ως εκ τούτου και στην περίπτωση που η άρνηση αυτή διανθίζεται με σχόλια και χαρακτηρισμούς που ενοχλούν την πλειοψηφία των πολιτών, όπως συμβαίνει με τις απόψεις που εκφράζει ο κατηγορούμενος στο επίμαχο βιβλίο για το Ολοκαύτωμα των Εβραίων, δεν καταλείπεται έδαφος για κατ' ουσίαν εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 1 και 2 του ν. 927/1979.»

Αν πάει κατηγορούμενος μετά το νόμο που θα ψηφιστεί σήμερα –αν ψηφιστεί– με το ίδιο βιβλίο, θα καταδικαστεί. Γιατί; Διότι θα προβλέπεται ποινική κύρωση για τέτοιο δημοσίευμα, όπου ο Άρειος Πάγος συμφώνησε με την αθωωτική απόφαση του Εφετείου και απέρριψε την αίτηση υπέρ του νόμου. Γιατί; Διότι δεν υπάρχει σαφής ποινικός κολασμός για την άρνηση του Ολοκαυτώματος των Εβραίων.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μα δεν εξωθεί σε βία κάποιον. Όταν εξωθεί σε βία...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Μιλώ για την επιχειρηματολογία και το σκεπτικό που οδήγησε σε αθωωτική απόφαση ή αν θέλετε σε απόρριψη της αιτήσεως του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου υπέρ του νόμου. Αυτό επικαλείται η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου.

Είναι χρήσιμα αυτά, κυρία Πρόεδρε, γιατί εμείς μνημονεύουμε αποφάσεις ανωτάτων δικαστηρίων και όχι δικές μας θέσεις και απόψεις.

Οι διατάξεις του ν. 927/1979, κύριε Υπουργέ, πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικά και αυστηρά ενόψει των διατάξεων των άρθρων 14 παράγραφος 1 περί ελευθερίας εκφράσεως, που λέμε –έτσι λέει η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου– και 16 παράγραφος 1 του Συντάγματος περί ελευθερίας της τέχνης, της επιστήμης, της έρευνας και της διδασκαλίας –έτσι λέει η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου– και του άρθρου 10 παράγραφος 1 της ΕΣΔΑ, διατάξεις με τις οποίες κατοχυρώνεται η ελευθερία της έκφρασης των στοχασμών του ατόμου, προφορικά, γραπτά και διά του Τύπου, καθώς και η ελευθερία της τέχνης, της επιστήμης, της έρευνας και της διδασκαλίας, που αποτελούν εκφάνσεις της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και της συμμετοχής στην κοινωνική και πολιτική ζωή της χώρας, όπως λέει το άρθρο 5 παράγραφος 1 του Συντάγματος.

Τελειώνοντας –σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, για την ανοχή σας– θα ήθελα να σας πω ότι λέει και άλλα σπουδαία η απόφαση αυτή και θα την καταθέσω για τα Πρακτικά. Την έχει, βεβαίως, και στο «ΝΟΜΟ» και όποιος ξέρει νομικά μπορεί εύκολα να τη διαβάσει ενόψει της συζητήσεως της Παρασκευής.

Θα κλείσω την ομιλία μου με την «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» και με έναν δημοσιογράφο που εκτιμώ, τον Γιάννη Τριάντη, ο οποίος γράφει το εξής: «Το 1977 ένα μικρό νεонаζιστικό κόμμα ζήτησε άδεια να κάνει πορεία με σβάστικες και ναζιστικές στολές σε ένα

προάστιο του Σικάγου, του οποίου η πλειονότητα είναι Εβραίοι επιζησαντες του Ολοκαυτώματος. Ο δήμος απαγόρευσε την πορεία, αλλά το Εφετείο και το Ανώτατο Δικαστήριο του Ιλινόις απεφάνθησαν ότι η συγκέντρωση αποτελεί μεν απεχθή δημόσιο λόγο, αλλά η απαγόρευσή της είναι αντισυνταγματική».

Προς τούτους, μια οργάνωση για τα πολιτικά δικαιώματα παρενέβη στο δικαστήριο κατά της απαγόρευσης του δήμου και ο εβραϊκής καταγωγής δικηγόρος της ο Άριεν Μέιερ είπε: «Υπερασπίζοντας τον εχθρό μου –τους ναζιστές- υπερασπίζομαι ταυτόχρονα και το δικό μου δικαίωμα στο λόγο».

Κατόπιν τούτου, επειδή εμείς έχουμε γένος...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν κατάλαβα πού διαφωνούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Υπάρχει απόλυτη κατοχύρωση ελευθερίας του λόγου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Διαφωνούμε στο ότι δεν είναι δυνατόν αυτό το νομοσχέδιο να βάζει αυτούς τους περιορισμούς με αυτά τα ρήματα, με πολυποίκιλες πιθανόν ερμηνείες, που θα οδηγήσουν σε αποφάσεις οι οποίες θα δημιουργήσουν θέματα στην κοινωνία μας. Εμμένουμε ότι ο ν.927/1979 είναι ένα πλήρες νομοθέτημα που καλύπτει αυτά τα αδικήματα και διαφωνούμε στο γεγονός ότι όπως λέμε «Ολοκαύτωμα δηλαδή Εβραίοι» -καλά κάνουν, μακάρι να τους μοιάζαμε- να βάλουμε ονομαστικά και τις γενοκτονίες των Μικρασιατών των Αρμενίων των Θρακών και των Ποντίων χριστιανών αδελφών μας.

Καταθέτω για τα Πρακτικά την απόφαση αυτή της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Καπερνάρος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται το αρχείο του Τμήματος Γραμματείας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Καπερνάρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιο-

σύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Τροποποίηση του ν.927/1979 (Α' 139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλάισιο 2008/913/ΔΕΥ της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328)».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Παρών.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Τροποποίηση του ν.927/1979 (Α' 139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλάισιο 2008/913/ΔΕΥ της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328)» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κάνω αίτημα, το οποίο απευθύνω και στον κύριο Υπουργό και στο Προεδρείο, να έχουμε και τρίτη συνεδρίαση επί του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Αυτό θα το δούμε την Παρασκευή, κύριε Δρίτσα. Νομίζω ότι στη Διάσκεψη των Προέδρων το είπαμε αυτό. Αν χρειαστεί θα το κάνουμε. Αυτή η δέσμευση υπάρχει από τη Διάσκεψη.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 17.11' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, ημέρα Τρίτη 2 Σεπτεμβρίου 2014 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

